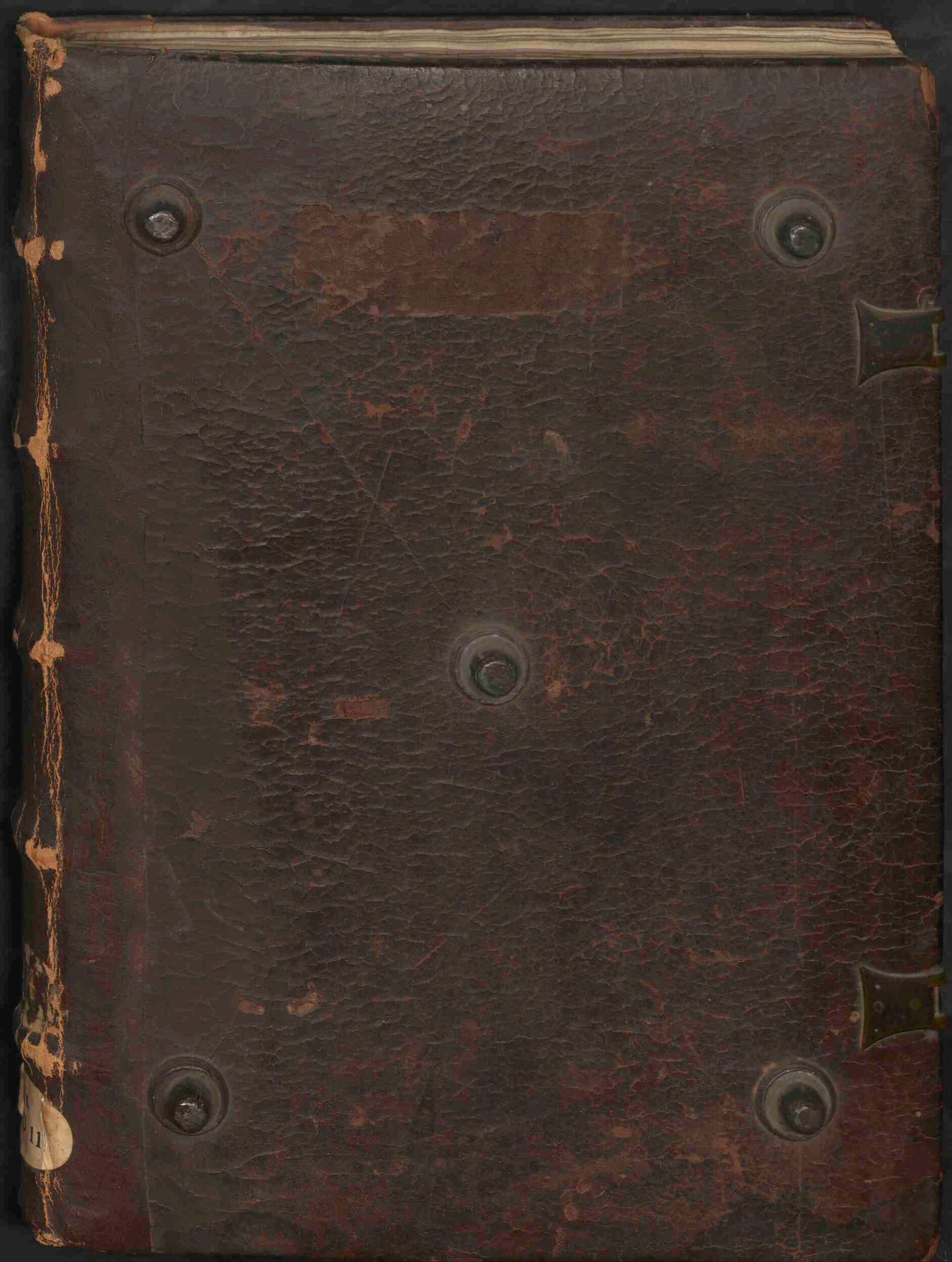

Expositio super totum corpus Evangeliorum, liber XI-XII

<https://hdl.handle.net/1874/328788>

Aevum medium.
Scriptores ecclesiast.
Nº. 161

H3 M.D

N. 11

288 (*Eccles. 161, antea 286q.*) Membr. fol. 106 ff. 2 col. Saec. XV.
(Simon de Cassia), De gestis Salvatoris libri XI, XII.

Fol. 1a. Incipit liber undecimus de disceptationibus saluatoris. Fol. 76a. Explicit
liber undecimus Incipit liber duodecimus de sermone domini saluatoris post
cenam. Fol. 106a. Explicit liber duodecimus, cet.

„Pertinet Regularibus in Traiecto.” — Oorspr. band met looden knoppen.

Hs.
3 D 11

Petrus Reginaldus in Craceto

Hs. 288 (3 D 11)

Collatin formula:

(25 duntbladu)

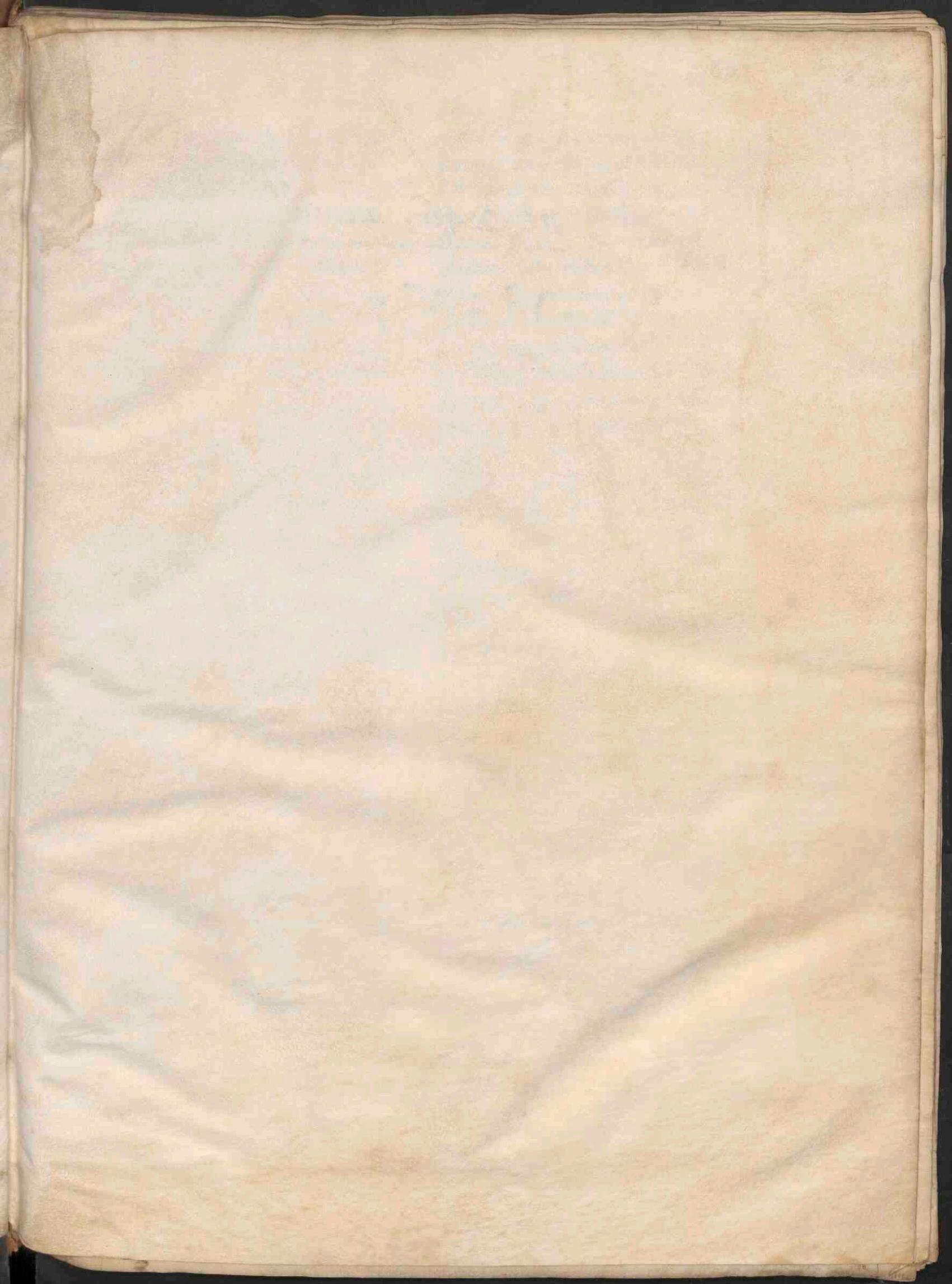
13 IV (104), 1 II (108) (laatste blad
tegen achterzijde duntblad geplaat)

- fol. 107 Marces

gefotocentral: 3/1/91

nº 246. aa.

Nº 206. q.

Incipit liber undecimus de disceptationibus saluatoris
Incipit liber disceptationum seu
disputacionum didascalium domini
saluatoris cum hominibus multib[us]
discipulis phariseis scibis et
in lege peritis cum iudeis seu
turbis plebeis atque pagans
De disputatione habita cum sa-
maitana quod ad intelligentiam ca-
tholica significaret seu doceat a'
Incipiat propositio mox f[ab]ilis s[ecundu]m

Prabat ordinabat. Cui p[ro]p[ter]e
fruebat[ur] ipsa rebus
agendis datus mate-
rium. et nisi se ad
agenda suscepit et a
patre iuncta operi
ingessetur ocosus erat ad imposita
abi ab eterno patre. tam[en] inde actio-
nus et per virtutem ocosus quo se tene-
bat ad id quod verbis assumens duri-
gebat assumpit. Cum certis potius etiam
hebetruerit humanum gen[us] ut non vel
ligeret aut intelligere nolleb[us] infra
qua[m] malorum et honorum timoros tenet.
Ipsa vero quae humanum gen[us] in omnibus
bonis depositis nobilio[n]e non repa-
turus aduenireat. puerit omnia pa-
nit occasiones. ut primo quae queritur
situs iuenerit. iuicit et tenet. et ama-
retur. amat et buntudinem ultimam lar-
giret. Sed quoniam queritur nisi cognoscatur
Gruisna querit quod non cognoscatur.

Quod si iuenerit velut magnum
pteruerit premit[ur] q[ui] cognito ad de-
bitu[m] ordine inquietandi et iuicendi
Et fortassis querit quae faire quod nescia-
scit quae virtute et scienciam ignoratur
quae faire a doctoribus et in libris
Et multa quae ignoratur ad scienciam in-
quiruntur. sed hoc quidem quodam scien-
tia per Remo p[ro]fessorem querit aliqd scire
aut iuenerire sine habere nisi p[ro]ficiat
bona esse scienciam et virtutem. et vnde
ad habendum quod iuenerire satigebat
Ignorabat[ur] ubi hominibus agnoscatur q[ui]
dignabat[ur] per hominibus nasci. si non
dignabat[ur] in cogitu. Quu[m] si de ho-
m[in]is est. quae cognoscet eum. Quis
nisi doctus ab ipso aut a spiritu sancto
potuisse ipsum agnoscere. aut cognitione
p[ro]p[ter]e p[ro]p[ter]e. per tale bonum scilicet dei
verbū messibilit[er] incarnationis ad
iuemisset hominibus super terram. Unde
omnis ordo possebat. ut ipse inef-
fabili modo id p[ro]diget. ut per fidem
cognoscatur. demide queritur post
iuemitteri. iuient et amaret. ama-
retur non amari. sed iuiciatur amata-
tur cuius est beneficia ipsius. Et ipse
diligenter se diligit. sic scriptura
predicavit. Et amat et fit amans
modus officio qui super dilectionem ha-
buit ab eterno. Igit[ur] uoles in cogni-
tione venire unde multi eius occasio-
ne proficit. et p[ro]digit ut cognoscatur.

ut cetera sequeretur. In cuius typo et
clesia de gentibus aduocanda erat
et ventura i cognitio dñi salua-
toris. Et eadem ymagine ois una sal-
uanda erat digna saluari. sicut ges-
tu est. Oportebat ihm transire p
samaria non oportunitate cogente
sed decente. Iua sibi voluntas opor-
tunitate faciebat. non rerum euentus.
Samaria ciuitas erat magna edi-
ficata ab
et ab ea tota pueritia denominata est
Vnde dicitur sicut samaritana noue fuit
et semper iurisperiorum qui recesserunt
i regione illa ab eo quo se deseruit
altrius ecclie ipse roboam filii salomo-
nis. Et remanentibus i ihesu et ca-
duab. fuit et semper scilicet iuda
et beniamini et media fuit mariaesse.

Venit ergo in ciuitatem samarie
quod dicitur sychar iuxta bdn quod de-
dit iacob iosephi filio suo fratelli
fons iacob. Hic autem patitur con-
utrum sedebat sic super fonte. Hora
erat quatuor secunda. Quatuor specialis
et singularis illis pueris simeone
sychar dicebat. alio nomine fridem
Pro tunica tpe iacob. pueria voca-
bat samaria. quoniam illis pueris
talis ciuitas sychar aut sychem
vocaretur. in qua fuit famosa stu-
pi et dolose circumcisio historia.
Regio ciuitas possessione purens
in actionibus xpri astrinxit magna

misteria constitutis mores. Ut
ihsus vadens velut i pugre p tunc
pugnacem habane. i regionem
samie congrua suis voluntatis et
et directoris et moribus ifudedit
Visitat pueritiam ihsus lana dñi mit-
tatur samaria homini qz lana. me-
luis qz dñi Alba lana coloribus
apta est. put colorarius dispo-
suerit colorae. Ipse qd dñis colo-
ribus colorida erat. et hanc in
mūibus aptitudinem ihsus qrit. ut
eis coloribz induendis apte subi-
ciantur. et ita sunt dñi. qd alioz
coloribus non facetur. Colores ei
multiplices sunt facti ex varietate
venit. Nec omnia vnicolore vestiu-
tur. si vestimenta multicolorea do-
natur a dño. put est diuisitas non
aduersitas moris in his qui sibi sen-
uire statuerint. sicut multi sunt i
uno corpe membra. non tamen eundem
actum habent. sicut multi homini sunt
sunt in ecclesia scii dei uelut multico-
loria vestimenta. Hoc aduertendum
qd panis i trinitus i lana tenacius
seruat colore. qd trinitas i filio p
inde a primaria capacitatibus opti-
mut et fieri lana dñi. ut ipse colo-
ribus sibi placitis nos coloret dñ
tegumentum lana est. et depulsione
frigoris. Bene autem his qui fuerint
lana dñi. qm dat mucem sunt lana

q; nō amplius temptari pmittit
¶ ip̄e p̄t̄ocit Qd si aliq̄ tēpta
cōbus īmergatur et adūsitatib⁹
supant nō fuerūt utiq; lana dñi
suis tñgenda sine tñcta colorib⁹
Si v̄o alia m̄ptacōne supserim⁹
pamplius astruen⁹ ad optimos
mores, cōnūctio ē dño dicta ē I⁹
egit i pñcipio de⁹ ut sibi h̄o iū
gētur. dedit bñficia et le
ges apposuit ne separat⁹. Venit
etia plenitudine tpm se huane
natē et huana naturā sibi ex
toto inseparabil⁹ et etiē cōnūgens
Hanc ex effab⁹s hom̄ morib⁹ q;
inquit ut sibi nectam⁹ ne eueritam⁹
Euerit porro nō possim⁹. si fide
et caritate nature īmobili cōnūga
mur. Et sua pñcia visitat. quos
sibi nouerit i vitate cōuictos Custo
dia dñi etia fama nō iatetur. sine
custodiens dñm. Si ad xpm reseum⁹
ip̄e custos ē dñi missus ad custodiā
hom̄ Hinc iob dicit Quid faciā
tibi o custos hom̄? In ad nos. et
dñi custodes nos ē oportet Custo
des dixerit nō ut ip̄m dñm serue
m⁹ a malo. adūsus que nichil p̄t
aduersi. s; ut ip̄m custodiam⁹ i nobis
ne int̄missione vitorū ac depul
sione vtutū recedat a nobis nō suo
dāpno. s; m̄o pñculo Emanuel ē
sc̄l; nobiscū de⁹ Et ip̄e saluator
asseruit Ecce uobiscū sū usq; ad

cōsumacionē sc̄l; Pm de custodia
m⁹ ip̄m. s; nos m ip̄o. ne velut
mām sc̄actatē ad displicētā cri
minū et delictorū asp̄nat⁹ absē
dat. Et m padiſo positus p̄m h̄o
fuit ut custodiret illud. et nō custo
diā deū p̄didit. a quo et expul
sus est m h̄ar calamitosam vitā
Et cū mandatū edicat⁹ de custodia
vitis vasis. argumēto est qd the
saurū p̄ciosū cōtineat Mandat⁹
h̄oī atq; q̄sul⁹ Om̄i custodia ser
ua cor tuū. qm ab ip̄o vita p̄ed⁹
Cur cordis mādat⁹ custodia. m̄si
q; i ip̄o quiescat xps hom̄ vea
vita. et ab ip̄o p̄cedit vita. cū
credim⁹ xpm vitā. corde em̄ ce
ditur ad iusticiā et cū ip̄m iuxta
mandatū suū ex toto corde dili
gim⁹. Cuius ip̄a illi⁹ regionis
m̄cupata s̄chau ex sua m̄ptacōne
aliquā m̄steriorū actorū atq; agen
dorū facit. q; p̄tēcentis et p̄tē
tencie portat elogium. Et penitē
tiam venerat p̄dicare ih̄c. et p̄
catoes ad p̄tētā vocā. qm
appropinq̄bit regnū celorū amat
xps penitētes. et eorū fimbrias
appropinquā nō desinit. et m
ip̄orū agello agitatūr a siti. sc̄l;
a desiderio plus valendi eos. quos
ad pdm iosephim⁹ ad augmētū
salic⁹ grē et vtutū. ad haurienda
alii p̄tē aquā nouerit p̄cire

Predicū erit qd multis retractis tpi
bus hēditūo ure iacob p̄imarcha
ioseph filio suo dico p̄ ceteris i pos
sessione tradideat Optia possessio
et equissimo ure firmatu. quā
viciens pater tradit ad filium. et p̄
ualet ad ceteras donatio m̄t vniuers
Donator et donaturus i p̄tacis
decentia v̄e astrinxit. qd a nobis
v̄ps inquit Supplantator iacob dic
tus ē. ex eo qd plantā vterim fr̄is
nascendo seques remuit. cū p̄mo co
natus eū puerū no possit decep
cionē i p̄taco vider̄ onde. si op
timū ē decipe mūdu carne + dñi
bolū. occultis q̄pe v̄tutib⁹ delu
ditur. Et mores deducti ad altera
rū p̄. s. p̄ toleracōe malorū
etnorū bonorū itutu. decepcionē
visibilū reū efficiunt. et qui se pri
uat illarū amentia ne ab eade
male tenetur delusus. et obstruunt
ūnicis iūsibilib⁹ vīa una vēre
solent ad decipiendū ataq. rebus
visibilibus alligatis. cōmo fraudas
suo malo desiderio tetros hostes. vīa
illā dixerit voluptuosa homī volū
tate. Talis deceptor talisq; decep
cio supplantator sive supplantacio
filii habet cū possessione largitū.
ioseph. qui augmentū i p̄tutū
iūmat aut apposicōne ex v̄tutib⁹
q̄s auger̄ illo augmēto iūsibili. q̄
ante deū p̄ gram crescam⁹. et sequē
cia bona p̄zib⁹ apponit̄. H̄ ne
qūt ista fieri m̄si p̄mo mūdu cāo
drabolus cū sibi placitis vīcis
supplantentur. et ex hoc augmē
tu et apposicio v̄tutū generatū
et nascantur. et fūdu velut iſtruc
tū augmentū accepit a supplan
tacione malorū. P̄du. s. cū fonte
fidente velut sp̄nalis actōnis

agrū cū fonte aque sapientie sa
lutaris quā potatur. qui v̄e tunc
deū. et facit bona et continent. et
v̄e iusticiā apprehendit. Descriptio
locū ad quē v̄pc fecit aduentū nūc
v̄lo quid v̄pc egredit̄ et diverit
intendam⁹. Ihs autē fatigat⁹ ex iti
ne sedebat sic sup fonte. Quare
fatigat⁹ ih̄s v̄nis dei ē. Non ex
forma dei s. ex forma seruili. Vn
de fatigat⁹. Ex itme. q̄z nec
subingobilis vīsus est. Totū et
verū se hoīem pandit. cū ex itme
fatigat⁹. ac si nichil cōserret sola
mis vīca dīntas. Itinerabat de⁹
i hoīe qui nullo mouet̄ motu ext
se. Hanc dignacionē exhibuit i crea
turā qd assūpseat. et hic ho
dine feret̄ p̄sonat⁹ a vībo. illus
penalitatibus reservatis quibus
p̄ oīa verus hoī noscētū. Itame
creature rōnalis liberāde amor ad
fatigacionē adduxeat. V̄e qdē ex
itme fatigat⁹. erat enī itmea no
cōpetencia sibi. Deus porro verus
et hoī verus et moriens erat nullo
quidē ure sibi cōpetebat. pede fa
tigato itinerare p̄ orbē. Quid sibi
ih̄osolima qd iudea qd galilea
qd iudaea cū ih̄u ut eas pēdibus
calcaret⁹. Qd ih̄c cū eis ut p̄n
cia visitacōe dignaet⁹. Iolu hūam
grīs redēp̄cio erat i causa talib⁹
ih̄u itineribus usq; ad exocū crucis
pēndā. H̄ nec fatigacionē corporis
velh uobut aūalibus delatoris. nec
leuari ac desistē ab eundo. forte
nō magis q̄i corpe fatigat⁹. Tame
batur. quidē ad fatigacōis auxilie
morū sarcina pētorū quousq; illa
portans q̄sumet sup lignū. Assēp
ta fatigacō illa erat uolūtate tan
tū nulla necessitate cogente. Inqui

situ⁹ amor eius fatigavit mentem
 et corpus eius. velut consuevit fa-
 tigare quentes donec tueretq[ue]ntu[m]
Inondū tueret ih[esu]m quē q[ui]re-
 bat. nondū omis certissima reuidentia
 erat redutaq[ue] ad grętē nec accessa
 erat lucna evāgeliā cū qua drag-
 ma decima q[ui]retur. et tueret in
 thesauris dñcis recomenda fuit
 gabatur hoc utmē ih[esu] doner cep-
 ta p[ro]ficiet. **E**xu fatigat⁹ ex utmē
 hu[m] remodi. sedebat sic s[ecundu]m fonte
Dic sedebat q[ui]esce corporē put erat
 fatigat⁹ ex utmē. **E**x utmē laborem.
 ex sessione q[ui]te corporis ostendebat.
 nō q[uod] deus si q[uod] h[ab]o eunt. **E**x assumpto
 nō ex assumēte iste corporis situaciones
 aduenierunt. **H**ora eāt q[ui]s seorsa. **D**e
 sc̄p̄cio ista tr̄s nō p[ro]m̄ misterium
 tribuit ad contemplandū. **S**ā seorsa
 die f[ac]tū ē quā et peccauit h[ab]o. et q[ui]
 h[ab]o seorsa electus de padiso. et seorsa
 etate mudi requisitus ē. In quā seorsa
 die itarnato et i[ps]a cruce fuisse et mor-
 tuis est. **S**up fonte p[ro]fudorū misteriorū
 dei et p[ro]fudorū septuārū. **V**e oib⁹
 s[ecundu]m sedet. oīā intelligit. oīā nouit. **A**
 mor eius sup dñatur rebus. nō sub-
 iacet. et sp̄s ei⁹ sebat sup aq[ua]. velut
 amor nō subiactus rebus. s[ed] plāt⁹ ex
 istens. **S**edebat sup aque fonte velut
 nou⁹ magis nouā cathedrā tenens
 doctur⁹ in aquis. Alter iste mōr[us].
 P[ro]mo longe melior illo qui fuerat
 assūptus ex aquis. et vero ei⁹ sup aq[ua]
 s[ecundu]m consecrandas ex vbo in q[ui]bus tunc
 tis corporibus aīe lauaretu[m]. **S**edebat
 sup fonte velut que ips⁹ aures incio-
 nales aūcupatur. in retibus suis
 ibi sūt q[ui]bus vna p[re]cepta index
 ad capiendas alias facta ē. ut subse-
 quēt series manifestat. **N**ec sic oīa
 sua ē xpi aduentus ad fonte quem

multa fontis emgmatā p[ro]cesserūt
 nā ad fonte seruus abrahā p[er]iph[er]⁹
 ysaae sibi vno rebeccā accepit
 qm ad baptismale fonte vpo nū
 i[ps]i tota ecclia despensatur metermi
 si fuit casta coniubernatā cū vpo
 et sp̄t s[ecundu]m accepit. ad fonte qui ass[ist]e-
 batur in rebeccā. et helyzeus sal mi-
 sit in fonte ut sanadetur aqua. xpi
 sua sapia sanavit infinitate scāri
 sclariū et om̄ iplo. et in orto sp̄o
 se fons signatus erat. **E**t habundan-
 tia tremorū signatu signo vpi. ut
 oīā cū i[ps]i p[ro]ueniūt signet. nōne
 s[ecundu]m ei⁹. **E**t ipē vpc fons vent ad fon-
 te fons quidē est. m[od]iq[ue] q[ui] uilando se
 mas de iplo hebreor. Deliquit me
 fonte aque vnu dicit dñs fons q[ui]
 vnu xps. nec aliud p[ro]met hoībus
 aqua vnu nisi ex ipo p[ro]ueniat. **I**git[ur]
 sedet ad fonte comitatum. aquas
 mortuas i[ps]i vnuas. ad quas om̄s
 sicientes iā p[ro]ph[et]az iutineat om̄s
 sientes venire ad aquas. et qui no[n]
 habetis argentū aperite et emite
Sedet sup fonte aūcupator nouus
 aūcupū. **S**equitur. **V**enit ergo de
 samāa milie. haurire aqua. **V**enit
 nescia quid fūn. si noueat qui
 exp[er]tabat. qui ea p[ro]destinat quā
 vocavit. **V**enit haurire de fonte
 terreno. s[ed] i[ps]i modico hauritura eāt
 aquas in gaudio de fontibus salua-
 toris. **V**enit ad fonte aque. ut siti
 būda volutis. si mōr[us] capienda re-
 thi dño. clādestinatio i[ps]iā hūam
 tatis assūpte. a quo se nō potuit
 p[ro]mo noluit explicari. est ad pm
 ciem implicari. ip[s]is vbo implicari
 est a rebus novis explicari. **B**ed
 antequā aquā hauriat capiūt aūus
 istu. q[ui]a prestauit aures ad vbiū
 et celesti delectata sibilo. i[ps]iā

potū dedit iā sic sitis oblitā sic p
tm⁹ māi abus hōm⁹ si pacient' au
diant supne docētē et instruente
de superis noticia. q̄ sūt exoden
cia sensū Et de p̄fucto ns quanto
piculo suos amatoe's iuolueat. qd̄
resiliat ab eis. qd̄ amore retrahat
qd̄ se ad signa diligenda cōuerat
Puenit istā ih̄c i verbo. ante qd̄
hauriret aquā. Nā et p̄pha dicit
Misericordia ei⁹ p̄niet me. q̄ misi p̄ne
mret. nemo illā cōseqret. Dicit
ergo ei ih̄c Da m̄ bibē. Ut sic se
ries gesta teoratur. Fatigatus sū
Ex utile. qesco lassus. exspectans
si qd̄ aquā ad hūc fontē hauritur
acceder. Tu p̄mo me hic sedente
mulier aduenisti. sico. ozo te da m̄
bibē pent. q̄ datur⁹ aduenerat.
illa uritate desideras. nō corpus
sūti extingue. Nec em legim⁹ ipm⁹
post oīa ecū potū aquae ab illa sup
fisse. nō sibi cura aqua illa erat. Et
fatigat⁹ eo utrīc̄ refrigerebat⁹ m̄
āiārū potū. nō in illi⁹ qd̄ haustu
In' sessione xp̄i et illi⁹ mulieris
aduentū. discipuli abiérat i cū
tare ut cibos emeret. Erat em
in regione ab eis extīna. in qua
nec questu potuissent iueniēre vici
tū. qd̄ iudei et samātam abūncē
discordabat. Nec ob hoc paupera
ti xp̄i et discipulorū eius fiat ab
impib⁹ et evāgeln calūpmatoib⁹
aliqua postura. qd̄ denarios habe
bat illud sacū collegū. qbus in
alium p̄tibus emeret fulcimēta
vite. nō ad voluptatē et p excessū
sūt ad necessitatē et ordinatissimū
usū. et illa pecūia si q̄ erat. nō
mīla credenda est. nec ex artib⁹
aut ex cōmercio. seu de bonis hē
ditariis. aut de possessionib⁹

seu eb censu aliquo. si de questu
aut libera voluntate afferētū pue
misse. P̄p̄ nichil sibi vendicauit
m̄ p̄p̄. Ap̄lī ecīā cūcta reliquunt
sequentes ihm. nō tam pedibus q̄
moribus illū ad possibile initiatē
Multi philar-guici post xp̄m fue
rāt. xp̄iamtatis caractē m̄signti
m ecīā dei sime m̄missione suce
dentes. qd̄ aliq̄s ego vidi cōcertū
cū eis magna cōtencōne vborū. q̄
ut eorū auāciā et philar-guīa p̄
pallaret. xp̄o & collegio sc̄o ei⁹. di
uicias et rerū p̄petratē. ex vbris eīā
gelicis nō sane intelligēt. appo
nebant. qd̄ ita p̄p̄a dixerū sicut
dice xp̄m iudeencia et m̄opētētia
sibi. ex vicio posse cōmitē. Et ex
hoc loco scripture qd̄ discipuli emerū
tib⁹ et ex loculis iudei cōnati sunt
p̄petratē rerū qpalū. i xp̄o et disci
pulis eius astrue. nō intelligentes
p̄petratē nature condite. nō viciate
in qua dei filius huānitatē assūptū
et p̄petratē legis q̄ apt̄ p̄uācatoēs
positū ē sibi cōuemre non posse. si
mentita ē iniquitas eis. et euānie
rūt i cogitacōmbus suis. cū om̄i
diues p̄p̄ nos factus egen⁹ exsti
terit. Et reūtam ad ordinē rei geste
p̄teres xp̄c aquā nō accepit. si ad
q̄stionē ab illa iūtit⁹ i est. Dicit⁹
ei mulier illa samātana. quo
tu iudeus cū sis. bibē a me poscas
que sūt mulier samātana. Non
em̄ contūtur iudei samātans. Cō
didascalio et aūcipacio cepte sūt
Aspectu loq̄la gestu habitu. xp̄e
apparebat de genē iudeoz. q̄ diffē
bant a samātis. qd̄ iudei et sama
ritate ab uno patriarcha iacob desen
dissent. Conspelat⁹ mulier vīru
& amaratoē sc̄ā. et cur sibi potū

querat interrogat. non dedignatus ho
 minem suadimatus pericōne. Erat
 enim hoc ih̄c insigne quod in suis actib⁹
 et sermonibus gerens. ut nemo nisi
 supbus et curiosus ut herodes. aut
 iudicis ut sacerdotes templi phāisei
 et sebe ipm dedignaretur. Unde h̄c
 mulier non aspiciata virū. R. aneps
 in petiōne interrogat dices. Quomo
 duideus cū sis bibe a me. Et oīas
 que sū mulier sumātana. Hic m̄
 ptiōnes nōm sp̄ellendesūt qm̄ i
 intelligēcia sp̄uali iudea et sama
 ria satis cōueniunt. Illa confessio
 int̄pratur. ista custodia illi confi
 tentes isti custodes. Confessio et cus
 todia i p̄petatibus suis pro sperādi
 viti i ngendo cōueniunt. magis qdē
 necessario requiriuntur. Et eo alius ap
 parētibus cuiusvis erat suborta discor
 dia. fortassis i psalmo futurū nes
 cia sc̄a ē ista mulier. ut interrogaret
 ih̄m. si iā tempus reconciliacōm
 adēt. qd̄ ih̄c aduenisset. m̄t discor
 des celebratiūs pacē. Respondit
 ih̄c nō ad mulieris interrogatiū. ut
 rōnē sic petiōnis ostendet. si ad
 interroganda. cū p̄ius eū mulier m̄
 rogaē debuiss. qd̄ cōt. qd̄ assere qd̄
 iudicis cōt. ac ecia obice i cona
 tione ut iusq; gentis. qd̄ nec
 ab ea debuisset aquā copere. Pm̄de
 ad interroganda salvator r̄ndet. illa
 incipiens erudi. et suis illaq;are
 sermonibus uelut auē dicens. Bi
 sc̄ares domū dei. et qd̄ ē qui dicit.
 tibi da m̄bibe. tu forsitan perisses
 ab eo. et dedisset tibi aquā viuam.
 Condisionalit̄ loquitur. ergo exau
 lans h̄esiciens. cōcesserū si erudi
 eridi deest. om̄o facultas. si nec immi
 mis a culpa si potuit eridiri. De
 sc̄ia infinita rei dñs h̄ac muliere.

causare videtur. ac sūmū m̄pbae
 colloquū. p eo qd̄ nesciēt donū
 dei siliter et datorē. Infinitū ē
 deus infinitū ē domū eius. qd̄ p̄p̄e
 dicit sp̄c sc̄a. P̄ om̄a quidē dona
 tor et domū equatur. Quis hom̄
 aut ecia angelorū sare potuit qd̄
 sit deus. qd̄ reō sp̄c sc̄a. nō aliud
 qd̄ deus pater. i substācia qd̄ quis
 aliis i p̄sonā. Vnde igit̄ ista
 sc̄ia potuit donū dei. Vnde cog
 nostē filiū donatore. Inquit cer
 tus p̄ph̄a. Mirabilis sc̄ia ē sc̄ia
 tua ex me. confortata est et nō
 potero adeā. Et luce habitat i
 accessibile. Et ad iob de cognoscē
 do deū impossibilit̄ dictū est. Forsi
 tan vestigia dei cōphendes. et usq;
 p̄fctū oīpotētē repies. Excelso
 celo est et qd̄ facies. p̄fundior
 m̄fno et unde cognosces. Longi
 or tra mensura eius. et laciez ma
 ri. Qd̄ obre nec ista mulier. nec
 alijs reprehēdi p̄t si oīpotentis
 dei sc̄ia caret. In forte qd̄ de se loq
 batur dicens. Et qd̄ est qd̄ dicit
 tibi da m̄bibe. Et non de hoie
 puro. neq; em̄ ut homo dñorū
 donorū poteat ē larguer. Si de
 se ut de deo assēbat. icognoscibilis
 est ab hoie deus fortassis de sc̄ia
 fidei causanda erat qd̄ carebat
 Excusatur legitime. qm̄ fides eo
 auditu audit̄ autē p̄ vbiū dei.
 Quomodo audient sine p̄dicante.
 Quomodo p̄dicabūt nisi m̄tūntur.
 Quis ista erudit̄ i fide. Qd̄ eā
 domis dñis iſtrubit. Qd̄ eā do
 cit de dei filio huānato. Quis ad
 aquā viuā ipm̄ vbiū allevit. ut
 expectet ab habente. ut requireret ado
 mire. Et vpi locuto de sc̄ia iuita
 toria erat ad sciencū et nominang

aqua viua ad saendū q̄ et a q̄ eēt
alliebat eū, et satagebat ab ea
cognosci qui dignatus erat de seā
p̄ mulieribus et hōib⁹ nasci, et
seriose tendebat ī illā, quā noue-
rat illuc sua discipulā et ewāge-
listā fieri. Mouetur mulier audita
vbozū, et viua delectatur aqua.
Attimē hesitat ī v̄bis, q̄a hūc que
audit talia p̄ferente, solū eē hoīem
conspicatur. Tota s̄sistit in sensibus
ex natūli more, ac ecū ex arte cu-
dit argumēta respondendi. Pellet
ptm⁹ aquā viua, q̄a veri et optimi
boni ipperitus naturalis om̄ibus
datus est. P̄ hūxmodi arguens
respondēta m̄qrit, et nū ī hūlita-
re fū uelut bonitatis strua futū
dūm⁹ rēuent⁹ vocat, quē irrenēt
m̄cupauēat ante indeū dices. Dne.
nēq̄ in quo haurias habes, et p̄te⁹
altus est. Unde ergo habes aquā
viua? Nāquid tu maior es patre
nro iacob, qui dedit nobis p̄te⁹
hūc, et ip̄e ex eo bibit, et fili⁹ ei⁹
et pecora eius? Verba ihū no-
displacent mulieri, s̄ de aqua viua
ne dare possit vndiq̄ cōtlobatim
sibi occurrit argumēta contraria.
Nā fons erat fundens natūlit⁹
aquā et natūlit⁹ aliqui fide⁹ aut
nō equē desistens, ut plib⁹ expien-
cia monstrat. Puteus erat ex arte
ad t̄re infiora defossus, nec artifi-
cū hauriendi erat ī manu xp̄i, et
vē altus erat ex m̄fiori et intiori
tra ad superficiē usq; consurgens, &
toposicio noui hōis ad priscū p̄t̄l
archā iacob a credulitate nū viue
hūi mulieris āmū refrangebat.
S̄z nec cū ihū qui dei ē filius atq;
v̄tus ex natūli, ex arte, ex quaū
q̄s priscorū p̄mū & futoriū eciam

et angelorū contēciose dissuendū ē
qui sup̄ oīa p̄stat oīpotens. Ne aut
hōs qui de ihū s̄libis disputatione sen-
tenias, quē si hec mulier p̄ fidē no-
nūset, utiq̄ tacuisset. H̄z erudienda
erat didascalico more, cū tueisset
quē interrogat̄, et a quo responſa sus-
cipit, et interrogata responſa dona-
ret. Hec mulier xp̄m ut purū ho-
mīne cōtemplatur, cū miratur ex-
nouitate loquendi. Et ex alia largi-
cione xp̄i suspendit anim⁹ ei⁹ sup̄
intellēcim⁹ em⁹ suū ihū v̄bi respondab̄t
ī animo audiētis, si aquā viuam
eēt possibile tuerire. Verbu⁹ amra-
bile ubū delatibile ubū desiderabi-
le aqua viua. P̄nde satis p̄docte
m̄qrit obiciens ad pollūtationē
Dne neq̄ in quo haurias habes. Si
ex isto puto se ī ex alio aquā viua
haurire deputas. Don se ista mul-
ier attollebat ī superis vnde aquā
viua descendit. S̄ qđ de fr̄is aut
lacis m̄fimis ascendit autumabit
Fallebatur quidē, si verū nesciens
loq̄batur, cū dicet neq̄ in quo hau-
rias habes salic⁹ sūlā, aut instrume-
tū aliud haunendi. Contēplandum
v̄bū nā vītate plenū ē, cū xp̄c ar-
te hūi na neq̄ instrumento pīcia hōi
nū edito sua dona pollūtabat neq̄
donabat, neq̄ hauriebat ex fr̄is de
fossis grām et glām largitur, sed
de superis vnde descendebat. Ut hō
agebat docebat, informabat homī
mores, paciebat apositas penitenti-
tes. Ut deus v̄o grām porrigebat, et
daturus ī t̄pe p̄mittebat et glōrū
Vigilans v̄bū, neq̄ in quo haurias
habes. Id defēcū ascribebat illi ho-
mīni xp̄o samātana mulier, qđ
cedebat ī sue altitudinē p̄t̄is, qđ
si instrumentū deficiebat hūam⁹ / ad

erat om̄o dñm̄ p̄ec̄no et obicit alii
 tūdine p̄utet ad cuius aquā nō puer
 ret corporis manū nō habuto illūrāne
 to. Et putens altus est. **H**ic si nō hō
 tumē alioz deus. **H**ic attendendus e
 loquendi modus si aliqua t̄re pfūditus
 a supiore pte salic ab ore ad infiore
 descendendo mēsuret ducet. locus p
 fūdus ē sive puteus sive qdāq; vo
 ragozū sive defossū. **S**i v̄q ab infiore
 pte ad supiore ascendendo mēsuret
 altus appellabitur locus ille. **H**ic dñm̄
 legit puteus altus ē. ut qd̄ aqua usq;
 ad os putei nō ascendat. si i pfūdo
 iacet. **E**t tu neḡ in quo haurias ha
 bes. **N**escia ut asina balae vitare
 patir dices puteus altus est. **H**ic ad
 intelligendū intellectus altus exq; si
 si puteus altus ē. ut ad hauriendū
 opus sit instrumento. ergo aqua in
 pfūdo iacet. Totus mūndus velut vñ
 est puteus et abyssus impenetrabilis
 cuius aqua nūris astibis nō equatur.
 qd̄ inclp̄ ē in hoc mūndo qd̄ faciare
 nūras hom̄ possit. que sūt facte ad deū
Mnde mulier rōnabilit̄ m̄fert. **Vñ**
 ergo habes aquā vñā. Seculū hoc
 neq; p̄tm̄ illa caret. **S**ub celo nō e
 si a sursum usq; deorsum. si ab immis usq;
 ad summa cūcta p̄quirātur. non ē aquā
 vñā ad faciētē hom̄ repire. **E**t si
 p̄es tñr̄ p̄titi aquā vñā potuerūt
 neumolibet tñem̄. qd̄bus tu maior
 meis obtutibus nō appares. **Vñ ḡo**
 hec aquā vñā. **P**agat mulier tot
 ap̄o ih̄u obicit inquirendo. vñ sibi
 vñā pollicetur aquā. **C**ui r̄ndit ih̄c
 et dixit ei. **D**om̄is qui biberit ex hac
 aqua sicut iterū. **O**ni autē biberit
 ex aqua quā ego dabo nō sicut iterū
 Ex aqua quā ego dabo ei fiet fons qd̄
 salientis i vñā etñā. **D**ñe qd̄ mu
 lier ih̄u obicerat ip̄e sua respoſioē

cofutat. Videlicet qd̄ aqua sua nō
 ex venis t̄re p̄cedit. nō iacet i pro
 pfūdis p̄utetis. nō reputur i fontib⁹
 nō hauritur scūla corporis ore non
 suītū. et sicut extinguit bibentib⁹
 mētū. **A**c si dicet ih̄c ad mulierē
Ron m̄ opus ē instrumento haurien
 di aquā vñā qd̄ in p̄utetis altis t̄re
 non iacet. ut bibendi expiencia pan
 dit. qd̄ om̄is quib⁹berit ex hac aqua
 sicut iterū. **E**t tu pluries bibisti et
 iterū scūlida remisi. et qd̄ bibit
 p̄ntes et qd̄ biberūt p̄sa nūq; s̄t
 aut fuerūt vna potacē satiati.
 Ex aqua mea sic bibitur ut nūq; id
 terius sicutatur. **A**qua quā ego dabo
 nō qd̄ de isto puteo aut alio fonte
 haurienda ē. sicut auferit de fonte
 p̄cedit etñō. infūdit. nō hauritur
 supiato bibit ore. nō in trā uerso
 non potatur i vase s̄i in etñō fonte
 qm̄ apud deū ē fons vite aqua ista
 bibentibus fit fons aque t̄deficien
 tis i vñā etñā. ubi nulla racōne
 sicutur. **O** c̄pta benignitas largito
 ris aque qui nescientibus illā do
 cet. nō petentibus offert. nā dñe
 bontatis fons suip̄ i alios dif
 fusus est. et ortos et capos qrit
 in quos diffundat. et tñr̄ arias qd̄
 arientes aspicit t̄ras. qrit illas ir
 rigare ut mebret ad fructū. ut
 faciet ad p̄fectū. **H**uiusque izri
 guo irrigari uva agrū petebat
 a patre quē accepit s̄ipius scilicet
 et inferius. **E**st igit̄ aqua saliens
 i vñā etñā illa sp̄c s̄i grā qua
 qd̄ opatur i hac vñā ope digna
 vñā etñā. nō i merito illā acci
 pientis. s̄i i merito dantis. qm̄ ip̄e
 qui largitur dom̄i dei. est tota cui
 sa merendi regnū dei. **S**icut aqua
 qd̄ donatur a ap̄o. qm̄ sursum agit

dona ei^o nō ad ipsa demergūt. Et
ob hoc om̄e datur optimū et om̄e
domū p̄fici desurū remittitur. ut
sursū reuocet qui accepit et a vita
temporalis ad eternā a mortali ad immortali
a pte ad totalitatem. a tenebris ad
celestia eū cui donat. potent̄ indu-
cit Generat aqua xp̄i ih̄u fonte
aq̄ salientis i vita eterna. Fontem
dicit nō fluminū sive riuulū q̄ ex
ip̄a semp ad m̄fiora labitur. si
q̄t nātē vsc̄ cont̄ vsc̄ale sc̄iam
nō deorsū defluat si ascendat q̄p̄
sepe p arte coangustata aqua sur-
sū inspiciam⁹ ascendē. H̄z nec ih̄u
aqua huāna sursū artesalit sed
sup̄ oem m̄tellam naturā rōne
et arte i sup̄na sūi p̄chit pota-
tore. Igit⁹ affectem⁹ hāc iūsibile
et imatiale aqua q̄ non ē vnu
de q̄tuor elemētis que sup̄ om̄a
elementū ip̄a salit. Intelligam⁹
doctā accipiam⁹ oblatā bibam⁹
ore cordis nō suicibus corpis si-
piditari sibi recusam⁹. Ad quā sa-
mūtina iā aiuda fca sibi a ih̄u
exhibet petit cū ad eū dicit. Oñē
da m̄ hāc aqua ut nō sc̄ia neg-
vemā hūc haurire apta peticio
q̄ conformis ē liberilitati donati⁹
ut non id petat q̄d uelut accipe.
si hoc solū petens accipiat. q̄d ma-
ior dare decrevit. Iā oblitera il-
luis aque quā veneat haurien-
dā et delectate illi⁹ aque vno
q̄ offebat. petit subiectuo et
hūli vbo. Oñē da iā quā p̄mit-
tis aqua. Vilescut cūcta frēia
et quasi obliuioni tradūtur. cū ce-
lestiu placet auditus. et cū ad
ip̄a erigit⁹ aūm⁹. Et qm̄ om̄s
vellent carē deficiens et contrac-
tis penalitatibus ex multacione

fca in m̄u radice nec ecia vellent
subiace laboribus. Pmde ista mu-
her hec duo supponit m̄ tam cū p-
missa appetit aquā sc̄iles ut no si-
ciā neḡ vēmā hūc haurire. Defē-
natē sive penalitas ē causa sitis.
Et itinerando huānū corpus om̄o
laborat ac ecia fatigat. q̄d euēnit
ut assertū ē i ih̄u q̄d ēt eo itine-
rat⁹. Iā ista indicat affectabat
būtitudinis pte amplius sitre noles
et q̄tē cognouerat ēt bonū cū ue-
lit ab itinerando et laborando desistē.
H̄z necdū nouerat vnde aut q̄m̄
ista p̄uenit. et dūtrinat p̄ cor-
pe nō p̄ uia tale q̄rebat aquam
et p̄ ip̄e quo modū victaria erat.
nd p̄ emitate ad quā xp̄c ip̄am
et om̄is vēcat vocavit⁹. Vigebat
ista quodā natālī affectū sub quo q̄t
quid bonū atq̄ optimū atq̄ pfectū
ē cadit. si m̄tella rōne et ordine
deficiebat q̄p̄obrē dicit ei ih̄c. Va-
de voca vnu tuū et vēm hūc q̄m̄
ruū sc̄olis et madūtentib⁹ videt̄
cū ih̄c dūt mulier voca vnu tuū
cū ip̄a iā q̄nīquā extitit. et oī
bus p̄mōrtius in adulterio seu for-
nicatione morāetur. q̄m̄ indicabat
voca vnu quē xp̄c ip̄am nō habē-
saebat. H̄z si p̄spicaci mente xp̄i
fca et dicta scrutam̄. et ad q̄d ista
mulherē et modū quo ad cognitionē
veri satagebat. sic cū ista muliere
penitus agendū p̄uit ut paulatū
erudiret̄. et q̄d i xp̄o aliqd̄ isigne
cognoscet̄. q̄d plusq̄ ho ēt. et ho
sup̄ hoīem ab ip̄a cognoscetur. et
p̄ide prestuet dictis. que sup̄ cogni-
tionē ceterū hom̄i vlgubātur. et
alligaretur fide. p̄ assertōe gestorū
q̄ dictis et dīng inductōibus rem-
rebat. Quā ob tam ih̄c dixit.

Vade voca virū tuū, ut ex r̄visione
 audiaret quā scaret, non habeo virū
 ut ex hīs q̄i ap̄hetice ad illā m̄ficer
 bñ d̄ivisi nō habeo virū, q̄uia em̄
 viros habuisti, et nūc quē habes
 nō est tuus vir, ad hoc ut tandem
 het in eū intenderet, velut ī ap̄heta
 dices. Ut video ap̄heta es tu f̄mali-
 ut ī messyam et om̄ saluatore. P̄us
 sūm p̄aulatūq; ih̄c illā mulierē do-
 cendo trahit, trahendo docuit, et
 belut auis potabūdū ex aqua cenosa
 clariorē iuemes asp̄actetur illā, et
 nobiliore delectata, more auctorati
 co remiret in p̄dā. Sed ista ī apolo-
 gā p̄divim⁹. Igit⁹ ad rerū ordine
 reūtū. Dicit ei ih̄c. Vade voca
 virū tuū. Ut ī alcōre trahiciatur
 sensū caput mulieris vir. Si acepha-
 la nō es, vota caput a quo regeda-
 es. Si vō exsistis acephala, nō sūt
 t' huiusmodi dīna dona dei. Respo-
 dit acephala sū, nō habeo virū. Iu-
 dat illā bñ d̄ivisi ih̄c, qđ falsitate
 nō submiserit, nec vitatē negauerit.
 Hn̄ d̄ivisi nō habeo virū. Nō illā
 blandiendo laudauit, si q̄a simpli-
 fassa sit vitatē, qz virū nō habebat
 et declarat illā ih̄c nō t̄giuersasse
 in causa adiūcē. Quāq; em̄ viros
 habuisti et nūc quē habes nō ē
 tuus vir. Non est ista similitudo neq;
 p̄aboli. Si sic res gesti extiterat
 qđ q̄ia legitimos viros habuerat
 ex lege natē atq; mosarē, quibus le-
 gibūs cōcedebat, plures mat̄mō
 copulā, sicut ex lege noui testamēti
 nulle numeros d̄isp̄natūr mōp̄ce.
 Cū melius sit nube q̄ vir. Et illo
 in tūc adheserat fornicatio more cūdā
 viro nō legiō māt̄mō copulata.
 Et hui⁹ confessionē scelēis ih̄c exquirerbat
 ab ipsa tacite, si melius expresse cū

mutela solepm⁹ atq; laudabili cōfes-
 sione astruit sī c̄mmū ante p̄ dīna
 bñficia largiat⁹, et ad sacramenta
 ecclēsie de nouo condenda xp̄c m̄c
 debat, cū confessionē p̄ire suadet
 ante p̄ absolūtōne c̄mmū et vtūtū
 grām p̄estat. Sed cōtemplanda et
 currit nobis, nū saluatois benigni-
 tas atq; prudēcia, ex eo qđ istam
 mulierē p̄uocet ad confessionē, et
 q̄ et q̄lia p̄rogat, ne confiteri vē
 cūdā suffudat, polluet aquā viuā
 quā delectata et affecta petit, cog-
 noscit illā ih̄c fornicariā et pelicē
 ēē, qđ illa modici aut mīchilo pen-
 dens, sū facīoīs nō bñ cōscia cū
 audacia petit aquā, nō exprimat ea
 ih̄c aut obicit ī facie fornicariū
 malū, talis es, aqua hui⁹modi nō
 es digna, si honeste illā alloqtur ad
 confessionē trahens. Vade vota viuā
 tuū, supple si habes, ut nō habere
 virū necessario mulier patetetur, et
 post confessionē scelēis eriduetur
 ad fidē dīne cognitōm⁹, et laudat
 ih̄c hāc confessionē, ut inseat absolu-
 tōne, ut p̄estet fidē, inducat
 in vtūtū debitū actionē, et securi⁹
 facin⁹ p̄ateat, ea de virtute cōme-
 dat. Hn̄ d̄ivisi qz non habeo virū
 et qđ omo reticebat sibi ih̄c nō ex-
 p̄ibundo, si rememorādo ap̄uit,
 q̄uāq; fūisti, et nūc quē habes
 aut qui habet te non est tuus vir.
 hoc vē d̄ivisi. P̄uenit sīm⁹ sacer-
 dos et pontifex auq; peccatrice q̄
 stabat ante eū, et p̄d̄ixit sibi qđ
 illā non pandebat p̄cm⁹. Qūc quē
 habes nō ē tuus vir, ut ea ad pei-
 tēciā animi p̄uocat̄, et qđ resi-
 liret a stēle, suāq; uām̄ oēm̄ viuā
 in meliora mutaret. H̄z m̄c oībus
 sacerdotibus sic cōpetit facē ut p̄cm⁹

confidentis eam sciens et facie patro-
nis apiat. si prudente sibi suadeat
confiteri. nisi animo deprehenderet
sibi patrem et confessionem subiectum e-
rubescentia timore imponere pene
seu obliuione detineri. tunc pie moe-
xi puerum confidentem Ecce quod
omnia in ista muliere per intentionem
celebrata sunt. si non per intentionem
xpi. nam illa non ista de causa vene-
rat. ob quam xps super fontem infra-
tiguit. insed etiam **De disputatore**
ve adoratois et aduentu messie
scdm iohem soli Caplin 2^m

Omnis occultum et patrum tacitum
mulieris sibi dominus reuelaret
non dignata non stupefacta
in religione subito conuisa est. scilicet
ad meliore fidem et ad utile missio-
nem. Dicit ei mulier. Domine ut video
aplic es tu. Unde videbat. quod fu-
de ad quam tam disputabat illa ihesu
indubitate. Videbat ista per fidem
ihesum esse vidente propheta videns
dicit. Ambo videntes. illa in fide
ihesu intuitus illa a vidente puerum
ut videt. Vidit omnia vidente. qui
ab eterno illa puidit. et in tempore sta-
tuto illa fecit esse alte videntem.
Quocunq; magnum aut dominatorem
seu ipsum appellauit trema sapientem
si religioso nomine dixit. te video
esse vidente. et dignum dixit cum vi-
dente alta cunctu vide. ne oco-
si tantu puerum alloquitur in magna
prudencia sua. ut cum tanto viro
quem credebat videntem. nolle de-
cor palib; si de spiritu alib; disputare
non ut apostoli petet aquila. si transur
latram. et maiori religione immo
questione altam inquit dices. Pa-
tres nostri in monte hoc adoluenter
et vos dicitis quod ihesu solus est

locus ubi adorare oportet. Erat
aperte ista contrectio et disceptio inter
summi et iudeos de loco adora-
tionis atque orationis ab eo tempore quo scis
ma celebratum est sub rege iacobam
filio salomonis. Et hunc mulierem
puer erat affectus. quod de cultu vero
religiosis inqrebat. et in bovis mortibus
subito facta est. ut omnibus post eius honesta
consandi et loquendi tradidit formam
ut cum viro religioso de religione. cum
scio de scientia. cum honesto de honestate
cum sapiente de disciplina et
doctrina. cum bono de bontate tracta-
dum sit. Neque scoli atque ignorari oco-
repus tradidit atque inter libris omnibus
loquatur. cum ihesu a quibus pernitit utiliter
eruditus. Et vires de muliere huius
modi alia in felice mirandum quod tam
cato intravit in theologia dum loqueretur
cum ihesu. Hoc ille qui sibi loquens ad
aurum et sonu vocis. instruebat in-
terioris mente visione domine virtutis
et quoniam questione altera erat. alioqui erat
responsione soluenda et obscurum
dubium lucide declarandum. Ad cuius per-
ceptionem mulieris intellectus adhuc
imperfectus erat. nec poterat hoc quod res-
pondendum erat. natum aut humana
ratione ostendit. Hobre ihesu antequam
quiscum enodet. hanc mulierem iuitat
ad fidem dices. Mulier. credere michi
Velut si dicet quod per prophetam exti-
terat dictum. Nisi crediditis non in-
tellegentis. Mulier. credere in me docen-
ti tibi respondentem quoniam misericordia
mea fidei non intelliges responsione
Fidei probare oportet ad intelligentem
dum altitudinem dinorum. non enim humana
ratione usurpantur intellectus. neque natu ratione
cupiuntur. Declarat quiscum ihesu. si
fides presto est. Venit hora quoniam negat
in monte hoc neque in theosolimus ad-

orabitis patre **Vos** adoratis quod
nescitis. nos adoramus qd' scim⁹. qz
salus ex iudeis e Renouacionem
agende vite salvator emiciat. cū la-
tice cultū trāsſendit dicit eo locis
nō iuste ſiendit in locis **Vbiqz** de⁹
pater mār̄cūſcriptib⁹ eſt. **Vbiqz** ado-
rari p̄t **Adoratio** vō locū p̄cipiū nō
requiri. tñmato ſitu nō m̄diget qm̄
ſime ſitu de⁹ adorandus oībus p̄fidet
nō plaga orientalis apaoz. nō ma-
gis copetit occidentalis. nō archos
neqz mēſenbria nō mons nō vallis
nō r̄ma ſeu alta dom⁹ nō templū
deo dicatu nō m̄lyans campus dñe
latē conſeruit ut de⁹ pat̄ despicere
loci adoret **Eo** dicit mulieri **Hoc**
hoā qm̄ neqz i monte hoc ſalz gurzim
neqz iheosolymis i templo adorabitis
Temp⁹ fuit ab eo qd' temp⁹ cu crea-
tura rōnali ſcm e hora qua pater
adorauerit adoracōne veri **Nā** ada-
abel enoch noe thare abrahā r̄ſuat
acob iſeph aaron mōſes iſue
ſamuel nondū ſcō iheosolymis tem-
plo nondū ſcō ſcismate in pplo he-
breorū et post inuābles extiterunt
qui adorave vā p̄p̄ i templo et
monte in vītate dñi adorauerunt
Que igit⁹ ē iſta hora quā nūc qm̄
nūp dicit aduemſte ihc. **H** pro
illis diſſentib⁹ pplic loqbat quoz
vn⁹ habebat tantū moſarcos lib⁹
alter et penthathētū ſe p̄phetas
qui verā ſcīpturā n̄ intelligētiā nō
habens. i rerū agendū ſe cortice
verſabātur. nō i ſp̄nali ſenſu vbi
vitas lucet **H**ec hoā venit ut
vitas p̄ dei filiū p̄ ſp̄m ſcm creden-
tibus dandū in cordib⁹ hom̄ de-
dardeſtū. qui pat̄ om̄ deus vā
latrīa colatur. **Qd'** autē imp̄bat
ſamātarū nescientia et comedat

ſcīam iudeorū. qm̄ ex eis ſalus ē
qd' tendit qd' ſimānte nō hubebat
alia ſtam qm̄ moſauit p̄ iudei
applicā. et vpm i carne vemen-
te et docente. qm̄ ip̄i eū nō cog-
noiſſent **H** vpc ſaqz iudeis
carnali traduce pro iudeis respo-
dit qd' ſtret et qm̄o et ubi ado-
rāndus eet. ex qbus eāt ſalus
nō qd' om̄ ſaluaretur. **H** in eis
ip̄e ihc om̄ ſalus exiſtēt et cauſa
et via et forma illā p̄merēdi. et
cognitor ſaluadū natus eāt nō
eāt ſalus ex iudeis ſeipſos aut a/
lios ſalutē valentibus ſed ideo
ex iudeis ſalus qm̄ ex ip̄is nat⁹ ē
vpc. qui de adoracōne vēa illā m-
ſtricē dixit **Sed** venit hoā et nūc
ē qm̄ veri adoratores adorabūt pa-
tre i ſp̄n ſe vītute **H**ora detlara-
de vītatis nulla fuit m̄li qm̄ vpc
mūdo p̄dicatu⁹ appariuit **H** hoā
venit qm̄ vpc i ea venit et nūc
ē qm̄ nūc adeāt plēmīdo t̄pis ut
vītus latē pāndētūr. Veri adora-
tores ad adorandū nō eligūt locū
uelut ex ſitu hoc aut illo adoracio
vēa conſistēt **I**llorū ſalutē nō adoratur
in loco adoracio quā exigit nō agi-
tū ſe p̄fētū ſe. qd' locū ad ſuas
actōnes inqrit ſp̄n ſic in intiore
hoā agitur. **C**orde credit ad iuſti-
ciā ſalus quā iuſtificāt. **F**ides in
ſita cordib⁹ hom̄ geniculat ante
dñi. ip̄a ſibi conſitendo ſbuit illū
honorē reuerēciā amore timore
illā dīpotētiā mēſſabile ſapiā
infinitā bōmitatē incōphēſibile
erūtate imēſitatiē om̄ne vītū
illā efficiātā p̄ ſe ſufficientē a
nemē p̄nūbabile ſe et om̄ia illā
ſoli regi deo imortali et iuſibili
dūtavat cōpetētia eo iuſphēſibile

ure qd' alicui creatorū cōuenire
nō pnt Spū p spēm ascendit
i eū. cū despatoe om̄ ab ip̄o fōrū
In m̄tioris hōis spū spes est que
sup̄celestē celestē et sub̄celestē oem
creatūrū post p̄mit. qd' nichilope
dit in illo cū illo de illo beari nō
p alii spēris. sc̄q; ip̄m aū m̄
colit s̄c̄q; venat. s̄c̄q; adorat Ron
m̄ corpe nō in loco si i spū cāitas
ip̄a cōsistit. qd' ad hoc suū p̄uehit
possessore. qd' sic dēū patrē colat
adorat et diligat ut nō solū om̄a
extra se p̄uenīcā et sp̄m apt'
dēū cōspernat Vera dei latrīa
non in actu corp̄is nō i aptitudine
aut aptacione locorū. s̄ in intellā
ali p̄ fide et sp̄rituali actōne con
sistit. Et in illa irrefragabili vita
te quā in colendo dēū om̄e locale
corpale t̄pale visibile sensibile p̄
ceptibile fabile narrabile sp̄ti
bile simibile ap̄abile fallibile
variabile mutabile subiectibile
subicibile p̄mōtibile p̄curribi
le indiligibile p̄turbabile viola
bile penale miserabile qm̄libz
defectibile aut miserabile seu in
digibile. et qdlibz talium ab ip̄o abſe
bitur et assēbit om̄e qd' sumū et
vnū et verū bonū decet et sine
agere Ista porro ē vitas qua pat
om̄ deus adoradus ē qd' om̄s silū
dimes v̄magines op̄mōnes hesi
tuōnes ab ip̄o penitus p̄cul pellit
Rā et pater tales qd' adorat
en̄ Tales quales ip̄e m̄tiores et
ūnūsibilis sp̄c fecit. quia sp̄c ē de
et eos qui adorat en̄ in sp̄u et ve
tute adorare oportet Sp̄c de⁹ ē
ergo simplex et incompōsitus est
et ad hanc silūdīne et v̄maginē
hōiem fecit. p̄ut erūt silūdo et

v̄magis a deo domande atq; a cātū
pro capacitate suscipiendo neq; sub
stācia separata neq; aū v̄m̄ta corp̄i
aut a corp̄e segregata in illā m̄cōpo
sitionē et simplicitatē dīmā potuerit
assum. neq; ip̄e qui condidit potius
let assumē H; quātū exigit id qd'
datū ē in latrīa de⁹ pater illos tu
leos requir. qd' eū i spū ūnūsibilis m̄
telleculat̄ ardent̄ amabilis contē
platine adorat̄ in simplicitate cor
dis inquirit. qd' simplex ē. sine co
positōe aliqua v̄enerētur qd' cōposit⁹
est Sp̄c de⁹ nō delatāt̄ corpali latrīa
si sp̄nūlūs desit. que si adsit i illā pro
decē requir qm̄ intellāt̄ affū meūlū
bili mētōia timōe iocūdo et mētōis
ordinatisq; v̄sc̄ribis colendus est
deus Et eos qui adorat̄ en̄ i spū
et v̄tate adorare oportet Dic oportet;
qd' nō aliū m̄si talit̄ H; qd' v̄eo i sp̄
tūris sacris inēuntur adoratōes ab
hōibus exhibite angelis. ut abrahā
fecit. ab hōe hōi ut iacob fecit esau
salutares oris. aut v̄nerēcia gestu
corp̄is nō adoratōes ex latrīa fuerit
et quoq; mō inoleuerit adoratōis vo
cabulū. sine fiat Vḡm theotoco
sue angelis sue sc̄is mente v̄bo
sue ip̄orū v̄maginib⁹ gestu aliquo
corp̄is nō v̄maginib⁹ ut sic edite
sūt. si eis qui p̄ eas uelut p̄ quedā
signa signācia nō oculis si mētib⁹
adorat̄. nō adoratōe qd' deo patri
cōpetit. et v̄po filio rōne dētatis
si illa v̄nerēcia qua decet v̄neari
sc̄is rōne dētatis atq; v̄tutia P̄f
autē t̄pale excludendo mētēde et
om̄ne contrā op̄ione sp̄c et vi
tas ip̄a referri ut dīne latrīa sine
cultus nō aliud qd' ip̄e de⁹ qd' colim
in p̄mū m̄qrat̄ Ron v̄sū ē huic
mulieri satisſam ad m̄q̄tōes ei⁹

tendebat em p fide expectuōis m
alii / quē credebat ēē mōtore . scilicet
messram qui ab vīqī plo uideorū
et sūmātiorū venturū pīs spēra
batur . Credebat iā ista mulier ihu
tūtū ēē ph̄m . messrū vō magis
altepēdebat existimās maiōis cō
stare v̄tutis et sic plerūq; t̄ aīo
scie q̄rēcū aut fide habēcū t̄ alios
qd̄ fides adhērēs muoi demittit . t̄
mōri . sicq; ista mulier dicit Sic
qm̄ messras venit qui dicit xp̄us
Cū q̄ venit ille annūciabit nobis
om̄ia. Velut si vēcide loq̄ret plā
cent m̄ dātū tua si messras q̄ venturū
est quē credo vētūrū ista nobis me
bis declarabit. Hinc mulieri absd
nū videbat qd̄ de mōte ac de tēplo
remouētū adoracō dei p̄tēs / m̄ta
p̄pō adhuc ēat ām̄ eiō ad sp̄nalia
capienda. t̄ extorib; actib; tota sta
bat . sicq; fuit p̄docta . sicq; cōsuetu
dme roboata . sicq; cōfumata mil
titudine p̄pli sic agentis. Difficul-
auellitur eror qui longu doctna
et cōsuetudine et multitudine robo
ratur. Sic ih̄e qui cepit istā m̄strūc
amplius nō sinit errare qui eam
vēcāt anticipari. nā uretū sine
sermonib; recēdē nō p̄mittit.
put dicit mulier. ideo n̄ de data
responsione nō credis. m̄herens
fidei p̄cōrōis . quē credis vētūrū
messram. Disce hāc fide qd̄ ip̄e
sit melior. nō ip̄m sp̄res. nō ip̄m
expc̄tes ut vēlāt p̄fēcātā vēlāt.
Ego sū quā loquor tecū. O magna
dignatio saluatoris q̄ ad vīm̄ m̄u
lierūle m̄etricis se m̄ noticiā dedit
Quidiqui. ē hō q̄ motuisti ei? Con
fudant sup̄bi de eo q̄rētes cōconā
tes. et dispūrātes qm̄ cū simplicib;
sermocinato ei. Et alibi sp̄tū est

in simplicitate cordis vēi q̄rē illā
qm̄ mēlitur ab his qui nō temptant
illā apparet autē h̄s qui fide hui
bent iā illā. Dicēt v̄bo mōtesten
cie spēm. ne ultī messras exspecta
retur ēē venturū. Jam vēcāt. s
ip̄s exsp̄cāntib; cognitō erat. Es
fecit m̄ua fidei suā ut mulier
ita credet . generavit vētū t̄palū
obliuionē . nā nec ista mulier han
dit aquā et fecit evāgelistā . emā
geliāzāt em̄ suis cōculib; xp̄m .
vē sc̄a xp̄i discipula . capta verbo
fide amoē m̄ pollicitudē aque
sapie salutis. De regressu mu
lieris samātane iā citatē ad ewan
geliāzātū ih̄m . et q̄s fructū sit ex
p̄dicātō secūtū p̄. lobe; p̄. Cā. 3.

Aius capta m̄ retib; salua
toris se uretū gaudens
festime alios iūcat ad laqū
quo illaqāta ab om̄i alio mālo nepu
dissolutū . et obliuiscat̄ eiō qd̄
factura vēcāt . nō haurit de
p̄tēo aquā alia ev̄ celo suscep̄at
nō haurit aquā corporis . mente
potuit est . nō refert v̄driā ple
nā . ip̄leueat dīm̄ sermonib;
ām̄ reliquit v̄driā . q̄a p̄didit cō
cupiscentiā . hā curā carnis amiss
rat. Nā reliquit mulier v̄driā
siā et abit iā cūtātē et dicit
illis homībus. Vēcēt et videre
hoīem qui dixit m̄ om̄ia que feci
Quād ip̄e ē v̄p̄t. Non portat
aqua relinques v̄driā . s̄ de aqua
gracie quā accep̄at iā alios refū
debit. Et hoc signū si diliguntur
v̄p̄s . qd̄ is qui diligit / iā eiō amī
cīcā alios trahit . et sc̄e corporis
oblīuiscātōis . et dīm̄ theoris
occupat mente . et sp̄naliib; v̄cā
cīs oēm corporeā dedit actionē

Quis modis, vpc agit ianis. qd
tu aco autit a celo. et i veru iusibi
liu amoe trissormat coniur impios
et no snt illis affectionibus et stu
dns i quibz pns erit. deservit ter
rena consis que no consis ante signe
bat. Gustabz celestia rma non
sapuit sit iuratoru samutana
muler. et suos coquos iuruit ad
xpm Venite et videte. qm ego ac
cessi et tuem et vidi et audiu no
sola pdocte ut hoiem loquente si
velut pheta oculra vidente. Qw.
em m omnia que feci. Imit venite
et videte. vidente. Quo ipse
e xpc messias fak que omis conter
expectam. Non audet adhuc asser
tive dicere ipm xpm iquius credidisti
illa hora qn sibi dictu exstitit ego
si qui loquor tecu no em iuani il
lud ibi inotescie fuit effusu. si
paulati suggerit ut credit. i en. sub
dubio vbo no dubia mente pferes
nugd ipse e xpc. Domi e homine
huc iudeu i mos tmos vemente
expuri. qs et qualis sit ipm apbz
id e vidente ee cognosc. Ignit et
vos venire et videte qs sit a qualis
fortassis ipse messias que ois he
broz uimo ventur expectat
prestat. fides dictis comonit hoies
pues et peritu suasio mulieris. Exi
erit de citate et velebat ad eum
Ei citate autem illa multa crediderunt
samutatoru apz vbi mulieris testi
mori phibentis qz dixit m omnia
quecumq; feci. Cu venissent ergo ad
illu samutam iomuerunt eum ibi
manceret et matisit ibi diuos dies.
Et multo ples crediderunt ipi simes
ei et mulieri dicebat. Tu no apres
tuu logla credim ipi ei audiunq;
et sim qz hic e vbe saluator mudi

Videntes samutam ad xpm. as
picunt eu. letant et miratur. noui
tate psone. mirabilis et spectabil
erat ibi ecia contemplacione aspectu
corporis. Audiret en et magis stupi
ficatione vboru qm habet domes
ticu huncmodi. Peginu. offerut hos
picu ad manendu. rogauit ut mane
at. nclut ab ipso erudit. cipientes
et seriosius sentire de nouitate doc
trine. Assentit ibi rogambus pns
prestat seipm potentibz. no dedig
natus potentes quos veniebat eri
dire. atq; anticipare p anticipatu
t suis sermonibus aue minetq;
cu eis duobz diebz q p eu n' oco
lo transiere discursu. cu eos cor
die docens insistet. si velociter cur
rebat sermo eis. et penetrabat
intima cordu et efficiebat ianabz
audienciu no omni p multorum. ut si
des infundetur ad credendum q mundo
aperueat dimi mystri nouitate
et venisse credetur. messias qui
ventur expectabat a populo. Ve
rbu qd egiss e in illa ciuitate do
ore xpi no e reuersu ad eu yacu
scdm baticinu psale. cu multo ples
crediderunt i en apz simone ei
qz apz vbi mulieris. qm vnu est
sermo dei et efficax et penetra
bilior omni gladio anticipit. Hinc
mru si ples comonit ad fidem vbi
immediate a vbo. scilicet vbi eruc
tuatu a vbo meciato. qz neophy
te mulieris. Qua in pdicitoribz
crede altissime sit vritatis et pmi.
qd mulieri dicebat samute. cre
dentes qd no apz ei si ex auditu et
visione credidebat. qd cedebat de
habitudinea pietatis no iultudo
si alludendo uonis. Vpi em audiunq;
et sim qz hic e vbe saluator mudi

In omnibus homine dimes et huius ipa
libet et me plus placet rei expien
cia q̄i audire. Illa certitudine habet
iste fidē, quis ip̄i sumante nesciret
vā certitudine ih̄m ē. Et ap̄liori
mo et adhesione maiorū adheserant
ih̄m vīs et audito qd̄ salvator mā
dicet, q̄i ex mulieris vīo dīdicisset
velut si q̄s aquā cūdā clarissimi
et habundantissimi fontis ī remota
p̄te gustasset ī rūo, demde factq
in fide fontis ex rūo descendente
ip̄e vīs fonte ascendet ex quo sit
būdus ore fonti apposito potuerit.
Ex fonte reddetur certior potior
hrlarior q̄i ex rūo. Sic et samā
te ī muliere uelut ī remoto rūo
ī ih̄m velut ī fonte aquā hauserat
et liberat̄ salutare ita ut confiterē
tur ēē homī salvatore. Ad hoc
p̄mo et ultimō p̄dicti est si fieri
pt̄ om̄nī homī p̄ia creditus. ut dei
fili⁹ et n⁹ equalis p̄ om̄na patrī
ī huiusmodi assūpta salvator sc̄i
ēē credat. Hoc miris modis ip̄e
credend⁹ ī metib⁹ homī egit. et
coridie agit inuisibilis p̄mōnes ad
vitū ut conferat ualitatem.

Declaratio q̄s ip̄i vīc ab⁹ erat
cū cū discipuli comedē p̄caretū
sc̄im ioh̄em solū Caplin. 2. 11

Ion sit eure legentib⁹ de hoc
qd̄ ap̄positū est cū ex ordine
līo debuerit m̄t̄pom m̄t̄
cōuersionē sumantane et sumanta
norū. Si q̄a dignū diuī vīrūq̄i cō
uersionē imēdiatē cōnectē hanc
ap̄lorū cū ih̄m disceptationē libuit
posteriorā que ad magnā informa
cionē agendorū sic cōtexta est. Dū
ih̄c motuisset mulieri sumantane
dices. ego sū qui loquor tecū. Atmō
venerūt discipuli ei⁹ et mirabat⁹.

9
qa cū muliere loq̄bat. nemo tunc
diuit qd̄ q̄ris aut qd̄ loq̄ris cū ea
Venerūt q̄t mōo discipuli qui
festime agenda faciebat. nec cū
uabat sibi a laboribus p̄ce. ut
opportuna p̄ficeret. Hos em̄ est
verorū om̄nī subiectorū m̄q̄i m̄
agendis moras īnectē. Nec ex
plicitū ē vīrū cibos accepert
ex commercio aut gratis sicut su
pius dictū ē qd̄ merūt ī cīrate
ut cibos emeret. Fortassis quidē
qd̄ sic ītr̄vītū ē ih̄c p̄ samā
tanā ī fonte et appellat⁹ iude⁹
sic et discipuli fuerūt ī cīritate
q̄siti qui ēēt ac cogniti qd̄ iudei
vnde coacti fuerūt ewangelizācē
Si discipuli pauperēt et egem̄t
habē magistrū ex paupib⁹ pa
rētib⁹ natūrē docētērērē atq̄
mōpe vīnētē et m̄chil sibi de ter
rems opib⁹ et cōmodis vēdītē
agremētē ī signētē et p̄digis et
morib⁹ et doct̄m̄s sup̄ cōmūne
et auditū seu cognitū homī vīta
q̄i obrē cognitis discipulis ih̄m
loqui sup̄ consuetū ī noua doct̄na
et sinecitatē vīcōrū et qd̄ essent
in asp̄ciū hūiles m̄ansueti abierti
m̄chil p̄e qd̄ necessariū ē q̄rētes
nec oblatū accipientes. p̄m̄ est
dare fidē. qd̄ si nō p̄ietute salte
hūanitute refocallationē debitā
acepissent. ac ecīā p̄asse viam
anteq̄i mulier. ut veniretur ad
xp̄m. Et nec in sc̄ertis ē insiste
dū. q̄i q̄i sepe vēsilia et p̄ia vide
antur. Si in his que p̄spicue sacer
dotus eloquitur. q̄i uibantur
discipuli qd̄ cū muliere loq̄retū
nō abhorentes aut dāpnantes
mulierē sevū. cū quo m̄digūt
est alloquūt. nec dāpnates ih̄m

suspicio dignū, si in tātu familiā
ritate atq; huāntue dignitāte
qd cū vna muliere tā familiaritā
logretur. Ex quo seqrēt ḡrūetas
qdū scilicet vñ iohes sc̄psit istū si nō
audiuat foris sp̄c sc̄s post docuit
Ipcius quidē videri posset qd ali
qui discipulorū seu aploꝝ reman
serūt cū ihu, cūtibꝫ alijs ad emē
dū. Pnde miracio credenda est
fuisse illoꝝ qui de ciuitate cibos
deserētes aduenierat. nō illoꝝ qui
a principio cū muliere orati sermo
nis astiterat. Om̄i em̄ factorū et
vboꝝ suorū ihc discipulos suos et
si nō om̄s salte alijs nolunt c̄e res
tes. velut qui sc̄pturi erāt et p̄di
caturi om̄i creature. Euāgelium
sc̄m ei⁹ et historia iſas & d̄cis
ip̄us ad alios alioꝝ ad ip̄m et i
ecclia letim⁹ fuisse alijs hētros
maxime manicheos, q' euāgelium
sc̄dm marci & lucā nobis erūt rea
pe. q' nō viderūt gesta xp̄i. s
recipiebat sc̄ptura iohis atq; ma
theri, errabat tamē qm̄ ex sp̄u dei
sc̄psit lucas et incus. Attūne nō
credentes de sp̄u sc̄o iuste moue
bantur istos negare et alios re
cipere. Quocū pie credendi ē eim
sc̄orū et d̄corū suorū ihc de visu
et auditu habuisse testimoniū aplo
rū et discipulorū suorū. nā si om̄s
salte tres sc̄ci assūpsit trāsfigūtū
in monte. q̄s ecclia celiꝝ p̄missis
testes habeat nolunt in suscitacione
puelle sc̄ilicet petri iacobū et io
hamē. quos et si nō plures salte
istos sc̄ci retinuisse autumari nō
indebitē p̄t i testimoniū rāce dispu
tacōis et ivestigacōis tā altissime
doctrie declaracōis q̄ vitatis. Nec
expediebat om̄s discipulos acel

cisse p̄ cibis emendis. sufficiens em̄
loculos habens cū socio Ronante
hui⁹ sententie assertione icōniciblē
facim⁹. s̄ teutū declarādo supplem⁹
Indiget em̄ ad eruditōnē tūdiorū
et rudiorū euāgelijū supplemāto. qm̄
sc̄ptis et sacris sc̄ptoribꝫ sententiali
et succincte historis in dictis & factis
licetū ē historiae et sc̄nacē legen
tibus dūtavat ad sc̄pturā sc̄ptura
supplendo nichil addatur. aduersu
et absdūm̄ vitru atq; vtūt. Hed
sani⁹ intelligentibꝫ altiori m̄daga
tione relata ad rei geste ordinem
reūram⁹. Cū m̄miraretur discipuli
qd ihc cū muliere logretur. nemo
tamē dixit qd q̄ris aut qd loq̄ris
cū ea. nā nō ē discipul⁹ sc̄p̄ m̄ḡm
neḡ seruus superiorat d̄no. neḡ
sc̄ol⁹ qd faciat debet interrogāre sa
piētē. In apfida reuētia erāt dis
cipuli ad ihm. nec r̄ gestis aut dic
tis ei⁹ m̄ aliquo hesitabat. enī absq;
iudicio temerario intuebātur. et
suspensa i ammiracōe mēte m̄cēde
bant i ip̄m. Et recedente muliere
anteq; m̄litudo de citate cū suscep
tura venisset. rogabat cū discipu
li ei⁹ dīctes. Rabbi mandata. Ille
autē dixit eis. Ego cibū habeo m̄q
ducture que vos nescitis. Dicebat
ergo discipuli adūce. R̄tiquid
alijs attulit ei manducāe. Ev
his patē p̄t solū remāsse ihm
et insociatū cū muliere contracisse
dialogū. m̄si admittōnē locutōis
cū muliere et oblationē cibi et
misericordiē adūce scilicet m̄quid
alijs attulit ei manducāe. Adeos
solos discipulos referim⁹. qui ad
ciuitatē p̄ cibis emendis accesserūt
et nō audierāt didascalicū more
h̄z. hec credulitatē necessariā neḡ

astrinxit neq; subnervetur Regant
 discipuli tuq; hoīem māducūl ihm
 quē paulo an cognoverūt ex itme
 fatigatū. Hē autē mōpaciēs hūa
 mātri. ex toto illi pōnans ei⁹ neg
 lecto cibo alterius cibo se ostendit
 et fameliciū. quē discipuli ex pte
 nesciebat. qbus adhuc hūana sapi
 entib⁹ nō ascendentib⁹ pōcioā decla
 ratur. qā ihu cibi sit pemis⁹ i voto
 Mes cibus ē ut faciā voluntatem
 p̄is ei⁹ qui misit me. ut pficiā op⁹
 ei⁹ Rōme vos dicitis qā adhuc
 quatuor mēses sūt et messis veit
Ere diu vos leuata oculos v̄os
 et videte regiones qā albe s̄t iam
 ad messem. Cande semetā quā iā
 duodēm exūtēs r̄ndit parentib⁹
 en dolendo q̄ etib⁹ qd i h̄is q̄ p̄is
 erat oportebat ip̄m ē. nec aplis
 et discipulis nō m cura sui corporis
 factus r̄ndet. me⁹ cib⁹ ē. voluntate
 patrā i op̄e suo pfice At si pluci
 de dicit Quid de corpali cibo me
 reficiendū intenditis. Iuxta corpe
 fatigat⁹ exūtā sp̄s p̄mp̄tissim⁹
 ē. lassitudine nō tabescat. id q̄rit
 effic̄ qd a patre m mādatis acce
 pit oīs corporis cura postponēda ē
 Cessandū ē ab almetis et a copetē
 tibus corpori si faciendi dñi volūta
 se oportuna instat occasio Parām
 opus ab et nō p̄ordiātū. nūc i tpe
 onſū ē salus et na credencū quā
 p̄cedit sana credulitas credendor
 rā sc̄ia sciendoz seu v̄tatis vobis
 quata cognitō. qm̄ vlt de⁹ om̄s
 hoīes saluos fieri et ad agmōnē
 v̄tatis venire H̄o m̄sterū an
 sc̄la p̄uisit disposuit par⁹ i filios suo
 v̄mḡento et et̄no ut hūanaretur
 in tpe nō sūt si p̄ sp̄m s̄m haec p̄
 in v̄ḡme nat⁹ et adul⁹ pficeret

opus ev⁹ Hoc quidē dicebat pp⁹
 illos samātanos. quos ad se ad
 metasse cernebat. q̄s et eāt suscep
 tur. nō fide. P̄inde cōmo libi
 videbat. indignū tut corp⁹ nōelle
 refic̄ qm̄ eāt sp̄nali cibo alias
 refectur. Et cib⁹ curā habētib⁹
 autrū forma p̄strut⁹ ut oīs curā
 et sollicitudo corporis et corporeum
 rerū submiserat. ubi agi p̄t in
 pfectib⁹ et directib⁹ nārū
 Exemplū sic festue actoīs salvator
 inducit i h̄is q̄ natura i segetib⁹
 aut Rōne vos dicitis qā adhuc
 quatuor mēses sūt et messis veit
 Vē tēp̄us sic eāt sicq; exponit
 ut q̄tuor mēsib⁹ futuri decūre
 tibus i ordīne tpm. qd segetes al
 bescerēt ad metendū. quo in tpe
 nō vacariū delicto corporis s̄ labo
 ribus. Sed ante nō apponit⁹ messi
 fabo. nisi apte alba sūt. nec ex
 istēs obmittit⁹. qm̄ metat⁹. ne oīo
 delicato et laborū indulgēcia toto
 año doleat. qui tpe statuto nō mes
 sūt Itaq; vos leuata oculos v̄os
 et videte samātanos iā albescētes
 ex fide ad messē ut iā ut metatis
 et fructū eos paciatia ad vitam
 Totū vō qd sequit⁹ ut ad adūctū
 samātanorū idagit et docet qd
 apli messuerūt. qd aln seminauerit
 sc̄la ap̄fē p̄fici. et qd vna sūt mer
 tes aplorū et aplharū. magis aut
 formatur. instructio ut cū audi
 tis audiendi obi dei corda p̄mōis
 audiencū tut nō fileat lingua
 doctorū. nec intendat corporib⁹ cū
 subueniēndū ē languorib⁹ et p̄mō
 desideriū nārū. Ve autē h̄is qui
 cultū ap̄orū corpori nārū nō solū
 suarū si aliam cultib⁹ p̄ulerūt
Defractione sabbati et edendi

aut aliqd faciendi licetia cu neces
titas veget dñi discipuli velleb^{er} spic
cas p sata trāsuret sedm matim
marci et lucā Ca^m qntū

Factū ē autē in sabbato sōdō
pmōū transiret p sata
veltebat discipuli ei spicas
et manducabat cōfricātes
māmbus. Volutūne a se actiones
xpi erāt necessarie nobis. Hic q
de trāsity p sata fuit ad occasioēs
inferendas unde doctrinali. q̄ etiā
aliquid i disceptacōe suscep̄ta et i
actione ipius et aplorū penuria
seu media necno cor pia deficiendi
teuria mōstruetur. Transit ih̄ ob
vilitate aliorū aliquo iurū q̄ aut
ad cōpediandū quo ibat seu quā
inde fortassis semita eāt relecta
p agros aut vigilant̄ intuit in
sata et vrgente hora edendi xpc
licentia dedit ex hīs que poterāt
iūemre. Non em̄ credendū disciplos
xpi cu ipso maxime gradientes qd̄
aliqd mōrdinate aut arbitraie age
rent nisi decreto magri. Veget co
pa fames et labor utmēdi mēbra
fatigat. Non portat apli perā
ml cōctū ferant aut cibāos panes
Sub egeno et paupe duce egeno pau
peq̄ degut p̄misserat corpū curā
cavet unde ponat i itinē mensa
uellit spicas cōfricatq; māmbus ab
aristis ut grām crudū comedant
longū eāt forte iter qd̄ fame vrgē
re no poterāt amplius sustine co
pa fatigata. Alienā eo necessitate
diripiūt xpi no habentes. Qd̄ ius
que lex qd̄ isti apli aut alii diripi
ant alienū. Hic lex necessitatē
legem ap̄petatis excludit et rediḡ
nūtis in comune qd̄ lex xpi fec̄
qd̄ etiā natū semp abhorruit scilicet

iura ap̄petatis. Igit̄ natū et nūtis
cu i vnu conuenit cūcta i articulo
i commune deducit. Nec discipuli
veltebat spicas ab aliis satas m
qbus no laborauerāt iure huāne
legis si iure legis dñe iure nature
iure necessitatē vrgentis no auſe
retes sup̄flui. si cōmensuratiū ope
tūtati eoz̄ et om̄e ius accip̄endi
et edendi habebat cu serui sūt eēnt
et comites creatoēs et dñatōis tūt
torū in cui manu sūt om̄ia iura
regnorū legi atq; rārū iusta et
iusta iusta ut custodiat et aſtol
lat iusta ut depinat. Poteat om̄o
ih̄ xpi p̄tūt rāq; vniuersitā dñs
sia cu iure huāno legū existent
i aliū pleno iure trāſſre. Nec obstat
qd̄ iure huāno dicit̄ hoc meū h̄
tūt cu om̄ia sūt xpi. nec qd̄ ego
ille laborauit arte xpi. qd̄ sūptib⁹
argi studis. cu etiā aīe atq; corpora
et om̄ia ingēna et hom̄ studia
xpi legib⁹ et impio pleno iure sub
iaceant. Hic nec de h̄ arguit apli
qd̄ aliena rapuerint. si de violacie
sabbati criminatur. Rā qdā phā
scorū dicebāt illis. Qd̄ facit̄ qd̄
no liceat. Et aut illis Rā qdā legistis
qd̄ recent̄ dauid qd̄ necessitatē habuit
ip̄e et qui cu eo erāt qd̄ metrouit
domū dei sub abrahā. p̄ncipe sa
cerdotū et panes p̄posuit sup̄lit
et manducavit et dedit eis qui cu
ip̄o erāt. qd̄ no licebat manducare
iūi tantū solis sacerdotib⁹. In non
legistis i lege qd̄ sabbatis sacerdotes
i templo sabbatiū violat et sūt cri
mīne sūt. Placidū ē qd̄ om̄is le
ges et tradicōes et mores soluit
necessitatē articulū cū salvator. da
uid p̄durit i mediū. que necessitas
alii ūaferibiles purgebāt. qua

cogente cu[m] panes laici non adessent
sacerdotales accepit. Est autem[n] natura
qua hic salvator in solu[n]one legis
seu traditio[n]is allegat cu[m] una rati
adest copia de piculo euadendi.
Qua dimissa sine passione non p[er]t
declinari i[nt] alteri p[ro]pt[er] dicitur necel
sitas e[st] uirgens piculu[m] q[uod] q[uod] debet
velut anime noviu[m] deuitae. Ben
necessitus est q[uod] alius quia talit[er] fieri
omo nequit. Hinc natura e[st] aqua
ne fuit cessandum no[n] est. Et cu[m] barie
de necessitate posset sermo deduci
h[oc] d[omi]ni dicitur expedient q[uod] necel
sitas legibus et ceremoniis curat
Sicut leo ubi natura uirget. Si q[uod] a[re]t
legeit illa regu[m] historiā inueniet
eo quia natura diuidit in sacerdotis su
sacerdotales panes comedent. ut
einde uiragine apli excusentur
si sabbatis grana confusa come
derint. An no[n] legistis in lege q[uod]
sabbatis sacerdotes in templo sabbati
tu[m] violat et sine emere sunt. Dico
autem vobis q[uod] templo maior est hic
Erat quidem eo lege multa dicta
pficienda sabbatis q[uod] si sabbatu[m]
custodiebat[ur] lex no[n] eruabatur
sicut pficiebat[ur] sabbatu[m] violabatur
Et p[ro]p[ter] erat omo lex i[nt] h[oc] q[uod]
fieri debebat secundum ipsam in templo
q[uod] in custodiendo sabbato. q[uod] q[uod]
ecia custodiuntur ex lege. At ecia
eo illa digna memoria q[uod] deus
reservauit die septimo ex omni opere
q[uod] patruarunt. Et nec enim abutitur
sacerdotes sabbatu[m] violates i[nt] templo
ex auctoritate aut dignitate tem
pli seu maiorumate p[re]cepti. Rec
apli aliquid agentes in sabbato au
toritate ipsi q[uod] ipse e[st] maior tem
plo. Vmo maior celo. maior omni
mundo omni angelu. omni creatu

cuius imperio subiecta sunt omnia
cuius mandato cuncta sunt licita. cuius
auctoritas no[n] dependet q[uod] deo est
et si ho[mo] totus vult q[uod] deo habitat
enim in ipso omnis plenitudo dimi
tis etiam corporali. ac per hoc licitu[m]
Est omne q[uod] habet q[uod] consultit q[uod] co
redit. q[uod] huiusmodi calumpnatores
de imperio septimum et ipsa pas
sione q[uod] depnatur dices. Si autem scilicet
retis q[uod] e[st] misericordia vole[re] et no[n] faci
cu[m] magis q[uod] depnassetis innocentes
Verbum dictum seipsum legentibus pan
dit ut expositio no[n] egat q[uod] m[ea]
opus e[st] no[n] legis iusticia his. qui
no[n] conceptu legis aut animi pri
uitate. si natura uirgente aliud
faciunt. Et dicabar eos sabbatu[m]
propter ho[mo]rem factum e[st]. no[n] ho[mo] propter sab
batu[m] Itaq[ue] d[omi]ns e[st] filius ho[mo]r[um] etia[m]
sabbati. Q[uod] factum e[st] ad obsequium
no[n] debet ad p[ro]nuntiacionem recouiri nisi
forte abusio accedat. Meret pleni
ti supplicio abuties obsequio. et va
pulae plagiis male vices cocessis
Si vo[lo] illa necessitas uirget que
excusat. scio[re] huiusmodi sicut enim
reputatur. solus diptiteus except
ione i[nt] lege no[n] patitur. Perimotio
lia vero legis a natura seu ab ali
quo bono p[ro]p[ter] soluuntur. Omnia
propter ho[mo]rem facta sunt et sabbatu[m] et
omnis dies in ordo Homo quidem nec
factus e[st] ob aliqua alia creature
nec propter deum sed ad deum. Tantum
factus e[st] propter seipsum. et se nouerit te
ne ad deum. Et cu[m] h[oc] apli xpi aut
totitate seu cocessione fecisset libe
l[er]t potuisse cocede ille tamquam verus
d[omi]ns p[ro]p[ter] dices. Itaq[ue] d[omi]ns e[st] filius
ho[mo]r[um] etiam sabbati qui no[n] subiacet
sabbatu[m] sed sabbatu[m] sibi. nec sabbatu[m]
mis legisque nectum. sed ipse de

sabbato leges dedit **S**ic leges et
cerimoniae legis ē xpc voluntate
se subiecit alijs legi nrām naturā
assumes illa nātūrā iustū ignē ē
omē qd p̄cipit omē qd cōsulit omē
qd cōcedit **O**mē qd lūcēat lūcū
ē. nō tunc omē qd p̄mittit iusti
ciā habet **R**eges quidē mūdi nō
faciūt iustas eē leges qā faciūt
si ex eo qd sdm iusticiā ē vītā
et oportūtātē regendorū plorū
faciūt **F**pc vō nō qā sdm faciūt
legē iusta statuit si qā faciūt **I**nu
qā p̄cipit plena iusticia ē **R**on
em ipē fecit aliud a se bonū. nec
qā bonū. si qā faciūt ē bonū Et ut
ostendet ē dñm sabbati. et fēm
ē sabbati **ppr** hoīem. nō hoīem
ppr sabbati ē alio sabbato habete
arida manū sua pietate curavit.

De dīceptatōne ihū ē mchode
mo q' vēt ad eū nocte ē qua actū
ē de via salutis ē de dilectōe di p̄is
et de opib⁹ tenebrarū et lucis
sdm ioh̄em solū Caplin 6^m

Tn v̄bis et opib⁹ ē signis et
moib⁹ xpi om̄i videau et
audientiū p̄mota s̄ corda
s̄ differēt. ut aliq' qdēpnarū
et m̄mūrūt. aliq' m̄mūrūt. aliq'
trahentur amōe. aliq' fide In ma
iorib⁹ et mōrib⁹ adēat ista diūsitas
Et m̄t cētis qdā hō cāt noīe m
choden⁹ p̄ncepāudeor. **H**ic cū
ēt m̄signis ē pplo adhībuit fide
ihū et cū scribis et phāseis dis
ceptaet m̄ rēplo. **E**t cū **ppr** signa
qā faciebat multi credidisset s̄ ea
ipē fuit vñ de milis **I**h qā p̄n
cep̄tiōre huāno agebat. aut ī
famā phorrebāt. seu a sonagoga
vēbat. excludi si ad xpm locutu
rus publice accessiss. agebat. tñ

desiderio sciendi hūn̄ salz xpi hōis
nōtūtē. **E**t senex existēt ē m̄mū
m̄ pplo pala dīscē ab erubescēcia
pellebat. **R**ondū ē vītā fōdī totū
cāt. nec m̄ ei cōrde cātis illa p
spm sc̄m diffusa q̄ foras emitit
timore. attūmē doceri appetens
Venit ad ibm nocte. **A**ptū mīste
rū vēt nocte adlucē qā noīo ab
eo sicut dies illūtabit. et ipse m̄
noīe infidelitatis cāt. qāp̄ aliq̄l
fidei sc̄milla p̄mot⁹. **O**m̄b̄sūt ē
noīe et ē ipā pambular̄ quousq̄
veniat ad xpm. et velame adhuc
ē ē ardib⁹ iudeoz qui ad ipm ve
nire recusant. **C**ū vero trāsūt
ad xpm velame ex. om̄i
pte austriū. si qui abūlat m̄ nocte
offendit vñq̄ pedib⁹ corporis. si
non mentis. si req̄rit luce illūtan
tē oēm hoīem vemente m̄ hunc
mūdu. qm̄ sicut dies diei eructat
vñ. sic et noīo nocte indicat sc̄m
Proo cāt iste mchodem⁹ qā s̄ma
goga et noīo q̄pis sibi viā p̄stitut
ut ad xpi sc̄m p̄uenret. **S**epē
quidē mala pena/ occasionem
ad bona sp̄ūalia prestant. **N**ec
tempus quidē quale aut locus p̄
indicat fidei habite sen q̄rendē
nā si noīo visū oculus admitt. hūm
rōm̄ ē animo nō v̄tinguit. et
deq̄ m̄ nocte carmūleticie dedit
Onu autē cū sponsa q̄sūt p̄ noc
te quē diligūt m̄a sua et nō iueit
et iste mchodem⁹ ad eū nocte vēt
Hic illa q̄sūt ē lūculo suo sua videl
delicta q̄ete. iste vō cū vēt iugū
ociositatis excludit. **C**ui vēmēng
et m̄mēs dixit ei **R**abbi sc̄m⁹ qā
a deo vēmēt maḡ. **N**emo p̄t fare
hē signa q̄ tu facis nisi fuit deus
cū eo. **V**ocendus iste mchodem⁹

aduenient qui vocent magem ac
 si ipse discipuli formam assupserit di-
 tens rabbis. Et quis vellat doceri
 pauplum, non ex toto ignorat, erat
 cum plus doctrina aris scire in illo quod
 certis horibus confuerit adiecit semper
 ga a deo remisti magi. Te missum
 a deo ad magisterium hominum fateor.
 Hac fide astrinxit signa et prodigia
 que tu facis, que nemo facere posset
 nisi esset ei deus assistens. Erat enim
 signa Christi omni excedencia omne
 humana virtute / eccliam miratur et ar-
 te. Magnum vehiculum ad maiora
 signatum signa per ipsum facta et mytho-
 dem animo pauerunt, ut a signis
 transiret ad signatum hunc modi
 quod esset deus cum eo. Rondum in fide per-
 pulsum nec erat quod ipse verissimus
 deus esset. propterea tamen erat ut doretur et
 credatur. Verius autem est apostolus ut
 credet et scaret. In dominis quod creduli-
 tas sanctam preter et malum et humanum
 scilicet preiens non expectat credulitate
 sed optima dispositio in eo erat dum fa-
 tetur deum esse cum eo. efficiens inspecta
 signorum, ut ex virtu atque matre
 ipsum credit esse deum. Supplemento vero
 ad elucidandum opus est, ut patet ex
 response saluatoris. Respondens
 Ihesus dicit ei domine amne dico tibi. mis-
 sione natu fuit deus non per videtur reg-
 num dei. Liquet quod ipsum vocando in gen-
 terrogauerat, cui talis de regno dei
 est poverta responso. Noua delata
 ipse natura mundum propter uoluntate
 per salute, ex qua est virtus seu gra-
 dues ascensione in regnum. Erat autem
 ista noua natura non ex voluntate
 carnis, neque ex virtu voluntate neque
 ex sanguibus sed ex fide et nouitate
 sacramentum ex deo, quia non intelligi-
 tene in chodem in dicto admiratur

interrogat Vnde dicit ad eum Christus
 per hoc nasci cum sit senex? Nam
 per se venire misericordie creato intro-
 ure et renasci? Non attollebat
 iste super naturam secundum quam distinxit
 sapiebat aliud naturam non intelliges
 nisi illa quod diffuso semine et vetero
 materno carnem traduce perficitur
 Propterea hic suscepimus ad audiendam
 dum discipulū instruit pedetētim
 Hinc rāndit ihesus et dixit ei domine
 amne dico tibi misericordia remata fuit
 ex aqua et spiritu sancto non per intronem
 in regnum dei. Ecce noua natura
 ex quanatione velut aquile potest
 in superna conscientia. atque regnum
 intronem signum. Nec natura est
 ex aqua sufficiente per spiritum. et ex
 spiritu sancto gratiam insuffidente. Voluit
 spiritus hanc naturam renasci gaudiis
 ut deus et homo conceptus ex spiritu sancto non
 indigret. si prout in se illa noua
 natura suscipies, ex qua regnum
 regna solae spes possit ad eam salutis.
 et intrandi regnum dei. De qua re
 doceri poposcerat in chodem?
 Indicebat translatio dissertationis in
 aqua ut dominus propter aduentum Christi le-
 uius succedenter. et originalis ma-
 gula aquae ablutione tolleretur illa
 iuocatio tintatis, quā nec inde
 nec alia natio quod noua spiritualia
 genitio credit. Et spiritus sanctus ostendebat
 ad eum ex quo sit ista natu-
 ratus, qui sacrificaret ac sic suos
 mūdalet, et ab oīibz lenget ma-
 tricos, ut possint regnum dei habere
 Qualis autem sit ista natura edifi-
 cerit ex eo quod sequitur. Quod natu ē
 ex carne caro ē, et quod natu ē ex
 spiritu spiritus ē. Propterea et per se or-
 dinem suo generativa natura decen-
 rit, quod ex carne aliud quod caro non

nascitur. Non enim caro aut corpus
per generare spiritum aut substantiam
separata habente existere per corpus
aut in se sibi spiritu. Et quod nascitur
ex spiritu spiritus est appellatur genitio
qua procedit corruptione. et omnis tra-
ductio abigit. quoniam natura ex spiritu
sola in fusione in adoptione si tra-
ductio non fit. Sed quod ex carne nasci-
tur in carne ante seminatur. et in
spiritu semen apte iacat. antequam nas-
catur. Verum per quem seminatur in carne
de carne metet corruptionem
et qui seminatur in spiritu de spiritu metet
vitam eternam. Igitur aduentum qua-
lis ager. quae semine quale natum
quisque fructus. Quoniam inuitamus a
carnali naturitate ad spirituale. a
naturali ad morale et supernale. super
coem capacitate hominem ubi spiritus
attollebantur et quod non intelligitur
plus ammiracionis accusat. ob hoc
saluator adiecit. Non miraris quia
dixi tibi oportet vos nasci deum.
Hoc ubi vult spirat et vocet ei
audire si non sis unde venias aut
quo vadis. Hic est omnis qui natus
est ex spiritu. Dissoluta videtur a sente-
cia solidudo aposita. Hoc enim eatur
in spiritu voluntate omnis quod natura
est ex spiritu. Mirandum videbatur
dictum. Admiratio remouetur ex
hinc que a sensu nata agitur. scilicet
quod spiritus qui et ventus dicitur spirat
ubi naturaliter vult et auditur. Unde
ei. si unde sit egressus. aut quo
vadat ei ignoratur. accessus. Hic
est natura ex spiritu. Fasit hanc spiritu
stire. et auditur. non confitetur id quod
renatur est. sic vox nata credencium
in ecclesia semper sonat. Huius in alii
spiritus vult venerari aut quo accessit
motus insibilis ignoratur. et

agendi ratio insensibilis est
ab hoye puro nisi fidei lumen illus-
tratur. Respondit methodem
et dicit ei. Quomodo potest hoc fieri?
Hic aut apostoli uialis autem homo
non percipit ea quae deinceps stultitia
est enim illi. et non potest intelligere quae
spiritus examinatur. Uialis est
ad hunc methodem iste. et ferre
totius in sensibus est. ut missus
spiritus intelligendo non capet. Promo
quod dicebat. aut deliramentum
sibi aut impossibile videtur. Acta
mea supplex in interrogando et do-
cibus ad doctrinam ipsam magistrum
quem a deo remisso iam fassus erat
interrogat. Non potest ab ignorantia
detinendi. qui humilius docere sciente
interrogat. Inquit enim est ad scientiam igno-
ranta quem a sciente. nec vereiri e-
rubescentia suscipit. Sic enim au-
tonomia creata fuit ut esset do-
cibilis de domino. nec aliqua est ratio
missae corporis in crudis que saltem non
possit instrui de necessariis ad salutem
si comode aptas aures prestruerent
ad docentes. nec erubuerit interrogante
quod nescit quisque docet. Cosmopolita
receptaculum est fidei et doctrine diu-
nis et lingue sat vehicula quibus
doctrina transducitur. nisi autem per spiritum
scimus inseparabilem. Nam ut dicit apostolus. fa-
des ex auditu. auditus autem per vibra-
tum dudum ad aurum. ibi ad linguam
primi ut aurib[us] insoneret. Laudat iste
et dicit ei. Tu es magister noster. et
hunc ignoras. Non obnubilando be-
magnus saluator sit loquitur ut eu-
lit per erubescientiam velut ignorante
confundere. si enim ad docenda exercitum
appensus. Unde si viborū est suffici-
plicio id dicere viderit. quis tu sis
magister in isel' attamen hec adhuc

ignoras quia non discantur ab hoie nisi
 a libro si p̄ fidē dī vō fuit m̄tro
 gratia hūm̄ illū studuit ad dīmā
 doct̄nā capessendā. Ac si dicet. C̄re
 magis es et sic vocaū t̄ p̄plo. 2 ista
 q̄ ad salutē n̄cīa fuit ignoas? C̄mo
 magis dices si nō intelligis q̄ legis
 si ad utilia p̄lm̄ nō eritis. si tm̄
 hūm̄ cortice noueis. p̄iat q̄ int̄iori
 noticia virutis? Bz noueis alioz̄
 ēē doct̄nā q̄ illa quā libro aut ab
 hoie didicisti. cui⁹ tu nō magis ad
 huc existis si te p̄discipulū ēē sa
 lutaris necessitas om̄o cōpellit. que
 tm̄ infidit? p̄ fidē nō doceat p̄
 vocē dīmē amē dico tibi. q̄d scim⁹
 logm̄ et q̄d vidim⁹ testam⁹ et tes
 timonim⁹ m̄m nō accipitis dī t̄r̄
 diu vobis et nō creditis q̄m̄ si
 dīvō celestia credetis? Iuremū
 do loq̄n̄ m̄chodemō v̄l̄ doceas eu
 qui accesserāt p̄ salutē. plalitate
 v̄tens q̄d neq̄ sūi est moris. Semel
 tūmē alias fām̄ legim⁹ cū baptizā
 expetet a iohāne dices sic decet
 nos m̄plē oēm iusticiā Bz hic e
 cīa plalitate in loquendo vtitur
 nō intendes patrē aut s̄m̄ scim⁹
 alias v̄o seq̄retur. imprimēs intel
 lectus. si scim⁹ ascūnt tūcē nō ex
 plicite t̄ hūl̄ cēmodi locūtō iohām̄
 baptistā cēdoq̄ ap̄phas. q̄ scūerūt
 p̄nīa et viderūt futū q̄m̄ ip̄e
 ulcōri sapīa p̄mo tot⁹ sapīa et
 om̄a p̄nōscens caput auctorū de
 sciencū et ap̄phetāciū eet. ut v̄m̄
 corpus credatur orthodoxorū su
 plēciū atq̄ ap̄hetarū priscorū atq̄
 nouorū. cui⁹ corporis p̄p̄ regens ē
 caput. Attendenda ē scīe st̄e dig
 nitatis et magis dignatio salvatoris
 qui se cū suis sapientib⁹ utz ap̄phas
 associat dices. q̄a q̄d scim⁹ logm̄?

et q̄d vidim⁹ testam⁹. ut m̄lla sit
 diffēncia m̄t̄ p̄scā scīam̄ atq̄z.
 nouā hoc dīt̄x̄at excepto q̄d il
 la m̄figā et um̄bra et m̄ s̄re pu
 tūrōz̄ ista ē virtute ē luce atq̄ ē
 exhibitōe vēdū. Bz q̄si mirari
 aut m̄crepatue loq̄retur. nō tm̄
 astunt m̄chodemō q̄ velut m̄
 tali doct̄nā nou⁹ discipulū stabat
 hūlis ante docente si cūctis vide
 so p̄fidis. q̄ nec sibi corpe assere
 bant m̄at. et testimoniū m̄m nō
 accipitis. q̄ m̄chil alīud loq̄m̄
 m̄si q̄d insuffibilis scim⁹ nec alī
 testam⁹ q̄d vidim⁹ De visu quidē
 sūt testimoniā vēriora dec̄nentib⁹
 dīm̄s legib⁹ t̄ hūm̄s. Bz ih̄c sa
 uerūt et vident. hesitātē nō expe
 dit. Joh̄essauit t̄ vteō adhuc dāu
 sus. Scūnit et vident. cū eū aqua
 iordānis īmersit. ceteri v̄o bates
 quorū testimoniā t̄ dīm̄s codicib⁹
 erāt ecīā apud iudeos sūma dili
 gēncia custoditis scūerūt p̄ infi
 sionē et m̄lta t̄ vmagīne q̄sp̄eo
 erūt quorū vītātē ecīā q̄gnoue
 rūt. Nec nō ad eorū q̄dēpnacōne
 adiecit. Si t̄rena dīm̄ vobis et
 nō creditis q̄m̄ si dīvō vobis
 celestia credetis? Disceptat ih̄c
 cū m̄chodemō ac si st̄aet concō
 iudeoz q̄bus aliqd̄ m̄vta hūm̄u
 sensū credibile fāris dīreāt et nō
 credēbat quāt̄om̄ erāt celestia
 credituri? Et ne q̄s decipiatur
 t̄ histōia ewāgēliū p̄ erōrem
 diligent adiūt q̄d q̄m̄ cīa p̄n
 cīpiū sūe narracōis hāc discep
 tūtōne vīdeat? int̄exē modica
 ih̄c gesta t̄ dicta p̄mit̄es sc̄dm̄
 rei vītātē ut ev alīs ewāgēlist̄
 accipit? om̄a gesta et dicta ih̄c
 ab eḡssu ei⁹ a deserto usq̄ ad

annū integrū ipam cōfessim p̄cessē
rūt In quo quidē anno mltā q̄lit
cū iudeis q̄si trena & huāna & ius
tu sensu existētia credulitati ap
te viena habetis nō credita ut
ut m̄to dicit si trena dixi nobis
et nō creditis quō si dixeb̄ vob̄ ce
lestia credetis? Non tamē arguit
impossibilitatē credendi ex animo
iudeorū. s̄ ex diffētia credendorū
Verū q̄ saluator mythodēmū noct̄
mū erudiendū eruditur. suscepit
de salute ad celestū credulitatem
inuitat. sine qua nulla seu nemini
salus obuenit Et nemo ascendit
in celū nisi qui de celo descendit fili⁹
hois qui ē i celo Ecce illa celestia
de q̄b⁹ dicet. quō si dixeb̄ celestia
credetis elucidat ubi sal⁹ appōit.
p̄mo credenda. saluationē ēe asse
rit i excelsis. paruit ascensū asce
sionis p̄struit modū ac si q̄renti
mythodēmo et oīb⁹ dicet In mōte
fron sal⁹ i supmo celo extat sal⁹
s̄ nemo ad illud p̄t ascendē. nisi
ille qui descendit cōfearit ante ascen
dendi vītū. qui nulli confert
nisi habueit ante credulitatem ei⁹
qui descendit. et nisi p̄us ip̄e ascen
dit q̄ descendit carissime suscipiens
facto fili⁹ hois. et i fr̄is i huām
tate degens. p̄ vīmonē dētatis
simil i celis existit. Qūt & ref
fabile atq̄ iōphesibile mīsterium
ut fili⁹ hois simil i celis maneat
et i fr̄is In celis i assumēte deute
re. i fr̄is vō in assūpta huāmitate
In celo et vībis q̄ deus In fr̄is q̄
de q̄a verus h̄o existit Sublima
sūt h̄o s̄ et infīmū et dedocora opor
tet credo ad salute Vñ et seq̄t
Et sicut mōr̄s exultauit serpen
tē i desertō ita evaltari oportet

Fili⁹ hois. ut om̄s qui credit i ip̄o
nō peat. s̄ h̄eāt vīta etnā Infir
ma de valido. mōr̄s asseritur de
supremo Vn⁹ ē Fil⁹ hois descendit
de celo. et ē ibi vnde descendit. et
ip̄e idē suspendendus ē et cōfigend⁹
cruci. et adiciend⁹ ē morti. et per
anteactā figurā in eno serpente
cont⁹ serpentes pulueros asserit
ē cōplendū. ut ista credentes nō
pereat. s̄ habeat vīta etnā Fu
mosa ē histōia nemī latet sc̄p
tūrū pōtere lectūtē Morsib⁹ ser
pentis pibat israhelites p̄ples
i deserto iusto dei desup iudicō de
cernente. q̄ et p̄uidente fact⁹ ser
pens ere a mōr̄s i ligno alte le
uat⁹ ē ad om̄m cōm aspectū. i que
aspicientes a serpentib⁹ venenati
liberi cōstebāt Eadē vīagine p̄
nobis eo alari i cruce oportuit
filii hois. oportūtate mū nō sua
ut q̄ est credendo mēte cōspicere
nō peat. sicut ille p̄ples oculo cur
mis aspices sei pēntē enē i cor
pe nō pibat Dz nō prestabat fi
gūtā qd̄ mīc exhibet figurā artū
sal⁹ ut credes nos solū nō pereat
s̄ h̄eāt vīta etnā Moralia ex dit
tis p̄tīnī astrūtūtū ut descendat
qui cupit ascensū. hūlietur q̄ eval
tari i supmō desiderat. et efficiat
cruciformis q̄ mititur ad salute
Optim⁹ magis ih̄c q̄ sumā rei di
cit interroganti et causa rei agit
et mīllā aliā q̄ amoīs dīces Sic
em deo dilexit mūdū ut fili⁹ suū
vīngemtū daret. ut om̄s q̄ cred
i eū nō peat s̄ h̄eāt vīta etnā
Om̄s si qua cogitari p̄nit. curāta
dātur a deo in ope redēpcōis huā
ne Sola dīclō causa fuit q̄a amī
tor hōm deo nō paciebatur p̄ire

Fidioq; subiacet omnis ratione creatu
 ra; quia ad imaginem et similitudinem
 sua fecerat. **Cū** deit plenitudo tristis
 filii dedit qd tam dilexit hominem
 creatum. ut p eo daret eternum filium suum
 in creatum. Dedit ergo i humanitate
 prem. sicut atq; sorte i quisacone
 exempli. i doctrina magistrorum. p mis
 misit ibi medicum abit ad sanem. via
 tui ad viam p qua non reabulat. p
 redemptor paup. ut no uno aut arge
 to aut lapidib; peccatis aut p vitare
 reru sine obsecu redemptio sit scia de
 nobis. si ipse sit fes paup dei filius qd
 redemit. ut pcam i redemptor reali
 tate no differat. et redemptus pat
 na dilectione et sua dignitate. quatu
 sit estimat agnoscatur. no qd tam
 exultet. si qd tam dilectus est. No
 em sua dignitas qd quis magna si
 parat et dicit amor eu sit append.
 et cu eet. ad lancem domine amicicie
 trutinat. deus p hoie. p seruo
 filius datu e. eo videlicet federe. ut cre
 dens i eu actua fide. que spem cal
 tareq; habet amorem liberat a pi
 culis virtutu consegnat eterna. Non
 em misit deus filium suum i modum ut
 iudicet mundum. si ut salueret mundus
 p ipm. Non ad iudicium datu de
 filius. si misericordia culpis ad iu
 dicium est susceptus. Pius benignus
 et misericordus deus est. qui vlt omnes
 homines salvos fieri. et ad agnitionem
 virtutis venire. si patores et mediuli
 en ad iudicandum trahunt. Iniquitas
 tribunal iudiciale constituit. saluare
 nolle. no iudiciale. Nec obstat qd
 alibi scriptu est dixisse ihm. In iudicium
 vnum i huc mundum. Et illud pater
 omne iudicium dedit filio. Et illud qd
 iudicatur. i datu ap; finale sen
 tencia m edos et onus. Et id qd

scriptura multipli locutus. Nec ecclie
 credulitas de ipso eximo iudicio
 qm missio filii no est facta p iudicium p
 p salute. Iudicium vero sequitur. homo et
 factus est iacta i pre me hoies alti cor
 dis et simplices xpianos exigere
 iniuriae. Et si iudiciale vellet non
 tot fecisset prohibitus a malis. no
 tot inductones ad bona. no i duress
 ciuitas. no commixtus. peccatis
 ut caueret. no pdicandi seu pdicari
 missis penitentia et remissione p
 cator. no tot lauatoria statuiss. et
 iurisdictio et abstergentia putida mra
 no fuisse pollicita indulgentia pem
 tenti. nec miam redeun. no voces
 p. p. phas contumaciam ad me ausis pao
 ribus iudiciss. nec ipse vita morib;
 miraculis dimis sermoneb; evoca
 maniss ut credemus in eu saluum
 cupientes. et tunc no soluisset p
 cui sanguis. talib; apprbcis tole
 nis et pemo. morte susceptra p re
 depcione gnis humani. si ad iudicium
 no ad misericordiam missus eet. si
 omne iudicium sit apt' alteru ptem
 et iustitia summa dictat qd no vna
 si cu alta ps assuit iudicium paciat
 Igit. saluare veit filius dei no iudi
 ciale solum. Et alibi aut. Veit em
 filio hois qd e saluare facit qd pe
 rieat. Et iohes i ephes sua dicit.
 In hoc apparuit caritas dei i nob
 qm filius suu omisit deu
 i modum ut vivamus p eu. In hoc
 e caritas no qd nos dilecerim deu
 si qm ipse ptoz dilexit nos et misi
 filius suu apicacem p pccatis mis
 Et misericordia iudicium sustinebit. et
 disarcordis iudicium sp fuit ab eo qd
 ee ceperunt angeli i celo et hoies
 super terram. pteca sequitur. Qui
 credit m eu no iudicatur. Q' autem

no credit in iudicatus est. quia non
redit in noite vnguenti filii dei
Non iudicat credens de medulatu-
re. aut actiue credes de alijs iniq-
tate. nec absoluuntur ex ista sente-
cia quoniam credentes sine opib⁹ bonis
aut cu p̄mis opib⁹ iudicentur. Si
dies enim in opibus mortua est. Quod
reco iudicatur et in aperte medulatu-
re. et de medulitate quoniam patim⁹
adicitur ad penam nisi credit
Pē quidē in iudicato de medulatu-
re credē actiue et saluabitur
et credens perā opari et dāp-
nabitur. Declarat autē ih̄c in
incredulor̄ orat iudicium dices
Hoc est autē iudicium quod lux venit
in mundū et dilexerūt homines ma-
gia tenebras quod lux Venit ipse
I mūndū. quia est rea lux mēntū
illuminans oēm hominem illuminandū
vemente etiā in hūc mūndū. H̄z
p̄terū et cōtinaces homines odien-
tes et fugientes hāc insibile
luce non p̄strigente oclōs corporis
si mītioris homis tenebras p̄co-
ruū et ignorācie amauerūt quod
obrē iudicuri seueriter meruerūt
quod oderūt homines lux ab illa fugi-
entes. quia tenebras dilexerūt.
Quāde autē tenebras amauerūt.
Brāt enim eorū mala opa. Quāde
mala. p̄ter legē. p̄ter ordīnē
et scđm haupiscēncū carnis in
suppressionē sp̄c. in libitare volun-
tatis. in effū voluntatis. Omnis
enī qui male agit odit lux. et
non veit ad lux. ut non arguat
opa ei⁹. Non omnis male auctor
odit lux si male agens. qm̄ mītior
autores malor̄ ad penitūdinem
sunt reūsi cu amoē lucis et odio
tenebrarū. Qui vō male agit

^{P̄lūx}
Sp̄ in luctu est. respice non vlt q̄
uis possit p̄mōe odit lux. et q̄
odit no venit ad ea. Non oced.
ad id qd̄ odit. nisi align ut extin-
guat. q̄ne no venit ad lux. q̄a
ip̄a om̄e sibi adūsū demonstrat ee
qd̄ est. si alijs ee suū contīnuā ha-
bet. aut ex toto depellit. aut ut
vilescait ondū. Demonstrat et ar-
guit vitas om̄e falsū si appm
quat foribus ei⁹. et iusticia qd̄
mītiori ē et lux sc̄e atq̄ v̄tus
tenebris ignorācie et viciorū
Ac p̄ hoc malefūent̄ agē sacrae
nolens reprehendi. cupies placita
q̄q̄ mōrdinata p̄sce no veit ad
arguentē lux atq̄ v̄tus. si m̄
mō dāpnatorū in tenebris simpi-
cēmis dūctant̄ ascribit̄. vitatis
emulq̄ et culpabilū tenebrarū
amicus. Et qui no vlt argui a-
verō ad correctionē. p̄ vitatē et
ne tenebit̄. in virtutā. Qui autē
fuit vitatē venit ad lux ut ma-
nifestentur opa ei⁹. nā in deo sūt
facta. libitū suū vitas ostiuit
possessore. et eu a timōe atq̄ erū
bescentis malis absoluuit. Verita-
tis sectator ee in patulo no v̄tū-
neq̄ detrectat notū p̄cī apud om̄e
Iudicat p̄ducit in lux artifex op⁹
ei⁹. si fecit imaculatū. abscondit
autē si aliquid habet imp̄timens
Innocens ubiq̄ secut⁹. et rē agēs
publicū no denuntiat. Lux appetit si
sana fuit visuā potēcia. egra vō
ab illa confuditur. Nulla rē opera
sine deo. Qui operatur in ipso no tm̄
argutionē. et pom ad examen
venit no formidat. Ca⁹ septi⁹
Qd̄ pat̄s et filii opa st̄ coria et idisa
et qd̄ pater. filio auctadedit ut vñq
honoret in alto si m̄ ioh̄em solū

Dicerogabat ih̄c docendis &
agendis materia et ut dis
ceptatois oruenuit occasio
ad docendū **Rā** cū sanassī m̄fīmū
longem r̄pus die sabbati ad p̄sci
nā p̄secuōne paciebat a iudeis
q̄bus iindit ih̄c **Pal me⁹ vsq; mō**
opatur et ego operor. opa tum
m̄ra et sabbati soluōne ne pur
hō credetū. et sua p̄tate fecisse
oēm sua actionē fili⁹ refēbat ad
patrē. qd pat̄ vna sc̄ū nō diuise
talua oparetia. nec eo diuaxat
tpe quo ih̄c cepit facē & doce. sed
ab eo exordio quo dīna potēcia
p̄sapiā ē opus creacōis et mīch
ilo egressa ē pat̄ cū filio. fili⁹ cū
patrē autrū q̄ sc̄ū sūt opatus est
ut nec ipē pat̄ ab ope m̄e redē
cois. et fili⁹ ab ope creacōis cre
datū exclusus. cū vsq; mō idui
se opetur pat̄ et fili⁹ **Et ip̄ qdē**
qd ih̄c patrē sūt deū cē asserebat
sonite odī m̄strabat p̄fidis iude
is. nō m̄m⁹ q̄ sabbati crebra solu
to. **M̄tēa ergo magis quebat cū**
iudei m̄scōe. q̄a ipē nō solū sol
uebat sabbati. sed et patrē sūt
dicebat deū. quale se facies deo
Non credebat iudei t̄mitū m̄
dīnis cē. neq; gnācionē eternā
Soluōne sabbati ecīa all̄'bebat
ad cēmē. nō distinguētes m̄t vitā
et signū. **Quib⁹ iindit utiz ih̄c**
et dixit eis Amē amē dīo vob⁹
nō p̄t filius a se facē qui q̄ mīlē
qd vidēt patrē facientē. **In ge**
nerādo vbiū affīmat sentenciam
qd ea que facit opa nō solū sua
sūt si ecīa patris. cū nichil poss
facē fili⁹ absq; patre. **Qd solū**
verū est m̄ et̄na gnācionē q̄ tradu
cē non sit. cū pat̄ et fili⁹ vnu

15

ſunt in ſubſtācia. q̄m vñi ſit
diſtincta pſona. Non ergo vnu
cū patrē filius potēt aliqd facē
p̄t patrē. In gnācionē autē q̄ tra
duce pagitur. p̄t fili⁹ abſq; p̄t
pat̄ abſq; filio qd volūt opari
qm̄ ibi ē diſtincta pſona et diſta
ſubſtācia. In dīnis autē ſicut
ſeruatiꝝ vñitas et inſepabilitas
ſubſtācie. ſic ſeruat̄ vñitas ac
tōmū. Hinc ſequit̄. **Quocūq;**
em ſeceil ille. her et fili⁹ filiter
facit. Cū alii cē nō poſlit qd
diuſim a ſeipſa opetū. vna ſub
ſtācia. q̄ obre opa nō p̄t attine
da ſolū filio. cū illa m̄dīſe opet̄
cū eo et pat̄. **Et et̄na dilectio**
hor facat qd pat̄ om̄ia refūdit
a filiū. **Pat̄ em̄ diligit filiū et**
om̄ia demōſtrat ei q̄ ipē facit
et maiora demōſtrabit ei opa
ut uos mīrem̄. Ex hiſ i mīlo
fili⁹ mīor credit a patrē. ſi ad
mōcenția mīm deū ſit. qm̄ de
moſtracio aliqd occultū p̄habuit
ſi nec ſit autumādū ad pat̄ ali
qd occultū habe potiūſi a coſub
ſtāciali filio. Verūptū p̄ nobis
demōſtrat et demōſtrabit p̄ enī
ut in eīa mōtīa veſtam⁹. qm̄ et̄
ne pat̄ filiū diligit. Dilectio nel
cit ſecrētū tenē dilecto ecīa m̄
mōrībus hōm̄. Exhauit a nos
ipā dilectio ut queq; ſecrācordis
pat̄a dilecto faciat viſ dīcōis
Pm̄de demōſtracio mānōrū
opm̄ quā pat̄ ſecit in. filia et̄
mā dīcōne oſtendit et eo dīle
ctione pat̄ ſedio tūa p̄ nobis fa
cit. eſq; mānoa factui. q̄ ut om̄
mōrtalū animos i amīracionē
ſuſpendat. faciet nat̄ p̄ enī re
ſurrectionē om̄i mōrtuorū. qd

et sequitur **H**ic ut em pat' suscitat mortuos et vivificat. sic et filius quod vult vivificat. In ammiracione indeorum animos suspendebat. homo cunctorum mortalium quod dei filius factus homo congruens mortalibus necessario moriturus ipso poterit revocare posset ex mortuis. Et si non mirum i patre utique mirum i filio humano. sed non mirum sane credentibus cu ex incarnatione secundum substantiam deitatis non sit minoratus a patre. Unde sic pat' suscitat mortuos nam plures quide suscitati fuerat in veteri testamento antequam de dei filio sermo esset explicitus. et antequam pat' in ipso post uiriam prophetarum locutione homibus loqueretur. et vivificat quod nunc vita habuit. et restituit cu predita vita fuit. Hoc dedit et filio ut vivificare posset quod vellet scilicet pat'. qui ab eterno suos predestinavit eos. sive quod vult filius qui redemit in type regnum glorificandos. Hinc notum quod futura resurrectio mortuorum ut ad patrem eque spectat ad filium. ut bonus addi honore utilitateque apud reprobis ad trium cumulorum admiracionis accedat. Necno et illa vivificatio invisibilis animarum per omne modum a filio ut a patre predictum secundum voluntatem voluntatis eius in filium facta est ut filius possit solus vivificare quod vult. hoc ideo ne filius creditur minoratus a patre i humanitate asperga qui per omnia est equalis in divina substantia. Quodvis enim minoratur ex forma servuli et etiam ex ista forma non incongrue

mozeretur a substantiis separatis. ut sicut de hoie primo aut certis dicitur immixti eu paulomini ab angelis sic ista sententia in dei filium prout incarnatus est referitur. Hoc cum una sit in entitate deitatis voluntas. apte ubi ad utrumque referuntur. **D**ic et filius quod vult vivificat. scilicet quod vult pat' qui prae vivificandi filio dedit. **V**nde quod vult filius qui habet patrem accepit. Sed voluntas dei in salute omni fertur. non tunc omnis vivificatur nisi conditio apposita. **U**na quidem ut sermones sunt i custodia meorie et dilationis et facti ^{propositio} **v**ivificatio. **P**recipue per se vult vivificari appetens. vivifica me et custodia sermones tuos. **P**raebat eni aliter hoc vivificium habere non posse nisi sermonum dei se pollueretur esse custode. **S**eu ad hoc vivificari possebat ut custodiret. Est et alia humilia **c**ons pseude. quam alta sapientes non vivificant. sed trudit in dignitate merito morte. **N**ec scriptum est. **A**d hanc patrem meum cui mea vivifica me secundum ubi tui. At si vivificium nolens dicit. **P**atrem humilitatis et directoris adhesi. vivifica ergo me secundum ubi promissionis tue. qui super his resistens ex propitiacione humilium gratia prestas. Et filis subiecta sententia id affimat. **H**umiliatus sum usque quod vivifica me secundum ubi tui. ut non imito ecclasi intelligatur. hoc fuisse giheta cu quod secundum dei verbum mactatum. per nos in type incarnationis vita est omnibus tribuenda. et honesta coquencia mandatorum vivificium petendi prestruit audaciam. Ecce concupiscentia mandatorum tua in equitate tua vivifica me. Et sicut pater-

dedit filio in gratia, et in gloria
 iustificandi virtute, sic ei tradidit
 iudicaria potestate. Neque enim pater
 iudicat quemque si omne iudicium dedit
 filio, ut omnes honorificent filium
 sicut honorificat patrem. Qui non
 honorificat filium non honorificat
 patrem qui misit eum. Pisticia est causa
 quae pater omne iudicium filio
 suo dedit, ne creditur minoratus ab
 eo, ne filio minor potest sibi tribueret
 honoris. Eque vult filium ut se ab omnibus
 honorari, quem ab eterno per omnia
 tenet equaliter. Incongruum enim penitus
 est, ut in honore aut in quibusdam
 datis quod servaretur, meglitas, in
 quibus per omnia substancialiter servatur
 equalitas. Si tamen dominus vult suum
 honorari ab his ad quos misericordia
 servatur, milio pauplum cum misericordia
 filium. Sed liquet quod qui non honorant
 filium missum, nec patrem qui misit
 eum. Honor autem quo est patris et filii
 honorandus seu tota unitas hono-
 randa, ut nulla sit personaliter ac
 corporis in dominis ubi sic personaliter
 unita substantia una unitas una
 me expressata equalitas est totius
 fidei discors et latrue, ut in hinc
 patrum et filiorum et spiritus sancti equaliter reue-
 nentia sit colendus, nec plus nec
 minus unumque alteri ibuat. Edicere
 clares qualiter iustificat et quos
 a morte sua resucitat voluntate
 quam ex superioribus pendet subiecta
 sententia. Amen amen dico vobis
 quod qui vobis meum audiunt et credunt
 in eum qui misit me habet vitam
 eternam. Et in iudicium non veniet nisi
 transierit a morte in vitam. Depe-
 dicta sunt ista in evangelio de pre-
 mero audiendi vobis spiritu et credibili-
 tatis paternae. Sed unus est quod nos

audienciam in dubio ex toto suspe-
 dit cui dicit quod audies verbum et
 credens in patre non veniet in
 iudicium. Quocum si haec scriptura
 et quanda alia et una vetis testa-
 menti solu in vocis sonu aut in
 litteris sicut pars pensam iudicium ex
 nunc abrogatum est, colligitur ex hoc
 quod bonum et electi atque salvandus non
 veniet in iudicium secundum illa sententia
 qui non creditur in filium dei iam iudi-
 carum est. Et ne solu de incredulis
 dictum esse creditur, etiam de quibusdam
 malis per prophetam dictum non resur-
 gunt impni in iudicio neque peccatores
 in consilio iustorum. Adulta quod sit
 his alia testimonia scripturarum. Et
 cuncta que possunt adducere deinde in iudi-
 cium per omni errato sine bonum sine
 malum sit. Et in evangelio matthei
 scriptum est. Cum autem veniret filius hominis
 in maiestate sua et omnes angeli
 eius cum eo, tunc sedebit super sedem
 maiestatis sue, et congregabitur
 ante eum omnes gentes, et separabit
 eos ab invicem, sicut pastor separat
 oves ab hedibus. Et apostolus ad romanos
 iudicabit de occultis homini secundum
 evangelium meum. Et alibi. Omnes
 stabimur ante tribunal Christi scriptum
 est enim. Vnde ego dicit dominus quoniam in
 flectetur omne genu, et omnis lumen
 gna confitebitur deo. Inquit vobis
 quisque vobis per rationem reddet deo
 Daret ex vobis quodammodo dissimilitudine
 si non aut si in iudicium veniat. Et
 vobis scriptura per eos quod assentitur, eque
 verissima est. Sed aliud est dissimilitudine, ut dissimilitudine quod non videtur
 et est appellatur. Non vementur in
 iudicium publicum boni et electi, neque
 malorum et reprobatorum, de nouo senten-
 tia suscepturi qui ab eterno fuerint

prodestinati sive peccati. sed sicut in
illo extremo iudicio manifesti
ex apis psalmis et meritis sive
demeritis. et quia fulgebut gla-
beati quia pena damnati plect-
tentur omnes propicium erit. Necno
et iudicium sepe in scriptura refutatur
in pte reproborum. put infra scrip-
tum est. Et praedicti qui bona egere
in resurrectione vite. qui vero
mala egerunt in resurrectione iudiciorum.
De eo quod ihesus duplicit per mortu-
os suscitare et faciendo iudicium
habet plenaria potestate secundum
iohannem solum capitulo vnius.

Doculum ab ambitione christi
erat. nec aliqd vicuum aut
iure coepit. aut re-
prehensibile cohebat ei. nec
eo quod de se altissima fatebatur
erat timor ascribendum ad vera
credulitate de ipso in hominibus
impendens sine qua non desperata
salus. Omnis christi sermo et doc-
trina satagebat. ut creditus es
est amaretur. amat et inotesceret
inotescendo glorificaret filius dei
erat non ex tempore ut arvius dixit
sed ab eterno deo. in tempore obueniat et
carne. nec cognitus est quia mundus
eum non cognovit. nec creditus ne
iudicia diaboli salus obueniat.
Accumulo ipse per ubi media et alte
sonancia predicatione non desinit. ut
de ipsis ab omnibus omnime fugaret
errore. et quod est et ad quid in
hunc mundum veneat declararet. Et
a potestate quam accepit a patre super
iustificandos in anima mortuos et
in corpore necessarios morituros. ex
orsus est dicens. Amen ame dico
vobis quia venit hora et nunc est
quoniam mortui audierunt vocem filii dei.

et qui audierint vivent. Hoc hoc
vbi secundum iohannem ingemmat. velut
ex iuramento confirmatis quod loquitur
Iordanus ab eo quo iudicia diaboli
mors in orbe terrarum intrauerat
in anima in corpe impetens humana
naturam uelut gladius biceps usus
ad tempore christi quo mundo et carne appa-
ruit. non venient hora vite neque
sermo auditus erat quo mors depel-
leretur et vita succedit sed ubi
christus aduenit hora venit et nunc est
et nos eciam dicere possumus quod tempore
tempore post christum et hanc calamitosam
vitam deuenimus et nunc est ut nunc
pro subsequens transiret in posterum
Hoc quod illo in tunc dicebat nunc pro
hunc qui audierunt sic semper sit nunc
pro hunc qui libenter audiunt. Venit
hora et nunc est quoniam mortui in anima
cofossi aculeis patrum. audierunt vocem
filii dei. qui dedit vocis sue voce
veritatis animas iustificantes. ut qui
audierint vivant. Hoc mortui quoniam
audiunt. Si audiunt quoniam mortui
sunt. Mortui letilibus vulneribus
patrum mortui dicuntur in anima. quoniam
in corpore vivunt. eciam omnes fideles
naturali vita viventes. In anima mortui
appellatur et sunt. Qui si audiunt
vocem filii dei revocante a morte
infidelitatis celorum victorius et
obedient accesserint ad vocantem
in anima reuiniscerent. quoniam facilis est
transitus de morte spirituali ad spiritu
ale vitam. Et ne impossibile vide-
atur quod dei filius fugiti huic modo
morte possit revocare ad
vitam. adiectum est. Sicut pater
habet vitam in semetipso. sic dedit
filio vitam habere in semetipso. Ha-
bet in semetipso filius vitam. ha-
bet ex tradicione paternam. unde

17

Vobis ei⁹ v⁹ audientib⁹ eccl⁹ mor
tuis in pat⁹ p̄t confitebitur vita. qm
apud ipm est fons vite p̄ntis sa
lueret et future virtutis et glorie.
Habet pater in semetip⁹ et a sem⁹
ip⁹ et p̄ semetip⁹ ab eterno vit⁹.
sic ab eterno cū gemit⁹ fuit nō m
tpe cū se carne vestiuit fili⁹ vi
ta accepit ea p̄tate. ut sicut p
en oīa fai sūt ita et conseruetur
et depdita restauretur. Et sicut
p en om̄a sp̄ualis & corporalis vi
tuit q̄ v⁹ sic vivunt sic i vtrig⁹
substantia mortua reuiniscunt
si reuiniscunt. nō qd p en oīa mor
tua reuiniscitur ad vit⁹. si si reuo
catur nō alit q̄ p en. Et qm h⁹
om̄a ideo dictasunt ne fili⁹ dei
contēpnatur i hōie. et ne i alio
defice credat a patre eccl⁹ ei dām
est. **E**t p̄tate dedit ei iudicium fa
ce q̄a fili⁹ hoīs est. Quiae pater
dedit filio iudicariā p̄tate q̄a
fili⁹ hoīs ē neglexerit om̄o qd
pur⁹ fili⁹ hoīs puri hat p̄tate
acepit et qd pat' dedeit. sed q̄a
fili⁹ dei f̄cē ē filius hoīs ne fili⁹
dei factus homo habetur cōtep
tui p̄tate dedit ei pat' vniuersit⁹
di et iudicia faciendi. **H**ec de
seipso asserit ih̄c ut credat q̄a
fili⁹ hoīs eccl⁹ dei ē fili⁹. et ipse
vngemitus et eternus dei filius
p nobis in tpe pleno ab eterno
factus ē filius hoīs factus. i qua
credulitate pendet saluandorū
om̄is salus. Et q̄a hoc i simi mi
raculis ingreditur ut vnu aut
amplius creditur. mirabile m
irabile additur. Et q̄ vnu more
dibile aut difficile credibile cre
ditur credibilis. aut om̄o ad
credendū difficilis creditur.

apponitur. **P**olute mirari hoc
q̄a venit hora in qua om̄s q̄
i monumentis sūt audient vocē
filii dei. et procedet qui bona
fecerūt in resurrectionē vite
qui vno mala egerūt in resur
rectionē iudicē. At si dicat
Quid miram̄ si vniuersitati
aias i pat⁹ et iudicandi ex
meritis et demeritis auctorit⁹
tate a patre datū accepi. qm
plus ē aiās reuocat⁹ ab inferis
et resoluta et in puluere re
dicta corpora a sepulchris q̄
fuscat⁹ vocē meā audire uo
lentes mortuos in pat⁹. et
gnalat iudiciale de misis atq; de
meritis. **P**ma vox p̄mag⁹ au
ditio p̄mag⁹ vniuersitati ad
eos spectat qui corpe seu natū
vicietes iacent mortui i pat⁹.
Sedā vēo ad eos quorū amme
detinetur in inferis et corpora
fuerūt positi i sepulchris si
ue submersa sine comestu cui
de a bestiis. aut qmolibet re
dierūt i materia puluere. **P**
p̄ma et sdm̄ p̄ma resurrectionē
dixit. **V**enit hora et nūc ē p̄
scdā resurrectionē nō addidit
et nūc est. ut de futuro nō de
labenti tpe a p̄nti i p̄ntū cre
datur. **E**t in p̄ma tantū dixit
qd mortui audient. i scdā vo
mortui qui sūt i monumentis
ut ap̄ta dissērcōne dissēret du
placem resurrectionē facē acce
pisse traditā p̄tate. et ad cre
dulitatē vni⁹ pociorē ēē pro
missam. **S**ed nec solū corpora
existencia in monumentis sūt
anime in quibusq; locorū re
ceptaculis exceptis nullis.

audient vocē mirabilē atq; po-
tenter alte tonat̄is. Et cū om̄
sit resurrectio ḡualis qd̄ om̄
anime recepture s̄int corpora et
āiarū om̄ atq; corpori sit resar-
cienda p̄ma vmo dissoluta nō
tamē vñ⁹ sine fine fuit om̄ si-
nis. qm̄ qui bona fecerūt p̄ce-
dent in resurrectione vite glo-
rificet et ētne Ram bona fa-
cientibus ī noīe xp̄i scđm ra-
cionē fidei tertiūq; virtutū nō
debet ēē alia retribucio q̄ etnā
glosaq; vita Rec in ista vita
posset ēē sc̄is iusta et digna re-
tribucio. ex q̄buscūq; bene actis
misi cū post om̄ē debachacōne
mortis ei⁹ tundē destructo in-
perio glosa etnāq; vita resur-
rectione segrerūt. Vē malos to-
rus mūdus punire nō posset.
cū aplius q̄tūlīb; delinquentē
q̄ p̄ mortē utiq; crudelit̄ irro-
gata multū negret. Iḡ male
agentes om̄o resurgent nō ad
principiū etiā ī modico etnē co-
solacōis & patia. s; ad suppliciū
etnē dāpnacōis. Ex ista senten-
cia saluatois apte colligit̄ qd̄
erit ī corpe resurrectio bonorū
atq; malorū ad diuīsos t̄minos
concludenda. Cāl nom̄ qd̄ ih̄c
michil p̄t facē aseip̄o et qd̄ testi-
moniū pater ioh̄es baptista opa
et scripture. hom̄i testimoniō
recusato scđm ioh̄em solum

O m̄ iudei et eq̄de alii tm̄
m̄ xp̄o formā cōteplaret̄
huānā seruileq; ut net
ultra ex q̄sideacōe pueheretur
neḡ p̄ opa neḡ p̄ vba m̄ ip̄o
formā dei altissimū fateretur/ ca-
lumpnabānt̄ enī ī sigma & opib;

ei⁹ et q̄a nō poterāt inficiari
miracula m̄ tāta euidentia sc̄a
impingebāt m̄ enī qd̄ sabbatū
xp̄a p̄tate soluisslet̄. Recusat̄ iḡ
accusatā seruile formā ipotente
ad alia hui demodi facienda cū
ī aliū refert auctoritatē miracula
faciendi. Non possū ego a meip̄o
face quidq; Nichil potest face
a seip̄o q̄ nō ē a seip̄o. Hic autem
neḡ ut hō eāt a seip̄o. neḡ ut dei
fili⁹ eāt a seip̄o. qm̄ om̄s filius
genitus ē pars a patre. nō ergo
ut hō poterāt aliqd̄ face a seip̄o
neḡ ut dei fili⁹ cū sit etnā et ī se-
pabilit̄ dei patris fili⁹ cū ī p̄tate
patrisq; ab eo sūt om̄a cūcta opa
indivisa. ut si vñbū dictū referat̄
ad seruile formā hō q̄ a seip̄o nō
ē a seip̄o facē nichil p̄t. Si vero
ad dīmā etiā a seip̄o facē nichil
p̄t sine patre a quo substancialē
separi nō p̄t. ut hec impotēcia
p̄ forma seruili sit de nichilitate
q̄a ut hō de nichilo factus nichil
p̄ se valens. p̄ forma vēo dei sit
de inseparabilitate q̄ substancialis
et etnā ē. M̄tēa p̄ vtrāq; forma
dit̄. Sicut audio iudicō. Hic
ideo dixit ad solidandū qd̄ supra
dixit de p̄tate sibi tradita de
iudicio faciendo sc̄ibz et p̄tate
dedit ei iudicium facē q̄a fili⁹ hōis
est. Qd̄ iudicium assert̄ ēē iustū
si iudicat̄ sicut a deo patre audit̄
qui p̄tate iudicandi hōis filio cō-
tulit ut iudicet visibilit̄ sicut
visibilit̄ a mūndo iudicat̄ ē. P̄inde
subiecit. Et iudicium meu iustū ē
q̄a nō q̄ro voluntate meā s; volū-
tate ei⁹ qui misit me patris. Nō
erratur aut p̄t ēē infidelitas
& cōmissis. qui aliter non facit

q̄mittentis nouit voluntate In
 obliquabilis et iusta est patris
 et m̄ voluntas, quā ei⁹ fili⁹ erimus
 in tpe filius hōis factus ī iudi-
 catoria exequitur actione nō q̄rēs
 voluntate tpale et huāna q̄ nouit
 etnā Et oībus pfectis hoc debet
 ē pfirmū nō agre huāmū cū no-
 uerit et possit implē dñm. Et ne
 mo dñe suā pferat voluntate Illa
 cūctis et de oībus et ī oībus pfe-
 renda ē patigebat se ih̄c ī aīo
 iudeorū m̄fīre p fide testimonis
 vrebāt. ī argumentū dices Bi
 ego testimoniū phibeo de me testimoniū
 m̄ meū nō ē verū. Alius ē qui
 testimoniū phibet de me. & scio
 q̄a verū ē testimoniū qd̄ phibz de
 me Fp̄ ī vitas. verū ē ergo
 testimoniū vitatis. Alius aut̄
 testificās cui testimoniū verū ē
 ip̄e pat̄ est. Dubius fert eaū de
 iohāne q̄ia ip̄is requirētib⁹ redi-
 dicerat de xpo testimoniū Vos
 misstis ad iohāne et testimoniū
 phibuit vitati. Misserat a ih̄eo
 sollempnē sacerdotes et leuitas ad me
 rogandū eū q̄s ēet. qui tūc de
 xpo vitate confessus ē. q̄i⁹ ih̄c
 testimoniū huāno non indigeret
 s̄ p illorū salute ista comemorat
 H̄p̄ea dicit Ego aut̄ ab hoīe
 testimoniū nō accipio. s̄ h̄c dico
 ut vos saluū sitis Non accipit
 deitas ab huānitate testimoniū nēq̄ tpa-
 le p̄t et intati sufficiēs dare. nec
 indigencia urgebat xpm̄ iohā-
 nis testimoniū declarari. si hoc
 pro ip̄ozū salute refēbat ut cre-
 deret, et credentes saluū fierent
 Et ut testimoniū iohānis vitate
 polleat. auctoritat̄ ī vitate iohām
 Ille erit lucēa iurdens et lucens

vos aut̄ voluistis exultare ad hoīe
 vñ in luce ei⁹ Altitudo vñtū bap-
 tiste iohāns debuit inflecte ad
 credendū hom̄ corda in xpm̄. cū
 ip̄e de illo testimoniū daret h̄z
 obstrinata m̄credulitas iudeorū
 non p̄misit eos in illa luce scilicet
 in vñture quā p̄dicabat vñ credi-
 litatis festu pagē Triste cū tur-
 pi consistit ī animo cū nō exul-
 tat in vero h̄z q̄i⁹ iohānes de xpo
 verū testimoniū p̄tulisset. mai⁹
 tumē de ip̄o testimoniū aderat
 scilicet operū sup naturā et om-
 nē vñtū huāna existēciū qd̄
 inducit Ego aut̄ habeo manus
 testimoniū iohāne. opa que dedi-
 michi pater ut p̄ficiā ea Opa
 que ego facio testimoniū phibent
 de me q̄a pat̄ me misit Ordinā
 p̄ testimonia cūdūt ut q̄ ē ēē ex-
 datur testimoniū adduces poti⁹
 q̄ iohāns videlicet opm factor
 et fiendor. ad que cōplenda p̄
 ordine a patre auctoritate eaū
 et iussū accepat. ex quib⁹ oīmo
 credendus erit missus a patre
 Opa quide erat mirabilia quo
 vñ pādo ante patrū extite-
 rat. scilicet curacio m̄p̄m longeui
 sp̄is ad p̄ficiā cui⁹ rei causa
 huāscemodi disceptatio exor-
 diū sup̄sit. q̄ opa testificabātur
 apte. nec inficiari q̄s poterat
 qm̄ essent diuina potius q̄ huā-
 na. et qd̄ talū patrator opm
 esset filius dei ab ip̄o missus ad
 tirā calia puctur. H̄p̄ea quide
 salvator ad testimoniū sui pro
 utilitate hom̄ ut dei ēē filius
 creditur eos cū q̄bus discepta-
 bat ad considēacionē suor opm
 misit. que deutatis nō huāntis

potentia ostendebant. Sed pter
ue hominē mentes cū quæpiā ob iuri
diā psequuntur. nec eis vñtibus
nec vñbis. nec opibus credunt. ma
gis autē querunt unde possint ob
uiare vñtib⁹. vñbis dare calup
nia. et opibus bonis et mirabi
libus facte imposturā attame ih̄
ad summū testimoniū se cōfert. pa
triē in voce de ipso testificatē mōn
cens. Et qui misit me pat̄ ip̄e
testimoniū phibuit de me. videlic
cū ad fluentia iordāis a iohāne
baptisma suscepit Regi vocem
vñq; audistis neq; speciem eius
vidistis. Si voce illā nō audiēt
ergo excusandi erāt si nō credi
derūt. Si nō viderūt speciem
qm̄ potuerūt mītari vñtū.
Non habet sonatē et organizatā
voce de⁹. incorporeus em̄ ē. nec
ē in sui natura visibilis ab oculo
carnis. Igit⁹. in aliq⁹ assūpto vox
et sp̄s facte credatur. neutra
tamē iudei aptis sensib⁹ pcepte
rūt. si debuerūt credere iohām. q
ia in tanta pama vñtis exerce
rat ut xp̄c ē credetur. magis
autē ip̄i xp̄o qui p̄ opa miracu
losa et vba vñtis alius loqbat.
Quā obre ad eorū confutacionē
adiecat. Et ibū eis nō habetis
i uobis manens. q̄a quē misit
ille huic uob nō creditis. Non
excusantur iudei qd̄ nō credide
rūt iohām. nec excusantur q̄a nō
audiērūt dei voce. neq; speciem
cōspererūt. si xp̄o missio nō cre
dūt cui⁹ vita irrephensibilis.
eo om̄i pte laudabilis. operacio
admirabilis. doctrina infallibilis.
pacientia insuperabilis. ppter id qd̄
xp̄e apposuit. Quia ipsi non

habebāt verbū in eis manēs. Ha
bebāt uerbū s̄i nō manēs. p eo
qd̄ audiebat atq; audierūt s̄i nō
retinebāt. seu vñbū patris mōrea
tū nō credebat incarnationū. Et eo
iubo incarnato audiebat vñbū mīrū
ibū vñtū. Et qm̄ ip̄e semp eruc
tuabat vñbū bonū. necnō et vñbū
legis et aphetarū qd̄ de ip̄o erat
ip̄i p̄ verā intelligētiā nō ha
bebant. nec manebat in eis p̄ me
mōriā sanā. ideo sibi a patre mōssio
non credebat. ppterā remittit eos
ad scrūtimū scripturarū. ubi sūt
de ip̄o p̄mīciātia seu p̄phetītia vba
scrutamī mat̄ sc̄pturas q̄a vos
putatis. i ip̄is vitā etiā habere.
et ille sūt q̄ testimoniū phibet de
me. et nō vñtis venire ad me ut
vitā habeatis. Pcesserūt oīā xp̄i
mōstria testimonia verissima sc̄p
turarū. et sc̄dm sc̄pturas sūt com
pletū sine cōplenda que restant
que ideo sic a sp̄ū edite sūt q̄a sic
futurū erat. nō autē sic de xp̄o
futurū erat q̄a sic sc̄pture p̄me
rūt. Et in sc̄pturis legalib⁹ atq;
apheticis iudei sperabat vitā et
nā que om̄o erat dūtrīat conse
renda p̄ xp̄m. i manu cui⁹ oīā
posuit de⁹ pat̄. Ad quē i hūam
tate deiectū. iudei diuē cōrūcīg
more solito existentes venire cō
tēpnebāt. ut haberet illā vitā
sperata in sc̄pturis nō habenda
alii q̄i p̄ xp̄m. Volebat et volūt
ip̄i vitā etiā. et sperat sicut i
sc̄pturis sacris pollicit̄ ē sermo
diuin⁹. Si nec tu xp̄o mediatore
nō habentes intelligētiā sc̄ptu
rā. q̄ de isto mediatore loquāt̄
et tantū cōtempserūt seruile for
mā qd̄ nullo pacto credide dīnā.

Idcirco dicit et non vultis venire ad
 me ut vita habeatis **N**ulla excul-
 pacio illius est quod tantum de primacia
Me voluntatis arguitur. Excusat
 sepe homines in toto uel in parte ipsa
 inuicibilis, aut nondum victa igno-
 rancia, excusat inserta fragili-
 tis. **C**um vero solus de voluntate dis-
 sentiente agitur, nulla excusatio
 suffragatur. **H**ic quidem ihesu Christis
 permisso iudeos tunc arguit de
 cotumacia voluntatis dices. **E**t non
 vultis venire ad me. **V**oluntati appo-
 minata omnia bona siue mala sibi
 virtus siue primus sibi culpa sibi
 supplicium uox illud in quo pres-
 tinxit aut denegauit assensu. **R**e-
 futat p[ro]m[ptu]r eccl[esi]a velut indignus
 homini testimonia cum dicit **C**laritu-
 te ab hominibus non accipio, sed cognosc-
 o vos quia dilectione non habetis in
 vobis. **N**on clarescit deus ab homine
 quod ab ipso laudari possit, neque
 a ipso indignus humani testimoniis
 declaratur, si cognoscet iudeos
 dei dilectione carere, quod ipse non di-
 ligebat, et merito nec diligidi-
 mis erat. **N**am si dilexissem deum
 non iudicaret, non paucissim re-
 agenti calumpnia credidisset vani-
 docenti, et iuitanti ad iusticiam.
 et optaret ab hominibus gloria pol-
 licenti. **N**on ergo accipiebat ab
 hominibus claritate claritas vera
 et filius eius ait dilectus dai-
 scens a patre, neque cogebat
 si non credebat, et qui erat, ne-
 luit cognosci delectatus ex forma
 seu indignus ex pressura si datur
 rapit salute homini querens velut
 griseus ubi suavis libet agebat in
 eos, ut crederent corde xp[istu]m dei
 de filii ad perfecta iusticia. et co-

fueretur ore ac ope ad salutem
Sic enim ait apl[es] Corde creditur
 ad iusticiam ore fit confessio ad salu-
 tem. **E**t fontale malum iubabat eis
 quod deum non diligebat. **A**d dilige-
 dum deum factus est homo bono suo non
 bono dei, nam enim dilectione non
 egret, aut querit sua causa si miratur.
 Et hoc est omnis hominis complementum
 ut ad deum dilectione firmasse te-
 neat, quem qui adh[er]et deo unius spiritus
 est cum eo. **E**t ipse per sapientiam aut ego
 diligentes mediligo. **D**iligens deum
 diligitur ab ipso, dilectus a deo pro-
 getur ab auctoritate, et in similitudine aman-
 tis requiescat, ipso immortali domini fru-
 ens. **Q**uod vero deum non diligit est se-
 gregatus a fonte vite, factus est ne
 morti subiectus. **A**lienatus a luce
 mentis tenebras patitur quousque
 in exterioribus inexplicabiliter
 includatur. **O**mne hominis malum est
 in dei dilectione non fieri. **C**apitulo xiii
Quod ihesu non fuit a iudeis et
 a multis aliis venies in nomine patris
 sui receptus et multi pseudo et ipse
 anti ipse recipientes venieres
 et sua ueritate secundum iohannem
Sed et nomine patris venisse, et
 nihil a se ipso facturum atque
 dicturus, neque propam gloriam questiu-
 ans, ut apostolus recipetur ab hominibus
 omni hesitacione depulsa. **D**ignus enim
 est honorare recipi legatus qui
 nimirum suum dicit agit aut querit quod con-
 missa legatis. **E**rat legatus christus
 ad omnes nationes homini a deo pa-
 tre missus, non ob mutetatem rem
 neque legatus, si eorum ad quos missus
 erat negotium agebatur. **P**ebellia
 erant homini corda, et in exordio
 maxime iudeorum conspiciebat oculis

legitū, anno nō recipiebat, ore
confidicebat, p̄seq̄bant eū gratis
opibus prauis. Conquiritur n̄tio
se nō ēē receptū, p̄nūciat futurū
eis ip̄orū demerito fraude. Eſdē
dicit. Ego em̄ v̄em i noīe patris
mei et non accepisti me. Si autē
venerit alius i noīe suo illū aci-
pietis. V̄em missus i noīe patis
mei em̄ me mittentis in tempe-
ora ei⁹ ago q̄ irreprensibilitat̄
et reuocacia de errore ad vitat̄
de umbrosis ad luce, de viciis ad
artes v̄tutis, de morte ad amata
vitā, et nō accepisti me saltem
i v̄tute mitentis, etiā si despici-
tis qđ hūanū aspiciatis. Si quid
meo noīe i v̄bo aut in ope fiet
iusti, et repulsa iustior si v̄rāz
salutē nō querere. Aderit dīno de-
cep̄io ista exigitē culpa ut ali-
quē p̄ſeudo ap̄pheta ſiue doctore
aut ip̄m antip̄m recipiatis ſuo
noīe vemente. Iusto em̄ et irrep-
hensibili dei iudicio agitū. Deme-
rito huiusmodi delinq̄uecū ut
mendacū pro v̄itate ſuſcipiat
qui oblatū v̄itate p̄mitq̄ nō acce-
pit, et mītate p̄ iuſticia, et de
iūū mcedat p̄ via, et obliqua-
torē p̄ duce, et p̄cipiū p̄ voto
et naufragiū pro portu. Et om̄s
tali animaduſſione plectatū qđ
quib⁹ bonū ante porrigit, et no-
luit reape, poſtremo caſtant i
contūat ſortē, iuxta illā ſen-
tia, dilex̄ ut maleditionē et ve-
met ei, et noluit bñdictionē et
elongabitur ab eo. Non est i his
mēponē mediū tñnnū qđ qui
nō recipiūt v̄pm i mēbris aut
in capite, recipient antip̄m
de quo apl̄s uolens affir̄e reue-

lacionē pandit meriti recep-
tione dicens. Et tūc reuelabit̄ ille
iniquus quē dñs ih̄c inficiet
ſpū oris ſuī, et deſtruet illuſtra
cōne aduentus ſuī, eū cui ē aduentus
ſcdm opationē ſathane i ſib⁹
v̄tutib⁹ et ſignis et p̄digne mē-
diſib⁹, et i om̄i ſeductionē inq-
uitis his q̄ perirent eo qđ cultat̄
v̄tatis nō receperūt ut ſalutē
fieret, ideo mittet illis deo p̄ opa-
tore ut credat mendacio, ut iudi-
centiuſ om̄s q̄ nō credit v̄tati ſi
coſenſerūt iniquitati. Ecce qualis
ē ille q̄ postmodū recipietur in
noīe ſuo veniens, cū v̄pc v̄menſ
i noīe ſuī etiā dei patris nō fuūt
ante receptus. Ecce quo demerito
mendacū p̄ v̄tate ſuſcipit, et
iudicū p̄ mīſdia interrogat̄. Sub-
iñſert autē incredulitatis et nō
recep̄om̄is cauſā que fertur ec-
queſicio hūane gl̄e nō dīne, hoc
ē qđ aut. Q̄m̄ potestis credere q̄
gl̄am abſuſe accipitis, et uſam
que a ſolo ē deo nō q̄ritis? Per-
ſpicuum ē qđ q̄ mutuo hūanā gl̄am
q̄riūt et coſerūt, credēt h̄is q̄ vi-
dent̄, abiecti nō poffit, et cū hu-
mana gl̄a v̄tuo more i cōmer-
ciū veit dīna appellatur. Ideoq;
nō credit qui dei gloriā v̄trop̄
ſtudio nō inq̄uit, qm̄ ſi diligēnt
q̄ueret, ſi queret, credēnt, ſi cre-
deret ſalutē eent̄ aut alio loquē
di ordine ſicut i ſup̄dictis v̄bis
mētisse colliguntur, ſi credēnt q̄uent̄
ſi q̄rent̄, uem̄et ſi uem̄ent
diligēnt, ſi diligēnt ſalutē eent̄
Ad hūc ſalutis ſimē h̄is q̄ndib⁹
dīs ih̄c p̄mo uideos deinde aut̄
tos homines ſatigebat adducere p̄
hibens velut obice ad ea q̄ v̄ta

tis virtutis sūt vanā mōmen p
fūctoriās gloriā Caplī vndeclī"
Qd apud dēū patrē nō xp̄t s̄ mō
sēs iudeos mēxcusabilit' accu
sabit. qn de xp̄o scribenti si vē
cēderet xp̄o etiā cēdiddsent
scdm iohannem solum

Hūm̄ dei put̄ existēt se
assēbat ih̄c adueniēt pro
hōib⁹ orbi i pplo iudeor⁹
dicto pplo electo dei qui nō credit⁹
nō recept⁹ potius repudiati⁹ ab
eis iusta poterat cōueire illos ac
cusacōib⁹ apud patrē. s̄ denegat
se causaturū adūsus eos p eo qd̄
nō ppheetat⁹ et ante nō p scriptūas
pmiciati⁹ adueneat. s̄ ille iposat
causatur. Erat qui de ip̄o ppheet
serat. et in quo pre ppheetis cētis
conspēratabat. Hinc ē qd̄ dicit No
lite putare qn ego accusatur. I sic
vos apud patrē Est qui accusat
vos mōses in quo vos speratis
Non accusabit iudeos de ip̄o mē
dulitate filius qui om̄s veneat ex
cuse, nec q̄ret quēpā inoluere
qui satagebat expedire cōpeditos
a p̄fate et a fraude sathamna.
nec q̄rit litigiose cause cū hōib⁹
ante dēū patrē habēt congressū.
s̄ a mōse stlicz ab ei⁹ scriptura
deducetur i causa et s̄sistent ante
tribunal ut de mēdulitate dāp
nentur. et luant iusta supplicia
qm̄ mōses scripsit apte de xp̄o
Et q̄ius plēs aln ppheete scripsit
de xp̄o hic subnētut. mōses sol⁹
inducitur p eo qd̄ apud iudeos
millus ppheeti p̄o milli⁹ antior
dīnorū scriptor⁹ in millius scrip
tura sit qd̄ ethā vitū sperabant
obinde adiugit. Bi credatis mōsi
cēdetis forsitan et m̄ de me emm

ille scripsit Bi autē illi⁹ litteris
non cēditis. quomo v̄bis meis
cēdetis. Bi testifīciā cēdītū
et ea causa p̄ qua testifīciū ē
cēdenda om̄o cēsetur. et qd̄
dicit̄ recōntītut. Pm̄de si iudei
credebāt scripturis mōsi et i
ip̄is sperabāt vitū et nā debue
rūt et cēde xp̄o de quo mōses
longe ante p̄scripsit. Et q̄q̄
scripturā et locū evangeliū p̄
tereat dignū iudicium locū et
scripturā īnecte. ut fides clare
at et īnevātū deuotio fidelū
et pateat īexcusabilis p̄fidia
iudeorū Scibit. qd̄ in libro
st̄de legis ad remouendā p̄dolar
am et cūcta fallētia qd̄ mōses
de vēo ppheeti xp̄o p̄dīvēat pphe
tā de gente tua et de fūibus tūs
sicut me suscitabit ubi dñs deus
tuus. ip̄m audies ut petisti a
dño deo tuo in oreb. qm̄ concio co
gregata est atq̄ dīvīsh. Ultrano
audiā vōtē dñi dei mei et ignē
hūc amplius maximū nō videbo
ne moriar. Et aut m̄ dñs Bene
om̄a sūt locuti. ppheetā suscitabo
eis de medio fratrib⁹ suor⁹ simile
tui et ponā v̄ba mea in ore ei⁹
loquēturq; ad eos om̄a q̄ p̄cepe
ro illi. Qui autē v̄ba ei⁹ q̄ loqt̄
i noīe meo audire nolūt̄. ego
ultror̄ existam. Luce dārius patet
sane cēdētib⁹ atq̄ m̄fide intel
ligentibus istā scripturā ēē de
xp̄o. quā mōses dīo iherētici
ppli electus et amicus dei auſa
cie ad faciē loq̄batur. sicut homo
loquitur ad amicū suū. pp̄ha mag
nis i signis atq̄ portentis ope
tor̄ eximius longe ante p̄scripsit
ad p̄mū saluacōis cēdēciū. et

ad iudicium omnium incredulorum. et tam
ta clairitate ipso leiali aspectu re
fulget. quod expone non indiget.
Cuius rei causa saluator ait. Sic cre
deris mortali creditis forsitan et in
non dubio animo christi loquitur
quod omnia nouit. cui forsitan dicit
si in duritia iudeorum impingit quod
fere plectenda erit ad ipsum etiam
post mortis presentiam fidem. Hinc ergo
penitus iudei apud deum excusabi
liter accusantur. quod etiam mortali nec
beatus crediderunt. Ex quo christus
non credit de quo ille tam apocryphe
cia predixit. **N**on vero adiecit si ante
litteris illis non creditis quoniam ubi
meis credetis. non coponetur in
his ubi psona est fidei. quia si non
credebat mortali in quo maiorem ha
bebat fidem. sic nec christus qui apud
eos minor aut nulla fide fulge
bat. Iquiet multa ex his que dicta
sunt. nec secunda tergiversatio est ab
eis. primum ad ea que creden
da sunt suppositione scripturarum quibus
primo non probata fides nequam christi
probatur credet. quod ipsi christus sine omni tes
timonio scripturarum cordibus hominum
se possit infunde. Verum non al
ligato scripturarum testimonio
sine ipsis christo non venit aut egit
sua magna pro hominum salute misere
ria. et damnatio et salvacio ex
ipsis motu ut alii non euemant
quod scripte existant. Non eos christus
aut ceteros credituros rationibus
procurat aut inducit. sed ducit per
fidem quam omo intelligenciam per invita
vbum ipsam dicens. Nisi credidistis
non intelligetis. aut alias non prima
nebitis. Et hoc est mitu nunc initi
fidei non rationibus. Et fidei robur
est ab ipsis excludi. Et cunctis

Exemplo christi docentibus est docere
di forma velicta. quod per fidem conatur
ad christum corda hominum inclinare. atque
quod omnis intellectus captivetur in obsec
racione eius. quoniam ipse deus filius alter est per
per fidem ad se corda hominum non vocavit
De operando cibo quod non periret sed permanet
meternum secundum iohannem
solus capitulo xxxi.

Post refractionem turbarum ex quibus
que pambus et duobus pisibus
transfretauit ihesus et venti in
pharnaciam. quem turbes frater marcus se
quentes puerentes ad eum dixerunt
ei. Rabbi an huc venuisti? **R**endit
ihesus et dixit. Amem amen dico vobis
quod me non qua vidistis signa. sed
qua manducasti ex pambis meis
et saturasti estis. Non videtis ihesus
usquequam gratiam habuisse nisi comedere
turbarum ob spissarum intentionem quia
non tantum queritur eum appetitum mirabilia
signa quibus ad altiora invitabantur
ut iporum metes per fidem attolleretur.
In isto christus apparuit hoce deum esse
proximo ipso deum et hominem verum esse.
Et quia manducauerat ex illis quibus
pambis et mortalia corpora refere
runt quod ideo querunt ut possint iterum
atque iterum manducare et corpora mo
ritura reficer. **N**on aspernabatur ihesus
quod tantum per spissaribz per coricriptilbz
atque mortalibus ab hominibus quereretur
qui venient datur eterna incorruption
tibilia. et semper eodem modo manecia
et dare cibum semperne mansuum
non proficitorum quem sarnes iterum se
quitur. Quia obre ad aliud cibum ope
rendum informat dices. **O**pibz
non cibum qui periret sed qui permanet
in virtute eterna quem filius hominis nobis
dabit. **H**unc enim patrem signavit deus
de si dicit. Quid me queritis pro

corruptibili cibo qui quies ad ho
 ra faciet sufficiente summe omo no
 collit. Opam hoc dico sollicite ope
 ra detis ut illa abu habeatis qui
 superius hoc ad vitam producat eterna
 et hic incipies etiam et ne producat
 Et ne ad habendam impossibilitas
 se opponat filius hōis dñe patens e
 dandi habens omnimodū praeceps
 rem et vlt accipe uolentes inq
 uit no accipies nemine q̄ sepm
 causetur cu ab eo qui habet offnū
 Re autē p̄t huāna aut seruilem
 formā tuntū oculis curvis obiecta
 impotens credetur submersit ut
 etiam deus ē credatur. Huc em
 pat signauit deus. Huc em scilicet
 filium hōis qui abu et ne manere
 uolentib⁹ pollicet. de⁹ pat signa
 uit etiam filium suū ē. ut no solū
 filius hōis sed etiam credit dei fu
 lius ē. ut inhesitant qd p̄mittit
 effectu efficiat. Verū ex Palsu
 intelligēcia ubi ex hoc erruerūt
 qd. quorū no pūiū nūm homē meis
 spib⁹ uem. qui nichil uolētes p̄p̄is
 mamb⁹ opari ostendētes se omni
 tpe orōmb⁹ et cōreplacōib⁹ vacue
 ociose feriantes. etate uiuenes. cor
 pe seroces. honestis opib⁹ valerētes
 intende. necessitatib⁹ atq̄ alienē
 p̄inde uiuendi spē mislito questu
 querbat. et cu eis adūsaetur ex ges
 tis dittib⁹ stōru t̄ argumētu assu
 mebat ubu sic ē a saluatorē dictu
 Opam no abu qui perit s̄ qui
 p̄manz in vitu eterna. P; p̄spiriū
 ē ex v̄bis sequentib⁹ qd negatiue
 no diverit de honesto exercito cor
 puli. si qd hōres no tm hui⁹ vite
 fulcimēta curaret. magis intende
 ret qmō etne t̄ beatitudine v̄tusq
 hōis p̄miseret. Intellexerūt p̄

qd evile tubē qd ad dei agenda
 opa queretur. P̄inde interrogat
Diverūt ergo ad eū. qd faciem⁹
ut openi opa dei. Endit ih̄c et
 dicit eis Hoc ē opus dei ut are
datis in eū que misit ille. Op⁹
 dei no racōne corporis posuit. sed
 ut sit act⁹ interior in credulita
 te missi atq̄ mittētis. no tame
 ih̄c ex hoc bonū opus actuale
 exclusit. s̄ p̄adit op⁹ mentis
 qd ē credē hūt ihm op̄m verū
 dei filiu uberno patre p̄salute
 hōmī missū. Et ergo hoc p̄mē
 opus dei qm̄ solus de⁹ fide m
 cordib⁹ hōmī opatur. nec alijs
 illa ap̄a v̄tute nāscitūr. aut
 meretur. qm̄ sine fide impossibi
 le ē place deo. Qui v̄o sibi non
 placet priuatūr. vnde mereat
 Est ergo fides dūtrinat i aia
 opus dei. necno et qui ad salu
 te satagūt ē cōuenit actuosos
 p̄mo i insibilitate credendorū
 et om̄ que fide īvisibilis conse
 quuntur. Et qm̄ fides sine opib⁹
 mortua ē. etiam opus dei exteri⁹
 decreto dñe legis pagit. Mag
 mi ē ergo fidei sac̄metū cu dicit
 opus dei. s̄ si qd de⁹ creando
 egit inspicim⁹. oē in ē p̄ductū
 dicit. Vmo ē p̄mitit opus dei.
 qd sua ualētate atq̄ magnitudine
 p̄dit artificē. potuit q̄ cognosci
 ut scriptū ē. A magnitudine em̄
 spē et creature cognoscibiliter
 potuit eoru creator videri. Qd
 igit̄ ē qd fides dicit. opus dei.
 Equidē adūtendū qd aliud ē op⁹
 dei ab ip̄o factū. aliud a nobis
 agendū. P̄mū om̄e qd egit aut
 agit seu faciet de⁹. Sedm̄ v̄eo
 id ē a nobis qd fieri potest in

placitū ei⁹ scđm legē aut edictū
ipius ipa fides ex iusribilibus
et ut credatur m enī quē ad nos
apt' nos ad trās misit pat' et nō
sme qua nemo vidit cū videbit
deū. ecia quē illa scđr patrum
prioritas m patria vide nō me
runt nisi merito eā qui a patre
i plenitudine tpi⁹ missus ab illis
fuerit creditus affutur. nou
nasq; nrā illa sic affuisse nec de
fuisse credit iam necno et ceter
vtutes ordinate m puseq; i men
tibus homin p supmis. et id impo
mit ip̄teribili lege agendū ecia
ignorato sine siue m aliquo p̄
ve ordine vñiq; committē dissuane
videtur. uel absolu e dei eo eo
qd vlt et iubet et agendi p̄stat
vtute sine qua nemo quipiam
rectū agit. Est ecia opus nrā
q'a nos facim⁹ m̄aq; utilitate
nō sua. Non solū autē ihc hoc
coigebat ut enī credent ee qui
erat. s; ut sibi credent i doctrina
sana quā dabat. Multi em deū
siue xp̄m credunt. doctrina vō fac
tive nō credit. Et cū iudei apte
cognoscēnt qd descpo xp̄t dñs
logibatur i forma seruili d'ma
non credita. et uelut signis assb
luti signa postulat ad credendū
cū rememoracōe prisori. Dic
uit ergo ei. Qd ergo tu facis
signū ut videam⁹ et credam⁹
tibi. Quid oparis? Patres
nri manducauerūt i deserto sic
scriptū ē pane de celo. Verū ē
qd apls scripsit. iudei signa pe
tūt. greci sapientia. Ab inicio
quo deus eos segregauit a ge
tibus i signis eorū animos e
ducavit. et oculos pauiit. ex

quibus ppter eorū cordis duriciā
fere crediderūt illa patientib⁹
nūt qdē memores morbi vñ
de suis signis satis aptū ad id qd
saluator iā dñeāt ut oparetur
cū qui nō perit sed q' p̄manet
i vita eternā inducit et inquiūt
Moses dedit pat' bñm is pane
de celo m deserto de quo npi ma
ducauerūt. Tu ergo qui nos ad
te credendū ee dei filii ab ipso
missū tuis suasionibus interis
qd signū facis ut npm oculis cor
poreis videam⁹ et tibi mente
credam⁹. Perguisacōne ista
vba erit. qm mlti iā signa feci
rat nec credebāt. et maxime
immediate p̄titū. qd tot mlia ho
minū de qnq; pamb⁹ faciauerat
eov aios debuit ut crederet co
mouē. H; qui crede nō vlt qm
quo auertat. Et qui rēnuit face
qd iubet m excusacōis suffigū
tendit. Infirmitū tamē ob signa
prestare fide. qm iudei morbi
et prophetis et aliquo xpo. et m
principio nascientis ecclie plimi
ob signa crediderūt. Veritas et
vita validiores sūt. p̄ferūtur
em signis oībus et exemplis.
Dixit ergo eis ihc. Amē amē
dico uobis nō moses dedit uob
pane de celo si pat' me⁹ dat vō
bis pane de celo vero. Pams
dei ē qui descendit de celo ⁊ dat
vitā mudo. Iuquet qd moses nō
dedit de celo pane verū qm
orauerit p̄ iplo esuriēti ne fa
me int̄ deserta periret. cui de⁹
puidit de māna. nō de celo. sed
in isto nobis vicino aere iussu dei
generato. qd deus pluendo de
dit iuxta illud. Et pluit illis

māna ad manducandū. Sed pāus
dei pāns verus ē ipē dei filius
qui de celo nō alit' q̄ p̄a voluntate
descendit. Pāns em̄ dei est qui
descendit de celo et dāt vītā mū
do. Vītā sollert' ab omnib⁹ q̄rit'
affectata p̄pensus. s̄ vītā hōm̄
desideria ea sollicitudine ī totā
vītā ferretur sicut feruntur ī p̄te
p̄ qua hōies rāta pūcūtūr. P̄t
autē descendit totā cōspic̄ vītā
et hōies a p̄cialitatē in totalitatē
transferrit. P̄ ista q̄ vīta pāns
tren⁹ m̄q̄ritur qui ad etnā con
serre aliqd nequit. p̄ etnā capes
lenda seipm̄ pāne cōstitut. qui
est pāns dei ī mūdo degentibus
vītā donas si illa suo mō ad vescē
dū accipiat ac p̄ hoc a se vītā pol
licet ut etnā ut ī desideriū bescen
di deneat. Et iā cōdūtōes aliq̄
cōmoti ī sermōibus saluatois de
siderat hūc pāne a pollicete q̄rit'
Hemp̄ em̄ laus bone rei desideriū
dedit et traxit ad se q̄rendā. Dñe
rūt ergo ad eū. Dñe semp̄ da nobis
pāne hūc. Subiecta postulatio eū
dīm̄ vocant et cōfessio iā ī sup̄
id qđ forma seruili apparet. Sup̄
posita omo debet eē petīcio eū a
sup̄iorē aliqd q̄ritur. Petītū semp̄
dari pāne hōibus vītā dante. q̄a
vītā semp̄ optubat ut appetit am
m⁹ quoruāq̄ mortalū timencū
p̄dē vītā p̄ mortē acerbā. Petebat
comestibile pāne cōdētes hūc habe
vītūtē et more quo allū cōmederūt
autumabat ut mulier samaritana
ecīā ip̄i xpo būq̄ depoposet aqua
ne situet ne fatigaret' ad haustū.
Non attollebantur eorū ī altitudinē
dicti mētes huāne sapiebat ex de
siderio sic q̄rebāt ex desiderio vītē

Dicit autē eī ih̄c. Ego sū pāus
vītē. Q̄ui venit ad me nō esuriet
et qui credit ī me nō sicut vñq̄.
Hed̄ dīo vobis q̄a vidistis me
et nō credidistis. Effert adhuc
vītūtē laudib⁹ pāne. et magis ef
fectus p̄omo in desideriū trahit
eoqd̄ famē ex toto auferat atq̄ si
tim. et exponit qđ alioz more
nō ē esilis. ut se parēt ad debitū
esū. qm̄ sola fide faciabilit̄ mādu
catur. Arguit autē eos qđ eis dīp
erit rei vītātē. s̄ nō crediderūt.
q̄a viderūt solū formā seruilem.
Cōdidissent autē ei ecīā ī forma
seruili. si p̄ fide eis forma dn̄abi
lis astitit. ut sic vñborū p̄mo sen
tenciarū contextus eluceat. Dīo
vobis oēm̄ vītātē marie de spīna
li nō de corpali. de sup̄naturali
nō de nāli. de ethno non de tpali.
de refocillate aīas nō corpora cibo
S̄; q̄a vidistis me nō discretū a
forma seruili p̄ tūsibile forma
dei. non credidistis meis opib⁹
neq̄ vñbis. Vidistis ecīā miracula
faciente et cōtēp̄sistis. et nō cre
dītis de vñco pāne qui aīas reficit
et ad vītūtē etnā mittit. Et si vos
nō creditis. sūt et erūt q̄ credit
q̄a om̄e qđ dat m̄ ad me vīmet.
et eū qui veit ad me nō ecīā foras
Quibus datū ē a patre ut cēdat
i me sūt michi. et q̄ m̄ datū p̄
ad me vīmet itinē passibus q̄
vītūtē. ergo ego vñsīt vīmentes
nō ecīā foras a domo vītūtē atq̄
fidelū neq̄ a domo ciuiū sup̄nor
ner cīentur ī tenebras extiores
ubi pletus ē et stridor dēcīt. qm̄
nō ē ī rebus forūsecis delectatio
ve fidelū. s̄ ī intiori hōte ī his q̄
nō vīdentur corā deo exultat.

qm̄ ut ait apls. glā nrā hēc est
testimoniū dōscie nrē sō eiāen
tur foras qui extiora nō amque
rant p̄mo plerūq; cōtempserūt
sī m̄ hat om̄e studiū dantes ut
vpm̄ credet̄ et et ex toto corde
diligent̄ et habitatore m̄t̄ habe
rent Hoc quidē dicebat ih̄c ī de
signacōne repbacois iudeorū et
ppli gentilis eligendi atq; saluādi
quē dēs pat̄ etnā p̄destinacōne
filio dēdeat daturq; eāt ī iusti
cia fidei. ut sibi corpus credēciū
coptactū cū bēniāt ad filiū
nec eiciend̄ nolens. m̄si uoles
oparetur q̄spīa aliqua electōne
digna Ram sicut qui credit pa
triē credit et filiū et qđ dicit
recomittitur. sic om̄e qđ habet pat̄
habet et filius a patre tamē
accipies Quibus sit datur et qđ
nō ut ad filiū credendo puerant
q̄re his et nō illis quo m̄to aut
demito nō ē iuestigabile a moe
talibus. si tuntū laudent̄ irrep
hensibiles m̄scia et iusticia dei
et iuste hom̄i m̄tū cōdepnētūr
Igit̄ p̄manes ab̄ ī vīti etnā
filiū dei ē huānat̄ p̄ nobis. de
celis aduenies ī opacōe fidei ē
credēciū datur denegat̄ icreditis
Caplī t̄cūdeci¹¹ de volūtate
dei p̄s quā filiū se fatet ī
plē ī operatione salutis
huāne scđm̄ iohannē solum

Disceptat varns sermōib̄
dei filius cū iudeis. et h̄o
agit ut credat ī eū qđ ip̄e
sit solus vita etnā hom̄i q̄ de celo
descendit Et qm̄ supra diuerat
panis em̄ dei ē qui descendit de
celo et dat vītā mūdo. nūc apte
asserit de seip̄o qđ vē sit ille

pans. et causā p̄dit q̄re descen
derit. ne ociosus tant⁹ credetur
descensus dices. q̄a descendit de ce
lo nō ut faciā volūtate meā sī
volūtate ei⁹ qui misit me Hec
ē mei aduent⁹ causa q̄a descendit
de celo ad vīta mortalū nō meā
volūtate Pace. nō meā glām q̄re
sed ei⁹ qui me legauit Sepe qđ
ista sentēcia tacta ē Sz si patris
et filii ē vīna substācia vīna dei
tus est et igit̄ vīna volūtis Cur
ergo volūtate suā a patris volū
tate fecerit. ac si alia ēt patris
qua ut p̄ficiat vēit. alia sua qua
facē non dispomit Equidē pat̄s
et filii cū vīni sīnt substācia vīna
ē volūtis Sed distinguit formā
dei a forma seruuli. et qđ a seip̄o
non est. et a seip̄o non vēit. sed
ab eo qui misit. ut nichil cōceptū
pareat q̄a h̄o. nec qđ sui causa
sua re sua utilitate ī hāc vībro
sā vītā descendit Ut autē neq;
mittente credent ad seip̄m aliqd
mittendo filiū q̄re. et audiētes
cicūs m̄climaretur ad fidē pat̄s
elucidat volūtate Hec ē autē vo
lūtas eius qui misit me pat̄s
ut om̄e qđ dedit ī nō p̄dā eo
eo. si resūscite illud ī nouissim die
Si om̄e qđ dedit ī pat̄ ad me ve
met nō foris eiciendū quā dedit
pater Quia volūtis eius est
ut nemo p̄datur. nemo dāphet.
nullus excludatur a regno ei⁹.
qđ nemo extra ciuitatē supnā
foris cū apostatis spiritib̄ ma
neat Et si p̄di uidetur ad horā
si mōr̄ corpori admīt sensū. si aū
ip̄m deserit. si redicēt ī pristinū
puluerē. si p̄ oīa ē dissoluta cō
 pago. volūtis ei⁹ ē ut illud resul

citē i nouissimo die. qd' et facien
 di ab ipo p̄tate accepi. Pspicua ē
 dei voluntas de hūana natū. qd' eo
 iusticia culpa exigente. i carne
 nō i aiamoriatur. et qd' meadē
 carne die nouissimo suscitet. Sed
 i his qui sibi a patre ab et̄no
 p̄destmacomis dati sūt. et i vita
 te fidei ad ipm accesserūt. resusci
 tabutur ad glām. ceteris relictis
 ad penā. Ventur⁹ ē nouissim⁹
 dies ultra quē nō erit amplius
 dies successione noctīna. si aut et̄
 na lux. aut obscuritas sempitēna.
 Fm⁹ apponendus ē mūdo. cepit
 est. si nō ut ad nichilū redeat unde
 sūptus. si meliori condicōe dona
 dus i elat⁹. deteriore in reprobis
 Iterū de pat̄na voluntate reuali
 dat qd' dixerat. ut ab auditione
 p̄missbr⁹ accenderētur. qm̄ au
 diencū ad credendū cū submīt⁹.
Hec ē em̄ voluntas pat̄s mei qui
misit me. ut om̄is qui videt filiū
et credit in eū habeat vitā etnā
et ego resuscitabo eū i nouissim⁹
die. Habet ne voluntas dei suffi
sūt causa? animme Rachel em̄
 causa ipm̄ voluntatis. si ipa sum
 ma et p̄ma causa bonorū om̄i
 cōtorūq; existencū. malorū vo
 no causa qm̄ creaueit substā
 as bonas q̄ ap̄a voluntate delique
 rit. Igit⁹ si quis pditut a seipso
 deperit. Nā voluntas ei⁹ ē. ut qd'
 filio datū ē nō pereat. Et pater
 om̄ia dedit filio. sed mīti aut nō
 accedunt. aut ap̄a voluntate se auſke
 rit erroē decepti videntes i repr̄
 bā p̄tē. Attamē iusticiā posuit
 unde hō mereatur. et vitā etnā
 indeſci possit q̄ i desiderio cūto
 rū est. Iusticia bēo quā mīscida

dīna reminācōne p̄segitur est
 ipa filiū dei credulitas. nō qd'
 ipa causa dīne voluntatis existat
 ut hoc velit. si ipa dei voluntas
 sic ab et̄no cōstituit atq; puidit
 ut om̄is qui videt filiū 2 credit
 i eū habeat vitā etnā. In dubio
 vba sūt. questione aīos tāgūt
Si vide refertur ad oculos corpora
les. solū qui tpe xp̄l fuerūt in
regnone iudea sūt saluādi sine
dāpnandi r̄mo dāpnacōis sine
salutis. qm̄ post ascensionē xp̄c
nō ē amplius cōsusq; i terris
ut videri a mortalib⁹ vlt̄rius
possit. Sed si ad visionē mīnā
 inferīm⁹ q̄ diffēncia int̄ vide
 et credē int̄ponat. qm̄ excepta
 visione patrie qd̄ in hac vita
 ē vide nisi credē. qd̄ credē nisi
 vide. Videm⁹ cū credim⁹. cre
dim⁹ cū videm⁹. Credē. vide i
 emigmate ē. Hic et apl̄s ait Vi
dem⁹ nūt p̄speculū et i emig
mate. tūt autē facie ad faciē. et
hoc ē qā credim⁹. i emigmate
videm⁹. Et alibi Videm⁹ ih̄m
p̄ passionē mortis glā 2 hōre
coronatiū. qui nō de visione cor
pis neḡt de nō credentib⁹. si
 de credentib⁹ loqtur. Quid ergo
 ē videt et credit? Que ē visio
 ad quā ē iūgenda credulitas? Qā
 ē ista credulitas quā visio p̄cedit?
Cū etnā visio sequat̄. post fidē
 tpe hui⁹. nec fides ad visionem
 p̄ visio sequat̄. ad fidē. Si qm̄ eūm̄
 gelita vba q̄ viam salutis oībus
 astrinuit. nō alligata sūt tpi loco
 uel alicui genti. si commūna sūt
 p̄ tpe p̄ loco p̄ om̄i nātōe hom̄
 que sub celo est p̄ capacitate vo
 lencū. p̄inde est quod dicitur.

Vt omnes qui videt filium et credit
tenu habeat vitam eternam **H**ic fidelis
priez capititur ut visio sit et laetitia
sine auditu. **S**am qui legit ea que
de Christo significatur et apprehendit scripturam
sit. et in Evangelio quod sit dictum et
acta per eum et per eos et in eo quod ambo
videt etiam si non credit. **Q**ui etiam
audit ab aliquo predicante quandam
visionem mente gerit absque quod sit
adhibita fides. **E**t communis usus lo-
quendi pro omnibus sensu accipit visionem
ut de potentibus aliorum sensuum in
perceptione obiectorum sepe aliam vi-
sionem dicatur. **A**d hunc modum visio
ne quam credulitas sequitur quoniam
auctor. **C**ord autem auditus per visionem
missus est. ad quam sequitur credulitas
ut in noticia veniat sententia salua-
toris. **V**t omnes qui videt filium et
credit habeat vitam eternam. **A**udi
apostolus paulus allegantem etiam alia
testimonia scripturarum. **O**mnes
enim quicunque vocantur nomine domini
saluus erit Iohannes prophetam allegatam
apostolum. et illico subversum quod apostolus
disposuit. **Q**uomodo ergo vocabunt
eum in quem non crediderunt. **A**ut
quomodo credit ei quem non audiunt?
Quomodo autem audiunt sine predicante?
Ecce iesus dicit videt et
credidit apostolus. **Q**uomodo credit
si non audierunt? **V**bi Christus vide-
tur visione promisit ad credendum
apostolus promisit auditum. **E**t adiecit
Ergo fides est ex auditu. auditus
autem per vitam dei. ac per hoc visionem
quam Christus et auditus quem paulus
ad credendum praecepit solis nobis
distinguuntur. **R**esuscitacio sepe
promissa id agit ut vita ista non
diligatur. spes auellatur a solo
memento fratrum ut quod a virtute

aut a vita evanescat. non credat
fratribus tyrannorum. non sit corpus
cura quoniam pereat quod paciatur
qua morte patitur. cum iesus resur-
citatus velut in nouissimo die. **I**git
voluntas patris et in quam filius
pro missus coequitur est. ut per misericordiam
fidei fideles saluantur. ut non
perirent etenim. ut ad vitam per eum
quod creditur resuscitetur eternam.
Dignus enim est qui vita qui Christus est
in suo tempore semper portauit in corde
quod post mortem ad eternam vitam procedendam
resuscitetur in nouissimo die.
Capitulo xiiij de numeratione
indecorum aduersus Christum de vitali
cibo quam ipse ob ipsorum incredulitate
repressit secundum Iohannem
mathieum marcum et lucum.
Nolens vitati acquiescere.
arbitrari resiliere a ratione
suppositus tunc inquirit
adversus eam. **S**ubdi remanserit
iusticie bellum parat. Deuictus in
causa sibi non placita. querulatur
de iudice. **E**bess intellectus de altitudine
digne dogmatum murmurat. Illa
de se ipso dominus loquatur. si vera et
expedientia mortalibus nec ad
iustitiam suam sed ad nimam misericordiam
depellenda consideranda quod vitam
in prothoplastis perdita loquatur.
Promulgabat inficiabilem vitatem.
suasionibus irrefragabilibus vtebat
exigebat submitti ad fidem nos
et ista iudeis erat implacata cer-
nitos. Erant enim in tanta euide-
cia factum Christum. ubi vero ei in luce
clarus resulgebat. non valentes
alii se tueri ad auxilium eorum
dimicunt. murmurari coaptaverunt
cor et linguam. et hoc malum est
propter prouidenciam in murabantur.

ergo iudei qā dixisset Ego sum
 pāms qui de celo descendī. Et di-
 cebat Nōmē hūc ē ih̄c filius io-
 seph, cui nō nos nouim⁹ patrē et
 matrē. Quomodo dicit hūc qā de
 celo descendī? In om̄n̄ rētū cau-
 sa negocio et actione ad vilissim⁹
 p̄tē tradit se ille q̄ murmurat
 Om̄ia iūm̄ deficiunt m̄mūranti
 Et ip̄a m̄mūrancō testis ē qd̄ illa
 sibi rācio suffragatur. Non sibi
 ascribit insidente ^{ad ipsam} cōfessum in-
 terius et exterius ille q̄ m̄mūrāt
 si refudit i recte agente atq; do-
 centē. Non ascendebat addoc̄m̄na
 xp̄i intellectus exigitus. qā nō se
 humiliācat ut ad illā p̄cipienda
 evaltaretur. Igit̄ om̄ibus sibi
 deficientib⁹ murmurauit. Qm̄o
 adūsus xp̄m et doctrinā ei⁹ q̄ se
 fatebatur descendisse de celo. et
 viūm̄ pane ē p̄ vita cōsereda mor-
 tulibus. Ut i eis erat iusta esse
 rebat iniquā m̄mūracionē. cōtē
 plantes dūtavat. formā ē serui-
 lem. et genealogia th̄ēna scientes;
 iūcōnōne despenerūt ethā. ut oī
 no diceret nō de celo descendisse
 cui i ignorauerāt genitū et
 oīm̄ consorte seu cognatū. p̄m̄q̄
 tate generis noualit et ex p̄sona
 sciebat. si nec hoc eis ad excusā
 cōmis suffragiū cedit. si secundū
 carnē sciuīt dñi parentelā. si nō
 credit qd̄ de celo descendēt. qm̄
 sicut v̄q̄ potuit sic et fecit. et
 de celo descendēt. et ut hō fēs
 Genealogia carnis habēt ut i lib̄s
 superiorib⁹ actū ē. Respondit ergo
 ih̄c et dixit eis Dolite m̄mūrācē
 tuicē. Nōmō p̄t venire ad me nisi
 pat qui misit me traxerit eu. Re-
 sculpsit m̄mūracionē ih̄c. qā de

incredulitate veniebat. Nec ip̄i
 crede poterāt ip̄m̄esse celestem
 nisi accepissent a patre qui eos
 qui credūt trahit ad filiū. Posset
 quidē hō alii hoīem ad filiū hoīez
 trahē si ad filiū nō nisi pat̄ et
 ad patrē nemo quēpiā nisi filiū
 trahit. In relacōne quidē hūi⁹
 tractoīs ē virtus. Non em̄ credi-
 tur si nec sciat filius nisi eo pa-
 tre. neq; pat̄ nisi p̄ filiū i noticiā
 venit. Que p̄ relacōne dicitur.
 vñ nisi resp̄cū alterius non cog-
 noscitur; secus autē ē de his q̄
 sōm̄ substanciā aut ad seip̄la
 diceretur. Arguuntur ergo iudei
 q̄ nō credebāt dñi patrē ē. ut
 nec filio tractu iūsibili iūgēnt.
 Nec culpa nō trahendi ē refun-
 denda i patrē. si Teos qui trahi-
 nolūt dñi se alibi vestibus ligant
 ne trahantur. Non em̄ violēcia
 trahit pat̄ ad filiū. neq; uti-
 pitare p̄mente. In voluntatib⁹ agi-
 tur ut trahatur ad filiū. Una sem-
 per ē presto ea que dīna ē. si
 huāna consentit fit cōnexio. si
 dissentit auersio ē i causa Bonū
 est trahē qm̄ a deo ē. si trahi se
 p̄mitte p̄ficit v̄mōne. et tractu
 finale p̄mū habet qd̄ et pollicē-
 tur ih̄c. Et ego resuscitabo eu
 i nouissimo die. Mors i exper-
 iēto erat a p̄mo iūcēte inter-
 empto p̄ fratrē. nec i quoq̄ abo-
 lita. odio et timori et rēdio hoīib⁹
 erat; uelut potissimum amarū des-
 triūs qd̄ vita placita erat. Et
 cu ip̄a nō posset depelli desup̄ fir-
 ma secerente iūsticia. erat in
 p̄e sola miseria si iterū p̄ deba-
 chacionē ei⁹ resūrectio eet ad
 vitā. Porro erat. sed nō vera

non arte non angelicu seu drabonica p̄tate, aut hūana virtute. **S**olus dei erat hōres reuocare ex mortuis. qui filiu missi ad vma m̄a resurrectionē hōibus mortalib⁹ repmittit, p̄ius fact⁹ ip̄e ī hūantate mortalis, quo me rito liberaret ab imperio mortis et hoc dūcābat tractis a patre ut credat ī filiu. ut ad beatam et etīna vitā resurgat p̄missio sc̄a ē. **E**t velut amirās qđ nō se p̄mittent, aut duriā eorū crucis typis. sc̄ptū ī p̄phē allegat. qđ possibile p̄mit t̄ ē hōres edo c̄ri et suaderi eis, qđ hic ihes⁹ sit filius dei pro salute homin⁹ mis sus a patre. **E**t sc̄ptū ī p̄phetis. **E**t erūt om̄s docibiles dei. **P**sa iam hic maxime saluator īdū cit. ut eorū alios ad credulitatem adducat. qđ possunt om̄s hōres a deo dina doceri. quis nō om̄s doceantur. **E**t ab eo qđ fact⁹ ē hō p̄m⁹ ordīnat⁹ ē ad sc̄iam diuinorū. alit̄ diabol⁹ nō potuisset decipe polluendo sc̄iam. nisi cog nouisset ad dīnā sc̄iam ordinatū nec adā prestauisset assensū. nisi q̄a se cognoscebat etiā sc̄en do maiora posse p̄cipere. tū n̄ sic ardūa sciencī accepisset. ut cūcta creatu p̄ competētia nōia designaret. **I**git̄ sola voluntas obstat discipulā Pieri p̄ sciencī fidei velut supba satagens p̄ rationes. aut p̄ signia dīna noscē. **D**ocibiles dei docentur a deo. qui nō vocib⁹ strepit ad aures. si corda p̄fūdit. et si lingua hūana dīni oraculi sc̄a ē instrumentū. solus de⁹ ī cordib⁹ homin⁹ ut credat īvisibilis op̄at.

PInde oīs qui audient a patre et didic̄t vēnit ad me. Audire a patre sine medio nō ē p̄ vba sonancia. si infusione pagitur; sed audiūtur ab hōibus ea que st̄ a patre. nō tūne om̄s q̄ audit a docente doctrinā eloqu⁹ sui sp̄ didic̄t. et ē qui didic̄t. eadēq̄ ymagme m̄lī dīnū quid audiūt et nō disc̄nt. sed ille qui audies didic̄t. vēnit credens ad filiu. **D**onat ī ecclia vox dīna et qđ m̄lū ī lingua mortali m̄lī audiūt. s̄ nō disc̄nt. ex ipaciencia ex incuria. ex negligēcia ex imp̄licūtione. ex fastidio auditōrum ex colligātōe animi ad materias ex affectib⁹ placitis qui dissoluit̄. **E**t q̄a sermo dei vnuis si capitur. disc̄p̄lit ab oīb⁹ animū ex inclinabilitate cordis ad visibilia. ex fastu animi. ex inapparecia eorū que dicūtur euēnit. si nō disc̄tit. qđ docetur. **A**ltūmen audiē a deo patre ex visione nō ēē filius manifestat dicens. **N**on q̄a patrē vidit quisq; misi is qui ē a deo. hic vidit patrē. **S**olus filius ab et̄no patrē vidit. atq; cognouit. nō tāq; aliū ī substāncia. si tamq; aliū ī p̄sonā. nō ut separatū a se uelut obiectū visus alibi ē q̄ visus s̄ vnu ēat. vnu ē filii visio et obiectū patris q̄a ip̄e et patrē vnu sūt. **N**emo autē hāc visio nē habuit aut habebit etiā ī illa p̄tā. **V**isio angelorū et om̄ beatorū nō erit ut visio filii ab et̄no vnu existentis ī paterna substāncia. **P**ec consert qđ alii ewangeliste dicit̄. et cui voluerit fili⁹ r̄ueelaē. qđ visio ceterorū

visionem filii sit equalis. qm illius
ab etno. illorū ex ipse. illi⁹ i sub
stancia. illorū in acceptio. illius i
apō illorū i dato. illi⁹ i seipso.
illorū i principacōe Qd si hoc pa
tris dixerit multromagis negare
i⁹ ecia i via filii alicui reuelacē
patrē ut ei⁹ et qui reuelacione
accipit sit equa cognitio Caplin
quintidecem⁹ qd qd credidit i dei fi
lii vita mēat etna qd ipse pa
ms viuis illi⁹ preſtans fidin
iohannē ſolu

Si vita etna in desiderio mor
tali⁹ ſcā ē. credit⁹ i filii
qui iuramento illā pollice
tur. Amē amē dico vobis. qui credit⁹
i me habet vitā etnā. ineffabile
ē p̄m⁹ fidei mītū ut vitā merca
tur. etna Deus illi⁹ tale p̄cū posu
it ut tanti pendetur. Non ē iues
rigunda racio. Si ei⁹ iuſticia faci
enda. Habet credulitas vitā etnā
i p̄missione. donet de pſeuverāb⁹
species largiatur. Conſimat hoc
ihesus ex eo qd dēm⁹ ē. ex eo qd
i priſca vita nō fuit. Hinc dā
exquiruntur unde credet⁹ filii
habet vitā etnā. Ex eo qd dicit⁹
Ego ſū pams vite. unde priſci
non habuerūt. ex eo qd adiecit⁹
Patiſ vñ manducauerūt i de
ſerto māna et mortui ſūt. Ergo
vita ex pane vite. mors nō ex
moyſe neq; ex māna. ſi ex un
du draboli p adam. Dicit em
ſcpnra. Inuidu draboli mors
intravit i orbe trātū. Quād ign
manducatio māne in hāc diſcep
tione venit. Quia cū mors
iam eet introducta i orbe. nō po
tuit auferri p moyſen neq; p co
mētione māne. Id p̄lē ex plūco

dei manducauerat i deserto. Hed
hic ē pams qui de celo descendit
ut ſi qd ex ipo manducauerit nō
moriatur. Ecce qd ex pane celeſti
comēſto imperiū mortis deſtrui
tur. mors etna omo ſuperatur.
Ego ſū pams viu⁹ qd de celo deſce
di. Si qd manducauerit ex h⁹ pane
vivet inetnū. Non ſatis reputa
tiū ē qd ex pane comēſto mors
etna ſuperatur. miſi eregiōne bi
ta tbiuatur etna. Inde cū paſs
ſit omo celeſtiſ. ex eo manducās
metnū vives. Ex ipo celeſti voq;
pane ſi fide vea comedit. etne
mortis imperiū i huiusmodi
comēſtione euaneſat. etna vita
conſtit⁹. Qd et aut. Et paſs que
ego dabo caro mea ē p mudi
bita. Expomit qd ſit paſs viu⁹
de celo deſcendēs. qd ſit ſua caro
danda. i mortē pro omni vita mo
tali⁹. I; neq; caro de celo deſcen
dit. qm mānari volens. neq;
corpus portauit de celo. ſi affup
ſit ex virgine. Qm̄o igit⁹ paſs
viu⁹ qui deſcendit de celo caro
ſua ē. Si deſcendit de celo nō
caro. ſi caro non deſcendit de ce
lo. Est pams viu⁹ ih̄c de celo ad
ueniens carne aſſumens. et v
niente gracia. tres ſubſtancie
ſcē ſūt vna pſona. nō qd caro
de celo deſcendeit. ſi ſit vnu ſcā
cū aſſumente dei filio qd deſcedit
Qm̄o ecia ſignant illā carne
aſſumptā nō deitatem naturali⁹.
et etne immortale. nō aīam im
mortalū ex nichil creatū p mudi
vita daret i mortē. ut vna
mors xpi dupliſe nūm mortē
excludēt. et ad vitā etnā i
dupliſi ſubſtancia puptaret.

necno et i cibū eandē datus
erat, cū p̄pā et secreta p̄tate
i illā tr̄nsubstanciando elemen-
tū cōuertet, et relinquit
mortalibus silem ymo eandē
potēcīa querēdi atq; sumēdi
Qd i disceptacōe xp̄i cū iudeis
de vitali cibo ecū iudeorū liti-
gratio docta est scđm iohes
solū Caplin sextū decimū

Nūq; nisi m̄ vna et alte-
m̄q; nisi m̄ dissidentes
litigatio generatur. Num aliq;
attollebantur ad doctrinā de cibo
nō q̄rentes rationē tendebant
in fidē appetentes vitū eternā
nō habentes qđ oponent doc-
trinē app̄ defectū docentis, neg-
docent app̄ falsitatē doctrinē
aliq; vō tuncēbat nō valentes
i factū m̄tebantur in modū Nā
audio vbo, pams quē ego dabo
caro mea ē. **Litigabat ergo iudei**
ad tuicē dicētes qđno p̄t hic no-
bis carnē suā dāe ad māduicādū
Simplici credēsi factū nō q̄rit
modū, alias nō cōt simplex ip̄a
credulitas. **E**t signū est fidei
fluctuatis cū m̄stiorū xp̄i mo-
dus m̄ritur insistentes adhuc
in pcessu nature, cū aliqua ultra
ipsā audiūt modū m̄teni m̄q;
rūt. **V**identur litigāe iudei ve-
lut i hac disceptacōe diuisi, qz
litigū agitur m̄t iudicās p̄t
et iudei cōqrūt. illi p̄ponentes
qui i fidei simplicitate nō stibāt
Quale aut qđ vbu h° qđ m̄so
litus smo, qđ istius hois caro
sit abus nobis tradendū ad eis
Toti in sensibus erāt, recesserūt
ab int̄mis. **Q**uis vñq; iudeorū

comedit huānā carne m̄si ext-
ma illa necessitas coartasset ut
in obſidione factū m̄ſcribitur
Quis a ſemelipo p̄tē carnis fe-
cavit, ut alii p̄ſtuet in cibū.
Qoſ ſe totū m̄fecit ut pubulū
fieret aliorū. Abhorret ſenſus
asp̄ naturū racio huānā edē car-
ne, qđno ergo iſte carne ſuā ad
manducandū potēt dale nobis.
Et si cēt eſilis edendū p̄ etiā
vita cito cōſumētur, pauci mo-
diū quid accipent, multitudine re-
liqua ſaluandorū qđ comedendū
accipet. **H**uicemodi cogitacō
nes v̄ſabuntur apud alias impe-
ritus, fidei nō ſubiectas, diſſi-
dentes de potēcia pollicentis.
ne modus ueniri poſſet quo ca-
ro ſua venret honeste ſine erro-
re manducāti i abū. **A**t qđ iſc
non edifficit modū ſi condatur i
factū videam⁹ ut caro ſua omo
comedatur, et ad hoc ut fiat mi-
natur, et pollicetur. **D**ixit qđ
eis iſc **A**mē amē dico vobis m̄ſi
manducātis carnē filii hois
et bibeatis ei ſanguinē nō habe-
bitis vitā i vobis. **Q**ui m̄duicāt
meā carnē et bibit meū ſanguinē
habet vitā etiā, et ego refu-
ſit ab eo in nouiſſimo die. **N**ō
ſedat ſaluator litigū iudeorū et
hesitationē de m̄ndo, apologia
nō facit, ſuadet carnē ſuā i cibū
accipe, ſanguinē i potū. **N**i fiat
int̄mittat vite carencia, ut fiat
p̄mittit vitā etiā. **E**t si mors
cūtios depaſtent obitē de vita
etiā facet, ad credendū eaā ſe
p̄mis ſuare, utiliore p̄tē pro au-
ditorebus ratq; qſitor i credēdis

non reddē rationē ne mīmaret
fide que ratiōnib⁹ non pulcritur,
quæ si redūtur, fides ipsa minuit⁹
et tandem ei⁹ demittit p̄mū. Qd
nō uidetur credit, id ecia qd illa
intelligitur, ratione seu p naturā
euides demonstracō progit, us
trues ei⁹ subsequis formā, ne co
donādo credenda i reddenda ra
tionē trahiant, ne fidei mitū
adimat. Et p h⁹ qd deus ē q' hec
sic ordīnauit in qbus fidei sc̄ēcā
posuit, in qua iusticiā sup̄ voce
legē dmo sine cōpositiōne p̄fam
qd illa imp̄fā erit statuit in
qua saluos homines facie ab et'no p
destinavit. Non qrat⁹ a morti
libus modus operi dinorū, neq
ratio factibilū, nec si a fastuoso
qrit⁹ qd reddē rationē comet⁹. Du
p̄be qrit⁹ p̄ amplius sup̄bit qd
mitūt̄ elucidae modū, et rationē
reddē cor qd huānas intelligentias
om̄o transīendit, quorū modus
et ratiō sola ē dīna voluntas, qd
sicut voluit sic ordīnauit ⁊ fecit.
Cuius velle modū suarū actionū
inquirē tale diuersi, quale si p̄pō
humero qd vellet ip̄mē totū orbe
Cā⁹ septimū decimū qd cibis
carnis vpi et pot⁹ sanguinis ei⁹
sc̄dm̄ione et modū fidei sup̄ti
vere donauit vitam eternā
sc̄dm̄ lōhāmē solū.

Licētiā habuerūt p̄tho
plausti, i padiso delicias
posuti, edē de om̄o ligno
quo ille ortus consit⁹ erat, ecia
de ligno vite qd comestū vitum
prestabat, tūtū de uno p̄hibito
p̄t̄ est, nō rati⁹ de malo, qd nullū
malū de⁹ fecerat, s̄ ut in illo
p̄baletur obediētia subiecti ⁊

imperii p̄ceptoris qd p̄batio de
re mala ē nō debuit. Et sub m̄
mīacōne mortis p̄hibito fca ē
ut caucus seruaretur. Non autē
in p̄hibitōne seruata sine absti
nētia p̄missū aliqd ē, qm̄ in
abstinenția et p̄hibitōne nō ap
pōnit p̄mū dīna iusticia, sed
satis ē si suppliciū nō incurrit
P̄mū autē ligno vite aposi
tū erat, si sup̄tū fuisset ad esū.
Igit⁹ caue a malo p̄mū nō me
retur, s̄ pena euadit, bonū
vō agē nō solū effugit suppliciū
s̄ nancisatur p̄mū applicau
rūt ad p̄hibita volūtātē, et
opus suasionē callidi tortuosi
et incurrerūt morte ad quā fac
ti nō erat, et p̄uabātū vita
p̄ qua et ad quā facti erat nō
edentes illud i tale lignū, ceterū
vēo ligna p̄ indifferētā erat
Igit⁹ om̄e huānū gen⁹ morte
multatū et vita p̄uatū erat.
nec ei aderat ibunde spes fu
giende mortis p̄ciūdēq; vite
mīl cū deus in suo imperio iā
cōceptus homī miserat⁹ uolu
it subuenire Verū qd p̄ abū
veritū mors i vlcione fuit, et
i p̄uacione vita, p̄ intactū con
cessū p̄ abū celestē editū dīne
uerū smērū sine admōtione co
trari depellētur horrida et odi
osa mors, et vita optata reddē
tur, dū seruetur obediētia de
sumendo p̄t̄ i vlciro iobediē
tia ē seruata et hoc ē qd salua
tor dicit **Cāro mea vē ē cib⁹**
et **sanguis meus vē est potus**
Qui manducat mēā carnē et
bibit mēū sanguinē i me manet
et ego in illo, p̄ abū mala, p̄

¶

ribū bona puenit. si nō pētē
nullus tamē cibis ē malus. si
mala sup̄cio ē potest. Ois crea-
tura dei bona. om̄is cib⁹ valitu-
dini aptus nā bon⁹. si melior
vn⁹ alio tñemtur. null⁹ tamē
cibus ē verus ad amata pmissa
q̄ vita n̄si vn⁹ de quo ih̄ Caro
mea vē ē cib⁹ Om̄is cib⁹ si bon⁹
est et ver⁹ ex eo qđ est. et apt⁹
ad illā fallacē vitā p̄ tpe nō et-
ne ad vitā verā et neq̄ manen-
“quādmo” te s̄dus ē xp̄i caro. Et qm̄ cibū
potus cōsequit. sic carne sanguis
Igit̄ et sanguis ei⁹ ver⁹ ē poty
sicut caro ver⁹ ē cib⁹ Om̄is vēo
racone vtens vitatē i om̄ibus
qrit. i mūlo fūlli vlt. qđ p̄
sus sepe fallē velit Null⁹ vellet
pasci s̄pmato cibo neq̄ pīcto
si vero si famē patētur. indigēt;
cibari Si famē vēo cruciat. ml-
pendit si dormies s̄pmet esū. aut
videat pīctū i pariete cibū. Ven-
ter repletus idet ex his quousip
varuetur. Vnde appetes vite ful-
cimenta conq̄it. et eo meliora
qbus samor vita serueris. Pīnde
q̄a vē famē media cruciamur.
q̄a vñcē metnū velle⁹. q̄a cū-
ta trena i vitate nō faciat nō
mortē depellit. vita etnū non
prestunt. verū cibū verūq̄ potū
oblatū debita sup̄cione capiam⁹
Hed vnde destructio mortis a
Ex cibo potuq̄ celesti. Quomo
q̄s eruerit ab illa. 2mo etnā
vita ex hūdemodi donabitur.
Ex mansione i illo qui sup̄ mor-
tē haber imperiū. et etnā tradē
vitā a patre traditā pīatem
2mo ergo i illo mōrēbim⁹ a
P̄ comestione carnis sup̄cioneq̄

sanguis. qm̄ qui manducat meā
carne et bibit meū sanguinē i
me manet et ego i illo. H̄utua
fit mansio ex his assūptis. ut ille
i nobis maneat tūq̄ vita i mor-
tali corpe. et nos i illo tāq̄ in
foste vite. Si ip̄e qui ē vera et
etnā vita manet i nobis. et nos
vā mortales. Xp̄o vita manebim⁹
abolebit mōrs. etnāq̄ vita i pos-
sessione fiet. ex int̄posito serua-
tori pacto qđ caris ei⁹ comedam⁹
bibam⁹ et sanguinē fūdens i
fide racio deuitude mortis conce-
dendeḡ vite subiungit. Dicūt mi-
sit me vñcē pat̄. et ego vñcē pīt̄
pat̄. et qui manducat me et
ip̄e vñcē pīt̄ me Originalis et
fontalis et pīma et pīcipiū vite
pater. a quo et in quo filii vñcē
pīci pat̄. Vita qđ pat̄ et
filii vna ē. et nobis aliud qđ ab
ip̄o ē. nō pīt̄. P̄t̄ea dicit. q̄ man-
ducat me ip̄e vñcē pīt̄ me. Nō
monem⁹ manducare pat̄. qm̄
pat̄ nō assūpsit manducabile car-
ne. si filii illā assumentē. ut vi-
ta n̄ra sit i filio et i patre et in
fili. si carne ei⁹ manducueim⁹
i patre qm̄ i ip̄o ē fili⁹. Hic ē
pams qui de celo descendit ad
confīmacionē audituorū et cre-
dituorū sepe repetit. hūde
modi vñcē. et ad diffēciū illi⁹
pāis q̄ manducabat. qđ de⁹ i
deserto patrib⁹ pluit. cū ille nō
prestiterit vitā. si iste prestet
etnā. P̄t̄ea seq̄t̄ur. Non sicut
patres vñcē māna i deserto et
mortui sūt. At si patēt̄ dicat
Hic ih̄c dei filius pams ē de ce-
lo descendens. si non sicut ille
pams i māna que patres vñcē

manducates. etiam morte corporis
sunt excepti. quoniam ex illo vita non
erat. Reficiebat ad horam corpora
nuta vota. mitigabatur famem.
non autem depellebat. Ille vero pres-
tit vita sumeq; depellit. Prinde
qui manducat hunc pane vivet
metum. Quia ipse vita est eterna
ex patre. quis talis sit ex ma-
tre. In omnibus autem his ipsis nec
modus manducacionis aperuit de
quo maxime fuerat litigatio ad
vite indeorum. ut super platonem est
ne fidei robur decrescat. et me-
ritum eius non tam alte appendetur
in lance. In fidei factu. in fide mo-
dus existit plus enim est quod voluit
hoc facere. fecitque. quod modus in fide.
at quod si factu in fide modus non
erit in declaracione. Non enim pro-
mitur huic modi celesti per modum
eius. In quo in omnibus actionibus sal-
uatoris si prestiterit ex captiu-
to intelligentia facto fide non grat in-
terius modum neque ratione. Ex au-
te sorte de modo retinebat. quoniam ad
hunc non pertineat aut dedeat cibum
ex sua carne. que in ultima cena se-
xit. cum in carne sua pane et san-
guinem suum vimum. iusibili et divina
protege conseruit. Ipse primo sumens
dem de ceteris discipulis ad manu-
candum et ad bibendum tradidit. No-
tum est ex hoc quod illa conuersio
et manducatio fiat carnis alicui
mortali nisi veris fidelicibus ex
fide non ex rationibus aut demo-
stracionibus potuit. hoc dicitur
multiplici modo assertus. quod hinc te-
modi cibus carnis et potum vim
operatur sumetibus ad vitam eternam
sub pollicitudine vitatis. Et cuius
in quo haec promulgata doctrina

credulitati facit augmentum. ex
eo quod evagelista subiicit. Hoc
dixit iherosolima docens in ca-
pharisaui quoniam impotens villa pen-
guendino. Et pinguus est pams
ihu. de quo in bndece afer. aphe-
tatu fuit afer. pinguus pams
eius. et pbebit delicias regibus
Capitulo octauidecimmo quod simo
de cibo vituli aliquibus discipul-
vitus est durus quorū ministrato-
ne xpūs conatus est auferre
secundū iohannē solit.

Non capititur a pueris igitur
dogmatum altitudo. Tempore
randus est sermo ad intelli-
gendi uitam et intelligencie facil-
itate. Si doctor supreditur aut
non quod intelligi aut in ambi-
cone fieri appetit. ibi vero ster-
ilitas. hic vanitas. Hec nec illuc
tunc erat. satagebat ut intelligi
geretur. et deuinitibat iactanciam
Vnde igitur sermo eius ad intelligen-
tiū seu proficiendū durus visus
est. Vnde adūsus xpūm ministratio
est exorta. Non ex altitudine
huius altissimorum. offebatur
enī fidei non intellectu natali.
defectu cuius ad intelligendū sup-
plevisse et fides. si nouerit id
litus. in admiratione tuā debu-
isset suspende. non in illā impo-
bitate induce. ut uitatem appel-
laret duritiam. et ministraret
adūsus recta docente. Hec mos
est hominum paucorum et erecturū
ceruicū. id in doctrinā doctorū
refundit quod anno gestat. et
allegare impossibilitatem in p-
ceptis. et ministrare de rectis
hunc excovent intellectū ut
sciant ne imposita faciant.

imposturā inquietes adūsus suā
doctrinā. Et sepe doctore murmu-
rando blasphemant neq; considerant
dictū. dicentesq; nō aduertūt **Hic**
q; de sermone ubi vitalis mala
responsio facta est. sicut evange-
lista testatur dices **Muli ergo au-**
dientes ex discipulis ei⁹ diverūt
Quare e hic sermo. q;s p̄t eū au-
dire **Dicebantur aliqui xp̄i**
discipuli ex auditu sermonū ei⁹
quidās seq̄la. s; h̄i nō erant de
numero duodecim aplor̄. aut d̄ nō
septuaginta duor̄ discipulor̄. de
quor̄ nō nemo perit m̄hi vñ.
s; discipuli erāt dū audire doctrinā
segregatis p̄sonā. Qui sermonem
huius sāmū cogruū huāmis iūsi-
bilib⁹q; languorib⁹ oīb⁹ uolentib⁹
aptū pulchri p̄ omnia reprehēsioe
carente. durū appellauerūt ad
intelligendū forte. s; nec excusacō
dicebat em̄ ut credetur. aut ad
agendū videbat difficilis. Eq̄dē
si corpe agendū aliqd̄ in diuisit
seu molestū sensibus aut difficilē
et impossibile quid̄ meptū et
mberēcūdū. Reutru habebat. s;
duricia eāt ī ambo iudeor̄. q;
dure cervicis **hōres hōres a crea-**
tore om̄ appellati sūt **Ieo durū**
appellauerūt sermonē ei⁹ impos-
sibilitate sibi obediendi adicien-
tes. **Q;s p̄t eū audire**. **Audiri**
pt̄m⁹ aurib⁹ corporis potuit s; ad
intelligētiā et obediētiā ipos-
sibilitas ip̄a refertur. **Hu nō hū**
lit̄ venerāt ad doctrinā. tunc ebant
ambo. causa q̄rebat ut a salua-
tore discedent. velut qui cruciā
q̄rit qui volit recedē ab ambo. s;
nō datū a xp̄o. sensis illegitima
tuerentur. **S; siens autem ihes⁹**

apud semetipm qā m̄mūraret de
h̄o discipuli ei⁹ dixit eis **Hoc vos**
scandalizat. **H**ic ergo videbitis filiu-
m̄is ascendente ubi eāt p̄ius **Hpc**
e qui biūificat cōnō nō p̄dest quicq;
Dicebat om̄ia que cogitabant et
dicebant. atq; siebat ab h̄abili apud
semetipm. nō p̄ceptōne sensuū sic
tu relatioe. s; p̄pa cognitōe d̄ma. qui
m̄chil latē p̄t qua nouit qđ aut
t̄ cordib⁹ aut suppressis sermonib⁹
m̄mūrabat. et ionerosus sibi p̄ni-
debat ip̄is ut decepti resilueret. et
vitū etiā p̄dent p̄missā ī abo vite
Dixit eis Hoc vos scandalizat. qđ
dixi de abo vite m̄mū manente
qđ vitā etiā dat quā nō habuerūt
patres ī māna. qđ p̄tū me mōrū
qā dixi me viūū ēē pane qđ de celo
descendi. qđ resurrectōem p̄misi
factū ī nouissimo die. qđ ī me
crede vitā ē nācīci etiā. qđ ad
ipām̄ habendā oportet mēā man-
ducere carne qđ varus ē abus. et
mēā bībē sanguinē qđ ver⁹ ē pota
Si ista sūt qđ vos scandalizat. me
tantū ēē hoīem cogitātes. intēces
eo qđ genealogia ex carne cognos-
citis. recte tamē sapientes ista dī-
no sensū et omnē hoīem excelle
transcendēq; vītē. s; plus ī me
seu de me visuri audituri estis.
ut si ḡius h̄o dixi. vītē diuina
trāne fastus sūt. **P**nde si videritis
filiu m̄is que me solū ēē cogitatis
ascendente ubi eāt p̄ius qā dei filii
ascendente ut h̄o ubi plus eāt ut
deus p̄atebit credendi via facilē
cogitaciō retinetur. qđ carnalis
genealogia m̄ admittat p̄itate. et si
qua dicta uos scandalizat. uos vīos
ī fide quietabūt. et scandalū ex
visa carne sup̄tū delebitur. qm̄

sp̄c e qui bniſſent. caro autē nō
 pdest quaq; Nolite carne aspice
 ad nichil ipi valer Omnis caro
 ferū et prudēcia carnis mors ē
 Ecclā caro vpi sic inspecta nichil
 vnlutus afferre p̄t. si deitas q̄
 sp̄c est i vnone cū ipa non esset
 Caro ut ap̄e sumatur tot hō nō
 pdest msi deitas sit i fidei hō
 Caro ecclā suo more loquitur. s illa
 q̄ loquitur lingua carnis sp̄m habet
 et vita Ideo dicit ip̄e ih̄c Verba
 q̄ ego locutus sū sp̄c et vita sūt
 Inde dictū Caro quā aspiciat et co-
 gratis nō pdest. neq; illā ad vīm
 pdicātiū pfectū. ecclā cū sumendā
 tūb̄ verū abū edivī. sine sp̄nali
 vnone edicta cū credulitatem deita-
 tis ethē. nec sine sp̄nali intelligē-
 tia vitatis. ac p̄ h̄ iusta erat
 supra dissēta cogitatio iudeorū
 iusta recipiētiō saluatoris. ura-
 cionabile scandalū. s ei⁹ sedatio
 racionabilis. cū ad id tendet ih̄c
 ut qd' ab ore huano pcedet sp̄c
 et vita ee creditur. H̄z aliquorū
 incredulitas obſtebat. quā sal-
 uator aperuit dios. H̄z sūt qd'
 ex uobis qui nō credit. Praebat
 ih̄c ab inicio qui eēt nō credētes
 et qui eēt creditur cū pspicū
 atq; luce clarus ē qd' de⁹ neq; po-
 tencia neq; rōne reddim utebat
 i dictis actionib⁹ ei⁹. s tunc mce-
 batur ad mducendā fidē ad cor-
 da q̄ audiebat. et qd' ex mcul-
 tate ad sua dicta om̄e scandalū ēat
 Ex h̄o qd' aut Sūt qdā i uobis qui
 non credit. Qd' si credēnt. nō san-
 dalizaretur i h̄ns ē a ih̄u dā s̄
 Vno potius letaretur. qm̄ vba
 sūt ad eūdū i domū dī. in quo
 figura loqbatur dñm̄ Ieratus sūt

in h̄ns q̄ dā sūt m̄. qm̄ ex h̄ns
 i domū dī ibīm̄ Non latebat
 ih̄m ab eo qd' cepit congregare
 discipulos. credulitatem aliq'bus
 non assūsse aut ecclā defūsse.
 necno et p̄ nouēat pdicōne. seu
 ab inicio p̄ ethō uba s̄t evange-
 liste nō saluatoris qui et dicebat
 P̄tēa dīci uobis q̄a nemo p̄t
 venire ad me msi sūt ei dātū
 a patre meo h̄ia ē sup̄ dissēta
 Caplī nō m̄ decimū de disti-
 pulis q̄ nō credētes vba dī i re-
 cesserūt retro abeūtes s̄t ioh̄es s̄t

Onuerit addim fides. i
 credulitas vēo vēnēto
 sūt aut auertit. Pectit
 fides. m̄ credulitas late vagatur
 aut ingratū solvit. Fides vbor
 altitudine nō vēretur. quib⁹
 subiecta sup̄ fertur. nō terret
 ab mapp̄hensibili. om̄ia caput
 recedens. App̄hensionam̄lis ere-
 gione consistit. et m̄ credulitas
 graditur i puerū sūt. Ipsi semet
 ipos accusant qd' nō adheserūt
 ex corde i fide iunariabili. qui
 ex icapabilitate vborū retro
 cesserūt. Unde euangelista nō
 saluator edissit. Ex h̄o multi
 discipulorū abiierūt ret⁹. et nā
 nō cū illo ambulabāt. Axpo
 despēcē non ē. cū quo fiat honestū
 sedus. et cū repedat. ab ipso
 nō ad domū aut ad quietē s̄t i
 mortē itur. Etem̄ ip̄e vita est.
 Et lapsus ē ad errores vētitate
 velicta. ecclā ip̄e vita cū sit.
 necno p̄ denia queq; tendit q̄
 rectū deserit viam. H̄o quippe
 via factus nobis ad patriam
 Ve igitur qui relinquit iter
 rectū et vadit p̄ vias tenebrias

sed qui retrocedunt de dei regno
desperent. qm̄ nemo mittens
manū ad aurum et respiciens
retro aptus est regno dei. qd̄
se m̄ apliora extendentib⁹ non
retrouersis datur. Pnile vñclm
ē qd̄ vba dissoluit. Quid si adiec-
ta tormenta fuissent. Nexus ut
q̄ fidei et amoris xp̄i si per⁹ ex-
titeret ex vbiis et pensat⁹ teme-
nis etiā m̄minado q̄s morte pani-
plius modatur. et sub pressuris
increbat. et eque ut vba deridet
vbera. Bz pusillamnes sibi plati-
centes. vborū autē m̄digatione
difficili seu impossibili ab intel-
lectu puro no adiuvante fide aut
dubietate seu iñolibz hebetudine
restricti et territi retrospicunt
et no ambulat mente vita mori-
bus q̄ cū eo. sine quo erratur. et
incidit. i latres et vrsos. et nu-
q̄ optari deuenitur. m̄ tñmū
Velut i vñrib⁹ om̄ bonarū ac-
tionū principiū ē fides. sic m̄cra-
dulitas excludet ab om̄ i veram
ne om̄ malorū imersit. Nullus
q̄ pure fidei maior neous. s q̄
cito resiluit. nondū attigere illa
fidei puritate aut no addiderit
fidei caritate. Et nulla scuincio
remocor q̄ infidelitatis et no
adhibite cauitatis abeunt ergore
tro q̄ repetit affū pueris ea
q̄ pfecto odio dimiserūt. et m̄
morib⁹ pditis reuersant quos
iure reliquerūt. Abeunt retro re-
labuntur i directione voluntatis
qui regulari molit celestib⁹ disa-
plinis. cont. q̄s petrus m̄ ep̄la
sua dicit. Si em̄ refugientes com-
m̄nações mudi i cognitione sal-
uatoris dm̄ m̄ ihu xp̄i. his ruis⁹

implicati supant p̄t sūt eis pos-
teriora deteriora p̄orib⁹. Helius
em̄ erat illis no cognoscē viam
iusticie q̄ p̄ cognitione retroſu
comitū. ab eo qd̄ illis traditū ē ſeo
mandato. Contigit em̄ illis illud
veri p̄ib⁹. Cam⁹ reuers⁹ ad ſū
vomitū et ſus lota i volutab⁹ luti
Divina librante nemo hesitet de
teriorē fieri conuerſū. q̄ no p̄uiffe
conuerſū. Quid em̄ ſemel ip̄probabi
li ratione placuit. ſine p̄to rex
cifabilis diſplice no p̄t. Et etiam
manifestus error a ratione mēte
auerte. Et q̄q̄ de m̄ſterio ſalua-
toris racio apta reddi no p̄ſſit
tame ab ip̄o recedē nulla racio
ſuggerit. neq̄ ſuaderi p̄t irrefra-
gabili argumento. Hatis em̄ est
ad ſequelā ei⁹ no habe oppositionem
cauſa neq̄ relinquentia apicam.
Ca⁹ xx. de diſcipulis q̄ electi
a xp̄o ip̄m ſolū eligentes etiā
contempſerūt. f⁹ ioh̄em ſolu-
Per interrogacionē ubale ihc
ſuos diſcipulos expitius
qd̄ elegerit q̄uis curda om̄
ſaret. s ad coſeffionē oretinā tra-
hit. Qd̄ ſi corde ad iusticiā que p̄
fidei ē credūt oreten⁹ exp̄mūt
qd̄ ſencūt ad ſalutē. et ut patent
fides bonorū p̄ m̄cralitatē p̄uſor
et incredulorū eluent p̄uſcia
coſeffionē fideliū. necno ut ihc
p̄dat ſe agē libertate no coactionē
voluntate no nātate. ſatis uelle
ipi uolentes et p̄mitē abire uole-
tes. Idēo quibusdā reſidentibus
ihc ad duodeci ē locut⁹. Duxit q̄
ihc ad duodeci. Neq̄d et vos uolē
abire. Quid recesserūt alij ob m̄c-
dulitatē i arbitrio xp̄o constituti
ſciens tame latebras mētū

iporū illos mīcōgat si abire alio
 uolūt sicut illi abierūt ut p̄mitat
 abscessū ac si eos sermone tali
 alloquretur. q̄dē fuit uos recipi
 bementes. veire v̄m̄ meū retine
 discipulos. v̄m̄ ē penes manere
 doctore. Aut abire liberi ut bens
 tis nō cogit. nō aufero libertatē
 vidistis que feci audistis q̄ dixi
 Est ne sermo diuī cū p̄cipit cū
 cōsulit cū iuste m̄matur. cū m̄se
 recordūt pollicetur. Capit eum
 noster in p̄ide intellēs. Est ne
 qd̄ i causa. Vltis ne abire me
 dulū an meū manē credetis. Nō
 qd̄ xp̄t velit ab ip̄o celebrari duor
 cū. s̄ sint vñiquēs suū plac
 tu quere sūe sic aut ne usque
 tur et libero virū arbitrio dīcāme
 ab his qui fidei sibi intremula ad
 heserūt dīcāt. Nā respondit ergo
 ei simoni petrus. Dñe ad q̄d̄ ibi
 m̄. Verba vte etne habes. Et
 nos credim̄ et cognouim̄ q̄a
 tu es xp̄s filiū dei vui Justū ho
 nestāq̄ despeacionē. p̄t optima
 et infallibile sp̄em apli cōscie
 rint. cū petrū vndit p̄ omnibus
 Dñe ad q̄d̄ ibm̄. Despeāum̄
 de om̄i hoīe. qm̄ maledict̄ qui
 confidit i hoīe et ponit carnem
 brachii suū. Et nolite sperare
 i p̄ncipib̄ m̄ filis hom̄m̄ in quib̄
 non ē salus. Et q̄s ē q̄d̄ nos eru
 at de p̄tate tenebrarū. q̄ trasse
 rat i regnū etiū. nisi tu solus
 qui uba vte etne habes. Et nos
 mente credim̄. et p̄ miracula
 fact̄ cognouim̄. et tu i p̄udisti
 cordib̄ m̄ris fide. q̄d̄ tu es xp̄t
 filiū dei vui. Imp̄redūt apli
 hac confessione iudeos. q̄ tantū
 ioseph et marie filiū afferebat

dei filiū confitentes. in quo solo
 spe om̄i alia delictū p̄ vita etna
 sperates. vti diceret. Et nos vi
 ue metm̄ q̄rim̄. ad h̄. satagim̄
 ut mesm̄ vivam̄. igit̄ ad que
 ibm̄ ut vivam̄. Obiḡ dñat̄
 mors. et si creatura ē aliqua q̄
 non moriatur. vita alteri con
 fire nō p̄t. tu vita et apud te ē
 sons vite. nō trāsitorie si ethie
 Verba tua depromūt que sunt
 erne vite. Alias legim̄ petru
 p̄ oib̄ aplis cōfessionē de xpo
 illēm̄ p̄culisse. nō p̄ reuelacōe
 a carne aut a sanguine. s̄ p̄dōt̄
 a patre. Ita et hic nō huāana
 sapia s̄ dīma p̄fusus vñi cōfes
 siōe salutifere eructauit. s̄
 ibi q̄s p̄ se locut̄ beatificat̄ ē
 hic vēo excepcionē vñi audiuīt̄
 a cōfessione quā fecerūt. cū pro
 oib̄ loq̄retū dicēs. Et nos
 credim̄ et cognouim̄ nescien
 tes vñi ee dyabolū. m̄ter eos.
 q̄d̄ xp̄t declarat ex mala qua
 litate tūcēs ex noīe. Respondit̄
 us ibi. Romme duodeci elegit̄
 et vñi ex nobis dyabolus est.
 Hic elegit̄ aplōs. nō ip̄m̄ ihm̄
 dñm̄ elegerūt. s̄ electū ut salu
 fieret consenserūt. attume vñi
 qui nō consensit. dyabolus fact̄
 ē a seipso maliciā nō natura
 Utq̄ vellet differē xp̄t. Non
 mirū si aliqui abierūt retro
 qd̄ non tata p̄rogativa dignita
 tis elegit̄. cū vos duodeci p̄ actis
 illiguerūt. q̄s et aplōs noīau
 etiā m̄t̄ uos vñi de electis a me
 s̄ nō ante mūdi cōstitutionem
 aut ab ethno qm̄ nō sic eēt iam̄
 dyabolus. Rec om̄s hoc amīno
 creditis et tenetis qd̄ ore oriss̄

est petrus. cū m^t vos vñ brm
existat diabol⁹ Declarat autē
ewangelista i scribendo elvan
gelii quis hic puer cuius nome
ap^t semp tacuit Dicēbat autē
de iuda simonis scariotis **Hic**
em erat traditum eū cū et vñ
Ex duodecim p^{sp}icuit ē nō ee
diabolū natura sⁱ vicio cū a sal
uatore iudas sic diabol⁹ appella
tus qui fuit electus ap^tle Timor
cū cautela p^{str}uctur. si hō p^t
sua malitia diabol⁹ fieri. cuius
nomē horrendū ē nomare Ve
rūptamē mlti nomē exhorret
sⁱ fca diaboli non abhorret **I**z
tolerabilius eēt diabolū vidē q̄
ē. ipm vexante pati q̄ fieri
Ac p hoc si iudas p^ditor a seipo
potuit diabol⁹ fieri. q̄t igitur
sūt depravata mente facti dia
boli **Q**uid igit^r expedit dia
bolo spūali ut ad culpā hoies
tepit. si ipi sibi hoies facti
demones **N**emo causet. adū
sus iusibile hoste dices. hoc m
fecit diabol⁹. si hō a seipo est
diabol⁹ factus **E**t sicut p^m dia
bol⁹ a seipo factus nō ab alio. sic
hō diabol⁹ nō fit nisi a semetipo
Pon em traduce natūlū diabol⁹
a diabolo g^rgitur. neq̄ tudit^r
arte manu seu aliquo instrume
to. sive a spūali tantū sive a
colicto diabolo **I**n sit igit^r hōib^r
caut^r timor et timorosa cautela
mans a seip̄is ne diaboli puent
q̄ ne a iā factis teptentur q̄ ne
socientur **N**a et i m^tno crudel
ior ert pena sua primitate se
vide diabolū factū. q̄t cūctos ali
os habe sibi adhibitos ad torne
tū et ad etmō cōsorcium **N**ecno

timendo caueat. et cauedo totre
mīcat si qui sint etiā si cēalid
magm videant^r ne efficiantur
ex pēo diaboli. cū audiūt diabo
lū factū vñ ex duodecim discipu
li filii dei. cū nō p^fuit p^pri p^m
cia supna sibi declarata doctrina
et aplorū sc̄i societas. qui a seipo
efficitur diabol⁹ cū alios antiquis
demonibus eterno igne sociandus
Caplin xvi de disceptacōe habi
ta m^t ih̄m & phāiseos et scribas
sup mūdicia lpt et mūdicia cor
pis sedm mathei et marci
cti ab iudia seu p odu qd
pter racionē ē i alterū ar
dentes qmūt semp vnde ci
lūpmentur. et adūsus exosu etiā
i mūmis capcomis laqos tendunt
Eo uqratis icessu phāisei et s̄be
ipm p^{le}abant^r **E**st etiā et p
uersorū gen^r qui omē qd agi vi
dent alia lege q̄i agunt rephe
nūt. pastu psumetes om̄a debē
fieri lege iuentu poci q̄i dina
Et si dñe deserūt. qm̄q audet
et suas adūcoes legi dñe topo
nē ut eadē censura seruetur **D**ut
et qui omē qd nō agit^r eoz sanco
mbus existimat eis adūsu. necno
et auctoēs et hostilitate recipiunt
i quos aborū et morū impbitate
deserūt **N**ecno et repūntur qui
cultu corporis intedentes sua mte
riora dimiserūt. quorū om̄i sili
cudine gerūt phāisei et s̄be **D**e
qbus dicit^r qd cū remiss ih̄c in
trā generat et fecisset mltā
miracula. tūt accesserūt ad eū
quidā phāisei et qdā de scribis
vementes a ih̄osdlinis **E**t cū
vidissent quosdā de discipulis e^r
cōbus id ē nō lotis mābus mā

ducāe pāne vituperaverūt. Nichil
 facetū nichil urbānū nichil ad
 cultū corporis p̄tines. nō alienis
 oculis placitū suos discipulos v̄p̄
 docuerāt. s̄ omne mūdi corporis
 cōtemp̄tū. ut eccl̄ā mesā i cōtemp̄
 tu corporalis mūdicie poneret pa-
 ne seu cibū illotis mamb̄ mandu-
 cantes Regm celoz̄ urbānū
 docebat ih̄c. et uārū mūdūtū
 non corp̄m baptismatu p̄dicabat.
 Et interiorib̄ suis int̄eti ext̄iore
 cultū p̄ om̄ia p̄cipendūt. Et ar-
 gumento fit qđ ext̄iorib̄ dedit
 sua int̄ora sp̄reuerūt. Ext̄iora
 p̄mentes int̄ima ornae conatur
 t̄ ip̄is qđ delectātur. It̄ quisi ali-
 qm̄ cont̄ingut exēra in alio sc̄i
 penalit̄ sit. ato ad int̄ima sua
 redent qđ v̄tutib̄ colūt. s̄ ext̄iore
 corporis icurā i alib̄ vituperāt
 illā i semet ip̄is amates laudet
 tūmē dīmū magisteriū p̄ sup̄ms
 et discipulorū hūlis obediencia
 i agendis. Et erigione sit qui
 ext̄iora sua magis qđ sua interi-
 ora colūt. Abūsei em et om̄is
 iudei m̄si c̄eb̄o lauerūt manū
 nō manducat tenetes tradicōne
 Semorū. Et cū a foro veniūt
 m̄si baptisentū nō comedūt. et
 alia mulū qđ tradita sit illis ser-
 uare baptismata calicū et vr-
 ceorū. ev̄metorū et lectorū. Et
 interrogabat eū ph̄ais̄ei et scribe-
 dicentes. Quae discipuli tuū t̄is-
 gredūtū. tradicōnes Semorū.
 Non em lauat manū cū pane
 manducat. Ecce cultus corporis
 ecce m̄to ext̄ior. ecce mūdūtū in
 tilis. ecce baptism̄ st̄elis. Ordina-
 cōnes et ceremonie tradicōnes qđ
 hom̄i s̄t iste. non dei. millo mo-

dīne coequāde p̄ceptis. etiā si
 mīla uīlia cōtm̄eret. cū nichil
 ilo sit pendende. p̄ eo qđ diuisa
 baptismata corp̄m et basorū
 maculas m̄nas nō abluunt. s̄ ha-
 bent quandā iocunditatē forinsecā
 et p̄fuctoriā t̄cō possibile ad v̄tu-
 te. necno et dūtavat huāne sen-
 cientes qđa her̄ corpori cōgruit
 p̄ decreto et lege suscipiūt. idagē
 res ut velut edicta dīna seruētū.
 Ideo audacia imp̄ba doctorē et
 discipulos arguit dīctes. Quae
 discipuli tuū tr̄asgrediūtū. tradi-
 cōnes Semorū. Si discipuli ergo
 ex doctrīna maḡri aliqd negligunt
 agendū. aut ne fiendū committūt.
 Discipulorū culpa p̄ca qđ refūdit
 i doctorē. Causā interrogat nō ut
 laudet. sed si assignat ut imp̄bet.
 et causā habeat cont̄ eū. Sed qđ
 talis tr̄asgressio. Non em lauat
 manū cū pane manducat. Ecce
 mūdia i mīmis calūp̄mā adūsus
 que agit. Quid em habebit de-
 liti aut ēmīs manducat illora
 manū. Id seip̄m horroz illius
 illocōis erat. Et si forte ad cōme-
 sūlē plus eāt coleare aliqñ m̄f-
 mū m̄eb̄o dīminutū. et qđ p̄am
 plius mōib̄ sp̄m qđ mamb̄ illotū.
 Non em lauat manū cū pane
 manducat. qm̄ iā tr̄aslati erat
 ad xp̄m a ceremoniis iudeorū
 qui nō ext̄iora s̄ int̄iora docuit
 baptisare. Indicio erat sane sa-
 pientib̄ qđ celestis maḡr celestis
 s̄. doctrīna. et qđ i illa iā discipu-
 facti erat subm̄perētes om̄ne
 corporis curā cur mōq̄ int̄orem
 Contēplandū ē mīlo mentis
 itutū i p̄cessu hui qdalmū regis
 cū quib̄ cōmilitomb̄ quib̄ qđ

famulis graditum. meptis ad
huāna et illā - mudialitate ful-
gentib⁹. si regno dei aptis **H**
ip̄e sua doctrina meptis ad ista
p̄ illis aptos efficeret. quia eaq̄
tales elegit ut ab ip̄is p̄mori-
bus rudimentis rusticitate p̄ca⁹
q̄ faceta redolent. ad struēdā
hāc fidē. ut om̄e qđ agebatur
credentur apolū nō huānū Ita
mē ih̄c sūm⁹ apologetis⁹ non
respondet male q̄sitis. si p̄ incu-
tusabile culpā recopmigit q̄rē-
tes Ip̄e autē vñdens aut illis
Quid et vos trāstiterim⁹ mā-
dātū dei ap̄t̄ tradicōne vñam⁹
Sunt tradicōes et mādāta hom̄
q̄ dīmis cogruuit et cōserūt ut
seruerūt et hēc tenēda sūt **H**
sūt q̄ nec cōserūt nec autē
Horū nec i obſuacōe p̄mū nec
i p̄uaricātōe demeritū. i cō-
spicū sūm⁹ iudicis om̄ia iudicio
infallibili decernētis. nisi ab iſti-
tuentib⁹ ex auctoritate p̄ p̄mū
cācone pena realis seu p̄sonalis
et aposita Sunt que obſeruata
instingut dīma vtūq̄ depellunt
Hec sub quačis m̄tūcōne pe-
nariū ecclā mortis seruāda nō sūt
et statuentes cōtempnendi. rep̄-
hendendiq̄ factores Itaq; ih̄c
arguit phāseos Que sūt stu-
diosius obſeruanda p̄cepta. dīma
an huāna. liquet q̄a dīma Vos
igit̄ cur imp̄migitis i dispu-
los meos trāsgredientes tradi-
cōnes semorū q̄ absq; culpa tñs
gredi possit. et nō confudim̄
p̄tententes qđ ap̄t̄ ip̄is tradi-
cōnes dīma mādāta cōtempn-
tis que p̄t̄ dei offensā nulla
p̄nt iacione cōtempn̄ **Ordina-**

uerūt ap̄t̄ audacia et cupiditate
qđ filii iuxta p̄ceptū dīm nō hono-
raret parentes. eo videlicet honoē
quo subueniēndū ē eis cū necessi-
tas adest et v̄rget iōpia. qđ qđ
ordinauerat sub falsa sp̄e p̄ietatis
ut a parentib⁹ subtracta necessaria
mūnea deferretur i cōplū i vñ
philargicū sacerdotū **N**ā deus
diuit et mōr̄ses Honora patrē
tū et matrē tūa Et q̄ maledic̄
erit patr̄ uel matr̄ morte mori-
atu Vos autē dicitis Quicquid
dixēt patr̄ uel matr̄ man⁹ seu
corban qđ ē domī qđāq; ē ex me-
tibi p̄derit Et ult̄ nō dīmittit
quitq; patr̄ patr̄ suo aut mat̄ re-
sodētes ēbū dei ap̄t̄ tradicōne
vñam quā trādidistis et silia hñis
modi m̄lta facit⁹ Introducit
ih̄c disceptando ex plūtū a deo.
et a mōr̄se p̄ceptū. ut culpa pa-
tent ex cōtemptu Erat in
qđ parentes honoraretur
a filiis om̄i honoē que filii sedm
honestatē possent exhibē pauen-
tibus **H** trādīcio huāna cupida
et auara idēgeat ut i honore
debito a filiis fallerētur. et si
nulla expositio addētu i litterā.
qđ si eāt sufficit patr̄a sentēcia
saluatoris. qua colligit⁹ qđ trādi-
cōbus hom̄i dei p̄ceptū vene-
rat i cōtemptū **H** nec iſtendū
textū lñali. qm̄ aperiendo fin-
gula m̄lta replicatio segrēt⁹ **H**
ex accepta rei sentēcia vtq; veri-
tas pateat. litterē videlz et rei
geste et perperā ordinate. qđ
filii quicqđ poterūt accipe artis
subtrahē a parentib⁹ necnō lucru
pp̄n p̄t̄ laboē mānnū seu quo-
cūq; studio nō daret. i subiēcone

parentū, si deficeretur i corbona
 templi de qua scđnū alibi ē de
 pao relato p iudā. Nō licet eos
 mitte i corbonā qđ pcam sanguis
 est. Erat autē corbona ubi pone
 batur i tēplo pecuma sacerdotū.
 Et ex tali tradicōne nō cōsiderabat
 qđ mittebat. qđ puerū qđ natē
 de iure legis mōsace a deo date
 a filiis pro subiēcōne parentib⁹
 debebat et respondebat pceptū
 qđ cāt de honōe parentū. Et ml
 ta cōrepndendo dīna mādata facie
 bat qđ saluator nō p̄tulit si eos
 ad cōsideracionē remisit introrsū.
Exinde seq̄ntur. Poēte bene iubē
 tauit de nobis r̄sūas dices. Hic
 hic labns me honoat. Wz autem
 corū longe ē ame. Ad cōsideracionē
 iudeorū et corū reüberanda
 calūpmā prisoriū testimoniis vti
 tut p̄phetarū. nō qđ cor̄ sit magis
 aut equalis i dīcedo auctoritas. si
 qđ iudei p̄phetis p̄teritis credēfa
 rebantur. si nō ipso que p̄sequen
 bantur ut nequa. Et p̄seri p̄fert
 saluator testimoniū r̄sue. qđ apte
 p̄dixit malitia iudeorū que in
 ipocrisi maxime fūdabat. qđ in
 tiorib⁹ delictis tūmū extorta
 colit. nichil vitati afferes si van
 tati. evitē negligētes solū appare
 festinat. Profuit labns qđ ē iō
 mis atqđ v̄tutis. cor vō eregiōne
 consistit. et qđ ad cōscitandū p̄
 amplius longiōp̄ a v̄tute mōlū
 regionē. Erat h̄. viciū iudeorū
 qđ ē hodie p̄iudicū fidelū. qđ xp̄m
 tantū labns confitent. cor autē
 corū a ipso recedit male vadens
 imp̄egre nō motu corporeo p̄ire
 mulato affici i remota a deo per
 vias nō bonas putrū viciorum

vmo sic concito gradū p̄git. qđ
 usqđ obliuione dei veniat quā
 nullū regio remocor est a deo
Sed aut p̄phā. Intelligite qđ obli
 uscīm̄ deū neqđ rapiat et nō
 sit qui eripiat. De corde longe
 facto de⁹ cogritur. et cor marie
 custodii iubet. cor exigit cor i
 format et iſtruit. cor iuber exco
 li. minatur qđ sibi. Arguit de cor
 hom̄ tūqđ fontale malū. ubi neqđ
 aia et om̄is malicia incipit et de
 simit. mōgens p̄ p̄phetas filii hom̄
 usqđ quo graui corde. Et uerū
 cor autē corū nō erat rectū cu
 eo. Et lēmas dicit. Abierūt i
 prauitute cordis sui. Et alibi
 Erat v̄misissp̄ abulat p̄ p̄au
 itate cordis sui mali. Et a custo
 dia obseruā p̄cipit. Om̄i custo
 dia serua cor tuū. qđ ab ipso v̄na
 p̄redit. Et qđ ipm̄ p̄ cōrēs qđ
 in hōiēsūt fili p̄be n̄ cor tuū.
Informat enī. Ponite corda v̄ra
 i v̄tute ei⁹. Instruit. Deprime
 cor tuū et sustine. Nal tuū exco
 lendū iubet. Redit p̄ iuancatōes
 ad cor. Eide sit seua. Si iusta cōm
 natio scripturarū. Ve dissolu
 tis corde. Et qđ pueri si ē cordis
 nō iuaret bonū. Hic h̄. puer
 sīas p̄iūtitū cū se elongat a
 deo. si vanitas ē atqđ p̄emītqđ
 euānescit labns honoris deū
 et ab ipso p̄dne i longū. Vnde
 seq̄ntur. Inuām̄ me colūt doce
 tes doct̄nas et p̄cepta hom̄.
Dicel iniquētes em̄ mandam̄ de
 tenētis tridicōnes hom̄ bap
 tismata calūi et v̄reor et alia
 his sīla faciis mīta. Nō ha
 bent frugē boni op̄is dei cult⁹
 in v̄bo aut ope simulato. D

hom̄ doctrinā porrigit et tenet
et mandatū dei relinquit qd̄
refringari nequit. mandatū qd̄
hom̄ cordi fieri nō p̄t. ad votū
ora hom̄ fit. si intuītu vario
Dei v̄o mandatū p̄mo cor suis
calcarib⁹ angit. suis qd̄ loris ha
benat. et sua sc̄opa terit. tri
dicio qd̄ de hom̄ vasa baptisat a
fere. Et cōnoscatis ad se turbis
dixit eis. Judicite et intelligite
nō qd̄ intrat in os cōmīnat hoīes
s. qd̄ p̄edit ex ore hoc cōmīnat
hoīem. In qd̄ habet aures audi
endi audiat. Cauet p̄uid⁹ doc
tor ne simpliciores ab astutis
fallantur. et ne suscipiat falsa
p̄ veris. Hoc em̄ p̄cipiū habe
at qd̄ p̄est ī doctrinā. ut suo studio
satagat. ne min⁹ capaces pro
veris falsa suscipiat. ne aliquo
fallantur errore. ne sub specie
pietatis impie agant. ne vir⁹
auas necet puerorum dogmatū
prestruit h̄. saluator cū tur
bas p̄monet. ne intentes ex te
mori mūdicie m̄t⁹ soridificat.
cū extiora corporalia et corporalia
intiora et sp̄ualia maculae nō
possunt. Immaculabilis est em̄
omnis aia ab om̄i alio corporali seu
sp̄uali p̄q̄ a serp̄a. Verū qd̄ ver
bi nō videbat. usq̄queq; plebeū
ad intellectuale cōsiderationem
ih̄c p̄uocat auditores. Si quis
habet aures audiendi audiat
videlicet ut intelligat et cūeat
frustra ē audiū v̄borū si non
sequitur intellectus. Ad m̄chilū valet
v̄borū intelligēcia si cōuisionem
et p̄hūbūcione aut actionem
illimitat. si tridūt neglectū ac
cūlū ē debet ad viraq; prem

qd̄ tanto studio audiendi edicitur
Caplin xxii de scandalo exor
to sup eo qd̄ ih̄c phāsis et stri
bis vitare dixerūt qd̄ p̄p̄ls
hic labis me hono'at secundū
mathēū et marcu

Quorū cor elogatū ē. a deo
et a virtute sanctū ē. et
velut emuli eī scandalizat̄
in illa cū eduxerit deteges qd̄ sub
irra velabat. Et qm̄ ex v̄bos al
iatois scandalizati sūt phāseis
discipuli velut pauci aut ignari
quale ih̄c scandalizauit. seu pro
cautela dñm et magistrum adierat
Tunc accedentes discipuli eī dixe
rūt eī bas. qd̄ phāsei audito h̄
v̄bo scandalizati sūt. Accedit dis
cipuli ad magistrum ut discat aut
enūciant que senevit m̄t̄ eos v̄l
gari. Ac ille vndens aut Omni plā
tatio quā nō plantauit pat̄ mens
celestis eradicabit. vñrū dictū
et expositōe indigēs. Nichil en
ē qd̄ pat̄ nō plantauit. Plātūt
parisi voluptatis a principio. et
hoīes posuit ī eo. et peccatum
ibi ē et delictū. Plātūt vñrū
ip̄am vñdelic; synagoga quā tñs
tulit de egipto ī iherusalē. et
ip̄a reproba p̄t̄ est. Omnia de⁹
pat̄ fecit. et valde bona fecit.
et nichil ē qd̄ ip̄e nō plantauit
Quid igit̄ ē. aut quo sensu dicit̄
qd̄ sit aut possit ēē plantacō quā
nō plantauit pat̄. et p̄p̄ea p̄p̄e
ī eradicacionē futura. Ex signi
oribus pendet grā v̄bi. ut plā
tatio nō a patre sit illa huāna
tradicio cont̄ mandatū dei. et
illa vita pp̄ocitalis. qua de⁹ pat̄
solis ubi ex ore colitur. cor v̄o
tulū nō est rectū cū eo. nec fide

les tunc inveniuntur i testamento scō eius
 ita qd siue in doctrina i traditōne
 dicat. i vita et morib⁹ agitur. si
 a patre a quo aucta bona puerū
 nō iacit. aut ei qmōlibz adīsū
 contēt eradicabit. Iiquidū em
 e non ee patris plantacione si
 quid ab hoībus traditū est in sū
 pūicatione mandati. nec ipso
 citarū cōgregatione ee a deo
 qm̄ ipozū cōgregatio sterliz. et q'
 vitat⁹ colit vniaginē non ipam
 diligūt anno aut sequuntur mo
 ribus vitatē que omib⁹ pferen
 da. quā deus i omnibus diligit.
 et ipam pāpue ab hoībus qrit
 sic em septū e. Dm̄ vitatē rega
 dñs. et verbūt habūdant facien
 tibus supbia. qm̄ in ipoc̄si eide ad
 uersatur. H̄ nec magnopendēdū
 pmo nichil pendēdū ē scandalū
 puerorū. si ex iusta reprehensio
 scandalisantur. Etē adīsū pāta
 pātis. ut ea sint adiecta pāta qd
 nolit corrigi. qd male acta tueant
 qd excusent. H̄ pena qd nolle
 corrigi. qm̄ pma fouea pātorū. a
 qua nemo m̄si corrigi velit eruit.
 Quersi autē difficile corriguntur.
 Deleti quidē sūt siue non septi
 i libro vite. qui de vitate scanda
 lū sumūt. q' sermōnb⁹ nō acqui
 escut. q' correpacem rebelles evit
 tur. Nec relinquenda doctrina
 verorū atq; vitarū p scāndalo p
 uerorū. maxie cū fuit publica
 nō pūata. ad plures nō ad vnu
 edita. ad totā concione nō ad sin
 gularē. Prīde seq̄tū. Dm̄te
illōs cec̄tūt et duces cec̄tūt. P
 mitte illōs scāndalizāt ut dñs.
 qm̄ a mētis cec̄tate dermetur. nō
 lentes respūnē i vitatis lucem

si requirat vitatē pūnt supbia

Scāndala ē lux onus maculat⁹
 si nec lux obtegenda p̄t̄ eos. nec
 p̄t̄ pueros vitas obmittenda.
 Ceci sūt cecū habent sequentem
 cecū duces cecū i p̄cēps. Vadūt
 p̄cipio adīsūt p̄ sequētes. Sed
 si cecū qm̄ dutes. Si duces qm̄
 cecū. Si p̄lē cecū qm̄ sequit⁹.
 Si sequit⁹ qm̄ cecus existit. So
 volūtaria ignorācia cecitas diuī
 erat. plebeiorū vēo ex ducib⁹
 Credit⁹ sapientib⁹ atq; videntib⁹
 causabatur. H̄ illorū infelicit⁹
 istorū culpa leuior eāt. semper
 quidē dīna iustīa decernente
 qd culpa grauior eoz q' pectūt
 malo p̄ cognitōq; p̄posito. et ig
 norācia possident p̄timacem
 quā festīne possut depelle. qm̄
 eoz qui delinquit doctrinā seu
 exemplo malorū et ipoz studio
 ab ignorācia sūt debenti. Sed
 quibus culpa grauior acerbior
 pena erit. Verūtāne hū cēmo
 di ducat⁹ sine vētis p̄tis pena
 nō agit⁹. qm̄ cecus autē si
 ceco ducat⁹ p̄stet. ambo in
 fouea cadūt. In fouea salicet nūl
 parū atq; penarū. qm̄ iuste dei
 iudicio fit. ut vñl quisq; cadat
 i fouea quā facit. Ille mali duc
 catus. iste seq̄le puerse. si illi⁹
 magna istius araciūcida erit.
 Maior culpa ducis deum ip̄cipi
 tis q' sequētes. Sic et pena p̄
 suadior et illi⁹ multior eit multaco
 Ca" xxviii definitio ihu i ista
 discipitōtē qd sit z qd nō qd habz
 hoīez maculae ad infrogitōnē
 discipulorū in respōsione data

Tudit⁹ f" matlm⁹ z mcl⁹
 Intelles i his q' dicebant
 I ipos discipulos detinebat

ut nō intelligent qd a xpo phai
seis et scribis atq; plebeis ceteris
dicebatur. Et arguenda ē tardia
tus intelligendi cū crebatur doc
tor **Fatua** tamē cito intelligē
ca ē. cū qd nescitur erubescēta
introgare non p̄hibet, et amor
sciendi introgandi p̄stat auda
ciam. **H**is itaq; auditis, cū ihc
introuiss i domū a turba int̄ro
gabat eū discipuli ei⁹. Et aliter
Respondens autē petrus dicit
ei Edisse p̄abolū nobis istū
At ille dicit adhuc vos sic mi
prudentes et sine intellectū estis.
Non intelligitis qd omne qd intu
scis intiores i hominem nō p̄t eū
compr̄nēre, qd nō introuit i cor ei⁹
Et in ventrē euadit et i recessit
emittitur puritas omnis escas.
Deorsum a turba discibiliq; ē me
vōgīe magistrū. nec turba tur
bans inquit et reliquā
p̄te. Et licet mēti et oī xpi mil
la possent impedimenta sp̄edire
tamē discipuli poterūt impediri
Ap̄enus nobis instructū ē, ut a
turbris remoti cū deo patre, cū
ihu filio ei⁹, nra negocia expe
diām. sive qrendo sciencā sive
postulando vtute aut expedites
Arguit xpc imprudētiā miss
ente et carentiā intellectus. qm
que dicebant erat omni lucio
nabilis sapienti p̄spicua, nec i
cūctatione vertenda. ex eo quidē
qd ab ev̄t m̄rediens corpus nō
maculat atam, que habet exst̄
pter corpus. qm̄us cū creat infi
ditur in corpus. Et macula cri
minosa nō ē ex corpe fedo. sed
ex aīa fedo qm̄o fedatur escas
s. vīcīs voluntaris. Non emissa

mcorporei corporeis substancis
attingit, ut pedetur aut emide
tur qm̄us lauet baptismō non
ipam si corpus attingente, et
depravati paciatur p̄ dñm̄ iusti
cū a corporeo igne. **D**icit corp⁹
nō habet sp̄essione ab aliquo
existente nō corporei solidō sive
drapheo, et capax nō ē scien
cie sive vtutis, sic sp̄ualis sub
stancia receptaculū nō ē esset
corporearū turpiciū, aut eoz
q̄ a corporib⁹ possent mudare
contagis, aut aliqd m̄pre sensi
bilis ornamēti. **C**orpis constituti
sive sensu se habet ad alia corpora
mīme autē eode mo ad ea q̄ om̄o
sp̄ualia sūt. sā et lux et vent⁹
cū quodāmo sp̄s dicuntur sp̄c ve
non sūt. etem qd corporeū habet
sp̄c vēo neq; ad corpus neq; ad
aliqd i natura sui simile sensu
conīgit. nō em aīa corpus sentit
si cognoscat, corpus vēo p̄ aīas
nō sentit s. p̄ ea corpalia sentit
neq; p̄ ea cognoscat. si eo aīa vīt
ad cognoscendū uelut instrumento
inclusa i ipso separata quidē cor
mīone ampliore habebit sua
a deo m̄duo mo nō corporali vīcio
Ac p̄ hoc sicut diuisa sūt nec
eiusde nec corpus et sp̄c sic diui
sa sūt q̄ vītūq; mudant sive de
trupant. Curatio quidē corporis
qualisq; sit nō p̄met ad vītū
neq; vīciū habet nisi cū rāo
nalis vītus ad illā cū dei lege
aut p̄ter dei lege accesserit. Inte
riora agit homis sp̄ualia colen
da sūt et ornanda sp̄ualib⁹ orna
mēti. et hisde ornamēti fula
enda exteriora quidē solū ne
cessitate nō voluptate seu vītū

tate venga sit. Sed nēdū illocio
 comqna hōc mō nec supciō quorūq;
 aborū mā dāt. Nec obstat quorū
 dā atalnū in esū phibicio facta
 i veteri testis. nō i figura fūto
 rū cū fac̄ nō sit. sicut de re que
 mala q̄ maculae sicut de re que
 posset. sicut nec arb̄. sāc boni
 et mali tūq̄ mala phibicio facta
 ut hōis ad deū quedā obea. enia
 conseruāetur. Om̄ia quide rea
 ta sit. et oīa enia bonitātē. P̄si
 dent natūrū. D̄ceptū e em̄. Opa
 d̄m̄ vniūsa bona valde. Et ibide
 Bona bonis creatu sit ab māo. Cū
 apl̄o arguēs quorūdā errore de
 abstinenzia aborū velut de re ma
 la cont̄dit dices. Om̄is creatu
 dei bona et nichil abiciendū qd̄
 cū grātiū actione accipit. sc̄p̄tū
 em̄ p̄ vbiū dei et orōne. Et ad ri
 tu. Om̄ia mūda mūdis. comqna
 tis autē et infidelibus nichil e
 mūdū. S̄ inq̄nate sit ex metes
 et cōsciencie. Nō ergo aliquid
 est positiū sive sup̄tū p̄t hōiem
 m̄nīae cū non incediat. ad cor
 sc̄les ad substanciā amme spūale
 S̄ in ventrē corporeū corporalis ci
 bus ingreditur. et ad secessū di
 testus aut ingestus trahicatur.
 Et purgacio fit escarū. vtute na
 ture quarū aliq̄e cōvertuntur
 i substanciā corporis. cuiūt qd̄a
 iure digestiōis. S̄ macula īge
 rent homin̄ c̄mōsa ea que de cor
 de male deliberante predit. sic
 em̄ saluator hāc sententiā c̄mīat
 Q̄ predit de ore de corde exēt
 et ea comq̄nāt hōies de corde em̄
 exēt cogitationes male. homini
 dia adulteria formicationes. furtū
 falsa testimonia. iuicia. negicie.

dol⁹ impudicitia. oculus malus
 blasphemā. supbia stulticia.
 Om̄ia hēc mala abīnt. p̄cedit
 et hēc sit q̄ comq̄nāt hōies. Nō
 lotus autē māmb⁹ manducare
 nō comq̄nāt hōiem. Ecce salua
 toris sententia irrefragabilis
 s̄q̄ his q̄ possent hōiem macu
 lare q̄ de corde p̄cedit i actu
 P̄t i corde fut electio dicendor
 et agendor honor sive malorum
 In corde deliberatio cur q̄m̄ q̄mo
 p̄cedat. in opas. Qd̄ si i corde
 p̄us ista nō fieret. nec boni op⁹
 p̄mū nec malū suppliciū seq̄
 Deur d̄t ubi p̄ perperū i corde
 inq̄bilis sanguinū e egressio ad
 actiones maculas habet. Vnde
 comq̄nāt hōi culpabilis fact⁹
 corā deo. i restante hui remoi
 actiones. et hā lege phibente
 ne p̄ electionē fuit. nō qd̄e mar
 ia corporis q̄i nichil de pendit
 homin̄ inq̄nationē apponit. Qd̄
 modo erectione vpc̄ ad sequela
 sua squalidā et iculā aspernūs
 celestū appetitores iūtit et
 orthodoxa ecclia p̄adelis q̄i aīa
 nō sit a sposo se factā. i exteri
 orib⁹ cognoscit iculā. gaudēs
 in exteriorib⁹ pulchritudine vnu
 tū habe sicut i epythalamiagle
 gitur. R̄igra sū s̄ formosa filie
 ihrlin sicut tuberculā cedar sit
 pelle salomois. R̄igredine atq̄
 corporis incuria exteri se patet
 habe. s̄ formositatē interi. Et
 psalmista cōsonat. Om̄is glā e⁹
 filie regis abīnt in simbris
 aureis. Verū q̄a deus niles q̄rit
 om̄is a sinistra cōsideratione aīit
 non culpā eē exteriōre nō im̄maia
 tendit illi. Solite cōsiderare qd̄

fusci sim q'a decolorauit me sol
Si sol iusticie decolorat si no in
bet magis autē reprehendit exte
riorē corporis curā. qd ē qd illa ob
missa ascribi posset ad culpā.
Vnde ex hō tui-pitudo i natura
vnde macula i persona. Vnde com
municatio i rationabili creatū. Be
pe sordes extiores testimoniū sūt
v̄tutis. et no curata cutis arguit
honestatē. et sine nota c̄mis imp
tines no agitur cultus carnis. No
ē ista virtuosa religio. si religio
mūda et imaculata apud deū et
patrē her ē imaculatū se custodi
re ab hō sōlo. Quoniam qui ingre
ditur sine macula habitabit i
monte sōlo ei. Pūt autē ista que
maculat a quib⁹ caue iubemur
fugitaco mala et reta q sequit.
Ita disserta sūt alibi in libro
contra vitia.

Hic seq̄retur disceptatio de di
mittenda v̄ore. si quia ea
supra libro dērmo de sermone
dī i monte caplo xx disserv
isse me recolo. ideo ea hoc in
loco causa breuitatis p̄mitto

Caplin vicesimūq̄rtū de ambu
latione ihu i galileā i q̄ deu
tabat sc̄iūtā iudeor f̄m̄ ioh̄e; 18

Anon ascribat ignorante neg
timori qd ihu iudeos eū
qrentes mēfice deuictibar
qm̄ nondū veneat hora mortis
eu. quā no necessitate si sola vo
luntate veneat tolcare nichil qd
gessit i forma seriu. forme dei
dī dērogauit fugiens et assister
paciens penas et i columnis ex
istens viues et moriens de⁹ et
hō erat. Consultit autē posteris

cū aliquā m̄ḡbos necatos dclinauit
ut no ad mēbrorū ascribatur m̄fa
mia ex discrecone aut ex timore
fā declinatio a p̄fisiis si p̄cessisti
in capite. Sic em̄scriptū est Ambu
labat ihu i galileā. no em̄uolebat
i iudea ambulare. qd q̄rebāt eū
iudei m̄fia. Preter qd situs re
gionū q̄orū alter i montib⁹ alter
i planicie tendebat. et p̄t id qd no
mīni m̄ptacō intelligib⁹ possit
offerre. et p̄ter id qd allegoricū
habet et p̄ter rerū sic gestarū
ip̄e gestus ihu i aiab⁹ intellige
cū m̄la souet ad initiaconē acti
uā. noluit ihu occasione sc̄iūtus
offerre. auerit p̄cūs. igit̄ absq̄
p̄co no agit. p̄parae v̄ia ne iuste
sue iuste uratus efficiat qd ira
delibeat. ecia si decretū ire non
possit effice. nec ad ampliore ira
duocand⁹ e hostis qui ex visu ex
osi amplius p̄nit. Ergo si qd altr⁹
patitur ira odū iudicā semper
ei deuictib⁹ aspectū. vel inquiet
ex hoc patriā aut ap̄pū molatū.
abit semp ip̄igre appā māsio
ne. dimittet suos abus tenet iure
nature amicūq; ut fugiat immi
ti. omne cognationē ut deuictet
hostem. no timorē tantū ne in eu
p̄ualeat. si ne amplius furiat Di
cuit xp̄c qd no timorē si discrecone
cessit ad hora faciet quidq; in
tali constitut⁹ articulo qd m̄q̄
fecisti p̄ xpo. qd et p̄ xpo feci
posset intelligi. Si qd fugiens no
sibi timens ne possit supari si
verit⁹ ne hostis culpabilē dete
rius possit urasa. Opus ē hunc
distinxire sermonē. A mūdo ab
dicati p̄ eis dictū accipiat. Si
vos p̄secuti fuerint i vna citate

fugite i alia sedlo copulati dictū
 apli teneant. Pudentes bona no-
 tantū corā deo. s̄ ecīa corā oībus
 hoībus. Si fieri potest qd̄ i nob̄
 e cū oībus hoībus pacē habentes
 Nam posmetipos defendentes. si
 dare locū ure nō illū locū quo qd̄
 cedat e patria. s̄ nō respondeat
 vbi mala vbo malo. neq; male
 dictū maledicto. neq; manū miciat
 neq; paret adūsū s̄ destruat si
 patū agnouēt. Sed si expedit
 semp se inculpati tutela tueat.
 Ideo i aplo seq̄tur. Ecptū ē h̄ic
 vnditā et ego ier̄bua dicit dñs
 Si dñs dicit. maledict⁹ ergo qui
 cont̄dit. aut erigione facit. Et
 qd̄ seq̄tur. Noli vni amalo. sed
 vnce i bono malū. Alia quidem
 in hac declinacōe ih̄u offert nob̄
 forma vniendi. ut i conūsacioe
 deūtem⁹ eos q̄' malo p̄posito semp
 fut. et sibipis sapientes vident
 conūsacioni hūlīū attendētes et
 eorū qui de prauata mente nō st̄
 Nūq; em̄ legim⁹ ih̄m habuisse
 i galilea cont̄dictionē. sicut m̄
 uidea sustinuit. Et quis scđm
 aplm̄ instandū sit p̄dicacōi opos-
 tume et iportune p̄ loco p̄sonis
 et tpe. alia sentencia nō infirm-
 gitur. Vbi nō est audit⁹ nō effū-
 das sermonē. s̄ illis effūdendus
 qui mente p̄tinaci nō cont̄dicut
 Ecīa si ex hebete intellāū alico nō
 assēnciūt. Plebeiorū turba em̄
 i galilea sequebat et audiebat
 ih̄m. quē i uidea p̄seq̄bat impia
 crudelitas phāiseor̄ pontificū
 sacerdotū atq; scribārū. Et nec
 ipse incerta ut cōntat. amīc⁹ de-
 serend⁹. E amīc⁹ dūsus. a qui

libent̄ audiit de p̄romo cōtend⁹
 Remo igit⁹ adūsus vpm̄ causā
 q̄rele quat i morib⁹ et sermoib⁹
 ei⁹. siūmā prudēcia et dispensa-
 cōne oportuna in omībus temuit
 ut merito iudicet q̄' nō respon-
 sibile reprehēdit. Ca⁹ xxvii
 de disceptacōe habita m̄ ih̄m et
 p̄s̄ ei⁹ nō credētes i eū de sua
 manifestacōe fienda i festo
 scđm iohannē solum

Incredulitas bomitatis ten-
 dit ad alia p̄te reddit p̄
 ip̄a sermone. Odūt m̄dū
 si nō alit nocet p̄dimēta parit
 libido hūa - ne laudis q̄rit unde
 se iactet. et ut habeat loquu-
 vba ventosa. Ex oībus aut ex
 pte p̄ca sit ad ih̄m vba sequēcia
 Nā dū ih̄c declinas iudeos i ga-
 lileā ambulac̄t. erat autē m̄
 primo dies fest⁹ iudeor̄ sceno
 p̄hegia. Festū ex mandato et
 ordīnacōe celebrabāt iudei tab-
 naculor̄ illoz que p̄decessores
 patres ab egressu de egypto sub-
 ducitu moysi posuerāt i desio.
 ut rememorent̄ eoz que de⁹
 p̄ eis ostendēat. Ad quā festiui-
 tarē ih̄m p̄s̄ ei⁹ suscep̄bant
 ascēde. Diverūt autē ad eum
 que tu facis nemo q̄ppe i occulto
 aliqd̄ facit et q̄rit ip̄e in palā
 ē. Bi hec facis manifesta te ip̄m
 mūdo. neq; em̄ p̄s̄ ei⁹ crede-
 bat m̄ eū. Huāne de vpo sapie-
 bat ymo cū vicio. dūt eū p̄s̄
 ei⁹ ad festū ubi multitudō cō-
 uenelat. appellabāt quasi q̄set
 laudis appetitor̄. Sed ideo cū
 vicio. q̄' nō ē ecīa bene istituti
 hoīs huāna glām q̄'ē. necno

Et sicut ius ap̄i virtus pdit. si
glorie seruit huāne. que versa
vite debet ip̄a seruire virtuti.
Submittebat hi xp̄o m̄ proba
causa. Si q̄ris palam fieri cur
oparis tam magna in occulto.
uelut qdā occultatio est i galilea
morā efficiendo miracula
coparoe ad ihesum ubi eāt multa
tudo cuiū aduentancū frequet
et pericia sc̄dorū et scribarū et
celsumdo pontificū faciebat et
percebat miracula ihesus i galilea
quib⁹ cōspectis ad tale suasionem
facienda sūt ip̄i p̄moti. s̄ hoc
agebat incredulitas. qm̄ hi fr̄es
nō credebat i eū. nō illi qui iam
i apostolatū et discipulatū assup
ti erāt. s̄ aln de sua carnali cog
nacōne. **R**ec vterim ut qdā here
tia dicē p̄supserit condepnates
vgrmē matrē. que ante partū
et post ptū vngemē vgo man
sit. **B**ed hoc mirandū m̄t cetera
gesta p̄lin dei qd̄ ex carnali ma
tre passus ē habē cognacōne car
nale. q̄q̄ i aliquē cognatū no
ferretur amore carnis s̄ amore
vtutis. In forte odū in eū evagi
tabat eos ut cito moreretur. tū ad
eos familiātute non fieret. **R**ege
amore p̄prio ut m̄t cognatos in
re p̄mītatis exigit. scientes qd̄
eū ad nece q̄rebat iudicā uideor
et ip̄i iū iudicē ceperat alios fr̄ib⁹
qui ad xp̄m trāsierunt. ad cuiū dis
cipulatū potuissent et ip̄i tran
sire. si m̄credulitas obice nō fe
cisset. **E**t fortassis gloria ex sal
uatoris pdignis acquire popta
bant. s̄ nequaq̄ ē iustis peti
cōbus amuenda neḡ imp̄ime

ribus suasionib⁹ prestundi assens⁹.
Et constante oportet esse ad blan
dimēta vborū. cū qui vtutis q̄rit
aut habet ornatū. ne effluat aut
remaneat ab honesto. **I**me ihc
vtutū et morū forma respondet
Dicit ergo eis ihc. **T**empus meū
nondū aduertit. temp⁹ autē rem
semp ē patū. **R**ondū temp⁹ ē dū
mortis cū moritur⁹ est. que sibi
pterq̄ ad velle dnari nō poterat
neḡ glorie tempus p̄ resurrectione
p̄ ascensione p̄ iudicio et nos fut⁹.
Et cū ip̄e t̄pis eet dñs. temporis
successionib⁹ uoluit subiace. ut
ordo seruaretur i agendis p̄ tpe.
qm̄ in tpe homo fīs ē ex matre
et si nō q̄a de⁹. tame q̄a hō vici
situdinē tpm̄ habuit. et nichil
egit t̄palit. m̄si p̄put ab et no exti
tit diffinitū. **E**t qm̄ om̄a temp⁹
habent. et suis sp̄cias transiūt
vniūsa sub sole. ip̄e vero sub sole
factus solis creator se sp̄cias tpm̄
mensurauit. **E**t p̄ temp⁹ etiā ē
q̄q̄ diffēncia bonorū atq̄ malorū
ut bom̄ futuru expectent velutq̄
i illo flore. mali p̄ns in quo exil
tare desiderāt. floridū tempus
semp ad desideria sclaria i tpe
tribulacōis q̄ ē iustis exultat
Hic dēpcatur p̄ferens qd̄ expec
tat. Dñe misere m̄i. te em̄ exp̄
tarum⁹. esto brachū n̄m i manē
et salus m̄a i tpe tribulacōis. **E**t
thobias dicit. Cū iatus fueris
m̄scđiam facis et in tpe tribula
cōmis patū dimitis. **E**t hester i
tpe tribulacōis orabat fidēnt
dicens. **M**emento dñe et ostende
te nobis i tpe tribulacōis m̄re
Ad improbacionē etiā malorū

meus

homini qui tempus ad virtute non ordinat. neque agit actiones racionabili. competentes obicitur. obseruancia temporum irrationalium. **M**ilimus in celo cognovit tempus suum. tunc tuum. prado et secunda cognovit tempus aduentus sui populi autem non cognovit iudicium domini. Id autem datur autem quod conditor temporis eternus est. non enim prius ab eterno auctor potuisse tempora condire et ipse se contraxisse ad tempus. ut tempore mensuraretur cum actionibus suis ad rationabilem creaturam se coaptans quod assumpsit quod agebat et agit cum tempore. **P**recipue autem tempore nichil agere potest in virtutibus substantia. nec precepit id ratus ne videtur totius velhementis quod solum spectat ad spiritum non corpus gloriosum. quodque et ipse habet ex vetero gloriosum. at tam nec diu piceps erat. et mora ostendebat in actione prudencia. **S**ed unum est tempus omnium creatorum. ut discutiat tempus aut aliqua intercedente habeat tempus fluit velut modicu[m] annis. quippe magne diatur et magnu[m] et in multis annis. Et quod non est in tempore non in alio. quod creaturam est a principio. non enim denovo tempora de creaturam. sed quod est tempore meum et tempus viri cui unum sit tempus. **N**eque hic est illa divisione temporum per quatuor qualitates. veritate est in una autem male habemus neque illa quia tempus dividitur in etates. etas in scula. scula in lustrum in annos. annos in meses. mesis in ebdomadas. ebdomada in dies. dies in horas. hora in gradus. gradus in minutias. et demeptus. **N**ec illa

que disponuntur per etates hominem quousque moriantur. sed per res praesentas sed in nunc et tunc. **I**de diversim. **Q**uid si endum est per me in conquestu magnae glorie. non isto nunc quoniam tempus in non dividatur. sed cum facias tunc tempus erit. non cum tempus erit ego facias. Erat enim in tempore christi homo adest in tempore viri magis da semper tempus patrum habet. quia non tempus uobis sed uos tempora subiacetis. ut non quoniam facitis tunc tempus sit. sed cum tempus datum habetis opamque uolitis. Iterum de non acquiescendo consilis fruoris odiorum causa apposuit dictum. **N**on potest nos odire mundus me autem odit. quia testimonium plinii beo de illo quia opera eius mala sunt. **N**on erat ihu et illorum fratrum una condicio neque cum mundo equa conuenio. quoniam illi mundum diligentes diligebant a mundo. neque mundus suos amatores odio inseribat. amicicia enim mutua renebantur. **D**e hominibus rationabilibus primo est. non de eo quod sensu et ratione caret. quod capax amoris et odiorum est non potest. **I**hesus autem iam in mundanorum odio factus erat testimonius vita vbo quod erat opera mala. **Q**uid si christi vita mos utique doctrina in subtile contemplatione veniret quod est scimus agitur in semetipso et contumaciter triste. reprehensum celeste quod est honestum amoris et moris dogmatizat. **E**t hec maxime palam erit et docuit sali testimoniorum contra mundum. **Q**uid enim aliud est testimonium aduersus mundum nisi fugere pompa eius. et per omnia ei regione recede.

atque loqui. Remuit et fugit regem fieri testificis iudicio p
sidis quod regnum suum non erat de h
mundo. Et nichil appetet de ame
nitatis eius. nam et filii hominis
non habet ubi caput suum reclinet
et undus diuicias querit. ipse autem
est diues. pro nobis egenus est factus
mundus cognacione diligit. et
ipse secundum odium mundi fieri inter
curos. Seipsum omnis homo amat.
ipse autem odire mandauit. Pena
refugit sensus teneri. ipse cruce
portare suis sequacibus statuit
amat oblectari omnis caro. et
sensuum deliciabilia obiecta sibi lege
papae ipse castitate apposuit. et
oem usum legibus regulauit. Tandem
ut mundus omnibus hominibus cur
afroxus esset. vita finiuit morte
tolerant per crux. Et ut nemini
ulla rependendi malum per malum
est audacia. Secundum bidden
di. cum maledicetur. non maledicetur
cum patet. non commiabitur. et pro
psecutoribus exoratur. Non testifi
catur iste aduersus mundum velut
naturam malum. cum non sit aduersus opa
mala. cum etiam peccatum hominem repre
dit. nec abstinat se abstinere
mandauit velut a re mala cum
est bonum naturum. sed cum oppositione
potioris et in et immutabilis
boni minor uoluit mandauitque
concepimus. ut responsio male sit
generibus. sed sic elueat ita seruat
Pro suadetis me theosdolima in
festino ipse ascende pro gloria capessend
da. non quo illam ab hoste. nec ut
hostis offerret aduersus quem vita
ebo testimonia credo. quia opera mala
facit. si vos ab ipso quisquis gloriam

quae vos amante amatis. Et ob hunc
subiecit. Vos ascendite ad diem
festum hunc. Ego autem non ascendam
ad diem festum istum quia meum tempus
non dumpletur est. Hec autem dico
iste mansit in galilea prophetatus
erat non esse deo accepta festa uideor
neomenia et sabbata et festiu
tes alias non feria. Inquit sicut et Iudei
kalendas ueras et solempnites ueras
odiuuit anima mea. Secundum secundum molesta
Protea dicit iste frater suis. Vos qui
profectoria queritis ascendite ad die
festum hunc. sed ego quod migratus semper
odio habui non ascendam. Prole egit
pro nobis in se forma in humanis festi
uitatibus non interfesse neque letari.
qm veris uerbi nulla pterep
de ueritate et de puritate conscientie
debet esse festiuus super terra. Omnes
obligamus ad penam ratione culparum
non dumpletur. Et si per uerbum
remissio et reconciliatio secundum est in
nobis adhuc pacem regnat. et fo
mes pacis viget. migratus regnat
opatur in corde. in sensibus patet
et delictum aduersus nos clamat. Et
si bona intencionem facit superante aliqui
miseritatem aut mole malorum. Et si
omnia bene fecerimus per doliumque
debitum serviri tamquam uiles sumus
et subiacemus innumeris causibus
visibilium et invisibilium malorum. An
ceps ex omnibus pte vita. certissima
mors. Certa diuiditudo de iusta actis
infallibilis sententia iudicis. Et si
malis timimus. omnes sub ignorancia
est. Nos ergo agemus diem festum sub
tanta trepidatione malorum. Secundum
iudem satagit mundi risum. Quem
quis est qui uiuet et non videbit mor
tem. eruerit animam suam de manu inferi.

Es evulnabit i festo deo mfecto
 nisi amens aut alia vitu desperas
 seu q somnaciu temp silicudine
 gestat. Et temp suu no ee com
 plenu prestanto vpc emiciat. et
 mansit ex constancia mariabi
 li i galilea. festinantes hua
 nas abhorrens no ex eo qd ma
 datu eat illas fieri. si ex eo qd
 illi i luxuria audacia vanitateq
 quererat. ut id qd bonu est
 ex natu seu ex sanctioe bona
 diligit auctor rame malus a
 interdu gendo i principio deuinet. Bonu
 dim officiu nec ad principiu ve
 ri catholici recipiunt anathema.
 Et scdrum patriu atq pontificu
 decreuit auctoritas ut ex celles
 bonu no audiatur nec hostia scd
 videatur i manu publici conu
 bmaru sacerdotis Calib vvi
 de occulto ascensi ihesu ad dic
 festum et de murmure indeo
 secundu iohannem

Denerauat ihc no ascende
 ad die festu miru cui as
 cendit an palle voluit ve
 ritus miseras Regi fecit au
 diuit in hac causa mendaciu n
 expauit nec delegauit ascensi
 s causu societate et temp & mo
 du. ne obid apt qd illi suadebat
 ascensi negauillus negi in tpe
 ab illis inspecto. si in tpe ab eo
 psumto. cui dispoisitione tra pa
 gitur ascendet Eqde & modu
 que suadebat manifestu in oc
 culto fecit Hinc dicit Ut ante
 ascenderut frs ei tu et ipse
 ascendit ad diem festu no man
 teste si i occulto Decreuerat ihc
 astende ad festu no p vanitate

appa. si pro utilitate aliena. qua
 no huams consilis si miris & mo
 dis tessibilis procurabat Ideo
 ascendentibus illis ipse sua infal
 libili directione ascendit. ocul
 te no manifeste. si nec territus
 vno p omnia impavidus Attame
 sic de illo pararetur loquendi
 materia. sicut reuelande erat
 ex multis cordib cogitationes
 Et dies festinos sties expecta
 bat qs eet apior ad doctrina
 quia deputabat inspe Richil em
 impusum et abre siebat aut di
 cebat ab eo Batagut ergo qui
 vpm se mitari fatetur aut uo
 lut no eande cuius habet cu mu
 do siue cu amatorib mudi Q
 vnu em erit causa filii gloria
 siue pena debeatur no erit i
 toto seu pte dissilis Societate
 deuinent illorū quia mores racio
 nabilis imbutu. vno etiam
 quoz no e vita probabilis. na
 bonu malo sociato leuigat ei
 culpa quodammodo purgat mfa
 mia. prestat audacia. et de
 iniquo bono sociato iuste vil
 gatur testimoniu bonitatis Et
 forte ipse qui bonu eant inspe
 ope. aut oris infamia et vi
 lescit ex infami societate ma
 loru. nisi forte spes foret de
 correctione pueri. ut ad bonu
 siet suasione conuersus Orm q
 pticipatio iusticie cu iniquitate
 aut q societas lucis ad tenebras
 Et tempus ad agenda captan
 du e put qs i anno aliqd di
 revit agendum. na vpc pse
 rat docē i festo illo no inamter
 letari Et doctrina expat temp

cū sit tempus loquendi et temp⁹
docendi. Diuīs quidē affectus
expectat̄ tpa p diuīs. Sed qui
xp̄i sūt v̄tūrb⁹ lm̄ tpa aptent
ut nō trāseāt vacua bonitate
Per em̄ fieri ut om̄e temp⁹ sit
dicitū deo. ecia si sōpn⁹ obre
pat. si corpus edat. si q̄estat.
si iactiōmb⁹ sit. si om̄a dirige
rū impositū nobis a deo finē. et
qui habet a sapia a v̄tute modū
et ab his qui p mūdo s. p deo in
struendo modifīcūt modū ab īmo
deratis atq; īmodestis nō exigit
importune dantes non audiānt
Om̄is mod⁹ nārā bon⁹ nec in
agendo aliqd melius. s. sepe mīc
cio seu fīmis illū culpabile fecit
Et qm̄ solit⁹ eāt ih̄c ad dies festi
nos ascendē. ut habet docendi
materiā et notū iā iudeis con
terat. ideo nō vidētes cū iudei
īmūriuerūt **I**udei ergo q̄re
bat cū m̄ die festo et dicebat **V**bi
est ille? **E**t īmūrī mīlus erat
de illo i turbā. **Q**uidā em̄ dice
bat q̄a bon⁹ est. alii autē dice
bant nō. s. seducit turbas. Que
rebat̄ ih̄c i festo a iudeis dispa
ri cultu dispari affectu ad au
diendū a mīlis dispuītā a plib⁹
ad calūpmā et iā īmplebat̄. ī
deor qd̄ eāt i signū posit⁹ cū
confidicebat̄ et reuelabantur
cogitacōes de ip̄o adherēcū i
Fide sibi salte qd̄ bon⁹ eēt et dis
sidencū qd̄ mal⁹ eēt. **D**uplicē
līnguā xp̄c in p̄plo habebat lau
dancē atq; v̄tuperāt̄. **N**ec ex
hoc xp̄c se extulit aut deiecit
Equo anno erat ad v̄trāq; lm̄
guā. **N**ō ergo nō patient̄ ferat

si absq; culpa subiacet īmūri et
plate īfamē cū i sorte h̄ic ve
nisse audieit filiū dei. **O** & se col
lat i altū cū laudat̄ īmūrī ſane
iuste cū nūq; ſe extollebat fili⁹
dei. **A**d bontatē autē ei nō ap
ponebat̄. cauſa. nō em̄ erat o
pediens. **S**eipā bonitas claret̄
Ad maliciā v̄cō impositū ſibi ecia
cauſam adiectā legim⁹. q̄a ſeduc
turbas. ut eosit illa īmūrātio
criminosor quo i vīciū v̄tutem
ipām trahicūt. et īſane ſenien
tes v̄tute vīciū dicūt. cū ſeditōne
turbarū afferūt qd̄ erat de caue
dis atq; agendis documentū dīmī
morib⁹ hom̄ p̄ p̄nī vita et pro
futā necessarū. **P**leriq; quidē
in hāc malicie voraginē cadūt
quib⁹ p̄ aphētā deſſeuē cōmīat̄
Ve qui dicitis malū bonū et bonū
malū. ponentes tenebras lucem
et lucē tenebras. ponētes amarū
dulce et dulce amarū. **D**emotame
de illo palā loq̄batur. p̄t̄ metū
iudeorū. **N**on credendī metus
ad eos q̄ ev̄ īūdia et malo p̄pōto
p̄seq̄bant̄ xp̄m. et cōmouebat̄
adūsus cū līnguā dolosa. qm̄ ip̄i
apte palāq; loq̄bant̄ ūba ūdīcōis
et calūpmē cont̄ xp̄m. s. ad eos
erat met⁹ q̄ p̄ illo uoluſſet bona
p̄ferre. **D**emp̄ v̄tus uelut i lati
bulo ūt̄ inq̄tate regnāt̄. et
ſiluit v̄bi malicia tenebat̄ ip̄erū
nēcō et v̄tus i paucis ob mīlu
tudinē improborū ut pauida ſe
pe ſtētit. **E**t si aliquā zelo acta p̄
cessit i publicū īreb⁹ i corpe
dāpmā tulit. q̄m̄ ūt̄ aia lucra ū
ſibilia preſto eēt. **A**ttame nēmo
mī ſpū dei ſultus uideret ūb

dominare nequa psequente rectu
loqui iustu et veru Reg solus aut
modica concio m̄ multiplicatum co
uentu malignacu audet in pte
vtutis. si tacendo se fouver gemit
et dolet. caues sibi dū vereſ ma
loru inſtrigibile atiem. diffides
illa ſupac aut ſibi equaē utute
In huicemodi negocio discreco
opus ē ne ſterlis fit congreſſ
At ubi ſpō ſupior iualeſit i aū
fruſtratur omnis homi troz. pri
post ei aduentu in xpī agomis
expimeto et fide cognoscit ecclia
qui omni tuānoꝝ et ſatellitu ſu
pato trore p vpo audiact locuti
ſunt et morte crudelius intetata
atq; inflcta p vpo impauide
atq; libentes occubuerunt et ſeas
ſime obtrūcati ſunt Ca^m xviii
discepcratio p̄tā de doctrina ihesu
a quo fit scđm iohannē ſobri

Tera bomitas oportune et
importune ſe ingēit opor
tumis donac ſe cipieſ ſt
bea ſapta ſe vellet inſuđe. et
qrit capaces a quib⁹ capi poſſu
et docendo corda dilatut. ut ſi
fieri poſſet tota cipiatu. et
gauideſ inquiri ut doceat. et pa
uit materia dubioru ut queſita
remoueat heſitacione et apiaſ
vitate Hoc egit ihc cu occulce
iſtendit ad festu Qui iā de feſto
mediante ascendi tēplo et do
cebat et mirabant iudei dicetēs
Quomo huc litteras ſciū cu non
didicerit Datagebat ihc tēplo
et i ſmagogis et i concione vti
lia et celeſtia vba faru. ne ex
occultacione patetur ſua doctrina
calumpna. luce pro illa queſiuit

no tenebras. publicū no puerū
concionē magna pocu ip̄ mo
dica classem ut p̄babiliſ ex om̄
pte p̄baetur. ut imp̄babiliſ
om̄ imp̄babiliſ retundetur Eo
hoc ascendit i templū i die ſel
to mediante quarto ſalix die
dieb⁹ ſeſtū exiſtentib⁹ ſeptē
et docebat ea que filiu dei doce
decebat i uſſu pro homine max
ime legis intelligencu ut no
in littera ſola ſiſteret. si appre
henderet illa vitate adquā
facta erat Et emgmatia et
vmbraſ ſcripturā educebat
in luce Et p̄brecias veroru ba
tu docendo producebat ad t̄minū
Docēbat credenda no mcredu
litate na credenda et fidelia
i doctrina ſuē eēq; poſſu. credu
litus veo ſue fides ex iſuſione
ſolu in doctrina veo miq⁹ De
clamanda auicione et agenda
ex utute dogmatizabat Rich
il tunc imptimes aut ſupua
canū ab ore ſuo aliqui credat
eo iſtis Veru qā ſcdm ſulcuonē
et exaracione elemor hebrai
corū que moyses tradiſit iplo
iudeorū loqbat. et ſcripturas
ut erat ore pacudo diſerta lī
guia pſerebat. i amiracione
ſu travit animos auditorū
eoz pſerti qui educatione ei⁹
uelut iherite agnouerat In heris
quidē ſuit ultime abſq; macu
la i huāis om̄is vita ſaluatoris
ita ut ex amiracione mutua di
cerent Quomo huc literas ſciū cu non
didicerit Im̄ certā q̄ xp̄ ſu
hoiem ſeruant cu uolunti p
om̄a assimilari fratribus ſus

hoc satis ad contemplandum hoīes
trahit qđ disce ab hoīe noluit
cū ad vitātē hūamitatis ostende
dā et ad legē custodiendā volu
issi ecūcidi. p̄sentari in templo
fugē in egyptū. subdi parētib⁹
baptisac⁹ ieuinac⁹ comedē bibe
Parigū dormire lacrimā et
certā talium disce nō recusauit. H⁹
forte i causa qđ disce ignorācia
p̄supponit Ignorācia viciū et
defect⁹ ex vicio. tetā vō pe
nalia sūt m̄lōcīes p̄ vicio
nō tamē ipa viciū. necno et
ignorācia defect⁹ tamē defon
coecutiuū aīe xp̄t acipit. qđ
m̄stari ī aīa p̄ nobis nō ex
vicio voluisset. nec m̄oriss sc̄e
nat⁹ qđ adā creat⁹ ē qđ plen⁹
sc̄ia fact⁹ ē. et simulac̄ fūissi
infinitā sapiencia ad scolas
hōm̄ accessisse. Illorūq; p̄qui
suisse ḡgnasias. et doctrina
celestis qua hūana corda uole
bat instruē nō a deo infusa s̄
ab hoīe videtur accepta. Et si
apha sic moricus nō scolastice
si dīne accepit sc̄iam dīnorū. cui
et xp̄t uoluisset ad dīna seu
ad hūana doctōrē. Rec eo opor
tuūtate decebat p̄ hūamitatis
vitātē mostrāda sūne p̄ reue
reccia legis qđ subdetur ipse
magris. Tria em̄ sūt in q̄bus
xp̄m i tāco m̄re redēp̄cōis p̄fī
ciendo m̄stero decuit p̄ eocel
lēncia agē. potēcia supia. vō
tus. P̄ma ī m̄miraculis. sedā
i doctrina ostensa ē. tria qđ m̄l
q̄sunt hūanū. qđ p̄ om̄ia ure
p̄hensib⁹. et p̄ pacientiam

i adūsis insupabilis sunt. Eqđē
sic ista tenuit et exeruit ut
in aliis qđ verus homo erat
et qđ legē nō soluebat ostendet
Verūptamē ista miratio iudeorū
cū m̄ficiā nō possit qđ xp̄t p̄
hūana doctrinā sc̄iam habebat ipo
rū p̄fidia arguit. p̄ eo qđ de
biuss illuc ad xp̄m vēa pieti
te couerti. nec relinquit eoc
satio. his qui videt mirabilia
qđ negant neque. si nō credū
Eque arguit eorū diffidētia
et multorū existētū i hoc
stimate malo qui diffidūt ab
negant nem̄ posse aut debe
bonū p̄cellentis aliqd p̄uenire
misi assit natālis industria et
adūmet artifical' p̄itia et so
lertia semp agat ut cipiat et
si nō denegat dīna potentiam
cū m̄l p̄ resistēt cui om̄ia faci
lia subiacent ad faciendū. et
ia facta negare nō veretur fac
tū nō ee uel fieri. Et ego ipē
hūis opib⁹ ex deo auctor dīmeda
cīt m̄lies cū iſlatib⁹ sc̄ia natā
li alter catōne habui obstatib⁹
p̄taci ore dūro corde qđ p̄ter
philosophicā sc̄iam studiū fūdoe
int̄posse nō potēat haberi sc̄i
encia dīnorū. Et qđ sic nō alit
ad illa possit ee accessus. p̄tmac
anno uelut qui defentes natē
plus qđ gracie hoc assēbat. qđū
aliquos p̄babili expiencia re
conci. ostendes plus datū ee
gracie qđ nature. Quid em̄
sibi vlt dicē. qđm̄ hic littēas
potēat scire cū non didicerit.
Qđ de xp̄o infandissimū cū eet
omo ad alios deo dicatos couerto

sermonē. Que homī resamā solū
 deferre natē. autis studio. sol
 lertie homī qd' plus homībus pos
 sunt afferre q̄ grā. que repe
 te agit. subito imp̄mit. ipsalli
 bilit̄ docet. inhesitant̄ i doctis
 facit existē mentes. et luce cla
 riū ecclā q̄ alīs videntur obscura
 demonstrat. Et cū modus scie
 sine doctrine xp̄i q̄retur a iude
 is. **Ihc r̄ndit. Hęa doctrina nō**
ē mea. si eisq̄ misit me p̄ patris
De noua natitatē p̄ aquā. de
eu carnis ei⁹. de sua doctrina
 et de exaltatione p̄ ante a xp̄o
 et de xp̄o quesitus est modus
 et uota q̄litū a uota veri
 ab ip̄o est p̄recta responsio
Q̄sunt nichodem⁹. Quomō
hō p̄t nasa cū sit senex. Que
 sierūt iudei. Et quomō p̄t no
 bis carnē suā dāe ad māducādū.
Et alibi. Quomō tu dicas. opon
 tet evaltu filiu hōis. **Nūc de**
 sciencia. Quomō hic scit lras
 cū non didicēt? **Vti m̄ alīs**
 et hic videm⁹ p̄m q̄a lras et
 lralit̄ loquitur. que p̄ legis et
 prophetarū. Et qd' nō didicit lras
 sem⁹. **P**utet nō clamdestinam
 et priuatā conuersacionē habu
 iste ihm. cū iudei sciret eū nō
 didicisse a magistro scriptūrum
 & sciendi modū dicit ihc nō app
 hensibile cū ab hōie p̄uō sicut
 et ceteris. **Hęa doctrina quā p̄fēo**
 lingua carnis. et ideo mea. nō
 ē mea ex auctoritate carnis scie
 ntia. si eis qui misit me
 dei patris. cui equor in forma
 deitatis. **V**elut vna legacio ē
 legati et legatis. **Vnde si legati⁹**

ē quissimam q̄retur. **Hęa est**
 legacio q̄a m̄ commissa nō ē
 mea q̄a nō auctoritate affa s̄
 illa ab alio missus accepi. **C**lī
 fortassis mea doctrina nō mea so
 lu s̄ ei⁹ qui misit me p̄ patris. **C**ar
 modus scie xp̄i p̄ oīa ieffabi
 lis ē. q̄a de⁹ erimus ē cū m̄chil
 decessit ex ip̄e addens aut
 detribens. deitati. nec aliud
 ē deus q̄ scia ei⁹. aīa nō ei⁹
 vīta illico deitati oī sapia re
 pleta ē. ita ut i xp̄o s̄nt scđm
 aplim om̄s thesaū i sapie et
 scientie absconditi. nō p̄ tradi
 cione doctorū. s̄ ip̄a virtute
 vīmonis. Ecclā ut hō thesaūos
 iōprehensibiles sapie et scie
 habuit. **I**git̄ ore hūmo deprop
 ta doctrina erat xp̄i hōis. ex
 auctoritate vīo erat dei patris.
Et cū ip̄e nō habuerit in sciendo
 explicabile modū attānē ce
 tēis illa scire uolentib⁹ expli
 cat modū dices. **S**i q̄s uoluerit
 voluntate ei⁹ face cognoscet
 de doctrina mea. **V**ti n̄ ex deo sit
 an ego a meipso loquor. **I**dū
 cenda ē signata locutio salua
 toris. **S**i q̄s voluntate dei fecer
 uici distinē de doctrina xp̄i. **V**t
 sit a deo an ab hōie p̄uō. **N**ō
 tamē sic sciendū ē qd' voluta
 rius dei om̄s. xp̄i doctrina pur
 ē a deo intelligat. nisi qd' volu
 tate dei faciam⁹. sic om̄s ei⁹
 ad nos delata doctrina. **N**ec que
 p̄ia fallat id dēm ēē. qd' dei fa
 ciens voluntate de xp̄i sciencia
 iudiciale doctrina vtrū sit a deo
 cū ip̄e xp̄i p̄t aliud et ml ali
 ud docuerit hōies q̄ dei pace

voluntate. Et qui vlt face voluntate dei et cui audiens intelliget unde sit. qm timore suo incitabitur. Et intellectus boni oimb9 facientib9 eu. Et iob i recessu a malo qd e dñe voluntatis i intelligencia de afferuit. Et ree de a malo intelligencia. uelut actuus sic verior intellectus. et intelligit utilit qui operatur et frustia intelligit q no agit. Intelligent voluntarius dei de doctrina xpi. qm qui no sua si dei vlt face voluntate intelligit a do ee xpi doctrna. qui sola dma docuit non huana. Et ut non dubie xpi doctrna a deo ee credat. volgue pibiu ad ipm referat. Doctrna viri p paciam nosat. Conflentur ergo i vnu qnigz snt obiecta ihu vbis fns qm et qm obre et a qbus si hunc viro aliqui pacia defuit. si supari tammo potuit. si act9 aliqui ma e. si no maledicentib9 bnficit. si maledicentib9 no bene dixit. si no tolerauit reprobos in colloqo i consorcio etiā ppn pditore. Plus et qsi supinacum eet in xpo pacience comedae vtute. ex qua sua doctrna non ee huana si dma daret. Ne em potuisset talia eqmmit' tolerare nisi xpc em9 dei fili9 ho verus. Aut is cui aut ipse dede rit. dme no huane seu natali vtute. Ic p hoc p pacientia viri hu9 sua doctrna intelligit. ee dma pocius qm huana. Et ut pstringu totu Evangelu ei9 dū sane inspicitur. ex omni valie tate loquendi dñi e doctrinale

ad horee vbi ore huano plati. Bi mpha cogitato iudeoy. et importuna quesicio dū i doctrina sensiebat inconcibile vitate. qd querbat origine. ex qua ymagine pnt argui pl9 debito curiosi dū grut reu origine scientes ipari efficacia atq vture. Nonne i herbis i lapidib9 preciosis ab indigebib9 pocius exquirit. effect9 qm ortus? Neq necessarium e sare vnde pdeant. si qd vrendo efficiant. Arguend9 eet famelic ha bens i manu pane si no comedet anteq origine nosset. Qd m'est aut refert sare aut nescire res qbus necessario vtim. vnde a pme uo pcesserint. si nobis facte sunt presto ad vsu. et ad vtilitate ex pediunt. Accepit id reges pane oblatu. nec exquirunt qm sutor aut messor grans aut in qua patria seu cui9 agro. aut qm pistor conferunt. Neq qua matu quibus torcularib9 pressu. qua vegete immissu quo auctore deduc tu fuit vnu no curat si acesante ppmatu habes si tantu id haustu ei9 depelle sicut. Non calefacit usq amplius i lymne cognita silua. nec mm9 cognita. Qd de origine lucis mqritur cu ipu tibi ad agendum oportuna fca sit presto? Cur ergo de vitate qris exordiu. cur auctore si tibi ipa placet? Si ostendit ut cureris putrida tua. ut valreas i supna etiā oportuna ministrat. Plus em e vitas a se ipsa qm a quoq pferente possit existere. Bumt medicamina egrotus q medicus amministrat. nec

qua patria. quo auctoē. quo sunt
delata nauigio. sanitate q̄rit
ex eis nō p̄cessit ad illā. Qd ei-
go cognita vītā necessaria pl̄g
de illā q̄rit aut uolūt illā m̄p-
bae q̄a displicet improbas qd
male placet. aut causā iuenerit
defectois ab illā veriti altitu-
dine p̄ceptis ei⁹ nō attēderes
iocunditate cōsūcōis illi⁹ ut cū
non possit iuēstīgāne suā origi-
nē culpā reorq; ant ī doctore
Non minor vītas repta fulca-
tione carūterū in quibuscūq;
codicib⁹ ignoratis auctoē seu
carūterizatoē aut valencior
si noticia forent impatorū re-
gūq; subdūt cū edictū ab eis ac-
cepert in scriptis obediē se-
parat. nō q̄rentes cui manis
fulcūent impiale mādatū sa-
entes hūlēmodi noticia siue
nesciencia m̄l adim uel cōferr
i aut **toritate impialis edic-**
tū Nullū impū ab
etnō mai⁹ q̄ virtus
que an om̄ia cū om̄i-
bus etiā post om̄ia
si possibile foret deficē ip̄a ma-
net. Sup om̄ia ē om̄ib⁹ p̄ualz
nemo est qui se abscondat ab i-
uēstīgāone ei⁹. Lumōfissima
est. nullis obsturāda seu tenebris
depellenda ē. Inconūcibilis est
cui⁹ edictū absq; certissimā pena
nō contēpmitur. Non ergo que-
ratur q̄mō aut vnde q̄s illā
enūciat si cognoscit⁹ dictū qd
vītas ē. Cognoscat iug⁹ volū-
tarius dei. doctrinā xp̄i cē a deo
q̄a cū nō q̄rit voluntātē facē suā
doctrinā xp̄i audiens afferit

cē dīmā cū ea que dei sūt nō q̄
mūdi sūt illā cōtmeat. ex quo
liquet xp̄m nō a seipso sī adō
fuisse locutū. Quoniam qui a
tempore loquuntur glām p̄ia q̄rit
Sciētia scripturā ut rei
experiētia pāndit aliquo tra-
dente p̄cipitūt. Dm̄de q̄ loqt̄.
sadīm l̄ras et scripturas nō sibi
vīsur p̄et scīam sī referat ī dō-ctorē. Et legatus nō sibi lega-
tione urogat sī legūt̄. Alio
q̄n glām p̄ia negociaet̄. Hc
vēo autē refēbat ī patrem
a quo se missi p̄missimē fūssis
est. vnde nō erat de sua doct̄
na cūtandū aut ei⁹ origo q̄
renda. qm̄ verax ē xp̄i. Ex
hoc q̄dē Qui autē q̄rit glām
ei⁹ qui misit illū hic verax ē
et iustīcia ī illo nō ē. Hoc
quidē dicebat ih̄c ad cōuīcedū
seuā p̄fidā uideor qui cū q̄
rebant ad mortē cū verax est
et iustīcia ī illo nulla esset
dūtavat hoībus doctrinā pater-
nā p̄mulgans Caplin xviii
ostendit ih̄c uideos p̄uācātoēs
mōsūce legis legis ī xp̄o. sē autē
lege nō solūsse dīmāt p̄ " ioh̄em

Teo mōysi data ē. circū-
cisio nō mōysi data nec
ex lege fuit. sī patrib⁹
data fuit. p̄mo uidelz abrahē
Hi custodī etiur lex. ī sabbato
nō p̄iet cāūcisio. et circūcisio
fuit insoluta lete. Opus autē
fieri posset ī sabbato equale
circūcisō aut excedēs etiā
sine p̄uaritātē legis. sī lex
mōysi penit⁹ homicidiū p̄hi-
bet nisi iustīcia cōtēpte legis

indivisiūt hōiem obtūcāndū
ex hoc quidē arguēs ih̄c seuā
p̄fidia uideor dicit Rome.
mōr̄ses dedit uob̄ legē et nōmō
ex uob̄ facit legē? Qd me q̄
ritis m̄fīce? Mōsauia lex quā
accepistiſ ab eo fieri hominū
vetat. et nōmō v̄m illā custo
dit. cū me oīs concordit q̄m̄
tis ad necem. Bed ut quid cū ſim
verax cū nō q̄m̄ glām mean
cū iustitia ī me repri nō pos
sit. Peruptamē depravati
adiciunt mala malis. et anētit
p̄ca p̄ca. Vnde debent corrigi
m̄de ī p̄cōn labūtūr. Respodit
et turba Demoni habet Qd s̄
te q̄rit m̄fīce? Pac̄ malorū
cumulacō ad p̄cta. ſicurie bo
lūtati p̄fīmū ſūciū iugūt
dūentes hōiem ſēm et iustū habe
demoni. Bed qm̄ mente demo
nū gestabat et agitabant ab
eo. tali noīe appellabat eosū.
et mēciebant publice negan
tes velle m̄fīce quē modis oī
būs venabantur ad mortem.
M̄mū p̄fīmū ē maliciā quā
anno gerūt. ulis imponant
Et cū ſūciūtū negent malū
velle face ſīnō p̄ficerūt. p̄fec
tū v̄o m̄ficiari nō p̄nt rei
evidētia lucescente. ſi ūneūt
ut norūt excusacōes varias
et p̄cas ad eoz exaggrationē
malorū. No respondet v̄p̄t ob
recto ſūciō ī ſūma paciētia
factus. net redemptio verbo
vero mēdaciū verū p̄ſcius il
los p̄ amplius purituros et
m̄uplicaturos p̄ca. ſi diſcre
cōne utens et paciētia ſeruās

ſed ſua v̄ba m̄ cā p̄te contrariavit
qua euident ostendēt legio non
ēt ſolutorē et eoz adūſas cū i
dignacionē iūſtū. Hinc endit
ih̄c et dixit eis Vnu opus feci
et oīs miram̄ p̄te dedit vo
bis mōr̄ſee cūcīſionē nō q̄a ex
mōr̄ſe est ſi eo patrib⁹. Et m̄
sabbato cūcīſitū hōiem. Ere
qd m̄fīmū longeū r̄pis v̄p̄t cu
raveat in sabbato ad p̄ſciā.
Dependet iſta cōtēncio. non qd
plura bona opa ih̄esū ī ſabbatō
nō fecisset ſicut ī ml̄is elba
gēlū clamat. Bed nec m̄fīpoſito
ē altius miraculi facti ī ſabbatō
uſq̄ ad diſceptationē hanc
m̄ſi forte illud de muliere cur
ua īmediate p̄cessiss. que fuit
curata ſabbato. Si ordo ḡſtor
dissentit. Si nec ad re diſcretē
dā ſe obicit. uđ apologia ih̄u
intendendū ē. Cūcīſionē
dedit uob̄ mōr̄ſes. nō ex ſeip̄o aut
ex lege data ī mo
te ſyna. ſi q̄a ex
patrib⁹ longe ante
eis data erat. Et cū puer nat⁹
octauo ſit die cūcīſend⁹ ut
sabbato nat⁹ octauo die ſabbatō
fiat cūcīſus. et lex mōr̄ſi
ex hoc m̄ſolūta manet. Vnde
Si cūcīſionē accipit hō ī
sabbato ut nō ſoluit lex mōr̄ſi
m̄ ū indignam̄ qui totū hōiem
ſalū ſeci ī ſabbato. Si lex mōr̄ſi
nō ſoluitur ī ſabbato cūcīſionē
uſcepta que totū hōiem
nō ſalū ſacit ſi m̄ p̄te. cui
indignam̄ michi qui totū hōiez
ī aīa et corpe ſalū ſeci. Ergo

iusta erat idignatio iudeorum
 cū plus bonū xp̄c egrissi sanando
 totū hominem q̄ cūcūsio sanando
 homis p̄t. Id dicendū qd' si actio
 ne mōris t̄ sabbato lex nō sol
 uitur que iubebat sabbatū cui
 rōdī. nec soluitur actione po
 toris Racionē reddendo xp̄c
 disceptabat hūilitate agens
 qui poterat auctoritate supare
 Decencius autē ē ubi racio red
 di p̄t ipā q̄ imp̄o vti. et ad
 magnā dignacionē magis he
 rois et hūlē consistētia ei
 infertui. t̄ redditā ratione cū
 subditis fieri quos p̄t omo aut
 oritate supare. Huiusmodi
 modū seruauit t̄ oībus ihesus
 qm̄ iūlida ē racio q̄ supioris
 auctoritate fulcitur. nec ad ra
 cione p̄bile apponenda ē mī
 p̄ducenda sit adūsus adūsantem
 p̄tmacit̄ racionē. tūt nō racio
 nī suffragat̄ auctoritas. si rep
 borū imp̄bitat̄ et cōtumacia
 ipā resculpit. Et cū ractē aget
 ih̄c monuit scđm extēriore
 aspectū cont̄ vitatē tem̄arie
 iudicantes dicens Solite iudi
cate scđm facie si iustū iudicū
iudicate Vt̄ dicēt Ex extēri
 aspectū uobis paret q̄a curauit
 sabbato soluisse legē. si nō sol
 u scđm vitatē sicut uos nō sol
 uitis p̄ peritomen. Igit̄ noli
 te sic imp̄use iudicia iacularē
 scđm id qd' foris. qm̄ homies videt
 que foris parent. deq̄ autē inue
 tur eoz. si iudicute scđm iustū iu
 dicū ut iūcens non dāpm̄et.
 nemo sine culpa xp̄ia in p̄sona
 p̄matitur Nec hoc dicebat ih̄c
 times aut nolens ab eis occidi

qui veneat p̄eis et pro oībus
 mori. si eos reuocabat ad vita
 tem. et depellebat ex ore quo
 sepe iudicū dauidit̄ et vitas
 exulat Ideoq̄ reuocat ad iudi
 cū equitatis. ut nō ex aspectu
 si ex iūstia iudicent. nec i ac
 ceptione p̄sonarū sicut septū
 est. Qd' iustū ē iudicat̄ illos
 siue sit ciues siue p̄gn̄. Et
 maledict̄ qui puert̄ iudicū
 vni mali non cogitat iudi
 cū. Qui autē timet deū am
 maduert̄t om̄a. Et p̄ sapienti
 dicit̄. Diligite iūsticiā qui
 iudicatis trā. qm̄ nemo rōe
 iudicat mī iūsticiā diligit̄
 Et dñs p̄ prophetā iudicū vēni
 iudicat̄ librāmento mīlo op̄
 ē in p̄fendo iudicia. et evānia
 re causā p̄ ea quib̄ possit p̄
 iūsticiā potius absoluī q̄ cō
 depnari qui consit̄us ē reus
 Amplius iūsticiā se habet ne
 iūcens supplicū luat̄ q̄d
 reus debita pena fodiatur
 Pidentur multa digna suppli
 cīs et subito iruit̄ cōdepnacō
 ne habent et reprehendi possit̄
 cū reo trutinatur equa lance
 iūsticie et i statēa vitatē et
 racionē ap̄phendunt̄ absolūnt̄
 In hoc quidē vbo cūcti admonet̄
 Solite iudicāe scđm facie sed
 iustū iudicū iudicat̄. Hinc
 psalmista dicit Si vē vnu
 iūsticiā loquim̄ recte iudicat̄
 filii homīn̄. Cal̄ xix de disp̄
 tatōne habita int̄ iudeos d' op̄o
 si eet̄. si cognat̄ si bñ p̄cessat̄ q̄
 otū vñsione ih̄u b̄m̄ ioh̄ez

Notū vñsione ih̄u b̄m̄ ioh̄ez
 palāq̄ son̄ eāt odū iu
 deorū m̄ xp̄m qui eis

ecia palā et intrepide loqbat
ita ut turbe miraretur et col-
loqrentur adiuvē. disceptādo
de xpō Dicebant ergo quida-
ex ihosolmīs Romme hic ē
quē uide q̄nt m̄fice? Ecce
palā loquitur et nichil ei dicit
Erat hoc v̄bū aliquorū ad
desideriū festim mortis ihū
aliquorū uti m̄nūcū. aliquorū
vni letūcū. qd nō tungebat
dū publice loqretur. Et hesi-
tatio cognitiois tenebat aūos
aliquorū dicencū. Nūquid v̄
cognoverūt p̄ncipes q̄a hic ē
xp̄? Br hūc scim vnde sit.
xp̄ autē cū venēt nemo scit
vñ sit. Anceps v̄bū id tamē ha-
bens in sensu ideo hic nā q̄situs
ad necē palā loquēs nō caput.
nō int̄scitur nō expratur
in v̄bis. q̄a forte p̄ncipes sa-
cerdotū a quib⁹ hoc agendi
dependet auctoritas v̄ cognos-
cūt ipm ee messiam expecta-
tu. q̄ mo arcent impetu uide-
orū. ne ad interitū capiatu-
sē regione vitate nō mellaz
sibupis obiciunt. necno et mē-
daciū vitate motū. Hūma
sentencia int̄ uideos ē qd gnā-
cio messie ac ecia i modo ut
noretur aduentus. Verū est
hoc usqueq; i quo p̄spicua
ē iporū dāpnacio. qm xp̄
messias exspectat⁹ sic erat
cui⁹ gnācio ignoatur. q̄a etna
Et gnācionē ei⁹ q̄s enarrabit.
Et modis iugm⁹ q̄a p̄ por-
tam clausā ex virgine. et h⁹
dictū habet. P̄pt autē cū ve-
nerit nemo scit vnde sit. Min-
tū vero vitate mendacum

p̄missū verbū habet. s̄ hūc
scim vnde sit. q̄a sciebat pa-
rentes sedm carnē. quorū alter
putatiūs aliter dūtavat v̄r⁹
erat. sciebat ciuitatē et patri-
am. deitate tamē i xp̄ v̄mo
dēū ee nesciebat. Hūc mēda-
cio asscripti sūt. Clamabat er-
go docens in templo ihc dices
Et me scitis et vnde sim scitis
Affirmat ex h⁹ ihc qd sciebat
eū sedm carnale gnācionē et
educationē et patriā. Dene-
git autē qd etnā origine uno
rabit et cū nō possit intelligi
atq; cognoscia qd ecia nō crede-
bant. Et a meipo nō v̄m. si
verus ē qui misit me pat' que-
bos nescitis. Veluti v̄ba serja-
ret. Quomodo me cognoscatis
qui a meipo nō v̄m. et cū mis-
sus sim. ignoratisq; mittente
dēū verū et etnū patrē. Et
q' patrē ignorat filiū nō cog-
noscunt. Et si patrē nescitis.
filiū q̄mo cognoscens. Hūma
sentencia in hac re. qm cognicio
vñ relatiuorū ex altero tota-
pendet. et vñ ignorācia sci-
entia alterius destruit seu nel-
tiencia parit. Ex omnibus his
augebatur culpa inexcusabilis
uideorū i cognitione xp̄i. qm
si sciebat illū ex stigmate non
beneabuntur scāratē. quā i eo
inficiari nō poterat. Si nō scie-
bant vnde esset nō poterant
resistē vitati eos nudate con-
centi. neḡs prestabat v̄bis si-
dem ut intelligeret vitatem.
Si ipē ihc cui credendū eāt sol⁹
sua etnā sciebat origine. Minde
dicebat. Ego scio eū. et si dixeo

q̄a nescio eū. ero filis vobis men-
 dus. Et scio eū q̄a ab ipso sū. et
ip̄e me misit. Pandit suo vbo
 lūpī scđm xp̄c fide ab au-
 ditoribus exortens. cū alio i ei
 cognitionē transi non possit
 n̄ p̄ fidei prātē. et edocet n̄ so-
 lu falsozū assūpatione seu confe-
 sione n̄ encū eē meditū. sed
 etiā i negūcōne notoriū effici-
 vmo cognoscatur. hat sentencia
 saluāris mendax qui se dñeit
 nescire qđ nouit cū dicit. Et si
 dñeō q̄a nescio eū ero filis uob
 mendax. h̄z rei vitatē xp̄c no-
 denegat. s̄ patetur. Et scio eum
q̄a ab ip̄o sū et ip̄e me misit.
 Replicatio ubozū siliū i vbulādo
 sive i sentencia. n̄ plus assert
 vitatis q̄ exp̄mit vim affect⁹
 deos qui p̄ fidē ad intelligentia
 vitatis vocant. s̄ p̄duellis fit
 ex virtute p̄ fidia. ex redditaria
 cione pueritas. et fariuit ex
 mansuete loquente. Nā. Quiebat
 eū apprehende. et nemo misit i illū
 man⁹. q̄a nondū veneat hora ei⁹.
 H̄epe q̄sierūt xp̄m uideri s̄ apposi-
 to malo. tame nō eū misi q̄m volu-
 it iuenerūt ad nece ad qua ve-
 nabant illū. bono tame p̄posito
 iuemissen̄t oci⁹ et certius remissem̄t
 Han⁹ quidē hostis n̄ poterat
 m̄ eū ex se misi ab eo p̄missa. q̄
 q̄m voluit capiendū s̄ i manib⁹
 hostiā dedit. q̄m nec aliqd rete-
 pit aduersi prātē agencū p̄dite
 cont⁹ eū. s̄ voluntate pp̄a qui ea
 hora qua voluit capi et teneri
 passus ē ab eis qui eū insectabā-
 tur. nec ip̄e ad horā s̄ hora ad
 ip̄m ordmata erat. Et q̄m nequa-

erat uā i uideorū pp̄lo p̄cellen-
 tiū. n̄ sit infecta condicō ple-
 beiorū. De turbā autē ml̄nare
 diderūt i eū. et dicebat. I p̄c
 cū beneit n̄iqd pl̄a signa faci
 et q̄ q̄ hic fecit. Nō eū plena
 ista credulitas de dei filio. s̄ de
 quodā hōre facta. cū ei adhuc
 futurū posterizarent messiū
 et ex signis magis q̄ ex virtute
 trahabantur ad eū. nec fuit ad-
 hesionis ad sequelā. nec adiusti-
 ciā ut ex confessione sal⁹ seq̄ret.
 cū nec eū tūc fuisse nisi corā
 saldotib⁹ et p̄ncipib⁹ conficeri.
 aut p̄ ip̄o dedissent se Tobie-
 tū ubor atq̄ factorū. erat ta-
 mē anim⁹ eoz mitis m̄ xp̄m
 ubi alii seuebat. s̄ nec suffeciss;
 eis illa corde cōcepta modica
 fides. m̄si occasione data et ac-
 cepta p̄gressura fuisse i pub-
 licū corā hōibus confitendo ihm.
 Ex hoc em̄ salus scđm sententia
 ei⁹. Qui me confessus fuit corā
 hōibus confitebor et ego eū co-
 ram patre meo. Et erigione dic-
 tu est. Qui me negauit corā
 corā hōibus negabo et ego eū
 corā patre meo. Ca⁹ xix d̄ eo
 qđ p̄ncipes et ph̄aslei miser-
 mistros ut apprehenderent ihm
 et de discepratōe exorta sup q̄
 sitone n̄ iuētura scđm ioh̄em

Si qua virtus et ex ip̄a i
 oib⁹ actus et agens sed
 ea nem̄ occasione c̄mis
 am̄istrat. s̄ indurat⁹ animo
 caput ex ip̄o. unde m̄ peiora
 labatur. et inde leditur quo
 sibi ad recte agendū presto ayo-
 diū erat. Et cupientib⁹ p̄era

agere iusticia emula ē. q̄ obli
quū vetat. rectūq; suadet **P**la
cer p̄m̄ciosa libertas oībus uno
destis. regulatio displicet. quib⁹
nec sat ē mala voluntas et actio
ſ conatur ex om̄i pte captiuū
vitatē. et ex p̄maginē captiuū
tuis quā paciūtur in animo
alios intrūtur intrude. velleq;
ſi facultas foret dele iustos q̄s
infestos habent a vita **P**nde ſe
quitur. **A**udierūt phāzei tur
bam n̄m̄urante de illo h̄ et mi
serūt p̄ncipes et pharzei mi
ſtros ut apprehenderet eū. **N**ō
p̄t ſuſtme maluaceus qđ de bo
no dignū aliqd diuulgetur. et
duerberat i animo ſi fama
eis increſcat. **E**cce phāzei alte
ra n̄m̄uris pte de xpo pati
nō p̄nt. habebat eī ih̄ ut
iā pdictū ē vtrūq; n̄m̄uris p
tem. ſolū bona odio erat eis
Et ne iualescet miſtros iuſit
ut eū apprehenderet. que ex mo
dico iā cepat turba laudare
qđ ab eis exspectat⁹ mēſtas
cū veneat nō ſit qđ ip̄e ap̄liora
ſigna facturus. **D**icit cognita ē
axpo p̄m̄ciosa legacio. cogniti
legati cognitiq; legantes. **I**d mde
Dixit ergo ih̄ adhuc modicū
tempus nobiscū ſū. et vado ad
eū qui iuſit me. **Q**ueretis me
et nō iuemetis. Et ubi ego ſum
vos nō poteris venire. Inno
uauit loquendi modū cū miſtros
aspergit. nō tame ad eos ſingilla
tim diruādo ſermonē. ſi ceteri
iudei cū miſtros et miſtri cū eis
aduerte. poterāt hui⁹ modi ino
nacōis cuiusf̄. **C**eu faret⁹. **V**t

qđ festinat phāzei me morti tu
de. et ad tale ſacram⁹ p̄cipare
tempus. cū modico tpe ſim māſur⁹
ip̄e nobiscū. **V**t eū ſenſu heat
iſta locut⁹. qđ ſic ih̄ veneat oīmo
moritur⁹. nec alio mortis genē
excessiſſet a mūdo. miſi ſic fuſſi
occis⁹ mde aut. **L**egatus ſū lega
tione fugaz. cito cōplebit⁹ mille
rū legatois mee. **Q**ui me lega
uit expectat. et vado festim⁹
ad eū qui me iuſit. **V**os autē
q̄retis me et non iuemetis. **N**ō
bono ſi malo aposito. qđ ſi bono
vtiq; iuemetis. **Q**uale nō iue
tis q̄rentes. **Q**uia ubi ego ſū
ſcilicet apud patrē. i eadē ſub
ſtancia deitatis. i etiātate mā
ſuris. vos venire nequitis. qđ
nō credetis. poſſetis ſi credetis
Multa ūba ſūt her. ostendencia
formā dei et ſerui. **M**odico tpe
dixit ſe ih̄ i mūdo māſurū. ſi
nec illo modico dignus exiuit
om̄is mūdus. ut deū et hoīem
atq; factorē ſim i huāna forma
creaturū videt atq; ſentiret. **R**e
qđ dign⁹ eāt mūdus coſuſiōē
ip̄ius. Et cū totiā i maligno
poſitus eāt. benignitate ip̄ius
portuē nō potuit. **S**uit a quo nū
qđ recessit. et recessit que mūſ
a cura ſua dimiſit. **F**ca est. fit
et fiet quesiō ei⁹. nō autē iue
cio. miſi ſapiencie lege ſicut ſop
tū eſt. **S**entire de dñō i bom̄a
te. et in ſimplicitate cordis v̄t
q̄rite illū. qm̄ iuemet⁹ ab hiſ q̄
nō temptat illū. apparet autē
hiſ qui fidē habent i illū. **A**ces
sus ad eū ē imposſibilis. luce em̄
habitat iuacſiblē. fides nūme

ad mītū et ad p̄mū penetrālē
in illā p̄t Imptimenter tamen
intelleverūt hec dñi uidei. Vnde
Diverūt ergo uidei ad semet
ipsos. Quo hic itur? ē qđ non
uuenemus eū. Nuquid addisp
sione gentiū itur? ē et doctiug
gentes? Qđ est hic sermo quē
dixit q̄retis me et nō uuenemus
et ubi ego sūi vos non potestis
venire? Non capiebat uba di
uina p̄fidū pectus, et cū ad illa
conaretur, intellēc nō debitu via
intulit i errorē de si crederent
ih̄m excede a uideis et trāsūtū
ad gentes, quas disp̄sas uidei
vocabat. Ap̄t cultū varū v̄doloz
et qđ nec sub una lege, aut sub
uno sacrificandi studio claudebā
tur. Ad quas forsan gentes si
xpt iussit uideis impossibilis
videbatur accessus, non spacio
tre, aut m̄posicōne aquarū.
aut gressu pedū. S̄ p̄hibitione
legis et dissilitudinē morū non
cēlaenā. Ad qđ gentes quibus
Ex miraculis et doctrinā posset
acceptus fieri eū ab aliis tueret
ita tamē qđ arceret ecclā hostili
potencia si quos cognouissent
ausu temerario, nocendi conatu
ad eū voluisse accede. Cap̄ xxvi
Qđ ih̄e clamauit h̄uitis scien
tes ad aque viue potū. f. ioh̄em

Desideria hom̄ p̄ diversa
Ipsa frustata v̄gancia
in se xpt c̄minatur. I adue
nerat, si ei hom̄es adhesissent
Heres quidē v̄nusdrū ē, et p̄
eū f̄c̄ sūt s̄dā. Om̄ibus bona oīa
factus ē, et ip̄e se oībus offert
om̄oq; iuitat, ut nemo de v̄cū

dia gradiendi ad eū seu de ip̄o
sibilitate cauſetur, ip̄e iuitat,
ip̄e prestat accedendi petendiq;
audaciā. Expōnit ip̄e dona vo
lentib⁹, nō culpatur mechau
ribilis largitas ei⁹, negligēcē
hom̄est qđ ei⁹ dona nō accipi
tur, m̄e desidie qđ ei⁹ b̄ficia
respuuntur. Hinc dicit. In no
uissimo autē die magno festiu
tatis stabat ih̄e et clamabat
dicens Si qđ sicut veniat ad me
et bibat Die festo mediante
ascendit ih̄e i templū et doce
bat. Nūt i nouissimo festiu
tatis die salic⁹ septimo qui cele
brioz ceteris evit stabat ih̄e
i templo forsicē emnēciusso
lito ut i eū oculi om̄i verteret
et audiuerit ap̄ius vox ei⁹ i
clamor de prompta, iuitatio
quidē eat. Si qđ sicut veniat
ad me et bibat. Dicidit vlc
xpt desideria nra que signa
tur i siti. Porro aliud facial
nō possit Non ad simi cor
pis potū offert. Ul̄tra aqua
creauit ab inicio deus decūrie
trā excedente, et fere ubiq;
iuuentur aqua p̄ siti corporis
depellenda, s̄ liquore aliū nō
sensu corporis perceptibile pollu
cetur. Processerūt h̄ui⁹ iuitato
in vocem in typo m̄la gesta
et oracula p̄phetarū, ut pluia
de cognoscetur, qđ sit id ad qđ
xpt voce clamosa vocat. Sunt
ut ipsi israhelitic⁹ i manu
mōysi eductus de egip̄to aqua
i desertō, ubi nō iuueniat imp̄
ta votū. Et acepit ex petra
big mōysē v̄ga p̄cūtē illā

Fragm.

In deserto mudi huius sedibus
incertis vagatur hominum genus
in chil furnu stabileq; tenens
Guisat anhelat multas cupit
langues curta desideria multa
s; non iuuenit in thesauris natu-
re unde facietur. **H**ip natura
appamat aqua. q; a de silice. de
petra his mosaica vga cesa
Omnia in vga contingebant
illis. et bibebant de spuiali co-
sequente eos petra. petra autem
erat vpc; his una vga pauciss;
ptate sua qd; **C**tem vga ostendit
regia etiam et midiciarum
ptate **M**oyses paucies ipse vpc;
est. ut ipse paucies. ipse petra
pauciss. qm semetipm ppa volu-
tate se tradidit in oem huam
generis liberacione. puerio-
nem ad sperata. ut ipse sit pauci-
es et pauciss **B**is nempe In
anima pro tristitia. in corpe
p pena sensibili. **A**quel largis
fime tunc ipis de petr fluentes
aqua rediposis in sanguine. et
aqua abluciosis in baptismo fi-
gurabant. **I**n largissime ut
pcu quo e celebratu redipao
aqua in qua baptismi ordinatur
e. et omnis hoies potauerit ope
sua **I**git. si q; sit redimi. si
q; sit lauari a scordib; ptoz
ad xpm clamante in nouissio
festinatus die in fine tpm acce-
dat qm nos sumus in quos simus
seculorū obuenit. et dicente au-
diat **S**i q; sit veniam ad me
et bibat. **S**ed si no sit veniam no be-
mat. **N**on em accipiet no si-
ciens si situe pte. **A**d sicientes
dutaxat pte est mteco. **S**ic

em p clamarat dno p prophetā
Omis scientes venire ad aquas
no acceptate. pao seu aliqua
p mutatione rerū. s; prompti
tudine i oblique voluntatis.
venire emite absq; illa commu-
tacōe vnu et lac ad multiplices
potus horat aquarū vim et
lactis. **P**otus aquarū ex supi-
oribus liquet. vnu scilicet ad han-
tū evanglice doctrine. lactis
ut p viritate metis et moru cu-
dulcedine bibant ad ymaginem
patruolor. qui lacte piuo et
dulci cu delicioe pastatur. **E**t
in persona xpi pdictū erat Co-
medite amici mei et bibite et
mebriam carissimi. **C**te vnu
mebriās. attende mensuram
Et calix meus ebrias q; pcla-
rus est. **E**t ebrietas hoiem qm
alienatum facit. Clamat quidē
vpc; ut arredam ad eū et bi-
bam. s; vnu ei et mensura
seu vas quo apponitur ori ebrie-
tate facit. illā videlicet qua bo-
citus a xpo ab omni mndo vi-
sibili efficitur. **T**anmo alienus
ut qui ab hac ebrietate secerint.
In hac causa ebrietas rectū.
sobrietas prauū sapit. **E**briet-
vnu xpi ea ymaginem qua ore
pceptū ut iuriante et iurias
ledente et lesiones. honores et
vitupria. laudantes et deriden-
tes. aurū et stercus. notos et
extraneos equa lance derisois
appendit. ut ea filie vno xpi
ebrius tacta libret. **I**git. viciū
e ebrietas. s; no ex vno xpi
ad qd carissimū iutatur. **E**briet
et calix no a se. s; adhuc ex

portione cōtentā. Et mensura
 est qua vīnū p̄mat̄. mensura
 xp̄i fuit oīmo remēstris. qm̄ de
 dit sibi pat̄ ut dicet aduersari
 Calicē quē dedit m̄ pat̄ nō vīs
 ut bibā illū. Ac p̄ h̄ huīmōi
 calix ori cordis appositi p̄ co
 sideātōne. mebriat p̄ amore
 Si q̄s ergo sitit ad xp̄im vadat
 et bibat. Hac siti agebat dñud
 cū aquā de bethleemīto fonte
 sitiuit. Et oīmo xp̄c bethleemī
 ticus erat. Et alibi decuntuuit.
 Quēadmodū desideat cōrūus
 ad fontes aquarū. ita desideat
 aīa mea ad te deus. Suruit aīa
 mea ad deū fontē vīnū. qm̄ ve
 mā et apparebo an faciē dñi.
 Qui ergo vītā desideat. vadat
 ad clamantē altavoce ih̄m. Si
 q̄s sitit veniat ad me et bibat
 h̄p̄e fontē vīnū ad auferēdam
 aram siti habet. H̄ intellect⁹
 uborū ē p̄ filis chore q̄ caluus
 m̄ptatiū. ut ex titulo psalmi
 liquet. id est pro filis xp̄i ī mo
 te caluarie crucifixi. Om̄s q̄m̄s
 iūtentur ad aquas. ad nouū xp̄i
 potū. non tamē accipiūt m̄se
 sūt filii cului xp̄i saluatoris.
 Et his dicit̄ qd̄ ī apocalipsi
 scribit̄. Et sponsus et sponsa
 dicūt vēm. Et qui audit dicat
 vēm. Et qui sitit veniat. Et qui
 vlt accipiāt aquā vite gratis.
 A xp̄o autē deficiētib⁹ dicitur
 Et nūt quid tibi ī via egypti ut
 bibas aquā turbida. Aut quid
 tibi cū via assiorū asinorū ut
 bibas aquā flumis. H̄ec aque
 non faciānt. vita optutā nō tū
 biuit. Et cū solū vē credentes

accipiāt ideo adiectū ē. Qm̄
 credit ī me sicut dicit sc̄ptura
 flūia de ventre eī fluent aq
 vīue. Ista vība sūt xp̄i. si non
 ali⁹ epistolai expedit q̄ ewā
 gelista subiec̄t. Hoc autē dice
 bat de sp̄itu quē accepturi
 erāt credentes ī eu. nondū em
 erat sp̄it⁹ dat⁹. q̄sa ih̄c nondū
 erat clarificat⁹. Sp̄c st̄ ī tyro
 flūimū aque vīue decurētis
 designat̄ ē. q̄ ante ascensionē
 ī qua p̄maxime clarificatio
 xp̄i patuit tante multitudinē
 neq̄ ī tantis signis datur. Fūat.
 q̄m̄s m̄lī an illā insigne do
 nationē habuerūt sp̄m sc̄m
 ad prophetandū. ad sacrificiōnē
 ad facienda miracula. s̄ non
 dat⁹ ante glorificacionē eius
 p̄ resurrectionē p̄ienda ī ascen
 sione monstrandā. Dari quidē
 poterat sp̄c st̄ ante om̄ia hec
 s̄ complenda erāt om̄ia mīste
 ria filii. anteq̄ sp̄c sc̄ ī tāra
 evidēcia ī sōmitū ī linguis
 igneis celebraretur aduentus
 qui more flūimū aquarū vi
 uencū defluvit ī cordib⁹ eorū
 qui accepērūt ad irrigandū or
 bē trārū sicut sc̄ptū ē sp̄us
 dñi repleuit orbē trārū cōtē
 tu tremorū. amoē celestū. di
 uinis doctrinis morib⁹ nouis
 v̄tutib⁹ et sac̄metis salutib⁹
 et imbre miraculorū opplearit.
 Verū q̄a vīde flūia exēt
 reūtitur. ideo sp̄c st̄ flūib⁹
 assimilat⁹ est. q̄a quovent ba
 dit sc̄m trahens quos ceperit
 Cām̄ xxviii qd̄ ev p̄d̄is v̄bis
 saluatoris orta ē disceptato

ex qua int' iudeos dissentio fca
Erat uba xp̄i ē f^m iohānē
om̄o excedentia cōmu
nē hom̄ sensū. s̄ ip̄e pres
tabat uolentib⁹ intellectū ad
hoc edebant⁹ ut audientes
ad eū tota intentione cōtent⁹
et fide morib⁹ se q̄retur. ad
p̄cipiendū ab eo desiderati met
mū vitā. nec eāt ī p̄fendo va
rietas. ut ad acceptos min⁹
uel magis edū videtur. P̄o
pandebant⁹ ut rectia p̄ p̄sa
bus aut aub⁹ capiendis Qd
si nō capiuntur nō ē i retibus
culpa expansis iure venandi
s̄ p̄sces aut aues nō veniunt
i capturā. vementes herent.
sic uba xp̄i venandi ad vitā
hōies om̄i iure de prompta
no om̄is audientes ceperūt
nec deficū semib⁹ siue ubor⁹
s̄ ineq̄litate auditorū. qui nō
eode anno ad illa suspensi erat
Sicq̄ patet diuisitas Ex illa er
go hora turba cū audiſs hos
sermones eius dicebat Hic ē
vē p̄phā aln dicebat Hic ē xp̄c
Quidā dicebat Nūqd a galilea
xp̄c venit Nonne scriptura
dicit. qd̄ ex seminē dauid et de
bethleem castello ubi erat da
uid venit xp̄c Disceptabat⁹
de xp̄o. varie qd̄. ut iudeus
credetur. seu expectut messias
Erat et aliqui enī cognoscēres
ex genere. ex educatione gali
lei. ex ciuitate nazareth. situ
i regione galilee. scientes scđm
carnē genealogiā ei⁹ ex vī
parente iherari scripturarū et
aphet̄. reprimentes dictū

et opinione qd̄ a galilea messias
ventur⁹ nō sit. magis autē a
bethleem scđm scripturā. sicut
nathan de mandato dñi p̄dix
erat dauid Et sicut ap̄betiuā
ante micheas. scđm cui⁹ p̄phetā
responsū fuit a scribis herodi
de xp̄o sc̄scitati ad inq̄sitionē ma
gorū Sed unde iudei cauſātū
i xp̄m. inde accusant⁹ et cont⁹
eos sentēcia iusta diuoluit⁹. qm̄
et xp̄t bethleemita erat. nato
ibidē tpe descp̄sionis orbis. cū
signis et portētis aduenientib⁹
orbi anotatis ī lib̄ gentilium.
q̄q̄ illa nō commendauit stilo.
ac si comedauerit in tac̄. ī poste
rū aboleuit p̄fidia iudeoz. qui
et si nō poterat supp̄me ip̄m ēē
aphetā. negabat ip̄m ēē messia
Sed unde se palliant deteguntur
et implicant⁹. quo explicari
se credit⁹ Dissensio iuxta fca ē
i turbā xp̄e enī Semp̄ int̄ vim
et falsū bonū et malū luce et
tenebras pios et impios iustos
et iustos. hūiles et supbos hū
lit̄ sencientes et alta sapientes
simplices et astutos dissensio
repta est Et si p̄mīta contio
hui⁹ modi dissentiū tandem pa
truit condicio sanctorū. et ī tatu
p̄cessit autumatio discissa de
xp̄o. ut una p̄cū man⁹ ī enī
mitte mitetur. ut capet. s̄ nec
altra p̄sup̄sit ut pauida ī nute
lam Neq̄ alian ī elvangelio
legim⁹. qd̄ tuitionē huāna ali
qn̄ habuerit a sequentib⁹ ī enī
p̄mo is q̄ p̄sup̄sit illuc mādatū
acepit. ut eductū gladiū conser
teret ī virginā Exposit⁹ ēat xp̄c

a p̄e ad tolerāciā adūlōrū. s
volūtas sua mis̄pabilis ēat m̄a
infestat hoc actio neq̄ hinc.
Quidā autē ex his uolebat app
hendē eū? nemo misit sup
illū manū. Non semp agit fa
cultas qd̄ delibēat mala volū
tas que si nō corrigit. facultas
refrenat. aut a potētiorē v̄tu
te. aut a seip̄a min⁹ audare in
effici. qd̄ mala volūtas fuit in
affic̄. Itaq̄ quidā m̄istror vole
bat xp̄m cape. s̄ a xp̄i v̄nute
man⁹ eoz phibi. ta ē. ut ad
uerteret qd̄ xp̄m apphende
nō ēat huāne p̄eatis. s̄ ip̄ius
dūtavat ap̄e volūtatis Caplin
xp̄om qd̄ m̄istrū nō apphēdetes ih̄m
reisi sūt ex quo distepit exorta
ē qd̄ in eū sit scđm verā iusticiā
decernendū scđm ioh̄em solum

Non semp m̄istrū pficiunt
impata maioriū v̄nute
aliqua acti cognoscentes
ēe nequissimū qd̄ iubet. deo
phibenti p̄perā agē magis qd̄
hōib⁹ deserētes alio nō vale
tes pficē imperatiū ecia habe
tes animū male patū nō pfici
cūt iussū neq̄. Plerisq̄ i p̄ma
p̄ma diuulgatione mandati
apparere edictū iubentis p̄fū
ēe iustissimū. Et ubi cū subito
nō exiit i opus mala facultas
int̄dū de ope m̄istruit. inter⁹
modinatū volūtus. Ex hoc a
temperāciā detinēti oportet
m̄istrorū manū. ne subito p̄de
rent iussū. aut illico inferret
in aliis lesionē mandato suscep
tum. qm̄ in subituōne cofūdit.
inotē. talit qd̄ nō valet medela

post vlm̄us. neq̄ vita restituit
ab hoīe cū mors p̄fuit mro
gata. Et sepe post male gestū
liquet v̄tas īnocēcie. cui non
conserit ecia voluntariū remedū
inſerētis. Vnde m̄istrū a doctri
na ſana xp̄i p̄ueni nō illū te
rigerunt. in optimo documēto
facti posteris ne ſubita p̄fici
ant incoptata iuſſa maioriū
Venerūt ergo m̄istrū ad ponti
fices et phaiseos. et diverūt
eis illi. Quale nō adduixisti eū?
R̄enderūt m̄istrū. Nūq̄ ſic locuto
ē homo. Reututur m̄istrū ad po
tifices a q̄bus miſſi fuerāt ad
ip̄ā actionē ſpe frustrateda mit
tentū. q̄ eos ammo irato int̄
rogabant. Quale nō adduixisti
eū? Vt dicerent. Nos nos miſſi
m⁹ ad captura. que iuḡ nō ce
piſtis eū. ut captū deferrētis
ad nos. Apologizant m̄istrū
ex locuōe capiendi ih̄u. qd̄ v̄t
locutus ip̄e. m̄iq̄ ſuerit aliis
ſic locut⁹. Hōies illi erāt. et ſu
prahōiem de vpo ſenciebat. ex
eo quidē qd̄ i m̄afuetudine audi
erāt ibū ei⁹. in quo v̄t⁹ ēat
poſſe hōim̄ corda mutare nō tñ
ptate ſolū cū poſſet. ſecia hui
li pietate auſtientū eoz corda
mutabat. Apparatoes ſeu uſe
uis miſſi p̄ncipib⁹ mansueti
ad v̄bū dñm ſā ſūt. a quo ammo
rū ſedata ſenicia. et corporū
ē prenata facultas. Nullus
ſe tueret. a vbo dñco. ſi adau
diendū aptitūt autē. Hollēſcat
corda dura. p̄matia effugatur
mollescat duricia metis. et ad
aptitudinē agendorū ip̄u mep̄

ritudo reducitur. obliqua rato
redit i rectū. asperū deplanat.
si ammeq̄orā animo v̄bū vita
tis accipit̄. Hui⁹ cemodi m̄stri
mittuntur ut capiat. iudicat et
q̄escat. Et nec i culpa sūt. si ad
meliorā couersi nō pficiunt uſſa.
q̄ nequit suscep̄rūt. Sed nō
obsecūdant iuſſiōm̄b̄ emōſis.
Et fortassis dicet q̄s. ergo i cul
pa sūt serui si nō pficiunt om̄ia
iuſſa muorū. si uiramēto aut
pacto eis se cōſtr̄m̄erint. Eq̄
de si edictū nō adūſatur iuſſie
vitati atq; v̄cūtū. Vbi autē eire
tione cōſiſt̄t iuſſie vitas
v̄tus sūt iuſſiōm̄b̄ oīb̄ pſere
de Adūſus iuſſas nulla leo nlla
ſanxio. iuſſio nulla. s; m re hac
apologia m̄t̄poſita magis pla
cat. Nūq̄ ſic locut⁹ ē hō ſicut
hic homo loquit̄. Ut ex hoc li
queat ideo nō cepiſſe ihm q̄m̄
ſup̄ oīm̄ modū om̄ hom̄ loq
batur. Et ſi calcilacō m̄p̄tho
plaustis uſq; ad xp̄m p om̄is
m̄di originalis homies. et ab
illa p̄ma om̄i maxia rate idu
ſorū egressu quousq; p om̄na
ciones p om̄is erates. p om̄is
trib⁹ pplos et linguis uſq; ad
ip̄m xp̄m nūq̄ ſic locut⁹ ē hō
Ia locut⁹ ut imici faterent̄.
quorū teſtimomo plus affert
iudicio vitatis. et hō eāt ver⁹
ſi ſup̄ hoīem loqbat̄. Et oīs ho
mendax. ip̄e ſol⁹ verap̄. Ideo
nūq̄ ſic locut⁹ ē hō ſicut loq
batur hic qui nō ſolu hō ſi dei
ſilius erat in quo et p que patet
hoīibus loqbat̄. et nūs. Qd̄ et
post om̄ne ei⁹ locutionē de ip̄o

ſcripsit apl's. Multiphaie mul
tisq; modis oīm̄ loquies deus
patrib⁹ i prophetis. nouissimē die
bus iſtis locut⁹ ē nobis i filio.
Ergo nō ab re dictū nūq̄ ſic lo
cutus ē hō. Non ad ornatū vbi
laus iſta depronit̄. S; ad effec̄m̄
Penetrareāt en̄ illorū aiōs
ſermo ei⁹ et imitatiois adiſſam̄
habebat effectū. et de celeſtib⁹
et honestis eāt un⁹ habēs imo
destū m̄ recipiungibile. nichil
pter ratione et vtilitate et or
dine cōtm̄es. eque qd̄ ē totius
v̄tutis et gracie. ordinatū ad
glām et delicatione afferebat
amatorib⁹ vitatis uire ostendes
vitū. et suades ſcm̄ odū eius
paris grad⁹ infallibiles aſten
ſioms i celū. Verūpt̄ i festa fuit
laus iſta phāzeis. ut ſeductione
opinarietur. i cordib⁹ referetur.
Responderunt ergo eis phāzei.
Nūq̄; z vos ſeducti eſtis. Opti
mū eis p̄mo cūctis que a vita
te ſeducuntur. q̄a m̄troducuntur
quo excludi nolūt̄. et beati que
ſecū ducit vitas que ſecū v̄tus
p̄bata trahit. Inferunt̄. Vō phā
zei fallax argumentū qd̄ xp̄o
nō ſit preſtanda fides. ultritu
dimis ſtatū et ignorāciā ex na
tura dices. Nūquid alijs ex
p̄ncipib⁹ credit in eū. aut ex
phāzeis. H̄z het turba q̄ no
nouit legē et maledicā ſit. Sic
arguit̄ q̄ ſides xp̄i daretur
excellēciorib⁹ ſtatib⁹ hom̄ nō
pſone et negarer̄. his q̄ ad ſci
enciam ſcripturarū nō ordinauerē
naturā et i datione hui decimo
fidei eēt acceptio pſonarum

Bed nec dignitati nec statui nō
scientie neq; magnitudini cor-
porū s; huius voluntati consertur.
Neq; credendū ē confit̄ nō posse
huiusq; qd̄ ex supbia maiorib;̄
denegatur. Pmde si pncipes et
pharisei nō credebat̄ in xp̄m nō
ex h̄ admebat̄ ne possent̄ in
illū credere plebei. nec maiorū c̄
dulitas et auctoritas conferunt̄ his
q; credunt̄. nec aliqd̄ admittit̄ si nō
credunt̄ ut si pncipū et phari-
zeorū p̄tmatia xp̄m nō credidū
qd̄ xp̄c nō fuit̄ is qui fuit̄ ne
luit olim i romā apud quos
aliq; habeti nō poterat nisi se
natū placueret̄ Non em̄ facit
rei credere vītate quorū cūq; ac
dulitas. s; qā vēa ē ideo credēa
censetur̄ Attame pmodice obiec-
tū p̄ xp̄o fuit̄ ubo seu facto ad
repellendā p̄uiciciā uideoz̄.
Vn̄ quidē cur auit̄ eos i vsum
rūciois reduce. Dicit̄ m̄thode-
m̄ ad eos. ille q; vēit̄ ad eū no-
te q; vñ erat̄ ex ip̄is. Rūquid
lex m̄a iudicat̄ hoīem nisi au-
diēt ab ip̄o p̄us et cognouerit̄
qd̄ faciat̄. Est expedientis ex-
pediēq; vītatis errore cōtions
ratione reprime. et remittē ad
iusticiā legis eos q; voluntates
pp̄as p̄ iustis legibus habent̄
Lex dei est necno hom̄ rē cer-
nentū nō dice aut fac̄ quēq;
ren̄ nisi p̄uarietōne legis. n̄
alit̄ nisi talit̄ reus quisq; censem-
sus est. ut iuemat̄. reus oportet̄
qd̄ eī sciat̄ reat̄. q; aut cōfes-
sione rei aut veris testib;̄ iūores-
cit. Pmde m̄thodem̄ p̄ cogni-
tione iusticie in eū iudicari.

censebat̄. erat occulto discip̄ls
ihu a quo iā doctrinā vītatis ac
cepat̄. p̄ cuī inoceata se obice
faciebat̄. ne in eū agetur te-
meritate non lege. Sat̄ qd̄
qd̄ si equo aūo audiret̄. iūdi-
cio cōstitut̄ qd̄ iūeret̄. iust̄
et desuissent̄ venā ad mortē
quē inocene p̄ omnia reppe-
rissent̄. Sz nil grauius ad bo-
mitatis subuisionē. ad elidēdū
inoxiū. ad erogandū publicū
bonū p̄uariū destruendū. q;
si conio tota fuit̄. q; si qui ha-
bent̄ i mambus leges. q; p̄sūt̄
qui habent̄ ex lege discernere
agit̄ iūdia. incendit̄ ui. o-
dū vērat̄. placitū dñatur̄.
veritas evilio est alpud quos
eo valet̄ vītus vñus. quo stalla
modica vñ supiecta magno
et rapido flummi ad sapore
p̄mo velut̄ iūctū oleū lignis
igm̄ suppositis manus facit̄ in-
cendū. Hinc r̄nderit̄ z droe-
rūt̄ ei. Rūquid et tu galileus
es. Saritare et vide qz pp̄ha
a galilea nō surgit̄. Et reuſi-
lit̄ vñusq; i domū suā. Imp̄
tant̄ in repbū sensū qd̄ sana-
mente cōsultū ē. et credit̄ a
more patrio p̄ copatriota de-
disse consilii. qui p̄ vītate atq;
iusticia consulebat̄. Indē dicit̄
Rūquid et tu galileus es. q;
p̄ ihū galileo loq̄ris. ut eā mo-
re aut honorande patrie asse-
ris cē pp̄eta. cū milla scriptura
cōtineat̄ illā regiōne honore
pp̄etico illustranda. maxime
pp̄eta magno. quē messiam
om̄s vnammit̄ expectam̄.

¶nde si galileus nō es. cur p
galileo vba diffūdis? Pūsus
hōm̄ mos cū aliquē ad displice-
ciam ceperit. ipm̄ non patitur
nec ei⁹ amicos. ecia pām̄ bei-
tate sibi fauente velut emula
habet Non poterat isti pati
ibm̄. nec ei⁹ amicū sustinet
mychodemū. q̄ ecia magis pro
bēitate atq; iusticia q̄ p am-
acia consilii dedeāt. Et reūsi
sūt singuli t domos singulas de
captione xp̄i cōsilio dissipato
**Ca^m xviii de disceptacōe ortā
in xp̄m et phāiseos sup adul-
teria pumenda s^m ioh̄em solū**

Querūt mpm̄ pros uolue
et cū causā iusta nō habe-
ant querūt et ut evau-
satus faciat m̄dū miserūt ri-
gore iusticie et specie honesta-
tis **Rā cū venisset ih̄c i templū**
et om̄s pp̄ls venit ad eū. et se-
dens docebat eos. Docebat in
templo pp̄t cōuentū iudeorū. ut
pala fiet doctrina eloquii sui. ne
de clandestino possit accusari.
Et om̄s pp̄ls salic̄z plebeius.
erat ad audiendū. cū intentōne
dispari **Sz emula iudia iudeorū**
falso pro iusticia cōsultabūda
eo adūso illico venit calūpna-
tura iudicē. impeditura vtile
p̄dicationē **Adducit aut̄ s̄bē**
et phāizei mulierē i adulterio
depheñsa. et statuerūt eā in
medio et diverūt ei dragister-
het mulier depheñsa ē i adul-
terio In lege autē moyses ma-
dauit nobis hui⁹ modi lapidae
Tu ergo qđ dicas de ea? Hoc
autē dicebat teptantes eū

ut possent cū accusāt. Culpa
penū metu. et hoc solū bomha-
bet qđ ordinar̄ ad pena Richil
penale nisi culpabile. s̄ nō om̄
bus vna pena Varietas pena-
rū ex varietate culpārū ifligit.
Ex ordinationē dīma et huāna
pumendi modus exordiū supsit
Ieo mōsi a deo fuit. i qua iussū
est reū adulteri ictibus lapidū
subiace quisq; morletur. Seruā-
dale lex est qđ iusta et sc̄a est. Et
piū ē ecia p̄cē delinqūti. si tame
pemtenti Cruditat̄ discedū
m̄ misericordia et iudicū dicit
Misericordia et iudicū cantabo
tibi dīne. Adeūt phāizei xp̄m
s̄ temptationē maligna. ut dec-
nat m̄ iusticiā t mām spale
s̄ p̄ qua pte p̄ eos iudicandū
m adulteria est. et id eoz tepta-
no intendebat. ut si p̄ iusticia
decreuerit velut crudelis rens
habeatur a pp̄lo. si p̄ miseria
sit rens i lege que mandat ad
ulteros lapidae Temperat res-
ponsū ih̄c adūtens teptationē
nec m̄ferēs calūpne causam
s̄ ex p̄tis eoz teptationē repri-
mit. calūpna abstulit. et pep-
cit adultere pemtenti **No edis**
serit p̄ iusticia. p̄ miseria nō
p̄mulgit. s̄ cont̄. migritate tue-
hit agitq; ut resculpat eos.
q̄ nō p̄ amore iusticie. nō pro
reuerēcia misereendi. s̄ ammo
psequendi de iudicio equitatis
introgūt Quoz m̄t̄ ceteros ma-
los seu hōm̄ gen⁹ ē velle in-
ferre iacturā sub specie vitatis
et ad necandū de pharetria vir-
tutis sagittā educe venenosā

atq; de umbra pietatis. peltam
 facē ad impietatis tutelā **Nec**
 tam erubescibile uidicetur atq;
 si crīmosū ex actu si deservit
 tegumenta nō q̄ret. Verū his res
 pōnsō nō porrecto iuota q̄slū
 et votū ad cōsiderationē ap̄e
 imq̄tatis eos remisit m̄trosū
Hic autē m̄clmās se deorsū di
 gito scribebat in tra. **I**ntroga
 tūs vbo. sc̄ptō respondet. ut eū
 dentius stabiliq; sit q̄sito iñſū
 si qd̄ sc̄pserit textus elvāgelij
 p̄ternt. **E**t mirū si scriptura
 hui⁹ modi lecta fuit qd̄ nō fuit
 cōmendata memorie. **S**ed id
 p̄ie credendū ē. qd̄ p̄mo dīgito
 miraculose in lapide aliquo pa
 nimenti ut nec puluer iūta
 copia fūerit qd̄ lārū sūlaciōne
 potuisset suscipe. si fuit quidē
 sc̄pseit illā sententiā. quā p̄se
 uerātib⁹ in exquisicōe sūre
 ore p̄culit. **C**ū autē p̄seueraret
 interrogantes eū. erexit se et
 dixit. Qd̄ sine pāto ē v̄m. p̄m⁹
 i illā lapide mittat. Ergo m̄si
 qui culpa caret. accusātē nō p̄t.
Nō aget lege iudex i c̄mīosōs
 si fuit ip̄e c̄mīosus. cū se p̄emā
 torib⁹ c̄mībus sedentes i tribu
 nali⁹ implicetur. q̄i qui eoz
 ecā iusta sententia obtrūcat.
Equidē indubie iudicabit si
 auctoritas adēit iudicandi s̄cō
 omis m̄q̄tas admittit auctori
 tātē. **S**anx itū ex legibus est
 quib⁹ c̄mībus iudeo exanco
 retur. et p̄hibitū quib⁹ nō in
 cūbat iudicū face. **I**n causa hui⁹
 adultere xp̄t maliciā iudeo
 m̄sperdit. q̄ poti⁹ q̄rebāt xp̄m

apt' adulterā accusātē ip̄ apt'
 detestabile adulterū. et legis
 mosarce zelū. illā feminā lapi
 dare s̄cā et si iuste i adulterā
 legis zelo seniebat. iuste tame
 i xp̄m. q̄rentes eū i causa illī⁹
 crīmīae. **V**erito apt' iusticia
 hāc face iusticiā p̄diderūt
 confusi a q̄stientia appōrū c̄mī
 mū s̄cēno et auctoritate xp̄t
 i causa ista usus ē. cui pater
 omē iuditū dedeāt. qd̄ ex eo
 p̄spicūt ē quo sibi respondē
 ausi nō fuerūt. nec hāc mu
 hīre absolūtā ab eo amplius
 i iudicio cōnēme ut lapidib⁹
 subiacet. **E**t iterū se m̄clmās
 scribebat in tra. **I**ld maiore
 affirmatiōne littere. atq; se
 rende sententie dedeāt. iam
 sententia de iudicio excendo
 s̄ nō a c̄mīosīs datū. **E**rat de
 absolūtō adultere mulieris
 audientes autē vñ⁹ p̄⁹ vñ⁹
 exibat. incipientes autē a
 semoribus v̄sq; ad nonissimōs
Maioribus forsan q̄ adulterā
 c̄mīb⁹ tenebant. et animō
 confusi exterritus p̄testati s̄t
 cū exiūent de templo. **E**cce fu
 giūt a iusto c̄mīosī. a vītate
 mendaces. a p̄etate imp̄nſo
 eunt de templo dei. q̄ iā i amīo
 templū vīmo famī draboli s̄t
 erāt depravata mens a veri
 tate cōmīta. a cōsciēcia con
 depnata ecā nō corrigitur.
Quāto meli⁹ istis fūsset si
 xp̄o p̄ide atq; amoē adhesisset
 querētes ei⁹ doctrinā. p̄cāti
 vēmā. cōfisi ad meliore vītā
 q̄ erubescētes in animo. et

facie secessisse. **P**rofunda benignitate seruauit cu[m] eis ih[esu] ut tam
diu stetisset ac eis inclinatus q[uod]
usq[ue] de templo egredieretur ne
ab asperu faciei ei[m] maiore co
fusione umbrarentur. **E**t man
sue ih[esu] solus et mulier i[m] me
dio stans. **E**rigens autem se ih[esu]
dixit ei mulier ubi sunt qui te
accusabant? **N**emo te c[on]cep[ta]uit? **D**ixit nemo dñe Re
mansit solus ih[esu] a societate ma
la iustus ab imp[er]io. quis in
deo a iudicib[us] mequis. verus
a falsis misericordiis a sensu u
q[ui]bus solitariu[m] fieri e[st]. **R**o se
regnat bonu[m] costis a malis d[omi]ni
credit p[ro]d[uc]esse. d[omi]n[u]s eoru[m] utilitat[em]
consultit. d[omi]n[u]s sperat eos ad me
liora converte. **S**ed ip[s]i primates
i[m] malo a constanti[i] i[m] bono se uel
lunt. cu[m] eis argues i[m] vitate odio
factus est remouet i[m] sociato i[m]
vniuersito solus. q[ui] nemo bonu[m] m[is]er
i solus deus. ab omnibus segregatus in eternitate imensitate
quantitate. sapientia. v[er]itate.
pi[et]ate. et ut p[re]stringam in omni
g[ra]mme i[m] omni ciuista i[m] omni modo
differendi. Reluctus a semib[us]
q[ui] a semorib[us] egressa e[st] inq[ui]tas
usq[ue] ad nouissimos. q[ui] no[n] e[st]
qui faciat bonu[m]. nec e[st] usq[ue]
ad vnu[m]. Erat solus no[n] a ple
beis si a maiorib[us] delictu[m]. q[ui]s
ip[s]e no[n] reliquit si ip[s]i eni[m] reliq
uit. **N**ec quepiam de[nt] deserit
si sibi male costi[us] dei[us] deserit
et p[re]teriret. **N**emo causetur
in eni[m] q[uod] a deo deseritus. dei[us]
ip[s]e deseruit q[uod] no[n] deseretur
si prius deseritus a malis eos

ad postremu[m] deseruit. **N**ec q[uod] de
desertus a sapientib[us] sed in cur
ne muliere adultera sociata ha
bet i[m] templo. **E**cce deus esse homo
ecce creator. ecce creatu[r]. ecce
iustus. ecce peccatu[x]. ecce bl[es]tudo
ecce miseria. ecce largitu[r]. ecce
acciopiens. ecce copia. ecce mudi
gencia. ecce donas p[ro]p[ri]a consig
ecce causa p[er]petuas. et conuicta
stabat i[m] medio populi plebei as
sistens, egressis primoribus
constituta tam[en] in spem et metu
Sp[iritu]s erigebat illa ex in[p]el
lato iudice cuius benignitate au
dierat et p[re]sentialiter nouerat
p[ro]inde p[re]cessit ei[m] que no[n] ferentes
ei[m] causationes ab osserat metu
veo insidebat tammo ex culpa
digna plectendi quā inficiari
no[n] poterat. **E**t in[te]r hec astabat
equissimu[m] iudeo qui falli nequit
causam nouit. a quo terguisau[er]i
no[n] p[ot]est. **S**uspensa ista e[st] ad in[te]r*ra*
sententiā. utru[m] veo frustrada
spe aut p[er]cienda metu. **H**icq[ue]
degit omnis vita mortalū ratione
utentiu[m]. quā ex culpa metu de
primit. ex insidia subleuat spe
attame in[te]ri ad quā p[re]te diuina
tur homini nutabunda condicio cer
tus et equis iudeo utra qualit[er]
expectetur. In ista veo causa p[ro]p[ri]a
iudeo iustus adultera ipsam allo
quitur. latur. q[ui] de ipsa sententia
Qui erigens se a sedâ inclinat[ur]
dicit mulier ubi sunt qui te accusa
bant. Ad reddendā gratiā et
hunc adulteru[m] interrogat. iā ipse
illos videat excedentes. **Q**uis
iudeo post accusatiōne editam
tu codepnauit? **D**ixit mulier

Nemo dñe. nemo videlicz homi
si ea interior conscientia accusabit
que quilibz sibi male consilz hoic
accusacē ac stimulaē nō desinit
etiam si desit stimulacō exterior.
Dixit autē ih̄c Rec ego te cōdēp
nabo Si te nō condēpnauit hō
nec ego de⁹ et hō qui vēm p̄tō
res ad p̄tentiacē reuocātē. Et
uelut auctoritatē habens desip
sibi datā. ipām ne lapidaretur
absolut. eam donas pristinē li
bertati anteq̄ fūisset iūdicio
cōstituta dices. **Vade et ampli⁹**
noli peccare Non te condēpnō
q̄a nec ad hoc missus sū sic ut s̄p
tū ē Non em̄ misit de⁹ filiū sū
ut iūdicet mūdū. si ut saluetur
mūdus p ipm̄ Iam aboleda ēat
p mīsciam saluatois illa lega
lis seueritas. et iugū iā cōpū
tēsē cēperat a facie olei. et
donabunt p̄tā cōuersis Recō
et mōdēpnatū libeāt ut vadat
si honesto gressu et iculpato ves
tigio. cū adiecat et amplius no
li peccacē **Igit̄** ipām peccauisse
liquet Rec iūriā facit legi si
nō iūdicat scdm̄ legē conditor
legis. a quo seua mōsayca illo
i tpe. nūc i fine mitis lex eva
gelici venit

Don tamter loqbat̄ xp̄c
de se alii p̄miciis qui nec
agritū poterat p̄tō iactā
ce. si p̄miciat verū. ne bonū
existens cognitū maneat. cog
nosci satagit. non sua re si nostra
Dilucidat qđ ē ut cognoscit. ut
cognit⁹ ametur. amara habeat

sectatoes. sectates fecernātur
atenebris. et lumen c̄ne vite
possideant **D**icas aut̄ **Ego si lux**
mūdi Qui seq̄itur me nō abu
lat i tenebris. si habebit lumen
vite. Lux mūdi nō visibilis et
corporalis. qui sole habet ad lumen
i p̄tūtē dier. lūmā et stellas i
p̄tātē noctis si mūdi intellici
lis et iūsibilis **I**ntiorē oculū
irradiat ista lux **Igit̄** vētas
est. ad cui⁹ lumen iūsibilit̄ ambu
latur. ut nō exorbitent duo
pedes intiores i via donec ve
matur i finiū destinatū. in
tellectus p̄t̄ et affa⁹ et timor
et amor **R**ecte gradi cupiente
hanc luce sequi oportet. qm̄ te
nebre vndiq̄ circūdant. a q̄bus
non est egressus nisi ad lucem
nō euasio nisi p̄ luce. nō deu
tatio nisi cū luce **S**uspirat om̄s
i vita cui⁹ amor insit⁹ ē ab eo
qd̄ de⁹ spiravit in facie hois
spiraculū vite. et fact⁹ ē m
aior vīente. et de⁹ vita est.
et ad similitudine dei homo p̄t̄ ē
Igit̄ appetit ure creatōis om̄s
hō vita. et om̄e p̄petuū si bonū
ē. et vita bona ē ab eo qđ crea
ta est. optima vēo si ad iūrea
tā se teneat Lux ista q̄ nouer
mūdo in carne apparuit diri
git trahit p̄duat i vita addu
tendū quidē nō dixit habebit
vita si habebit lumen vite Est
en̄ lux et lumen Lux ē ipā sub
stantia lumīosa. id lumen qđ
ab ea diffundit ad illuīandū
Ep̄c cū tota sit lux et in eo qđ
de⁹ ipā substancia vitatis si
sequim̄ illū. diffundit i nobis

lumne vite agende scilicet et spe-
rande. ut de stiam qd̄ debam
age p̄ vitu quā ex sua politi-
tacōe speramus. Quā obre ob-
pfectū mīm se pandit ēē qd̄ ē
cū dicit ego sū lux mudi. et
ad sequelā accit cū euestigio
cosurgit oppugnatio iudeorū
Divernit ergo ei phaizei. Tu
testimoniū de te ipso phibes. testimoniu tuū
non est verū. Ex aspectu form-
suo iusta eāt adūsatio iudeorū
non plus q̄ de hoīe puro cre-
dentiū de ihū. Et nemī p̄ ex
cessu de se ipso loquēti credidū
est. Secus esset si ab hū remo-
di magnalia de ipso loqrentur
quib⁹ ab re prestaretur fides
dū credibilia nūciat et possit
etia nō impie adhiberi fides
de se verū dūcib⁹. etia si sup
id qd̄ ē homis nō attollerent.
H̄z cū ea q̄ dicuntur excedant
ōmo huāne intelligēcie faculta-
tē et aliterē. si nō infra tamē
mitia et nō sup̄ hoīes estimatur
difficile t̄ credulitatē veniat.
Vnde phaizei ad vpm eregi-
one insurgit qd̄ suū testimoniū
nō sit verū et t̄ sua cū ex aliq̄
lege nemo accipit̄. testis milio-
nn⁹ et iudeo. H̄z secus in hac
causa ih̄c afferit de se ipso t̄
auctoritate rei et ubi factus
Vnde respondit ih̄c t̄ dicit
eis. Et si ego testimoniū pha-
beo de meip̄o verū ē testimoniū
meū. q̄a scio vnde venio et
quo vado. vos autē nescitis
vnde venio aut quo vado. Ex
etia sciencia vpc̄ sibi vēdūt
t̄ vbia suis p̄p̄is vītate et au-

diencū fidē ut credat qd̄ loqe.
Et ex ignorācia iporū obſiſten-
tiā iudeorū impbat contēdōre
cū ipē de se ipso plēna sciētā
habeat. noscatis p̄fessū. et in
dei a nesciētā teneant̄. ut
adūtū et regressū eāt ignorēt̄.
Ac p̄ hoc verū ē testimoniū
scientis. falsa contēdōt̄ nesciētā
Pēcū et eos impbat
qd̄ carnalit̄ nō ex vītate iudicāt̄
cū p̄fari. Vos sedm cu nēm
iudicatis. Vt̄ dicēt̄. H̄dīm ea
q̄ vident̄. fertis iudicū. dū
taxat t̄ me carnē intuentes.
carnalit̄ me sape. atq̄ sicut
mente solū carnalia ſup̄tis iudi-
catis. vnde iudicāt̄ vītā a vītate
repbat̄. carne ſola videtis. ſub
ſtāncā alia nō cognoscatis. Pm
de ſime luce aſſerit̄ qd̄ cu carne.
H̄z ſeq̄la exegi nō ex carne. si
a tenebris eximo. nō de carne
ſi vītā pollicor nō p̄ carnis au-
toritatē. q̄uis paulo p̄ redēp-
tions p̄cū ſit futū Aliud ē vī-
me luce mudi ee p̄dī. credi-
bile ſolū t̄ via. t̄ patī vēo m-
tibile purgatis ſue beatis
Aliud ē vnde ſequelā quero.
q̄q̄ nemo ſequi poffit huāno
more. n̄ qd̄ pure intuer̄. Et
mea doct̄na vītā t̄ quibus me
p̄tuli ad ſequendū. depello tene-
bras nō ex carne. si ex illa iſal-
libili vītate Dabo vītā nō de
carne t̄ modico moritū. ſi de
imortali ſubſtāncā deitatis. H̄z
nō intuer̄ vos carnales. Ideo
ſedm carne iudicatis. ego non
iudeo quēq̄. ſaliz ſedm carnem
ſedm vītate. Inq̄t̄ em aplūs

Est autem iudicium dei secundum vitam
 Venit omnis hora dolorum terror
 quoniam non secundum exteriora sed secundum interiora iudicabit ihesus Igitur nemo sibi applaudat nemo se deludat
 quoniam ex vehementia iniuriarum affectio
 rum soli deo cognitum ad hunc et alterum sorte dimum iudicium erit
 nulla tergiversatio vita mundana Et
 ex hoc christo secundum vitam iudicare
 se assertit quia solus non iudicat
 Et si iudicio ego iudicium meum ve
 rum est quia solus nos sumus sed ego et qui
 misit me pater Et in lege veritatis
 scriptum est quia duorum hominum testimonium
 est verum Hoc eo quod semper cum filio
 patre est filius quia cum patre suum ve
 ritatem approbat esse testimonium produn
 cens in mediu[m] legem a se mosse
 datum quia in nullo suspectum hab
 ebant uoles eos potius quam patrem
 dicere testimonio scripturarum ha
 ne actum semper et dictum est in discip
 ulis a ihesu et in mores postle
 ros derivandum quod iustine scire
 et probabili vitate non fuisse no
 arrogancia mentis concurreti qui
 nobiscum non perbandit sua et ad
 imppbandit nostra ueritas causam
 agitando concitantes allegavit le
 gem iudeorum velut doctrinam a
 se alienam et ipse illa dedecat si
 ex scripturis quibus fides ipsorum
 inhereserat dicta sua validat et
 repromittit primaciam iudeorum Ideo
 addidit Ego sum qui testimonium
 phibeo de meo ipso et testimonium
 phibet de me qui misit me pater
 Plures in superioribus tactum est qui
 tenet patrem de filio testimonium prout
 Et cum opponere amplius nequiveret
 essentibus conciti et addimam ques

tionem novis magistris facere
 misi sunt dicentes Vbi est pater noster
 Quoniam in hac vita testimonium suum
 vendicabat ex parte ob hunc iudei
 de vita interrogatur cum ipse secundum
 carnem iudicantes credentes esse ioseph
 ex quo non potuisse christum de se esse
 re tamquam impudenter animi
 primaces quia in malo cum concitatur
 cum in responsione deficiunt aut se
 contumaciter in blasphemiam aut ea
 interrogant quibus non possit dari
 honesta gratia seu uera respon
 sio neque apologia fieri sine de
 decore respondentibus Quia ob rem
 isti de patre ihesu interrogantur put
 sibi loquendi serie insultanter Ut
 quod promittit vita homo mortalis
 quod si quis te sequatur beatitudinem
 vite Ut quod nobis tibi repug
 natibus quod tuum testimonium non
 sit verum ex auctoritate patrem
 assueritudo validius facies Et
 dissere de patre ubi est pater
 tuus Romane agnouimus Non
 ne mortuus est Romane homo inter
 ceteros forte delectus Romane
 carpentarius Ibi ergo par
 tuus de cuius patrem te iactas Et
 per ea conatus insurmate ihm
 unde se potentem facit Verum
 quia non de carnali parente si de
 deo patre christo auctoritatibus dicta
 facta et omnia gesta eius Endit
 ihesus Regi me scitis neque patrem
 meum Si me scaretis forsitan et
 patrem meum scaretis Super de hac
 ignorancia iudei arguti sunt cum
 depulsio est per scientiam relationem
 ut cognitio vnius relatuorum et
 cognitionem altius trahat Hoc
 uba locutus est ihesus in gaucho philacio

Docens in templo Nō abs re
p̄ evāgelistā cū tēplo descriptus
ē locus i templō ubi talia uba
ferebant. Nā si ḡazophilacū
locū consuatois diuiciarū ē the
sauroz̄ tēpli uolum⁹ autumāe
ad cōceptū om̄ diuiciarū uba di
cebantur. cōpositōne pollucita
tōnis melioris scilicet lucis. eua
stomis a tenebris. et habende
uite p̄petue Igit̄ ut cōtempnāt
trena iuxta ea celestia p̄mit
tūtur. Si v̄o exedrā popula
rē templi locū ḡazophilacū
ēē adūtim⁹. m̄ sp̄ futuorū
magnoz̄ bonoz̄ plebel a xp̄o
fuit. cū eis ab ip̄o dogmatiza
batur in eorū loco i templo.
Et iuitant ad sequelā rē lucis
male agentibus odiose. ut ne
ip̄i male agant. ne m̄ tenebrē
remaneant. ut ab ip̄o accipiant
doctrinā agende vite. qui a iu
deis et pontificib⁹ tēpli obliq
mia fiendoz̄ i doctrinā et exē
plo male suscepant. Et nemo
app̄hendit eū. q̄a nondū venit
hora eī. Qd̄ sepe i evāgeliō
scriptū est qd̄ ih̄c tent⁹ non ē
nondū sua hora insinuat ip̄i
mis̄ ad h̄o astutissime volūtates
et cōsilia phāiseoz̄. et data
fore apparitorib⁹ madata ut
xp̄c capetur ad mortē et ip̄i⁹
dūtavat moriendi p̄tare atq
volūtate. cui nō p̄ualebat alia
queq; mala volūtas sive facultas
Cām xxvi Discepta⁹ exor
ta ex eo qd̄ ih̄c q̄situs nō iue
met⁹ a iudeis in p̄ecato suo
moriuntib⁹ secundū iohāmē
folium

Sep̄ iturū se p̄duoc̄at ih̄c
illo unde veneat ad illa
p̄ficiendū p̄tēa missus
erat. ad vaditionē ei⁹ ānecte
bat indeoꝝ frustranda questionē
et exitū c̄miale. et impossibili
tate seq̄le dices Quo vado et q̄
retis me. et m̄ p̄tō v̄d̄ moriēm̄
Quo ego vado vos nō potestis
vemre. Vadit ih̄c ut ho nō ut
deus. vadit ad apositū sibi a pa
tre i cruce sup̄ om̄ia memorabile
certamē. m̄ quo mories vulneri
bus volūtans dedit oib⁹ malis
et omnib⁹ adūsantib⁹ ad salutē
guale q̄fictū. Vadit ad eū qui
misit illū nō aliquo motu immobi
lis et immutabilis deitatis. nec
eo forma dei afferit se basurū
Vadit post officiū horridi luḡ
post relictū sepulchri techā. re
sup̄tūq; corpus. penetratur usq; in
ascensione celos. admittente sumū
verū deū patre. Querendus eat
nō intēcone memendi. que qui
recte q̄sunt iueat. et semetip̄m
ex toto q̄rentib⁹ ut iueat offert
vñ scriptura dicit. Cū me q̄sidentis
m̄ toto corde v̄o nūc iuemar a
vobis. Toto corde q̄rit qui non
i alia distrahit. nec aliud cū ip̄o
nec p̄t̄ aliud ip̄m. et om̄i affer
tionū studio ad ip̄m habendū se
cōtulit. Et uelut male q̄situs
corrupta intēcone obliq⁹ studio
iudeis dicit. et i p̄tō v̄o mori
em̄. In quo p̄tō. Infidelitatis
atq; p̄fidie. atq; impenitencie
p̄ male gestis. Bz aliud ē facere
p̄t̄m. aliud viue i p̄tō. aliud
viue ad p̄t̄m. aliud mori i p̄tō
aliud illud enestigio patratū.

corrige. aliud cū vnu et idem
crebro iteatur. aliud cū vnu so-
lū tpiis longeuitate duruerit.
auctore ad penitentiā nondū
cōuso. aliud cū consuetudine m-
duerit emendā. Peccat omnis
qui nō venit ad dei legē. et q'
acceptā trasq'redit. et q' negli-
git observatiō p̄missa. Vnuit i
p̄co q' patratiū nō corrigit et
diluit penitentia. eā si nolit
amplius addē p̄ effectū. Vnuit
ad p̄am cū semp male agendi
suspirat affectus. et pficit facul-
tate. cui melius aut mīm̄ eet
piculi si m̄ p̄co morētur. q̄ de
prauata voluntate viue ad p̄am.
Corrigit euēstigio qui p̄ actio-
ne ei⁹ sine m̄posito tpe vēa pei-
tencia ducitur. Vnu iteatur cū
se q̄s vno vicio mancipauerit ad
efficiē ei⁹. ceteris ab int̄coē semotis
dittame solū vnu reus etiā si
ab aliis caueat oēm v̄tate offen-
dit. emulā p̄im⁹ habens. Du-
rescat ex tpe patratiū malū. et
si nō multiplicet ex ope. multi-
plicatur ex tpe. ut si q̄s homi-
nidū solū fecit nō addēs malū
sile uel diuisū cū i penitencia
venire cōterpint illi⁹ patrati-
seleis. Peccandi consuetudine
se vestiuit q̄ delitacionē culpa-
bile et peccāti libidinē et ad
vnu reuū indifferēciū eo p̄duuit
quo edendi bibendi dormendi
quiescendi induendi ē p̄ducta
necessitas. Iudeis v̄eo a xpo p̄-
dicatur qd̄ s̄nt i p̄co infidelita-
tis ab inquisitione frustā omnino
morituri nō qd̄ p̄dicatio xpi
alit. ecē nō posse statuat. si m̄si

49

resipiscāt. **Quo ego vado vos**
nō potestis venire. Ad q̄rendū
et inueniendū Dicebat ergo
iudei. Nūquid m̄ficiet semet
ipm̄ q̄a dicit quo ego vado vos
nō potestis venire. Ut sup̄
et hic carnalit' intellexerūt
iudei dictū dñi saluatoris. **N**a
ibi diverūt. m̄quid i disp̄sione
gencū itur? est. **Hic** v̄o di-
cūt. Nūquid m̄ficiet semetipm̄.
Obscurit atq̄ sup̄bus intellectus
sem̄ in rep̄ba p̄te m̄ptatur
vba iustorū. afferitq; ne pie-
dictū qd̄ totū de pietate veit
Resculpsit eos ih̄c ostendens
vnde iporū intellectus tenebris
tegebatur. et dicebat eis. **D**os
de deorsū estis. ego de sup̄mis
sū. **V**os de mūndo hoc estis. ego
nō sū de h̄o mūndo. **O**mnia crea-
ta deorsū sū ab eo qui condidit
nec huān⁹ intellectus assurgit i
diuina qui natura deorsū est
m̄si lumine fidei illustretur.
Et cū ho sit factus adymagi-
ne ei⁹ qui de sup̄mis est. vicio
sa cōcupiscentia traxit t̄ma-
ut p̄t id qd̄ natura nō attollit
i alta etiā culpa voluntaria
plus delectat. et intellectus
mūndo copulato. et inferiora
dilectione querens intendens m̄
illis sp̄ens se i eis bon aliqd̄
repturū p̄ter legē reb⁹ impo-
sūt non intelligit ea q̄ dñe
dicuntur. potius credes intel-
lige puerit audita i seipso
ante puerit. **D**eorsū creatū
existens. ratione habens et
voluntate inclinatū ad sua infe-
riora efficitur. m̄tra illa etiā

minoratur si non natu ex vicio
non habet aspectum ad id quod omni p
cellencia curta pcellit. Et quo
se p superbia umm in superiora
percolliit eo amplius in inferiora
deicitur. Sic lucifer de celo. ad a
de padiso. nabiugodonosor de
solio regni sui ab omnibus abiectus e in similitudine animalium factus.
Et de pueris dicitur. Hoc cui in
honore est non intellexit copia
tus est numeris insipientibus et
filii fratres est illis. Et inquitates
ad inferiora grauiat. ut scriptum
lecturum. Quem inquitates mee
supergressus sunt caput meum et
sicut omnes graue grauiate sunt
super me. Banata est etiam a ihu
mulier a tali iniustitate dece
re octo annis deteta. ut non possit
sursu aspirare. illos insinuas. qui
vicio facti sunt deorsum. et ad su
periora truitum metis non leniat.
Et mudi amicus eius efficiens
in tanto efficiens factus est illo. ut ab
eo separari ad modicum nolit. phor
rescatip de separatione sermone
Ihc de supermis. iudei de ymis erant
Ihc non de mudo. cuius in qib
argerebat. iudei omnes eius
specie anno actione possibili
amplectebantur. His quidem diffe
rentes sectatores ipsi ab aliis ce
teris sectantur. Et cum hunc essent
cum incredulitatis intrulit eis ihc
Omo vobis a me moriemur in pccatis
vobis. Si ergo non crediditis quia
ego sum moriemur in pccato vero. Pre
dixit ihc non ut eueneret iudeis
sed quia sic futurum erat eis ut mo
rarentur in pccato incredulitatis.
In quo mori est omne melius pccatis

hunc redepotis et eis in pena so
ciari qui credunt et contremiscunt
quos in culpa procedunt homines non
credentes. ad quorum imperium
dicitur. Demones credunt et contre
muscunt qui plerique homini non cre
dant neque contremiscunt. plerique cre
dant et contremiscunt nemo tame
contremiscut ex deo. aut ex christo
nisi credat eum nulli vero credunt
et contremiscunt. sed non operantur
ex fide in fide. sed et quod credunt
contremiscunt et operantur et hor
e laudanda et digna conditio
**Canticum xxviii interrogatio ihc quod
est asservit se principium secundum iohannem**

Ihesus Christus docendi propositio
familiabat. ihc quod ad credi
litatem sui actus videos quibus
primocredit eloqua sua et ali
os demeceppe. daret hoc lecturam in
evangelio. huiusque rei causa re
mittenit iudeis accidente christo ma
iores pluviales profundiores discip
ulaciones quod ex aliis dictis fasces
in christum et iudeos exorte sunt.
Id in ista disceptacione. cum de mori
endo in pccato incredulitatis pre
dicetur eis. ut se huiusmodi
incredulitati asservant non teneri
callide de persona saluatoris
interrogant. Dicebant ergo ei
Tu quis es? Ut illum supponit
hec interrogatio facta est. ut se a
credendo auerteire vellent
Credenda sunt cognita illa quae
sunt homo inapprehensibilia et expe
dientia homini intellectum. Te quidem
cognovimus et oem cognitione
tuam. ad quam cognitam non est oport
tuna credulitas. Ihesus. ut homo
natus. educatus. et consumatus es.

mole corporis ut ceteri auctus.
 et etate mensurant? Qs ergo es
 ut te credam? q̄ apte cor noscim?
 Et cū ih̄m ip̄i solū ex ip̄e meti
 rentur. ip̄e de c̄mitate respon
 dit **Dixit eis ih̄s p̄ncipū qui**
 et loquor vobis s̄cōn q̄o neq̄
 vos venor ad fidē q̄a h̄mo sum.
 seu ex meo stigmate cognito vo
 bis. neq̄ q̄ nutrit⁹ aut cōusat⁹
 ut h̄o. aut calculat⁹ cū ip̄e. aut
 eo h̄ms pdico uobis et m̄t̄m̄at⁹
 sū mortē. s̄ q̄a de⁹ cū h̄oie et n̄⁹
 m̄ ip̄e uobis fatus. qm̄ ego p̄n
 cipū qui loquor vobis **Pm̄ q̄**
 dē m̄ quo creatu sūt om̄ia ut sp̄
 tu ē. In p̄ncipio creauit deus ce
 lū et fr̄a. Et p̄ncipū ante qd̄
 m̄chil. qd̄ i posterū ioh̄es aste
 ruit. In p̄ncipio erat ubū. Et
 p̄reuelationē ioh̄es vidit. Ego
 sū alpha et o. p̄ncipū et finis
 Et p̄ncipū et origo vite v̄tutis
 et gracie. **Igit̄. nō me p̄ etates**
 apud vos m̄ppba cogitatione cē
 leatis. ut me scdm̄ carne de v̄ra
 gente natū iudicetis. nec aspi
 ratis etatē. quia ut ho multis
 v̄rm̄ inferior sū. **Sz cū me int̄**
 rogatis q̄s sim abscedat temp
 tatio. appellat̄. calumpna. preſto
 sit fides. illā responsioni date
 ut nō moriam⁹ i p̄co v̄ro. Ego
 sū p̄ncipū q̄ loquor uobis. q̄
 aīq̄ loquor. **Et m̄lta habeo uo**
bis loqui et iudicare. s̄ q̄ misu
me veras ē. H̄abebat multa
 ih̄c loqui cont̄ iudeos. et eo ml̄
 ti quo ip̄i m̄lta peccauerūt. et
 peccabant. et iudicāe ip̄e debi
 to sup̄ eos de m̄credulitate ip̄o
 ad ip̄m. ex eo qd̄ v̄rno erat

ille qui miserat. in cui⁹ aucto
 ritate loq̄batur. P̄inde dicit. Et
 ego qui audiui ab eo hec loquor
 i mūdo. Hepe dissertū est ih̄m
 aliud nō fuisse locutū q̄d ac
 cepit a patre. ad condēpnato
 nē m̄credulorū. et ad cofirma
 dā credencū sp̄em credo dictū
 ē qd̄ v̄bū eructauit v̄titis
 p̄t̄ dictūne v̄rno patet.
Et nō cognoverūt q̄a patrem
 ei⁹ direbat deū. Cognoscē deū
 patrē nō ē facultatis humane
 m̄site tantū fidei officiū est.
Tempus tūne quo credendus
 erat app̄ent. Cū exaltauit̄
 filiū hois. tūc cognoscetis q̄a
 ego sū. Et a meip̄o facio nich
 il. s̄ sicut docuit me pat̄ hec
 loquor. Aperit crucis m̄steriu
 futurū i filio hois. nō i filio
 dei patris ex sensu penalita
 tis. q̄q̄ eccl̄a i illa passione
 dei filius inseparabili v̄mone
 puerit cū filio hois. Et exaltu
 tionē appellat̄ negotiū passio
 nis. qd̄ xpc̄ ēet exaltundus
 ad penā. et ad mortē publice
 tolerandā tāq̄ publicus reus
Tūc m̄tāta toleracōe penarū
 in tāta abrectōe hois aboledi
 in tāta seu p̄fidia iudeoz. in
 tāta dēlictione a curis. a
 notis. i tāta exēcūtōe iudicii
 tā pueri desup̄ elucidandus
 erat qd̄ ēet filius dei. ut quē
 iudei negauerāt. mūdus insen
 sibilis cōmotione varia faret.
Et i lege periti a p̄phetis p̄
 momiti quē nō crediderāt te
 tilitas testaretur dices. **Vere**
 filius dei erat iste. **Necnon**

et plurim iudeorū p^{ro}p^{ri}a eval
tationē in cruce, p^{ro} aduentū
sic prodicatibus aplis sunt cog
noscētes in fide quod ihc est, a
quo est. quod loqretur. in qua
veritate loqretur. Et ideo i illa
exaltatione pro cruce, et p^{ro} illa
in cognitione venit ex eo quod
adiecit. Et qui misit me me
cū ē. et non reliquit me solum
quod ego quod placita sunt ei facio
Semp **H**ecū i oībus actionibus
eius est deus pater qui insect
eum. et modius promisecit est quod
omis actio transcritis. Et si dei
filius i assūpta carne delictus
est. non tamē solū a patre se
faret. ex delictū. quod omnino
impossible censendū quod filiū
a patre promodicū auelletur
aut quod pater a se filiu sequer
ret. neque quod assūptū fuit. ex
potuit phaizeū. Ex quo id sen
tiendū quod pater semp fuit cu
filio assumente carnē ex ipse
sicut exireat ex etiūtate nec
non et filii placite actiones me
rito exigebat solitudine a pa
tre filiu non habere. quod placi
tū patrū semp agebat. **O**vi
nā i membra tulis virtus capi
tis derivetur. ut ne soli relm
quamus semp dei placitū faciam
Cam xxviii Erat disceptatō
int̄ ihm et iudeos de vero discipu
latu et de libertate quā vitas
confert sed in iohem solum

Omnis doctrina et omne quod
docteur omis quod doctor
trifarie prostruit ad do
cendos primo ut bennat i scienc
iuit credulitatē eoz quod tradidit.

Sed omnis ut i traditis et acceptis
maneat memoria et affectu
et actione cognitū. Tertio feus
tus ostendit. **O**mne em*culm*
ome studiū omne quod libz agor oīs
in fine in fructū i promisitendū
alias prot ordine est homi in
tiones siliter et actiones. **O**mnia
quippe suā iure ordinatur ad finē
Sic quidē doctrinādo egit doctor
eximus doctor quod forma ihc.
ut primo doctrinādo eviget fide
exhibita vero suadet firmitate
et monstrat veritatem. **P**roque
scriptū ē. **H**ec illo locūtē multi
crediderūt in eum. Ide talū loq
bat. ut credetur in eum et cre
ditū ē. et suadendo i doctrinā
sic fide suscepta substanciam
fructū exponit. **D**icebat ergo
ihc ad eos quod credebat ei iudeos.
Si vos maneritis i sermōne meo
ve discipuli mei eritis. et cognos
cetis veritatem. et vitas liberabit
vos. **V**os qui credidistis in eum
audiendo sermōne parū vobis
est misi maneritis i illo. in quo
manetis gloria mei discipula
tus ornabit. qui solū i auditū
non ē neque i sciencia neque i cre
dulitate cocepta datus veribus
Si mansione pro actions. ne si
at quod dicit ad vitior et ad ipso
sitū studiū ut i manatio ad pro
ueranciā referat. ne quos repe
rat quod iure dimisit. neque gradū
figat. ac si sufficienciā habet
actorū. Primo i ampliora se por
rigat. ea consideratione quod in
vitute nouicus non professus. non
sibi visus dignū aliquid egisse
Sic quidē manet i suscepta dor

trima verū discipulū xpī facit
 cui⁹ doctrina veritā certa. suauis
 vitutis cognitione prestus. q'a
 veris xpī discipulis datur cog-
 nacio vitutis. qm̄ xpī om̄e qd̄
 docet veritas ē. que cū cognita
 puit confort optabile ab oib⁹
 libertate. **M**ultis piculis sub-
 iacem⁹. a varnis malis qz dñis
 tyrānico pessundam⁹. a quib⁹
 satigendū ē consequi libertate
Sola vita ea largitur solis.
 Veris discipulis saluatoris. **I**cbit.
 Libro bñ iob qd̄ septē mala co-
 hert hōies p̄mē. a qb⁹ ip̄e libe-
 randus ēt. **I**n sev ebulaclib⁹
 liberabit te. et **I** septiā nō tan-
 get te malū. **I**n fame eruet te
 de morte. et i bello de manu gla-
 dii. **A** flagello lingue abstondeis
 et nō timebis calamitate cū sup-
 uenient. **I**n fame et tempestate
 ridebis. et bestiam tē nō formi-
 dabib⁹. **S**eptē hic mala huāmoi
 serie numeratū. mors. gladi⁹
 flagellū. calamitas. famē. te-
 pestas et bestia. **M**ors separatio
 a vita ē m quā nequit s̄ morta-
 le rationabile ip̄e creaturā ne-
 cū vita vēa societur. et her est
 mors scilic̄ patim ad mortē. de
 quo iohes i canonica sua dicit.
Est patim ad mortē eā p̄ illo di-
 co ut roget quis. **O**m̄s misericordia
 p̄am ē. et ē p̄am ad mortem
 liberat ei. go vita cognita dis-
 pulos xpī a morte pati et dāp-
 nacōis et nō. nō a morte qua sp̄c
 et caro abiūce disiugūtur. Gla-
 diis atroce et ineuitibile p̄se-
 cutione. **I**mmuat. t̄qua veitas
 tuetur ei alūmū. nō ut ne paciat

s̄ ne succubat. **A** posita sibi spe
 i pollicitatione indefectibilū
 bonorū. **V**eruptamē in bello
 educitur gladius. ut adūsai⁹
 obtrūctur. occultū et uestimū
 ē bellū. **S**ic ē gladius om̄e vi-
 delicet qd̄ a vita q̄ de⁹ ē secat
 et diuidit. que vita depulit
 flagellat lingua neḡ om̄e
 hōis bonitatem. **B**z p̄tegit vita
 a resticulosis flagellis. ostendens
 lingua dolosa non posse
 dare iacturā innocentib⁹. ama-
 torib⁹ ev⁹. a quo flagello pro-
 tectus ioseph i egypto. damel
 a satrapis regis babilonis. su-
 fama p damele a sac̄dotibus
 falsis. **R**ec lingue huāne fla-
 gellū verbeat apud deū. ubi
 vita si testis et aduocata est
 tuetur sibi familiarē ne luat
 falso suspicū si nō i veritate
 peccauit. **C**alamitas ubiqz
 adest. maxie vacuitas dñi
 norū bonorū atqz v̄tutū. Ve-
 ritas autē suū nō s̄nt vacui
 possesse. ostenditqz vnde pos-
 sit aia mā repleri educes in
 aptū p̄fuctore rei defectū.
Et cū famis nō pams et vī
 s̄ audiendi vñū dei sepe affu-
 erit vita tollit. **S**oleat hōies
 altinatōnes tpm phorves cere
 ut si asperē s̄nt tempestates
 vocātur. s̄ veitas q̄ tpm vi-
 cassitudines nō patitur. libeat
 sibi asciscitū ut cū tpe qualita-
 tibus anime varietur. **B**estia
 terre serpens antiquus est an-
 fractuose moedēs sup pectus
 suū in tra. et tra scilic̄ trem
 hōies s̄t abus ei⁹. et insidiat

a factorē seruat⁹. Qd igit⁹ in
faciendo p̄tēm sc̄rū q̄stut⁹ seruat⁹

calcaneo femineo. videlic⁹ aut̄
torū effemīatorū qui sūt in
tra. ut sc̄u trahat ubi et ip̄e
p̄ditus est bestia tre idō dī
q̄a cont̄ ortos i tra e con̄ssus
ei⁹ De celo quidē fuit elect⁹
nec locus ei⁹ amplius tūento
ē ibi. s qm ip̄e mendax ē et
pater ei⁹ ut subiect⁹ sept⁹ ē
ideo sola vīta liberat a men-
dace. Liberat ecīā vītas a q̄
bus expetebat liberari da-
uid dicens. Libera me de san-
guībus deus de⁹ salutis mee
sc̄līc⁹ a p̄cis que sūt appellata
sūt Om̄is libertas a malo et
in bono a vītate p̄edit ad ve-
ra libitatem n̄ p̄ter ip̄am valeat
sic ap̄ha dicit Argentū eorū
et aurū n̄ valebit liberare
eos in die furoris dñi Et ali⁹
idem canit. Qd n̄ libeauit
ab indebita culpa n̄ libeabut
a debita pena ip̄lecta de iusta
sentencia. Sed n̄ intelligebat
iudei ē libitatem nisi a seruitute
qua solū ē subiect⁹ corporis in-
p̄io superioris autumabat. Hinc.
responderūt ei. Hinc abrahe
sum⁹ et nemini vñq̄ seruum⁹
Quomodo tu dicas liberi eritis.
Ingenitatem ex traduce iudei
sibi vendicabant. asserentes se
nemī seruorū iure seu more ser-
uitutis obsequia p̄buisse. q̄se
liberandi n̄ cent. cūse non
cognosceret ē addictos seriu-
tuti. sc̄dm carnis consideatio ne
seip̄os metientes. Respondit
iht eis. Amē amē dico vobis
quia om̄is qui facit p̄tēm ser-
uus ē p̄tēi seruitutē criminis

senciebat iht n̄ fortunē. iudei
v̄o fortunē n̄ c̄mis. Et mirū q̄de
qd hō seruus q̄stut⁹ opacoris
sue. n̄ artifices m̄la efficiant
m̄la hoīes operetur ad eorū
utilitatē. n̄ ut his opib⁹ colli-
beant seruitutē fabricat quis
domū et cētā talū que in usū
huāni obueniūt. ut ip̄a vīlit⁹
seruat. n̄ ut eis a factorē ser-
uat⁹. Quid igit⁹ i faciendo
p̄tēm factor q̄stut⁹ seruus
eis. ¶ Cuius eius. Qd n̄ est. p̄tēm
enī neḡ naturū neḡ substancialē
neḡ aliquā entitatē habet. Ho-
natā ē substancialē habet et posi-
tiū ē. q̄mo seruat ei qd n̄
est. Quale dabit seruitutis
obsequiū. In quo m̄strabit⁹
Fit patēm p̄terit actio remanet
factor. Igitur ei⁹ qd ē ad id qd
n̄ est que p̄t ē cōuenio serui-
tutis. Patrona enī sentencia
saluatoris p̄empt⁹ est. negari
n̄ p̄t. ut dixit ita ē. Qm q̄ facit
p̄tēm seruus ē p̄tēi. Id vō dixerū
qd cū ex mala voluntate actio ma-
la pueniat. que et si transeat
voluntas tamē mala cū actione
mala n̄ transit. remanet qdē
cū male imperanti hō ab ea pes-
sundat⁹ i multis pueris actioni-
bus seruat. q̄d superiori p̄tēte p̄ gra-
ciā liberetur. Necnon ex eo
seruus a seruado dictus. qd cap-
tus a culpa seruetur ad pena.
Velut dephensis i furo vñq̄
iudeo p̄ cōmuni sedat. i carcē
ad patibulū restruat. Et i bello
captus seruat. qm i obsequiū
capiencū. aut in vinculis quo
usq̄ redimatur. Eadem p̄magne

captus r' bello victorū ad supplicium
 om̄o seruat̄ nisi sufficiēs redēp-
 tor adueniat̄ Enī eo intelligū pām
 fuciens ip̄i cōstituit̄ seruus. qd̄
 ex pāo antiquo pātori scilicet dia-
 bolo mancipat̄. nisi liberet qui
 vē filiū ē p̄m̄de seqtur. Seruus
 nō manet i domo metim̄. filius
 manet metim̄. Si ex ego filiū vog-
 liberauerit̄. Veri liberi estis. Vḡ
 pāti seruus aliq̄ dñi vñē videar.
 tūmē demū eiciend⁹ ē i m̄f̄m̄
 nisi ante vite p̄m̄m̄ cōsus ad
 vitā p̄ dei filiū libet̄. q̄ so-
 lū vera prestare p̄ hoībus lib-
 tate. Nam sic sp̄tū ē. et reū
 xp̄iencia docet. a quo q̄s supa-
 tus ē. hui⁹ seruus ē. Dupat̄ a
 supiore iugū a ceruice nō p̄t
 excut̄. nisi supior alius eruat̄
 a trāmē superantis. Superat̄
 nos diabolus nō nobilitate na-
 ture qua hoīes incūctant̄ evē-
 dit. nō potēcia q̄uis maria-
 sit. nō sapientia q̄uis p̄fulge-
 at. s̄ cū i ip̄o congressu volun-
 tus nřā mollescit. abicit arma-
 data i natū et ex gracia cū se
 auertit a superis. Tyma cōusa
 Pāssione a deo. a diabolo su-
 pat̄ homo. Non suparet̄. si
 se tenet̄ ad deū. Insupabilis ē
 q̄ fibi ex toto adheret̄. et inca-
 bilis fibi vñtus ex omn̄ se in oī
 loco et tpe. Remo subiectorū
 aggredetur milite ad latus im-
 patōis cōspectū exst̄. Omnis
 quidē creatura regba et accep-
 ta iuste aut voluntāte deo subici-
 tur. Cognoscit̄ p̄tm̄ adūsācē
 p̄tates hoīem dicū deo et de-
 dicū ditioni ei⁹. et quā gradit̄

viam. eo videlic̄ quo enī eccl̄
 p̄ modicū suggestendo nō p̄nt
 flectē in alterā p̄tē ac p̄ h̄
 nō superat̄. nō equat̄. infe-
 riorat̄. om̄o supposito ex fede
 vtutē et obseruātie iustionis
 supme dominanti. Veritātie
 sua volūtūa succubētia signa-
 tus solū p̄ filiū p̄t consequi
 libtate. Iūi quippe ē i seru-
 tute venire. solus filiū ē ap̄ es-
 timatione hui⁹ cōmodi liberae.
 Q̄obrē dictū ē. Si filiū vos libe-
 rauerit̄. vē liberi eritis. Att̄
 ih̄c affirmando gnātōne imp̄
 bat m̄gratē dices. Hoc q̄a filiū
 abrahe estis. Si q̄ritis me m̄fi-
 ce. q̄a sermo meus nō capi-
 t̄ vobis. Non inficiat̄ ih̄c vmo
 assert̄ id dictū indeor. Iemē
 abrahe sum⁹. Iemē et iusti-
 ciā eorū arguendo aperit̄. eo
 qd̄ testat̄. eis necūrā volūta-
 te et impigriā sollicitudine
 ad m̄ferendā necē. subdes cui-
 sam puerse incapacitatis sci-
 liuet qd̄ sermo ei⁹ nō capiebat̄.
 ab eis. qui captus cepisset̄ ad
 bonū capientes. et instruivissi
 ad v̄tutē. ut mortē iusti non
 tanta m̄gratē venarent̄.
 Omnia mala puerū nulla bo-
 na fuit ab incapacitate diuum
 sermonis. quo qui erudit̄ nō sūt
 semp̄ p̄p̄rā et ml̄ retū agrūt̄.
 Adūtendū porro qd̄ ab ih̄c in
 id tendit̄ ista cōtēncio. ut eos
 filios diaboli eē concludat̄ ad
 id. ut p̄ dei filiū satagat̄ libe-
 rari. presentātie seip̄m̄ ut
 ex sua iusticia eos iuste possit
 arguere at; aberz̄ reuocare

Ego qd̄ vidi apud patrem loquor
et vos q̄ vidistis apud patrem
vrm facitis Pro se deo pa-
tre dicebat p̄ iudeis de patre
dyabolo loqbatur apud quē
didicerūt mala q̄ fecerat et q̄
facturi erāt Responderūt et
dixerūt ei Pater noster abra-
ham est Repetit qd̄ dixerūt
Dicit eis ih̄c Si filii abrahāe es̄tē
opa abrahāe facite Ad veram
filiationē spectat estq̄ iustū
iugū impositū collo ei q̄ ut inite-
tur irreprehensibile et optime
uite patre gnatione uel carne
et degenerare cōmūcū q̄ nō facit
affirmat ih̄c abrahāe bontate
ut confidat de sua gnatione ne
quiter gloriantes Nūt autē q̄
ritis me mēfice hoīem q̄ vīta-
te vobis locutus sūt quā audiui
a deo Hor abraham nō fecit
argues iudeos abrahāq̄ cōme-
dans se verū hoīem & dei filiu-
confitetur Queritis mēfice
hoīem nō deū nō em erat is
misus i deū sumū et verus ho
existens diuum faciebat allo
quiū ut dei fili⁹ de his q̄ audi-
uit a patre Effert laudibus
abrahā qd̄ mīq̄ in verū & iustū
hoīem p̄ iusticiā fuit debachia-
tus Rec obstat qd̄ gessit i libe-
tione loth substanciēs sue ut
ip̄e fuerit mōris vītūs ul mīc
mīfringat cōmendato salua-
torib. qm̄ adūsus crassatores i
iuste iustū ē arma moue op̄s
sūq̄ vi eripe a neq̄ter op̄mē
te Intendit ih̄c cont ip̄os ut se
deliquisse cognoscāt Vos facitis
opa pris vīl De dyabolo asse

rebat ih̄c illi autē aliū adūrebāt
Dixerūt itaq̄ ei Nōs enformi-
tione nō sum⁹ nati. vñ patrem
habem⁹ deū. Iurati sūt iudei qd̄
xp̄c eos de ydolatriā cīnaretur
cū abrahā nō negaret ip̄oz̄ ē
patre et aliū ad imitationē ob-
ieasset Pmde mītūa inficiari
cīmē negantes ydolatriā qd̄
mīq̄ formicati sūt cū lapide neg;
cū ligno neg; cū aliquo metallo
sculpto seu fabrefacto aut traue-
to i ydolū Rā et formicatio a deo
appellata ydolatriā ē uti sc̄ptura
dicit Ydolisti oīs qui formicāt̄
abs te Bz t vero cultu vñ deū
asserit se māfisse No autē tūt
ih̄c ex obiectis v̄bis i ydolatriā
intendebat s̄ i illā sc̄nā p̄fidā
qua crede nolentes ecīā ip̄m ve-
nabant ad morte Vnde et recō
pm̄git eos Pide⁹ pat' vest' ect̄
diligēt̄ v̄tq̄ me Ego em ex
deo p̄cessi et vēm. Erat et est
om̄i honor siue malor vñ ver⁹
deus pater s̄ nō om̄i ip̄m patre
imitatōis habebat aut patre
p̄cepti ut uelut paterna eius
mandata tenerent Et bom fili
diligit q̄ne patre dilige c̄redūt̄
Preq̄ diligi p̄t pat' diligēs filiū
mīl et dilectus a patre fili⁹ dili-
gatur Hinc deū iudeorū respon-
sione sua reuerberat Ausi estis pa-
tre vīm asserē verū et vñ deū
Igit̄ imitam̄ eū mandata custo-
dite patna odite qd̄ odit diligite
qd̄ diligit Iniquitatē odit cur me
ritis mēfice Filiū sūt ab et̄no
gemū diligat cur me nō dilig-
tis qui ab ip̄o p̄cessi i publicum
carnē assūpturus et vēm i hūt̄

misericordia mea. Neque a meipso
 vobis ipse me misit, quem loquela mea
 non cognoscatis. quia non potestis au-
 dire sermonem meum. Regatio ihu
 ad seipsum. solum se a patre missum
 affirmat. Credendi apud viam.
 cum de seipso presumue arroganter
 non loquitur. Verget increpatius
 racibus eos. si a patre et non
 a meipso vobis. si aliud non loqueret
 quod audiui a patre. si de eis vobis
 patitur est quod non cognoscitis ubi
 meum. Ideo non cognoscitis quia
 equo animo meum non potestis au-
 dire sermonem. quod vos eruditum ad
 fidem. excutiet ad dilectionem. or-
 dinaret ad opus atque omnibus iste
 sermo increpatius cognitum. Si
 deum verum nomen dicimus patrem. cur
 non diligimus filium? Igitur diligimus
 eum. Si ex deo loquitur cur non ac-
 cipimus verbum eius? Ergo capia
 me. Si neutra facimus argumentio
 est quod sermonem eius non audimus
 aure cordis intenta. quoniam corpora
 lis suspensa quoniam maneatur. Tu
 perfertur ad omnia instructionem
 habet sermo Christi. et efficacia
 ad omnia oportuna. Hoc tantum
 primo exigit ut libenter audiat
 in questione aliquam non trahentem
 Quod si auditus in hesitatione aut
 questione immititur corporo sua
 efficacia perditur. non in se sed in eis
 qui etiam eum curiositate aguntur.
 Fide non questione aut indaga-
 tione subtili. stulte suam operatur
 in nobis. Et xxviii quod in hic dis-
 putatione ihesu apte videamus diali filii
 nobilitas generis et pa-
 terna bontas in filios no-

trahenditur. neque virtus more
 hominum aut arborum propagatur. quoniam
 taliter caro de carne nascitur. non
 virtus origine habet ex carne
 cuius solus deus per eum largitor
 nomen habet. iudei de abraham si
 bi gloriam vendicabat. quod de
 suis luctibus eum traducti conti-
 nuata pregenite fecerat valer legi
 timitas thoracis omni corporali formi-
 catione semota. seu conventione
 non habuisse cum idolis patrem
 asserte deum in heretici pavidie. non
 ab honesta credulitate pellat.
 nec animo iuste aut iudicose
 seu iusti. et uelut fons patris eius
 seruus efficitur. Sic imitator
 diaboli homo ipius Probus est filius
 Ecce pater creatoris deus pater
 genitus abraham. non negatur. non
 excludetur. Et pater ignorans
 ex voluntate paternandi ex ipso
 ex voluntate imitandi ex filio
 constitutus est. ut probat ipsa libelus
 sententia salvatoris cuius sermo
 ne per inaudientiam negato edidit
 Vos ex patre diabolo estis. Cum
 iudei de abraham se patrem reci-
 tarent cuius opera non mitabantur
 et deum verum unum et sumum ad
 cultum et dilectionem patentur
 patrem. Et aut ignoranter aut
 certa scientia inficiarentur
 se criminari dignos presto sem
 per cum ad iusti morte. ipso per
 fidiam atque scienciâ sic infregit
 quod diabolus in ignorantia in eis
 patrem suum factus est non iure alio
 paternandi per quam imitatore com-
 plementum suarum voluntatium
 Et in ista causa occidendi cum cui
 nullo iure mors diuidri poterat

nec debebat p[ro]pterea dixit
Et desideria patris vni vultus
facie. feliciter in fine hominem inno-
centem. Omne desiderium diabo-
li aduersus verites. suosque pos-
sessores est. Non quid si posset
aduersus originalem bonitatem?
Ille homicida erat ab inicio. et
in veritate non stetit. quia non est
veritas et eo. ab efficii cuiusibili-
ut longeum experientia noto.
qd' est ho et cedo unum homicidium
inde homicida sump[er] a se ipso
exorsus. deinde et omnes si facul-
tas suscepserent appellato e[st] sit.
tamen p[ro]ut in se ipso fuit cu[m] oxi-
ginale radice humam generis
suadendo et suggerendo non vio-
lencia volneauit. promittendo
decepit in falsitate v[er]bor[um]. a pa-
diso et prophetoplastos et plen-
a vera vita fecit extortores. ho-
mocida erat ab inicio. Et iohannes
negavit. Ab inicio drabolus per-
cit. Quod ab inicio. Quia eo
qd' factus est ex exemplo supbuit
et in illa veritate qua factus erat
ut se cu[m] suo factorie inheredo
teneret non stetit. Decepit enim
cognitionem veritatis. qd' ve ex
michilo factus erat. qd' ve non
a se ipso non aliis si solu[m] fecerat
enim deus. qd' ve sancte poterat
qd' ve peccare poterat. qd' ve
ultrix iusticia dei in delinq[ue]nti
es futura erat. qd' ve ad eternam
baniundinem factus erat. qd' ve
signaculum similitudinis domine acce-
pat. qd' ve perfectione create
nature habebat. qd' ve bani-
do p[er] deum non erat. qd' ve ab
ipso deo dilectus erat. qd' vitus

deus erat. si in veritate non stetit
er veritas in eo non est ad alios nu-
cianda. qd' qd' in eo remansit virtus
natalis bonitatis. in qua ad al-
bendam deservire mil p[er]tinet. Sed ve-
ritas non in intentione eius. fallere
vult. fallere minatur. oem ausi quis
via agnouit. mil ad decipiendum
eius intelligenciam subfugit.
Frenat enim ne tantu[m] noceat
q[ui] tu cupit. Cu[m] loquitur menda
cu[m] ex propria loquitur. Non enim
a deo habuit ut mentiret. nec
ab alio auctoritate accepit ut men-
daciū loqueretur. Qui non loquuntur
auri si cordi. non strepesci inu-
sibilitate cu[m] non arcet virus sue.
mendicitatis infudit. mordet
in silentio eum que a deo sibi p[ro]-
missum aggredi statuit. Eo vero
mendaciū ex propriis loquitur. quia
mendax est et pater eius. Men-
dax sibi quā mentita est inquit
sibi mendax omnibus cu[m] omnis de-
cipe velit. Et pater est mendacio
quā ipse p[ro]misit fabricator est eius.
Pater eius quā sicut ho plecaris
satagit ut pater sit. sic drabolus
agit ut eo mendacio possit fili-
os filias ue[n]dere. Timor ergo
et tremor veniat super omnes
magis vero cautela cu[m] patrem pa-
tratu[m] eius in quo servitutis colla-
subiciat. et seuia p[re]fidia patre
habeat drabolus mendacem me-
dicinam patrem qui suos filios sic
erudit ut silens habeat in culpa
q[ui] tandem consortes habere possit
in pena. Et ad iudeos sermo Ihesu
audit[us] huius filii facti estis. hu-
ic creditis. q[uia] suo mendacio cur-
tos venatur ad mortem. Ego autem

q̄a vitate dico vobis nō credim⁹
Fere q̄rulat⁹ ih̄c nō sua re si
audiencū dāpno. eo qd̄ vitate
loquat⁹ nō receptus ad fidem.
Et omo implacita vitas his q̄
placita sua q̄rit⁹ Ideo homin⁹
illa dicēt⁹ nō credit⁹ q̄a placitis
hom̄ adūsat⁹ Porro ex hoc
implacito q̄a placita huāna et
frena nō recepit s̄ erigione co-
sistit eis adūsat⁹ et p̄cutit.
Facile autē prestatur fides ei
qui habet v̄bū huānū. et a co-
tione et a singulis fidei graciā
portat. **Cu⁹ xl.** de disceptatione
ora sup̄ credēda vitate q̄a xp̄c
se dice⁹ assēbat s̄ iohannē solu⁹

Terebat oem orbē nebula
falsitatis. et tenebre ini-
sibiles i egypto hui⁹ mū-
di erūt. quas p̄ luce hoīes dilex-
erūt. Veritas exilabat. mēda-
ciū cui⁹ diabol⁹ iūetor et pat̄
ē fere i om̄is obrep̄sāt. ut mi-
to ade filii argueretur p̄ aphē-
ta filii hom̄ usq; quo graues
corde. Ut qd̄ diligitis vñtate
et q̄ritis mendaciū. Om̄e q̄q;
negociū pambulat i tenebris
Pessudabat⁹ a maligno drabolo
mūdus. ubi sua opa ferebant⁹.
Az i hoc apparuit filius dei ut
dissoluat opa diaboli. que nisi
ab ip̄o dissoluī nō poterāt. qui
cū vñcī p̄dicāe orsus falsitati
draboli et mendacio ei⁹ opposuit
vitate. Sic q̄ip̄ refellend⁹ eāt
Non ē credita xp̄i vitas a iude-
is. qbus p̄mo xp̄t illa p̄dicauit.
Que causa. que ratiō vnde ip̄-
batur. quo tergiusabitur. vnde
a dño credend⁹ ee p̄t excusatio

iudeorū. Forsan p̄tm enīci-
antis. P̄inde si p̄tm doctoris
i causa nō veret⁹ stare iudicio
xp̄i. Examī se subicē vlt
Sedeat p̄tribunali iudeo. v̄em
ant accusatores introducātur
testes. Querit inōces obiecto
re. argutore inquirit. s̄o timet
agitationē c̄mialis cause con-
sciencia pura. Qui om̄s iudi-
care p̄tē habet. argue cūctos
p̄t i hui⁹ modi ubū p̄mptus
erupit. Quis ex vobis arguet
me de p̄to. Bi vitate dico vo-
bis quae nō credidris m̄. Ve-
ritas de se lucet. seip̄a placet
honestis. Estne p̄tm meū int̄-
rectū int̄ veritatem et credulit-
ē ne coueniat⁹. Est q̄ me p̄tm
comis̄e cognoueit⁹. Q̄s me
arguet de quocūq; p̄to. Vbi
ē adūsarius me⁹. Accedat
ad me stem⁹ i iudicio simul. Q̄s
ē qui me cōdep̄net⁹. Quā ob-
causa. si nō possū argui de pec-
cato. Equidē. nā et peccāte
nō potēt negi velle. Cur nō
credit⁹ m̄ dicēti vobis iōnici-
bile vitate. Hic et i ob de dis-
ceptatione hui⁹ modi p̄lagn-
atū eāt qui suis iportumis co-
solatiōnib⁹ inferebat. Quāc
detractōris sermōnib⁹ vitatis
cū ex uobis nullus sit q̄ possit
argue me⁹. Veritati det hūt
qui non credit⁹. et ut nō credat
falso. Imitat assertore. Verū
q̄a sup̄uaciū eēt velle differ-
tione v̄borū xp̄m reddē inōcen-
te. uelut clarissimū diem ful-
gentēs luce conā facē scintillu-
lis clariorē intendendū est in

causa cui nō creditur pferen-
vitatē **Qui** est ex deo uba dei
audit p̄t̄ea nos nō auditis q̄a
ex deo nō estis Om̄e habes ex
ist̄ a deo ē. ita ut sit et mane-
at qđ est Est et aliud essendi mo-
dus a deo ut sup̄ illud qđ accep-
tū ē i natū qua sum⁹. aliquid
eo grā capiam⁹ m̄herentes ei
agentes om̄ia p̄ legē ei⁹ cupien-
tes scire ad actionē cōtingendā
voluntate ip̄i⁹ Et iā om̄is qui
nat⁹ ē ex deo p̄cīm non facit
qm̄ semen ip̄ius ī eo manet et
non p̄t̄ peccare qm̄ ex deo na-
tus est Et in h̄ manifesti sūt
filii dei. et filii dyaboli Ut
id dictū qui ē ex deo uba dei
audit p̄t̄neat ad filios dei Et
adūsū ubū p̄t̄ea nos nō au-
ditis q̄a ex deo nō estis ad dia-
boli filios referatur ac p̄ hoc
cupiens ī hac vita cognoscē
deū. auditat uba dei. cui⁹ cog-
nicio i fide cōcedit. et fides
ex auditu ē. auditus autem
p̄ ubū dei Volens amāde deū
auditat ubū dei. erudit⁹ ī illo
ad zelū scdm̄ sc̄encia dispo-
sitū ad agones ad actiones
ex p̄cepto atq̄ consilio. auditat
uba dei ne sup̄ se in debite rap-
tus ī m̄feriora labatur. aut
rectū gressū pacē ratus ober-
ret Cupid⁹ instruē auditat
uba dei. sine quo doct̄na et
disciplina p̄t̄ sūt cōceptui
Dibi caue auditat ubū dei.
docens novia cūcta caue mul-
lius sc̄ience uba docet caue
tū novia. qm̄ etnamala mul-
la sc̄ientia nouit. null⁹ hois

intelligēcia cōspexit. et uti de
i cognitis debitū nō dederūt cau-
telam He aptitans regno dei
audiat ubū dei. qm̄ ad dei reg-
nū dūt̄xuat i struit dei ubū
Et si p̄ om̄ia sc̄ius. audiat ver-
bū dei. ut se b̄erorū amatore
et castorū eloquorū ēē demo-
strat Et si om̄o nescius. audi-
at ubū dei. ut i ip̄o ad sc̄iam
instruat Et si sc̄ol⁹ audiat
ubū dei. ob qđ ad plenitudine
sc̄ientie fit accessus Recō et
Tmici dei audiāt ubū dei. phi-
b̄ens tmicicias et amicicias
iustis legib⁹ ordinas Nemo se
ab auditu b̄borū dei secessat
illud audire cōceptuate om̄e
opus habent. oībus cōgruit
om̄i capacitatū se cōaptat. sine
quo nemo i structus nemo r̄ca
graditūr via nemo venit ī
cognitionē vitatis Quicqz
a saluatore dictū ē Si vītate
loqtur cur sibi nō credit⁹ Et
causa iusta s̄ pessima subro-
gatur Qui ē ex deo. uba dei
audit p̄t̄ea vos nō auditis
q̄a ex deo nō estis Quicqz
nō sūt ex deo nō audiūt dei
uba i hala utiqz causa ip̄ius
vera. qm̄ qui nō ex deo. ex dia-
bolo ē p̄ maliciā et ad eū spec-
rat p̄ penā Non ē daē t̄ia
p̄t̄ hom̄ ex adultis ut sit
t̄ius p̄p̄ls vñ dei et alter dia-
boli Qui nō ex deo. ex diabo-
lo ē. qui uba dei audire non
sunt. cui⁹ m̄adata ī celo p̄m⁹
ip̄e cōcep̄it Aversa igit⁹ aure
ab auditu b̄borū dei. fides ad
credenū nō subuenit. cū ip̄a

sit ex auditu. auditus p ubi
 dei. Sicq; dicens vitate no cre-
 ditur. Ea mltatione putā quā
 vñ quisq; a vitate dñpnatur.
 A qua q's sponte virtus adūsus
 oīa pseuēat iustus. a qua i-
 ustus a viens cūctis ē virtus
 Et nemo est qui si ultro a vita
 te non vincitur. qñ ab ipa ūn-
 te supetur. Adūsus om̄s artes
 securus obſtit. qui volūtate
 libera ſubicit. vitati. Quē em
 sponte deditū habuit ab oīb;
 trutā ē. et securū ſtāc ante ui-
 ditū fecit. Et de ea veritate
 pſco dictū ē. Scuto cūdabit
 te vitas ei⁹ no timebis a timo-
 te noctis. Et alibi ſcptū ē. Pius
 et mſerors ē dñs et remittit
 tipe ſbulacōis pātā. Et pte-
 tor ē oībus evq̄rētib; ſe i vita
 te. In regnū m̄triorē fecit caſto-
 dientes illā ut p̄pha dicit. Apri-
 te portas et ingredietur geno-
 uista. custodes vitatē. Ergo
 no arguam' ut iudei arguti q'a
 xp̄m no potuerūt arguē. Audi-
 am' verba dei ut credam' aſſer-
 tori vitatis. qm̄ qm̄us credit.
 Ex verbo. no tamē fides apt'
 vbi intelligendū aut audiendū
 ſi vbi auditur. ut ad fidē remia-
 tur ei ſbutū q'loquit' vitatē.
 Cui ſaliz. xp̄o talia pſferenti
 Respondei. ut iat' iudei et dix-
 eūt ei. Domine bene dicim⁹ nos
 q'a ſamātan⁹ es tu et dēomū
 habes. Ipi ſibi teſtes ſunt qd' ex
 patre diabolo no ex deo ſt'. cū
 audita vitate p̄ amplius irascat'
 et dēomū quo plēm ſunt ex q'
 ſunt a quo agitūt. inoſenti et

iculpabili ſbunt. et ext̄ne
 gentis credūt hoīem int̄ eos
 natū. coꝝ agentē cauſā doctrinā
 ſalutis docentē. Nō excuſacionē
 ad obiecta facit ih̄c ſi negatō
 ne. Respondit ih̄c. Ego demo-
 mū no habeo. ſi honorifico pa-
 trē meū. et vos ihoīat̄ me
 Nulla conuicatio cīmōſor. qm̄
 aliquē demomātū dice. et obi-
 cte alicui hoc pessimū nomen.
 cū ſit demomū corrigitib; ma-
 lu. deprauata volūtas. iſacia
 bilis p̄do infestus oībus boms
 no quiescēs miſi ſupplātet. om̄
 vitorū magis atq; ſuafor. Et
 eandē iuu. iā vicariā xp̄o red-
 diderūt iuste. ut iuſtissime ac
 reperūt. Dixerat eis xp̄c. Vos
 ex p̄e diabolo eſtis ſicut iudei
 remulerūt. Et tu demomū ha-
 bes. Inficiatur ih̄c ſe demomū
 iā habe. qm̄ nulla conuicatio xp̄i
 ad belial. nec dāt nec ſtā ſua
 illā habe. p̄maginē. ſi aſſeūt ſe
 vbiſ et morib; deſormib; ſuafor
 honorac patre et ſe ab eis de-
 decoratū ē. Samātanū ſe dīci
 ſilencio p̄terit. An forte q'a ſibi
 cōpetebat m̄p̄tatio. no
 mm̄s. aut q'a hot ex ammo
 no dicebat. cū pluries iā fuſſi
 fuſſent ei⁹ origmē et patriā
 ſadīm carne agnosce. ſi en eis
 aſſerebāt adūſūt ut ſamātanā
 gente. nec ex ambitione ūbū
 increpatū ſtūlit uti honorac
 veller. cū no glām ſuā d' aliquo
 benaretur. p̄tēa m̄q̄t. Ego au-
 te no qro alām meā. Et qui q̄
 rat et iudicet paternā q̄rebat
 glām no ſuā p̄ter veo p̄ glā

glorificari

filii non in eo quod est in et sibi propria
equalis pampinus non indiges
valens. **N**on ut assumpcio suo
omnis glorificatur qui a iudeis
coceptum habebat. **E**t iudicant
dum erat a patre contumaciam
filios sic cocepto non iudicio quod
debeat filio sicut scriptum est et par
non iudicat quemlibet homo iudicium
dedit filio. **S**i iudicio quo cum pa
ter declarauit et transstulit ex
mortuis missit spiritum suum in animis
auctoritate sic per unius orbem
iudicavit ut filius dei videretur
agentibus que iudei tamquam pu
rum hominem cocepserunt. et ut ma
lestorum poposcerunt iudicentibus
bus vocabus crucifigi. **O**rcobre
dicit Non ergo gloriam meam est
qui querat et iudicet. **E**t in scriptis
sacris multa testimonia sunt de ipso
qualiter ad eum assupsum hominem pa
ter futurum erat et in exaltatione
eius in glorificatione ipsius in
iudicando causa ipsius sicutus
longe ante de ipso predicto fuat
ac si ipse per se ipso uti positus in
hac causa paret. **P**ut psalmi
trecenti quartus et quadragesimus
sunt in apte manifestant. **C**an
tum quod simo christi seruatus liberatur
ab eterna morte efficitur plura
contumia sententia a iudeis a
terramque dictum est secundum iohannem

Non pavat magnopere
Ihesus. nec ab ista sollicitu
dine anguitur longis ser
monibus obiecta depellere dif
fusis disputacionibus consideruit
objeciores. sed tamen suas sententias
asseverare. loqui expediencia do
ce utilia. **P**unde quis sapientis in

dictis uelut exorsus ab alia loque
di serie dicit. **A**men amen dico uobis
sicut sermone meu seruauerit
morte non gustabit in eternum. **N**on
se iactat ille aut tantum loquitur
qui remotis ambagibus daturat
audienciam utilitate intendit. **H**ac
sollicet venature ihesu tunc a mortis
ipius regis oppugnator et euangeliz
aduersus quam disposuit habere con
gressum. non sibi times aut caues
sunt his quod ipsa depascebatur et passa
bat ut sera pessima creatura crea
toris ymaginem exprimente. **E**t
aduersus illam totus ihesu. totus mos
eius totaque doctrina eius erat quod vo
cabat. eterna per quam effigiatum est
quod ab eterna effigie eternum erat
habitatura diuinctum. **E**t huius rati
silitudinis deus pater amator erat
cum filius in ea quam assupsum yma
gine fecit primo ad ymaginem sui
eide docendo loquitur. unde mors
eterna deuictetur. quod in uirum eto
pollicetur quod si seruabitur sermo
eius eterna mors exprimitur non fiet
Et sermo eius veritas est. et ueritas
libeat suos alupnos de qua
xpunctus grulose loquitur. non suo damp
no dolens si mero. non sibi aliquid
qurens sed consules nobis. **D**icit ueritate
dico vobis. quae non creditis mihi.
Vti dicet. **D**icit ueritate horretis et
nisi meus seruante sermone seruat
tu illam repellentem. **N**uis sermo
vitatis est et vitas liberat. quia
in dicenti non creditis non credentes
non seruatis sermone meu. non
seruantes morte eterna iauratis
deuictibusque suantes memoria
fidei dilectione actioneq; oportet
intendere cum dimicione simone quod effici

at ut seruat. Ex iā dicto p ihm
nō sūnt ire ī mortē sermo sūnt
et igrunt ad amōrē et armat ad
ūsus mala cōsistēcā aīe et
corpis. et p̄tēnciā ad ceteros
tribuit cōsorcū eī. qm̄ t̄ facies
morsī cornuta sc̄ā ē eb̄ cōsor
cio sermois dei. ip̄o ecīā ignorā
te. nā sup̄ seip̄m hōiem cōstitut
ut plus habeat q̄ agnoscat. Et
iterū igrunt ad p̄tectionē a lar
ualib⁹ īmīcis. iuxta sapientie
dictū Om̄is sermo dei igruntus
clipeus ē sperātib⁹ ī eū. Effec
tūus ecīā ē m̄dūq; illaz rex
que alit ab hōiē fieri nequeat.
Sicut septū ē Sermo illi⁹ dei
p̄tē plen⁹ ē. nā sepe trāffor
mat mētes et extōres hom
mores. et sanat īsanabilia sic.
P̄ sapīam dicit. Etem neq; her
bul neq; malagīna sanauit illos
si tuus dñe sermo q̄ sanat om̄ia
de illis aiens qui serpentib⁹ san
tabant. P̄ quos demones mor
dentes ī silencio designātur. a
quozū mōrēibus nos sanat simo
vpi et cōseruat dūtawat crede
res. ut sapīam dicit Sermo tuus
hos qui crediderūt ī te cōseruat.
Si cont̄ lareulos et p̄sos dicit.
Firmauerūt sibi sermōne neq;
Sermo neq; q̄ auertit a bono sua
det nephas. trahit ī errorem
doct̄ qd̄ nō decet. Si illi firmat
qui deliberat effectū eī. Et ad
cōtumacē qui se credit p̄t̄ obe
dienciā sermois dei agentē pe
ra īmpēnit credente. tremis
mūneibus placide deū infertur.
Tu veo odisti disciplinā et pie
cisti sermones meos retrosum.

Illi quidē sermonē dei retro p̄
icūt. nō qui nō audiuīt. si qui
audiuīt et q̄epnūt. cognoscūt
et obliuiscūt. scūt ab eis p̄bi
bita et cōmittūt. sicut p̄ aliū
aphētā dicit. Audiuīt sermoes
tuos et nō facūt eos. q̄ā ī can
tū oris sui v̄tūt illos. et anā
ciāslā seq̄t̄ cor eorū. Verūtū
cū xp̄e simonē sūt p̄tē habē
asseret sup̄. etnā mortē. egre
tulerūt iudei. Qui dixerūt ei
Quē cognouim⁹ q̄ā demonū
habes abrahā mortuus ē et
aphētē. et tu dicas. si q̄s sūnone
mēt̄ tūnāt̄ mortē nō gusti
bit mēm̄. Sūt̄ tu maior
es patre nō abrahā. qui mor
tuis ē. Et aphētē mortui s̄t̄
Quē teip̄m facis? Nō cessat
ab insēndo cōuicia p̄tinax ī
malo. et cū cōuicit̄ blasphemāt.
cū t̄gūsālē nō p̄t̄ v̄tu
p̄t̄ argutōne. Igit̄ iudei
ferētes idigne ubū saluatois
eū lacescat tūnās. recōfurmā
tes qd̄ male p̄duerāt et adū
lantes ei. ab exoptis mortem
mitūt̄ subiūt̄ dñi eī. H̄a sic
eorū cont̄dictio seruetur ad ihm
abrahā pat̄ n̄r quo tu maior
nō es et aphētē qui dei eternū
sup̄ oīā existēt̄ sermones
seruātes mortui sūt̄. qm̄ tu
asseris tante v̄tūris tuū ee ser
mōne. ut excludat a seruātib⁹
mortē? Quē sic asserendo fa
cis teip̄m. Deū verū tibi vide
tur p̄cedē. Sup̄ om̄is et sup̄ oīā
te iactando evāltas plus v̄tu
tis q̄ v̄bo dei tribuēs v̄bo tuo
Respondit ihc. Si ego glōifico

meipm glā mea inclīl ē Est
par' qui glorificat me quē vos
dicitis qā de⁹ vest' est. et non
cognouisti eū Ego autē noui
eū et sermone ei sermo. Hc
sepe a ihu assertū ē causū oem
suā suēs glorificacōis fatet'
ugē patrē suū. seq̄ ipm plene
cognoscē. sibiq̄ obedire. atq;
ipm ipm culpabili ignoare u/
deos Cām xlvi de cōpatione
ihu ad abrahā scđm etiātē &
ipm volubilitatē S' iohēm solū
Obicerat iudei xpo abra-
ham et ap̄hetas ēē mor-
tuos ad mſtrigendū qđ
sermo suus nō poteat mortis
imperii ſupare. b̄ ipm de mor-
te corporis dūtarat itelligebat
a qua nemo ī carne natus lege
comuni eximit'. ut ab origine
mudi uſq; ad tempus illud ex-
pimēto ſit erat Hc autē de
etiāna morte loq̄batur a qua
eruit ſuus sermo ſeruat' q̄uo
ſuia plenitudine p̄tatis ab utq;
poſſet eripe. b̄ una ecclā p̄t om
nē penitūdine voluntari pati
et emendationē iusto dei iudicō
ut ſolū fide vite melioris non
amoē vite p̄ntis veſat' ad xpo
velicta ē ī xp̄iencia corporis
Altēa deuitari p̄t ī obſeruaciā
dū sermois Pindē al iudei
obicerat ad ſubitendā ſenten-
ciā ſaluatoris mortuū abrahā
ip̄e prudent' eūdē ad cōſutadū
eos obiecit dices Abrahā pat'
b̄z evultauit ut videt diem meū
vidit et grauiſſis ē Hc fit ad
eos sermo Vos abrahā dicitis
mortuū uba dei ſeruante qđ

ī corpe verū ē ee resolutū. b̄
ip̄e desideauit evultat' videſ
diem meū tempus ſculz quo mu-
do appareſ ad liberacionē ſu-
a loco ubi detinetur et getis ſuc
omiq̄ genitū que ī ſuo ſeme
būdicende erat. et ab eo tpe de-
ſideauit quo de xpo de ſuis
lūbis ex militari longa int̄ec-
torū pagata p̄aginē nascitu-
ro p̄missionē accepit Vidiſ
uaḡ post factū p̄missionē e-
migratice atq; int̄ia reuelacōe
ſibi a deo ſc̄i. et vidit in limbo
ubi cōſtituit ē et ī gaudiō ſc̄i
est p ſeipo et p his q̄ redimēdi
erat. qđ fili⁹ dei om̄s ī carne
redepturus aduenirat Igitur
quāc obicitis in abrahā mor-
tuū tralit' ī carne qui ut in
morte nō detinetur etiā meū
desideauit admetū. a qua net
alit' poteat libeari. quē nū cog-
nouit evultauit ī gaudiō Hui⁹
cēmodi rei cauſa ſi abrahā pat'
b̄z ad diē hūt quē ago talit' ſup-
trā desideras evultauit cur vos
ipm in oppontis mortuū dīta-
mē hec dā ihu ī pide auditorū
ſerebant' alias ſappheſibilia
erat Q̄s igit' cogitare poſſet
ex huāno qđ abrahā vidissi ihm
corpali oculo ſicut iudeorū pſi-
dia cogitabat' Vnde iuxta
cogitatū dederūt xpo respon-
ſū Dixerūt ergo iudei ad eū
Quāq̄mātā annos nondū habes
et abrahā vidisti' Non dñeat
h̄c ego abrahā vidi iuxta qđ
ip̄e exprimatue respondet. po-
tius ab abrahā ſe viſum aſſere
bat H̄z impetus ire aūm turbat

turbatus i v̄bis errat. lingua
obliquit ut nec introget iustū
nō respondeat verū nec teneat
i disceptacōne appositi. et qd'
geritur mente ore nō p̄dur.
et ad ea qd' nō expedīt se m̄gēt
et plerūq; ad id qd' nō dicitur res
pondendo msamt. **Obliquia obiecta**
no ad id qd' dixit abrahā vidit
Et tu abrahā vidisti ajetebāt.
v̄o ilm p mometa tpm. et ar
gumento erat iba iudeorū de mi
mia grauitate ihu. et qd' moes
eū eent iā vergētis etatis cū
hō trigmatriū anorū habe qn
quagmita evistimari posset.
Ihc v̄o qd' erat sibi ex assūpto
tpale obnītens. p id qd' erat
sibi emū responsū dedit. **Dixit**
eis ihc **Ame amē dico vobis.**
Anq; abrahā fiet ego suū. Ex eo
qd' eēnq; ex patre nō ex eo qd'
tpalis ex matre. v̄bū h̄ dep̄op
tū ē. **Hinc compatus ihc abra**
he decus i tpm ei succubebat
etate put erat homo ex ium
p̄uo elapsd tpe. antecedebat cū
omnēq; creaturā. qā i p̄ncipio
erat v̄bū et ubū eāt apud deū
et deus eāt ubū. et p̄nti locuto
m̄s v̄bo seipm̄ descripsit dicens.
sum. qm̄ ip̄e ut deus nullū p̄te
ritū habet atq; futurū. **Cd' xl**
qd' curritur a iudeis ad lapides
iaciendos. et ihesus egreditur
templo. **St̄m iohannē solium**
Digna iudeorū seruicia ex
indurata p̄fidia p̄curat
ittibus lapidū discepta
tionē suscepit i māre. i ratiōe
deficientes ad conuicia recurserū
i v̄itate v̄ti violētia se tueri

int̄tur. et lapidacone lapidū
infringe qd' ē et iū. Audiat
postvari hominē tanti tpm̄
iueniēt etati p̄poni etatē iue
m̄s ciliadi duplii nō credētes
deitatem naturā assūpisse hūa
nā i qua fili⁹ dei degebat in
t̄ris ex tpe agebat & loqbat.
id semp̄ intendēt ut hoies tra
hītēt i deitatem p̄hotem̄ et i
etimātē p̄ fidei pontē. **S;** nō
accōmodantes iudei p̄fidi sanū
intellēt. alit' qd' dicebat cōp
hēnde nō valentes. et p̄ferē
tes placitū et p̄suīptū i aio
vitati fastidit ad ubū recte
loquētis tulerūt lapides ui
dei ut iaceret in eū. Duri cor
de ad lapides duros. i sensiblē
les i ammo et irrationabiles
ad insensibilia et irrationabilia
p̄ victoria se tulerūt. ope p̄
testantes qd' i aū gestubāt.
Et sup̄ modū furentes nō q
rūt iudiciū vnde hō iste lege
lapidetū. et si deū se assēbat
debuerūt suauī dissertatione
p̄quirē nō furire Atq; obliti
honestatis alienati a scip̄is
templo dei nō deferūt ne fuso
sanguine hūano maculaetur
q̄q; xp̄i sanguis nō maculas
set si consecrass̄. **P**x eorū tame
apposito malo id agebat. ut
taq; hoies puri lapidatores ef
fecti nō adūtebat qd' cotamia
tois aduenisset in templo. **S**epe
hoc scelus i hoib; agitur
ut cū am̄ obliquata ratione
fuit. placitū opponit vitati
obnībilat odū mente. qd' ml̄
ē reuēcie ml̄ honestatis in

causa Non defertur sacris.
Aphaniatur dñe edes. debones
tantur q̄ sūt dicta deo. locus
orōis efficitur tu pitidime
ml. care remanet ad destina-
tiū bonū Ihc autē abstundit
se et evit de tēplo. sc̄o timo-
re latibulū pueriuit ad horā.
q̄a non dū venit ei hora. nec
erit tali morte trāstūus ex
mūdo. si evaluānd⁹ in cruce
Abstundit se uales p tpe loco
causa hōm sapiam pūr ⁊ ma-
litiā deuitale Non se abstun-
dit i cūveris aut opacis a-
vmbrosis locis seu i iliq⁹ clā-
destmo. si sua vtute illorū es-
fugit aspectū ut velut i ce-
latū hōm no possent intēdē
i cū nā et m̄ oēm turbam
eū vndiq⁹ circūlante abstun-
de se ab eis p voto valuisse
nec sibi opus erat ad delites-
cendū qualiscāq⁹ locus I mu-
sibilū m̄ om̄ oculos q̄tūcū;
spiritus intēdē sibi facil-
tas eāt. Vnuit autē de tēplo
iā phāseor pontificū ⁊ scri-
bārū uolūtate mala ⁊ puer-
sis opibus aphaniato Iā velim
quēdū eāt templū illud cū on-
bus vmbrosis mīsterns. me-
lior conditōe i vītate donā-
dū Iā vpc evit ut eāt ab eis
iudeis et ab oībus ceremoniis
cor⁹ synagogū ex toto reluc-
turus. de primo nouā struc-
turus ecclesiam Eavit ihc
de manufacto. tēpli no dedic-
natus structurā. si templū
cordis illorū ob pfidā aspīnat
abstundit se ihc a fūrd iude-

orū ne lapidaetur. Quo se
abstundit. In sacraetis nouis
Templū reliquit. prīciū curia
menta destitues. Pactū iam
erat aliqd i fīcū pīt qđ eēt
abstundio. qđ pīt pāt pīlī om̄os
facientis malū mīsi resipiscut
Vnde cont⁹ pīlī pūaricatiois
dicit. Ego autē abstundit et
celabo faciē meā et i die illo
pīt om̄ia mala q̄ fecit q̄a se cu-
tus ē deos alienos. Et alibi ab-
stundā faciē meā ab eis et cōsi-
derabo nouissiā eorū. Et abstun-
sus eont de templo. Et evies
se abstundit. nobis i forma fīc
ne impbe cū audacib⁹ cōtēdam⁹
Prudencius ē ad horā declinacē
supbū irrationabile qđ resistē
i facie aut velle obſistē rācone
Rācone redditā supbus ⁊ mī-
tus no recipit i pīa cōtributo
et cū sibi resistētū apliū su-
rit Declinacio vēo q̄m̄ cōsue-
uit mollire supbū. et placere
irati. Et si no saltim deuitau-
ne usq⁹ i reatū actionē pēdet
q̄uis intēcione totus eēt m̄
cīme. Epiane Vtutis pēmt⁹
e post mala intēcione i hoīe
adūsus pīsupbū sic declinacē m̄
pīt sine responsione ubor. ut
qđ decrevit urata supbia m̄
actione no remat. Cā vīlī
qđ interrogat⁹ ihc an eēt vpc testiō
mū suū opib⁹ pīvuit fīm̄ ioh̄em sr⁹

Hinc pī admīrogacionem
iudeorū ewangelista se
coſeat festinatē enī
morū et tēpis qualitatē et locū
apte describit ut evaliqd iū
at mīsticū atq⁹ morale dices

Ecū sūt encēma ihēsolomis et
 h̄remp̄s erat aḡebat^z festū
 de renouacōe templi. Ecū sub
 esdra aut̄ sub iuda machabeo
 tpe machabeorū nō p̄me cōdi
 cōms a salomone. q̄uis ante
 destructionē dui illa festiuitas
 p̄me cōdicōms celebrata fuisse
 et ihēsoloma ciuitas illud ha
 bebat templū. id p̄mēs qd̄ in
 pace dūcavat sit sp̄uale dei te
 plū. qua destructa destruatur
 et templū. cui h̄repatis memis
 et templū iterū releuet^z & a
 cōtemplando dictū templū acce
 p̄mī dei vēo cōtemplacio no
 agit^z p̄p̄ pacē. neq; em̄ aliqd̄
 grāte v̄tutis encēmare p̄t q̄
 nō cōsistit i pate **S;** additur
 suspecta qualitas t̄pis. quia
 h̄remp̄s erat. in designatione
 frigiditatis i cordib⁹ iudeorū
 Etem ab om̄i culōe v̄tutis tor
 pebat frigidie erat cū gratis
 vpo vellent m̄p̄e horridā mor
 te. aut q̄a mudi frigilitas o
 portuna sit attollende i cōtem
 placione menti. cū q̄to ab ex
 terioribus sup̄ sensus sospitis
 corporis vagari phibetur facto
 magis interior obtentus m̄tē
 ditur. Verūtū i alterā p̄tem
 h̄c t̄pis qualitatē m̄p̄tā
 lectitam⁹. qm̄ p̄ h̄remp̄s abos
 si sponsus ad surgendū et p̄f
 cīscendū dilectū sibi sponsā ūn
 tat dicens Surge p̄era amica
 mea colubā mea formosa mea
 et v̄m̄ ūl em̄ h̄remp̄s trāsnt
 ymber abnt et recessit Ut
 sic illā alloq̄retur Di c̄bulacio
 si p̄secucio si t̄ptacio si defectio

caritatis affuit. ecē defuit
 igitur surge. quo vocatu v̄m̄
 Ecū illa qualitate i hyeme de
 signata sup̄stue nō surgitur
 siacetur. nō itur s̄ statut. nō
 p̄fuit s̄ deficit^z Et salvator
 n̄ p̄monuit ne fuga p̄culi
 fieret tpe frigide qualitatis
 Orate m̄qt ne fiat fuga v̄ra
 hyeme nel sabbato At insi
 hoc ewāgelista p̄dixit actio
 nes et ūba ih̄u iudeorū p̄ dis
 ceptacionē afferunt^z Et am
 bulabat ih̄c i sepolo i porticū
salomonis In templo abula
 bat. qd̄ iā eo ap̄heticore testimo
 mo dūcēt domū dei et orō
 mis ad eū et ad famosā et sim
 bularē se cōtraxēt templi
 p̄tē. q̄a i porticū salomonis
 Decebat eādē eū qm̄ ip̄e dū
 cīcīat v̄l rex pacificus ēat
 Circūdederūt eū iudei et di
 cebūt ei Quousq; uāz māz
 tollis^z Si tu es v̄pc̄ dic nob̄
 palā. Fecere iudei de scipis
 vpo corona nō amoē visen
 di ut milites placido regi ad
 obediētā p̄opt̄. seu ut fi
 lii ad adamātū patrē. seu ut
 discipuli ad audiendū doctore
 si ne de mamb⁹ ip̄oz elab̄et^z
 si potiussent i illū iuste ma
 nus mīcē. ob imp̄fēm̄ ad m̄
 rogata responsū aut calūp
 mābile ūbū de qua curūda
 cōne atq; victoria ūp̄hecia
 elit nō solū de iudeis s̄ ecīā
 de oībus gentib⁹ sicut ūptū
 ē i libro psalmorū Om̄s cu
 cuerūt me et i more dñi q̄a
 ultus ūl ū eos Circūdantes

curādederūt me et i noīe dñ
q̄a ultus sū i eos Circūdēde
rūt me sicut apes et sicut ignis
i sp̄mis et i noīe dñ q̄a ultus
sū i eos Circūdacio ter repetita
et silitudo apū ignis et sp̄mis
insticta et male moralia sūt
Platio v̄eo fā i noīe dñ erigi
one respondet Puicitissimā eāt
pfidia uideorū interrogancū
de messra. cū audisset a iohāne
baptista. et ab ipo ih̄u. et nō
credebat Quid ergo dare eis
potuisset i signū ut crederent.
Richil. cū signa mirabilia et
opa intueretur messras hebraic
ce xpc grece vinctus latine
dicit. Qd si palam ut pete
bant respondisset ad posse
cōphendissent ut pfidi. si se
negauisset dixisse mendacū.
erat enī messras pmissus i
lege. necnō et m̄dictū iuste
autepisset i vbo aut lūisset iustū
supplicio Dmde cū iudei coro
nates vpm interrogari et q̄s eet
i ultione maliginturis iporū
ab illo audierūt Respondit
eis ih̄c. loquor vob' et nō credi
tis m̄ Opa q̄ ego facio i noīe
pat̄s mei. h̄ testiomū phibet
de me. qd q̄d m̄q̄t ih̄c corica
m̄. cū ego sepe veitate locuta
fuerī vobis. et nō creditis m̄.
sue moueant. igit. ame atq;
a nob̄ ambages. opa fā non
huana vtute. s̄ i noīe p̄s mei
ad testimoniū p̄fēo Si ificiā
aut iſtimulare potestis emī
si negatis et Vbis meis no
creditis opa testificatur q̄zū
testimoniū validissimū ē. si

nūq̄ fā fuerūt silia a patre
meo sup̄ naturā ex me mūdo
edita Sz uos nō creditis q̄z nō
estis ex oīibus meis Ea sentē
cia ē q̄ sup̄. si nō silia uba Dio
erat em̄ p̄tēa vos nō auditis
q̄a ex deo nō estis Nūc autē nō
estis ex ouib⁹ meis s̄ ex alio ou
li. ex alio directe atq; nutritio
pastore Ques mee voce mēa
auduit. et ego agnoscō eas et
sequuntur me. et ego vitā et nā
do eis. et nō p̄ibūt metnū. et
nō rapiet eas quisq̄ de manu
mea. Quid iligne silitudis bo
ne ones habent. quārū noīe su
os fideles et elcōs vpc appellat
net cōtēpnenda silitudo ē. si dis
cucienda i p̄petate rei. cū electi
dei assimilat. brutis atlibus
racōne curētib⁹. ut ex illa com
pacōne i vtute s̄iam. Et cū re
pbi ecia atlib⁹ cōpant. eque
oportet discutere ad cauedū Pa
aficū animal nouim⁹ ee. neq;
habet discerpentes neq; laman
tes dentes. neq; nouit aliquē le
dere ex aliqua sui pte. plus af
fert q̄p auseat. duas habens
tūctas pelle et lana ewāgeli
cū ubū actione docet. cū altera
sibi p̄mittit auferri. sic. dictū
est qui habet duas tūctas det
non habenti Et q̄si ubū lene
tore suo resonat ecia usq; ad
mortē lesa. Et qd aplius totū i
vsi vtilis ē. ut nec q̄tq̄ i exti
orib⁹ aut m̄iorib⁹ sit. quā nō
possit ad bonū et ad pulchrū et
aptū vsi m̄ferri. nec ecia ster
cus eis a medicina et ab utilita
te vacet Et hoc p̄serti habet

qđ vocē p̄m pastōris agnos-
cit. et vocante segitur ceteris p̄t-
missis Huiusmodi dictū ex eo
Pienzia liquet. Hac silitudine
supta ex illarū appetate xp̄c qđ
videt suos dicit. Et p̄m⁹ ī ope-
hōm iustus. pastor ouū fuit
eo p̄tagio qđ p̄petus ouū tran-
supta silitudine ad actionē mo-
rū iustos efficiat. Et sicut ouis
ad occasionē muta dicit⁹ sic ille
p̄m⁹ xp̄cū pastor silent⁹ ī pace
infestus est. et xp̄c id idem
cui⁹ figū ī illo pacta est. Contē-
plandūq; mltō trutu ē ī pcessu
dīctarū ouū ex designatione
sūm pastoris audiūt cognoscit
tur sequitur. vita etnā actipi-
unt. tētm̄ nō pereunt. ab aliq⁹
nō rapiuntur p̄ma ē sextilis p-
fectio natālis. S; qđ auduit.
vocem. Sit omnis hō velox ad
audiendū. Erat vna de omnib⁹.
samuel. q̄tio vocat⁹ a dno res-
pondit. Loāre dñe. qđ audit ser-
uus tuus. Sit omnis hō presto ad
audiendū. voce dñi ut p̄ficiat
ibū ei⁹. Obedientia omo neces-
saria ē ad dñicā voce si p̄cepto-
ria est. Cui et iob se responsū
spōspondebat. Vocabis me et
ego respondebo tibi. Id qđ vocat⁹.
Interdū ad fidei securitatem
ut secura mente ī domo dñi que-
t̄ ecclia habitem⁹. nā sapiā mi-
lit̄ ancillās suas ut vocaret ad
arcē et ad mema ciuitatis. Mut-
tit dei filius pdicatores suos.
vocat̄ mortales ad arcē fidei
multis munītā p̄sidns. Et ali-
q̄n vocat ad gemitu. et ad oēm
mūdi cōtemptū ut verū succe-

59

daneū sit. Et vocabit dñs de⁹
evātu ī die illa ad fletū et
ad planctū. et ad caluclū et
ad cingulū sancti. Et ecce gau-
dū ī leticia p̄ pacis pletus ī
effusione lacrimarū agit⁹ plan-
tus ī lamentacionē delictorū
et iūndauit miserie et in his
qui nequit vivūt. Caluclū
rerū cōteptū sapit. Saccile
cmoulu corporis blandimenta
p̄icit et induit assitatem.
Succedit his gaudū ī leticia
sempitna et ī satutē cōsac-
m̄ et vite. Hinc paul⁹ Ron-
em̄ vocavit nos de⁹ ī mūdi-
ciam s̄ ī sc̄ificacionē. Et petr⁹
Qui vocavit nos sc̄m ut et
ip̄i s̄ ī omni cōsacrationē sitis.
Et p̄aphas monem⁹. cū voce
xp̄i vocantis audiuerim⁹. ut
corda nra ad obedientiā xp̄a-
rem⁹. Hodie si voce ei⁹ audi-
eritis nolite obduire corda
vra. Et pacto fit ad hoīes xp̄i
vox. Si audieritis voce meā
et custodieritis pactū meū
eritis m̄ ī peculeū de cūctis
populis. Et alibi. Si qđ audierit
voce meā et aperuerit mūchi-
ianuā. introibo ad illū et cena-
bo cū illo et ip̄e meū. Ad mul-
ta expedientia nobis dei est
vbū. cui vñlit̄ assentitur et
dissentit⁹. dñpnose. Fit vox
dei hoc ē p̄ceptū ei⁹ ad sisten-
dū p̄plos delinqüentes et oīa
mala fluida nū. Vnde vox
dñi sup aquas. Et ī potencia
v̄tutis sue efficiēt̄ est. exigit
et v̄tutē a nobis. Et vox dñi
et v̄tute. Et ad magna q̄ faci⁹.

est ut et nos putē ev nobis
magna v̄tū opa faciam⁹
et vox dñi t̄ magnificēcia
Et ad cōfractū supborū est
vox vocās et int̄imās. vox
dñi confirmingēt̄ redros. Et ad
omnē ḡcupiscēcie ignē ut ex-
tinguat̄ sit vox dñi int̄cide-
tis flāmā ignis. Et ad cōmōte
dā i samorē et optimā p̄t̄ v̄tu-
tū eos qui deserētes deū deser-
ti sūt̄ m̄sonat̄. vox dñi cōcū-
entis desertū. Et ad pharac̄io-
nē hūlū et hūlitatis ipsam
sc̄am agnouim⁹. vox dñi p̄a-
rantib̄ ceruos. Rō ergo dicā
m⁹ ut pharao. quis ē dñs ut
audīā vocē ei⁹. In audierim⁹
vocē ei⁹. erim⁹ de ouib⁹ ei⁹
q̄ cognoscātur ab eo ea cogni-
tione qua i approbatione
aptitudis erūt ad cōpessenda
regna celestia. Rō em̄ ihū
at credit aliquorū de nouo cog-
nicio qm̄ ut de om̄ia ab et̄
no cognouit. si cognoscit suās
oues a ceteris eē dissertas ut
eas i iudicio ponat a deo
ut collocet i excelsis. Rō ouit
em̄ dñs qui sūt̄ ei⁹. q̄ sequit̄
salic̄ i auditu uocis. Hec p̄tm⁹
tota valutudo v̄tutis sequi-
dūm xp̄m. q̄bus vita eterna
datur. p̄ eo qd̄ ipale omnē
i dei obsequiū trididerunt
Talis ē ista p̄mutatio. cū xp̄o
cōmerciū gerē. ut si ei dedica-
tur ipalib⁹ vita. qd̄ accipiam⁹
et̄ nā. Et cū iet̄nū nō pereant
id quidē est qd̄ ante p̄o vita i
securitātē et̄nā trāffert̄. mul-
lis infestanda p̄iculis. Et

p̄destinatio habet suo iure h̄o-
ppū qd̄ nulla possit perire de-
ab et̄no electis an mūdi cōsti-
tutionē. Et uariabilis erat
uolūtas hom̄ beator̄. ut nec
possit auerti a bono. nec conser-
ti ad alterā p̄t̄. Et i hac vita
ml tam p̄t̄mēndū ē. q̄tū
facile mutabile se cognoscere
Violēcia v̄eo nulla infri p̄t̄
ei q̄ om̄ia p̄t̄. et cui sp̄ote aut
iuste subjecta sūt̄ om̄ia. Null⁹
itaq̄ iuptor aut qm̄olib⁹ violē-
tus eruptor poterit sibi e ma-
mbus ouē p̄destinatū auferre
Et si h̄o mun⁹ a deo xp̄o datū
p̄ excessū iudicātur etiā ma-
ius accepit oīno mauferibile
ab eo. Par̄ me qd̄ dedit n̄ ma-
ius om̄ibus ē. et nemo p̄t̄ ra-
pe quicq̄ de manu pat̄s mei
Ecō et pat̄ vnū sum⁹. M̄nus
ptm⁹ ē filū substancialit̄ et
et̄ne vnū ē cū patre q̄ acce-
pisse ab eo sup̄ oues suās. et̄ne
seruādas hūlēmodi p̄t̄tē
Ab homīati sūt̄ ubū utim̄ iudeoz
et aspnati dicente. et p̄tinaces
in seua p̄fidia furibūdi ad mala
solita se dederūt. Iustulerūt la-
pides iudei ut lapidarent̄ eu. Rō
autē intalerūt frenati ab eo q̄
sic mori nō venēat. q̄s xp̄t̄ re-
tundit cōmemoracōne honorū.
Respondit eis ih̄c. Multa opera
bona ostendi vobis ex patre meo
app̄t̄ qd̄ horū opus me lapidatis.
Si me vnū cū patre meo fassus fu-
it qd̄ egre fuit̄ ex quo vobis
et i uobis ml̄ta bona et talia q̄
nemo potuit feci et ostendi. For-
san uobis iusta causa me isquedi

no decesset si ex me locutū aut
 opatū aliquid sup̄ naturā & usq;
 Tarrogancia fuisse esse. Ut qd
 presto tā vrē s̄t man⁹ ad lapides
 colligendos iaciendosq;. **R**espon
 derūt ei iudei **D**e bono ope nō lapi
 dam⁹ te s̄ de blasphemia. et q̄a in
 hō cū sis facis tēp̄m deū. **P**o pñt
 inficiari iudei. Vp̄m bona t̄ eis pe
 gisse cū dicūt de bono ope nō lapi
 dam⁹ te. igit⁹ bona & digna laude
 opatus erat. s̄ ad insequendū cū
 zelo legit se obiuit facientes ei
 de blasphemia imposturā cū ev
 decreto legis blasphem⁹ deberet
 subiace lapidib⁹. **I**mponebat autē
 ei qd se faciebat deū et adūs⁹ se
 ip̄os impostura ip̄a ēat. qm̄ mūq̄
 qd ita despiciunt ut se deū facet. cū
 om̄is natio deū credat etm̄ non
 aliquo mo factū. **S**er qd n̄ sup̄bi
 uit ut se afferet deū ip̄q̄ lucifer
 et p̄ores hoīes t̄ ei⁹ filitidine p̄
 sup̄sident. **E**t ap̄hā regē tūi ui
 gnes de supbia m̄q̄ alii m̄si p̄
 filitudinē addīma suspirauit. **E**t
 si quid tipice t̄ eo de cedere angelo
 dictū ē. **N**ūq̄ de p̄mo lucifero
 fertur sic supbure ero filis altissim⁹.
Et de p̄thoplastis. eritis sicut
 ebor h̄. est eritis sicut de⁹. s̄ sicut
 dn id t̄ angeli aut magim amissi
 tores et cognitores vniuersi. De cide
 te angelo t̄ rege tūi signato equi
 id. **D**edisti cor tūi quasi cor dei.
Et adhuc tu signaculū filitudinis
 ei⁹ plen⁹ sapia et certa q̄ sequitur
 ad hoc sūt. **N**ra ergo obliquabut
 mente errare s̄ facebat t̄ vbbis
 ut dicent. vpm se face p̄suppone
 deū at qui si se dicebat ex opib⁹
 fatens cōtestabat q̄ id ēe qd erat

debuerūt ad liquidū uestigare
 sermonē. **E**t si ēat iconabilis
 dae credibilitē nō inferre p̄
 secutionē. **B**z respondit eis ihc
 Romme scptū ē t̄ lege vra. q̄a
 ego dñi dn estis. **R**omme le
 gis om̄is scptura vtris testime
 ti tā histrica p̄bialis q̄ arche
 tica intelligit. cuius vpc vti
 tur arguento ut validet qd dñ
 erat se vnu ēe cū patre. et re
 sculpat p̄fidū iudeorū. **I**deo
 q̄a sic scriptū ē t̄ lege includit
 eos infra t̄m̄os racōmis adia
 ens. **S**i illos dixit deos ad q̄s
 sermo dei factus ē. et non p̄t
 solui scptura que pat̄ sanctifi
 cauit et misit t̄ mundū nos dici
 tis q̄a blasphemat. et q̄a dixi
 filius dei sūt. **P**ssicūt ē sane
 credentib⁹. qd sac̄ scptura sol
 ui nō p̄t mendacio aut falsita
 te argui. s̄ qd t̄ ea est omnino
 verū ē. **I**nde dn appellati sunt
 hoīes ad q̄s sermo dei reuelati
 bus est. scilicet q̄ illū seruante
 rūt et seruantes prophetauerat
 et circuauerūt ne fiet auersio
 et eēt iusta auersio. **E**t dn s̄t
 grā no natū. **E**t dn sūt nō q̄a
 scptura dixit. s̄ q̄a sūt ido dixit
 et si nō cēnt scptura nō dixit.
 q̄a verissim⁹ est. **C**ur igit⁹ illū
 que pat̄ sanctificauit p̄ oīa
 t̄ vtero et ext̄ vterū. q̄ men
 dacū loqui nescit mentiri nō
 p̄t. ita sacrificatus qd nec velle
 p̄t aut valeret ecclā t̄ modico
 maculae scip̄m nos dicitis q̄a
 blasphemat. **D**e me qdē inq̄o
 q̄a dñi filius dei sūt. **P**t. hoc
 qd disceptatur magna spes

est porrecta mortalib⁹ qđ dñ
pn⁹ ecce immortales inaculati
in eritate glorioſa fieri si dei
velint cogitū sermone non
natura qua ſolus vñ e deus
ſi adoptione ipi facientes emere
volūtate ei⁹ remaſcellat autē
ihe opibus dictū Si nō facio
opā patr⁹ mei nolite credere m⁹
ſi autē facio et ſi m⁹ nō credi
tis opibus credite ut cognosca
nis et credatis qđ i me ē patr⁹
et ego i patr⁹ P argumenta
mīcibilia ihe ſe dei filiū aſſe
rit cū ſe ml aliud qm̄ opa patr⁹
na feciſſe patet quib⁹ et ſi no
pſone talia ſat qđ eſſet dubi
tata preſtanda credulitas Et
in hac diſceptacione h⁹ dūtanat
enigebat ihe ut vñ ecce ſbalit
cū patre credetur. tunc alius
i pſona Et reddit⁹ neqđm retri
bucio ibis ſas Querebat er
go eu apphendē et eniuit de
mamb⁹ eor⁹ Depe h⁹ teptatu
E. s. fruſtra miſi cū voluit Et
abuit iterū trās iordane locū
ubi erat iobes baptizans pīmū
et mansit illuc Elapsus de inde
orū mambus ſignatū repetit
locū ubi pīus baptizauat iobes
qui iā pīmortuus erat ubi et
mansit ad rediuiua facienda
memoriā eor⁹ qđ de ipo teſtiſi
catus fulat iobes Vnde i ml
ti vemebat ad eu et dicebat
qđ iobes quide ſignū fecit mul
lū omnia autē qm̄ dixit iobes
de h⁹. rea erat et ml credide
runt i eu Opidam loci illius
erat mores lati teſtimoniū a
iobē qđ obre vemebat ad eu

adūce coſeretes nō xpo dicē
tes qđ eet maior am xpo an
iobes Ad huic maioriatē illud
mioritatē h⁹ arquimēto erat
qđ ihe mlta ſigna. iobes vero
mlta ſignū fecerat. ſi qđ omnia
qđ de xpo fuerat teſtificata
vitate ifallibili coſplebantur
Hui⁹ rei cauſa mlta crediderūt
i eu Contemplati ihm ſit agere
qui dñ i vna pre aias pdit lu
crat. talia Ecce uidel pſequi
tur. iordanes creditū Illi fugi
unt a fide. ihi veſiut Illi ſigna
coſfidūt. qui veſerūt
Ca⁹ xolv de coſilio pontificū
ſup morte ihu et mādato par
mato captiōnis ei⁹ ſedim iohem
marci et matheum
Mortales tūa iā mortui
i corpe morituri mete
depravati coſiliū meūt
vnde inſerūt morte nō vnde
poſſint accipe vitā p̄ qua ſemp
eſſet i prudencia coſultandū
Magna quide auerſio a liue
vitatis. qđ mortui qui poſſent
redire i vitā coſerūt de mor
te inſerenda ei qđ vitā ē qđ mor
tuū quatriduam reuocauit exo
mortuis. et ob id ipm venatur
adnece. qđ mortis impūl des
truebat Et qđ eis reteris qđ in
deis debuit ecce cauſa fidei. oc
casio pſidie fuſt ſemp eī ū
iuno iustiqt̄ dei iudicio agitur
ut pīſis recta vtrant. i mlta
Na collegerūt pontifices et
pharizei coſiliū et duebant
Quid pacim iā luc h⁹ mlta
ſigna facit. Et iūc coſgregati
ſūt pīcipes ſacerdotū et ſemīoēs

p̄li i atriu p̄ncipis sacerdotū qui
 dicebatur cyp̄phas. consilium fecer-
 uit ut ih̄m dolo teneat & occide-
 reat. Unde cōsilia mala. malus
 metus. malaq̄ sp̄es cōstituit cō-
 silia mala. uenit q̄b auar̄ p̄dē
 thesaurū metuit. d̄reptione eoz
 tenebat. fecit cōsilium mala ut
 daret sibi suspecto ante mortem
 q̄ potiretur d̄reptione. Metuit
 ambicioſus glorie audiens cōſti-
 tuta t̄ auctoritate ne a potēcioe
 suparet. ne redigetur ad p̄ma-
 riū cōſilii dandi morte in eū
 que ſuſpiciuntur e posſe ſic ſuſpicioe
 Metuit elatus nō posſe in pace
 regnare cū pax ciuitatis et r̄iam
 exheret. fecit cōſilium mala
 ut depeſſetur ſi eēt a ciuib⁹
 aut ne poſſet eēt in morib⁹. Ne
 tuuit ſibi om̄s ſibi male placen-
 tes. et dū timet p̄dē placitū ex
 male cōſilio p̄curat etiā inoce-
 tib⁹ et pacificis et net male cō-
 ſens inſerere iactura et ledē non
 ledentes. et ſepe quietos tractat
 ut hostes. Recno et ſpe mala p̄po-
 ſita illa conſequi volūt que nō
 cogruunt ordinī vñedī r̄e. Verū
 q̄a alit q̄ dāp̄na alioq̄ ſine mul-
 torū nō p̄ueniunt. recurrit ad
 cōſilia mala ut curē nō ſit quid
 miferat. mali q̄due eſte inſuerat
 pocius ſic agat. ut enīat q̄d
 ſpernit. Cui ſūt facientes ex ma-
 lometu malaq̄ ſpe cōſilia mala.
 Et editit. Quis buxim⁹ p̄aua-
 uit. Hbi adgregantur. cōſultoz̄
 maloz̄. Et p̄mo dictat nephaḡ
 ſup quo e cōſulendū ut ſiat. Cui
 affensus datur. Qd cōſilium mago
 placet cōuentu malignanciā.

Edicit ūquis auctoritatē habet
 inq̄ras em̄ ſine auctoritate nō
 imperat. Et ſi iubet. ei⁹ ſup̄
 r̄u imperiū. Cōnocit ſtultus
 m̄ſter. q̄ letatur. i malis actib⁹
 ſuis partē maiorib⁹. Congre-
 gantur i domo ipietatis p̄ſup-
 tuosus et arrogans. anticipat
 p̄mū ūbi. om̄s i eo cōſencit
 q̄ celeriore viā adiuvare nouit
 ad patracionē ſcēleis. Id cōſi-
 lū magis placet qd' atrocitē
 Inito cōſilio furent' puriosi. p̄po-
 nut. Quid facim⁹ q̄a hic hō
 m̄lta ſigna facit. Resciuit qd
 faciuit. idēo qd' facim⁹ i quā
 Disciuiſſent. nec locū habebat
 hui⁹ ſermōis eborū. Et qd' ad
 iūt ſaluz̄ q̄a m̄lta ſigna facit.
 reſponsioſ ūbi et accusaciois
 habet ad eos. qm̄ m̄litude ſignor
 arguit credulitatē. inuidio qd' de
 betur credulitas. Incredulitas
 veo acuſacionē habet. Signa
 si qua ſūt iutatoria ad signata
 certa v̄tute habet. Ad signatu
 ſignū. nō ad signū ſignatu or-
 dinariū ē. Si ſigna faciat m̄lta
 credendū ei eāt q̄a m̄ltiplicit
 iutabat eis. Et ip̄i iudei ab
 origine ſignis aſſoluti erat. Et
 ſepe ab ip̄o expetuerat dīctes
 Polum. a te ſignū vide. Nūc
 p̄ſidi ſigna magna patentur
 et nō credunt. Ieruſacio eoz̄ ē
 ieruſabilis. Ista cōfessio. quia
 m̄lta ſigna facit. Cui adiutur
 etiā dāpnacio. eo qd' veriti p̄dē
 placita adūſus inoceſe p̄ ledēdo
 cōſiliat. Et aiūt. Si dimittim⁹
 eū ſit. om̄s credent. i eū & veſet.

romani et tollent uirum locu
et gente In auctoritate atq
libtate impide xpc operabat
miracula. dabatq de virtute
doctrina iudeorū cōfūdebat
mores arguebat errores. au
diebat a turbis. eam habe
bat sequela. i reuerentia plu
ribus erat. comouebat animos
militarū vture signoru que i
ficiari aut simulacra verā esse
nō poterat. H p fidi iudei nō
adūceret suēdo dicebat. In di
mittim⁹ eu sic agē ac p dicens
et oem pcessū ei⁹ i hui⁹ cemō
libtate. nū mili credūt. tandem
om̄s credet i eu. timet s̄
bimeti p̄is ut fieret de oībus
credituris. Si q̄ bon⁹ euent⁹
es. si fuissent qd futurū i
alio formidabant. Est quidē
hic supplemeto differendū ad
trahendū i liquidū causā qm
a sclo cōsiliū p hoīes ratiū ins
tern fcm nō fuit. i quo ab emu
lis vitatis et a nescis p fidis
resciret p morte de vita om̄
agebat. Et pueri uelut i te
nebris ignorācie p̄sistetē cō
płe tractabat dñm ab etno cō
siliū et dei placitū. uti eāt qd
siuis etn⁹ fili⁹ i carne assūpta
p toto huāno genē moretur.
Et mira eāt altitudo dñm cō
siliū sup salutē huām generis
qd i aīa mortui de p̄vio i cor
pe morituri etnas subituri
penas. ignari misteri de vita
ex morte cōsultabat. inqui de
magna vture. iusti de summa
iusticia captiuū de redēptione
venditi de p̄cio infirmi de

cōferenda sanctitate nichil boni
p̄t cōmodū t pale p sepiis mē
dentes Inuidi tractabat de mag
no bñficio atq officio cūtatis.
cūc de lucis mīstero. trem de ce
lo. hoīes de deo. filii draboli de
filio dei. Et h⁹ 2 filia ignota i g
note ab illis piebat. Pmde ve
niunt i vīmaginatioē que hinc
p pte iudeorū p tpalib⁹ inten
dencū que p cōmū utilitate
mortaliū erat huic optimo cōsi
lio. Equidē p iudeis dūcavat
tpalia cōspicentib⁹ et a dīmēbōis
autentib⁹ intellēcī. erat vari
oratores. quoz poreat q̄s i cōsi
lio hui⁹ cemodi sic orāe. Hocē
nobis i festū extorē fici a pa
tria ut pao sit his q̄ illā affā
patrō colūt censeo dignū. Alius
Si adūsus hūc abs re odio exar
descim⁹. cū tamē eu insequendū
iusta causa p̄rogata nō fuit
nulla excusacō c̄mis remunerat
Alius Quo iure desent⁹ i hoīe
seruente. Alius Deperit om̄e
honestū si sancit⁹. i pena pro
cultōe honestatis. Ali⁹ Restio
ad qd si edita iura si nō seruat
i causa. Ventile⁹ ergo causa
hoīis c̄mīati anteq̄ iudicīi pena
le pcedat. Ali⁹ Dñe atq̄ huāne
legis nō est. sine p̄pa culpa iudi
cūre hoīem i ps̄ona qd fecit ho
iste. Ali⁹ Ad qd lex si ei⁹ nō cui
tudit⁹ honestas. Ali⁹ Dñm est
necnō et huām quēpā p̄suāe
si eu legis p̄uaricacō nō accusat
Ali⁹ Crimē et delictū qb̄impe
gē satigñm⁹ hoīem aut fecit
aut nos fecim⁹ imposturā. si
fecit sedm̄ turpe sit. si fecim⁹

imposturā verse multandi sum⁹
 Alius Cur seum⁹ iustū m̄as
 iusticias arguente⁹ Et si defo
 rns audacia⁹ f̄mgn⁹ m̄o ḡscā
 nos accusat Ali⁹ Quā turpe
 censendit qđ constituta i causa q̄
 ratu⁹ ad iudicū si p̄mo nō solli
 citat evamē⁹ Ali⁹ O q̄ turpis
 si quispi⁹ nō iueint innocentie
 tutor atq; defensor etiā si suspec
 tus eet i causa temptandū eet p̄
 ei⁹ tucone ne ip̄a publico iudicō
 deparet Alius Tex nō agit nisi
 adūsos p̄p̄t quos posita est si p̄
 uaricator ē legis cūiūat eū ma
 litia sua nō ip̄etuositatis m̄a A
 lius Etiā si iust⁹ eet plectend⁹
 ē pena cū ip̄i⁹ v̄bis et morib⁹
 respublica cōmonet⁹ Alius P̄o
 ē nctia illa v̄tus p̄ quā sepe tu
 multibus iherrestit Ali⁹ homo
 factōis p̄icolo p̄te sic igit⁹ abo
 lendus Alius I⁹ qui sibi vendi
 cuuit plebeior fide facile⁹ Ad
 id qđ uoluerit corda ip̄or p̄lecte
 quoru⁹ ē p̄inciosa sedicio Alius
 Et si iustus aut iust⁹ oīno apo
 criticis morib⁹ dissilitudinē ha
 bet. nulla ratione tolerādus ē
 ampli⁹ Ali⁹ Et si iust⁹ aut illa
 auellam⁹ ad nos. aut nos sibi
 honeste sociem⁹ Ali⁹ O q̄ dede
 corū require ad assūrā quē
 p̄seqm⁹ nec min⁹ fedū si sibi so
 cieta⁹ implens qm⁹ aut eū iustū
 aut nos fatebim⁹ patores Ali⁹
 Et si nulla eo p̄p̄t p̄c assū
 facienda est. qđ cūctam⁹ m̄ eū
 aut exilio a morte decernie⁹
 Ali⁹ Exilio tradē m̄cius aut
 honestius ē Ali⁹ Captus mitti
 tur ad cesare⁹ Ali⁹ dub iūniacōe

lauipū supplici p̄ellat⁹ a fūm
 bus m̄is Ali⁹ litiget⁹ cōpe
 dib⁹ i silentio Ali⁹ fiat sedus
 ut nō adūsetur etiā si placita
 m̄a nō q̄rit Et his sc̄iū p̄o
 tuerit⁹ tanto cōsilio porando
 edici S; atrociōz utrocius cō
 siliū p̄culit. Vn⁹ iuncte eo ip̄is
 curphas noīe tū eet pontifex
 am̄ illi⁹ dixit eis vos nesci
 tis qđ neq̄ cogitat̄ qđ expe
 dit uobis ut vñ⁹ moriat⁹ h̄o
 p̄p̄lo et nō tota gens peat
 atrocit̄ iste hoīem innocentē
 detināunt ad mortē causa ne
 cas nō q̄sita nec dearticulata
 exūmācōis officio S; h̄o dñi
 fuit solo itinē p̄li iudeoz p̄
 utilitate vō cōmūn̄ nescie
 ramē a p̄phētare dabat⁹ de
 hui⁹ cēmodi morte cōsiliū sic
 elvā gelista tr̄fīat⁹ ibit h̄o
 autē n̄ semetipo nō dixit. sed
 cū eet pontifex am̄ illius p̄phe
 tauit. ainceps ubū a semet
 ip̄o dixit Et nō dixit a semet
 ip̄o Duxit uolūtate pueris et
 odiosa seu iudiosa Non dixit
 a semetipo futurū misteriū
 nō adūtens. neq̄ sc̄ies q̄tū boi
 eo illa morte huāno generi
 accrescit ac p̄ h̄o cū eet ponti
 feo am̄ illi⁹ p̄phetauit ut adū
 tatur i h̄o mīstēio qđ p̄phētia
 dignitati nō p̄sonē statui non
 homm̄ sit tributa Qđ p̄phēta
 uit⁹ Quia ih̄c moritur⁹ eāt
 p̄ gente sc̄ilicet iudeoz et nō
 tantū p̄ gente s̄ ut filios dei
 qui erāt dis̄ssi cōgregalet m̄
 vñ⁹. Illos videlicet dei filios q̄
 p̄destri ab et̄ nō futuri erāt

oines unius oulis sub uno pas-
tore transiit ipsi et gratia Christi
una. Propter quae misterium
ab illis profidis inscie tractabat.
Scientiam pte sanum traxit
dapnae cauebat. Et si me non
fallit quod malo cogitat India
fortassis illa non erit causa iactio
Pontificis periculi futuris pri-
culis si supposuit ut mors eius
ex causa supposita licentior
atque iustior omnibus videtur. et
magis ammarent ad illius
nece quo pte eum pericula bona
patria seruaretur. Inuidus enim ut
exoso possit inferre iactura
non propter ea dapna deuicta
propter republicam tuendam
patria oratione et contione aut
in militorum consilio facit semper
dicens in oppositione pte psonae sub
pallio publice utilitatis dolosa
lingua et astutum consilium propone
bonum publicum ut pte elimi-
net. Difficile vitari pte piculu
et suspecto de lessione boni comu-
nis bonum publicum si perficit aut
malum patrie si timet. Hinc
quidem ei in imagine ac carpha-
sem est que magis India incita-
bat ad malum infendit exoso. quod
amor patrie ad conservacionem ei
Qui omnibus auditoribz audiri
natur auctor et iuste iusti et
astutior et ubi mortis eo argues
de ignorantia oratores aut vos
nescitis quod nec cognitis. Non
placent in nec expeditum patre
uideor quod propter unum consilia. imp-
timetes sunt orationes vere. nesci-
tis ergo quod opus sit neq; cogi-
tare nostis picula possilia eue-

nire. si hoc iste amplius vult si
morte no delectur ut plebs in eis
signis ac doctrina comota questat.
Ego autem ptilius cogniti ut
iste solus moriat. ne mala res aut
pacta nostra depereat. sed adimplebat
apphentum dictum. In eo die conuenire
simul. accipe nunc mea consiliati
sunt. Ex persona Christi hunc predicam erit.
Ego vidi quod utile est mire genti. Ex
pedit ut unus moriat. hoc propter populo
Dollers ibi si non a solliciti hore
dictum quod unus propter populo moriatur
no dixit occidat. sicut non altius
auctoritate. si sua voluntate moret
et propter populo ut ipse propter populi utilita-
te uellet subire mortem. Et suffi-
cientia Christi etiam nolens dixit.
quod unus et quod mortuus omnibus
valeret ad vitam. Quid igitur unus
si mortuus omnium vita saluat. si
sub tremendo mortis imperio
a morte populum libeat. Quod regnas
erit factum. si talia facit mor-
ti subiectus. Propter quidē sic p-
os huius atrocis locutus est. Unum
salem utilitatem futuram ex morte
Christi principias. si nec mirum. etiam
propter usine ptilit vitate. Adde-
batur autem et modus et tempus
sicut etiam cautela ne tumultua-
rio impetu populi captus fieret liber-
tati. Dicebant autem. Non in die
festo ne forte tumultus fieret in
populo. Nam de morte consilio carphe
firmatum est. et ut ei multabilit-
introgrietum studebat ex adiectis
consilios populi utilie tumultum. ap-
que ibi ut propheteta magnus et in-
raculatorum mandatorum patrator
eximus in fama erat. Nobis
rebant. ne extorqueret de manibz

sapientia. Ab illo ergo die cogita
 uerunt ut interfuerent eum. Verba sicut
 euangeliste declaratis firmatus co-
 silium sup mifaciendo xpm ab eo
 die quo congregatio p'miosa feci
 fuit i' atrio p'ncipis sacerdotu'. Ihc
 autem i'a nō i' vala ambulabat
 apud iudeos. sed abit i' regione
 iuxta desertu' i' ciuitate q' dicit.
 effrem. et ibi morabatur cu' disa-
 pulis suis. Declinabat adhuc
 ihc morte ad tempus de p'ximo
 illa subitur' voluntarie. Et s'zim
 edidit q'd agendu' i' p'secutione
 constitutis pete' remota loca oro-
 nibus et c'templacombus apta
 et fructib' bonis intende'. ad fructu-
 q' couerte oem p'fidia. oem
 p'secutione homm malignaciu'. Ob
 hoc petit effrem q' fructificatio
 m'ptatur. ibi mora' trahit cu'
 discipulis suis ut eos semotos
 atribus attentius eruditat. et
 ipi' quietius capiat mortalium
 consilium i' morte immatu' eat. Ad
 debat' editu' ad executione ei' q'
 ut leuitabiliter capetur. Nonnu'
 eat pascha iudeorū. et ascendenter
 milti ihesoloma ante pascha i'
 ut sanctificarent seipos. Quere-
 bant ergo ihm et colloq'abantur
 adiuvce i' templo stantes. Qd' pu-
 tatis q'a nō veniet ad die festu'.
 Dederat pontifices et phaisci
 mandatum ut si q's cognouerit
 ubi sit indicet ut apprehendat eu'
 Religione vrebant' alij iudeorū
 i' tpe quo pascha celebrandu'
 eat. et mores ex scriptura et co-
 tinua nō interpolata narracione
 patru' ad filios illi' p'me ordina-
 tem i' egypcio et dñe' vtutis

ostense illo in tpe satagebant
 mude atq' honeste illud pascha
 manducare. Pmde cu' i'a p'xi'!
 eet milti de illa regione iuxta
 desertu' effrem ascendenter ihesu'
 ad mudiandu' et purgandu' se
 ipos ab imuidicis quas conti-
 phibitu' legis contriverant sicut
 i' libro leuititoru' triditu' erat
 et ecia' ab xvorib' p'pis abstine-
 bant. eque aut pluris existi-
 manter agnii' imaculati' lege
 posita manducare ip' leuitos
 panes. quib' msi sacerdotibus
 et leuitis et mudiis a milie-
 ru' contactu' ede' nō licebat. seu
 p' orone in tpe facienda ut
 salomo i' p'ma templi codicte
 orando statuerat aut p' obla-
 tione et b'ndacione sacerdotu'
 et orone ipor' sicut eau' solitu'
 p' p'pli exorale s'ld xpi' anorū
 negligenciu' hic mos merito
 p't obia cu' se p' abstinentia ab
 xvorib' aut a cocubinis et p'
 penitentiā ceteor' c'mmu' vir-
 tute sacramentoru' seipos purgare
 aut laude' nō curat ut accipi-
 ant scm' pascha dñicu' corpus
 xpi' Qd' si sic iussu' e. sacrifici-
 mi qui fertis vasa dñi. milti
 magis se sacrificant qui uolunt
 accipe corpus xpi' Si hi qui
 ascenderant et cetei uidei que-
 rentes ihm stantes i' templo
 adiuvce loq'abant' hesitantes
 p'tru' xpc' ascensur' eet ad festu'
 timore p'ritus ex eo qd' notu'
 eet de captione ei' et iudicione
 i'a pontifices firmu' dedisse ma-
 datu' qd' certu' eat nō latu' esse
 ihm Erat ista hesitacio habeb-

Vtrius pte eoz qui pio eoz
qui queq; impius affau de ipo
queritabant Caplin solvi qd
cogitauerunt pncipes sacerdotu e
ca Lazaru interfice sedm iohane

Depravati pntarz mng
tatū demerito nosistit
fluida in peiora propria
voluntate. nō corrigunt aut dep
hendunt veteā male acta. sed
adiuicū pacū pacis et student
seriūt oem iniquitate pñciat
Pecē eis satis ad arme iuste
iustū dñpnasse. et mortis of
ficio ex consilio tradidisse nisi
et iusti amicū et amicūlī alii
causa aboleant **D**ic qdē aige
bar seuia pñdia iudeorū **S**am
cogitauerunt pncipes sacerdotu
ut et lazaru interficent qd mlti
pt illū abibat ex iudeis et
credebant in ihm. Cogitant
iterū morti tradē quē semel de
pasta diu tene potuit. cū vita
imperosior aduenisset die qd
destructa cū impiu eius sola
voce iubens eu egredi ab ergas
tulo illi⁹ ceta mens & cogitatio
sterilis ut nō posset iterū re
uocare ad vitā qd semel ieuocata
ut quoq; mors posset illū
iuolue **H**z iudicā cū sibi asasit
odiosa ira iudicij iucomis ob
mibilat puerit mente nich
il sanū cogitacē snt. cui sepe
audacia mala spem ad possi
bilia repnittit. ut saltim tēp
tet ecia si pñcipe nequit **G**ra
tis odio vpm habebant gra
tis et lazaru morti adiudicue
disponit. et cū nō habeant
causa iuemnt cā que ipsos

potius debuit adducere ad id quo
alius adductos dolebat. nitrebā
turq; sāmope int̄pone obicē ne
plures ierent. cūq; int̄fice qui
causa Fidei erat. signiq; ostendens
quo uer omis amatoes vi
te amientes morte qm ipse vpt
vtrius tenebat impiu. in cuius
expencia iā ipse lazarus fact⁹
erat sola voce reuocat⁹ a mor
te **R**cd h⁹ bonū lazari qd her ui
deorū inqas iuuat adūtendū ē
Est qd pñcipe expinet malus et
dei misericordiam cosecut⁹ est. cui no
tē retributū malū p malo s. p
malō bonū accepit. et sic expto
se malū sic deū bonū ī se apri
ciū sensit. et mortuus ī pcas
vitā accepit ī glā. spem nat
tus qd et ī glā. **N**ic sima mete
coſpectus in contemplacione hom
patorū fās annos mouet eu
adire. a quo ipse tam alta dona
suscepit. iter parat ad fidem
astruit spem. ne qd patorū quo
rūcūq; pondē pressus despera
cone frangatur. in seipso doces
qd benignitatis habeat dñia
clemencia. et quo nra inqas
possit abstergi. et qd possit ab
stergi nra indigecia famebuda
Magn⁹ huiusmodi curio ē q
expimento suasionē facit **A**dīsq;
quē erigione bellū parat inq
tas. usq; ad mortē insectans eu
p quē sup̄ta ē fidei spes; occasio
ut cōſcio mortalū p vni fiat
ad vpm **H**z tot delictorū atq; cri
minū reus ē qui obicē facit ne
veniat ad vpm et sibi ex sua
lege seruat. qd possit phibity
bona face seu mala cōmitē ppe

demonii est reis ascensorum oem
mitrone sepe, et sumare cha-
os ne veniat i fide ne q̄ se dei
costringat ad legē At ubi apli
nequit ista pūitas, morte decer-
tat in eū. cui⁹ vita ex emplo atq;
doct'na puenit. ad xp̄m. sic⁹ hi
de lazaro conitauerūt **Ca** **M** **olyn**
de getilib⁹ q̄tētib⁹ vide ih̄m q̄
causa disceptatio utlis est ex
orta scđm iohanne solum

Famosū templū p̄mo a sa-
lomone constructū demde
p̄ destructione reparū
no solū pplo cūcīsōis p̄ ecīa pplo
incūcīse carnis dom⁹ orōmis eāt
et int̄ dū mlti gentiliū ob hanc
causā vemebant ut oraret i spe
fī ut evaudiretur. **Dic** em̄ salo-
mon orauēat cōplete tēplo an
altare expansis mamb⁹. ut e
ciam alienigena ibi oras evau-
dri meretur. Qd forte usq; ad
illa tpa a p̄ncipio molestens ser-
uatiū extit̄at. **Dic** em̄ sp̄tū ē. et
Insp̄ et alienigena q̄ no de pplo
tuo isrl̄. c̄ venēt de p̄a longm
qua apt' nome tuū audiret em̄
em̄ nome tuū magnū et man⁹
tua fortis et brachii extentū
vbiq; Cū veneat ergo et orauēit
i loco isto. et tueraudies i celo
i sueramēto habitaculi tui. et
facies om̄ia p̄ quib⁹ te iuocā-
uerit alienigena ut discat vnu
si p̄li tñarū nome tuū timē. sic⁹
ppla tu⁹ isrl̄. et pbent q̄a nome
tuū iuocatū ē sup domū hāc qua
edificauī. Quo forsan p̄moti
ecīa alienigena aduenierat. **Erit**
autē quida gentiles ex his q̄ asce-
derunt ut adorarent i die festo

Vicācesserūt ad philippū qui
erat a bethsuda galilee. et ro-
gabant eū dicentes. **O**ne vo-
lum i ihm vide. Gentiles sic
vocati sūt a gentiura. qui sic
vñnt sic⁹ gemiti sūt nulli⁹ le-
gis sc̄pte vinculo alligati dñe
dixerūt tantū nō illi⁹ quā aliquid
hōes ad coniūndū hūme con-
dūt quib⁹ et subicūtur. **N**ū
aliquibus alior et sūmor adeat
m̄telleſ ex vicinitate cōfīmū
Sepe quidē i cōfīmib⁹ veror
ē noticia morū atq; r̄diomatu
et linguarū vñrūq; p̄cū re-
motarū. **D**ergo dixerūt qd̄ hi
gentiles q̄sī cōfīmatiū. Tēns
hebraice mores iudeor et te-
pli famā cert⁹ sciebat aut
p̄selutū iam aut de p̄mo su-
turi erat quā obcausa adueni-
rūt ad templū ubi existētes
cū ceteris famā saluatoris dñi
audierūt quā forte alias p̄
ceperant. si tā maxime q̄a
tanto apparatu et laude vñs;
seous atq; etatis adueniens
ih̄lin ingressus ē templū
ubi gentiles q̄ ad adorandū
benerant. satagūt vide ihm
nō visu corporis tātū quo om̄is
iuebantur i eū si visu me-
tis. **S**i vñbant. sine int̄cessione
accede ad ihm. adēut p̄mo
philippū. forsan aliqui⁹ fami-
liaritatis aut noticie causa
q̄p̄ alios p̄seūcates ad eū de-
visione ap̄miquori et affabi-
li colloquo m̄t̄posito cupientes
fieri domesticos ei⁹ **Philip⁹**
vñ meli⁹ ratus alii cōsulere
suhabe. int̄cessione isti collega

Dicitus andree. andreas viri filius
et philippus dixerunt ihesu. Por-
ma e proposita que libet super-
orem adire oportune non cog-
nitum seu nodum in amicicia secundum
In cognitum ad dogmam infios
ad superiorē volens amicū ad
nondū amicatu necessitate
ingesta meminat mediatorem
utruisq; extrema sapiente
qui adiutorie sciat me adi-
cas aut nodū cognitas ptes.
qm̄ amica ad amicū adiutorie
non indiget p semetipm adit.
non esset amicicia si mediatore
inquireret. **H**inc et viatores
incerti de amicicia dei adhi-
bent patnos q̄s creditū i pa-
tria regnū cū xpo. aut i via
credit deo ēē gracioēs. ut p
securis ponāt ad deū cōtra ea
que vitanda tradūtur. seu p
his sine qb; salū eterna non tra-
ditur. **I**hesus autem nudit eis dices
Venit hora ut clarificetur si
vitis hoīs. **N**ō recipit eos ih-
esus se cōmunicat eis ne videt.
nā mutare qd̄ dñebeat. **I**n viam
genium ne abieritis ut ne pa-
veret scandalū iudeis q̄s pmo
q̄rebat ad fidem. **S**i respondeat
de pnti qd̄ de pmo erat fu-
turu. **V**enit hora scilicet passio-
nis et mortis. et clarificabit
filius hoīs. q̄a ver. **I**hō ē. in to-
leratione passionis. **E**t clārificabit
qua et dei filius est i pntate re-
surrectionis et ascensionis i celo
Peq; mōtescet. **O** pleno ipm
est qd̄ ē et ut dñe fiat ad seq-
lū omn̄ saluandorū et caput
ecclie colligende de iudeis et

de ipsiis geniū. **E**t lapis repro-
batus i vni edificatione pari-
etis qm̄ quo ure i capite duo
ru parietū sit futuri msi pce-
dat ignomina passioēs et modū
et effusus ei pndē dicit. **A**me-
anē dico uobis msi gramū fra-
menti cadens i tra mortuū fuit
ipm solū manet. si autē mortuū
fuit mltū fructū affert. **O**e se
ipso ih̄c dñs responsū peten-
tibus quo tpe gentilium ēē futū
conversio. p similitudine gram sa-
ti mortificati. feretis ad postre-
mū fructū loqbatur. qua misper-
ti iportuna ēē exposicio. sup̄ fac-
tū fide tenet ecclia. **S**i nec gra-
cis vspaq; dari videat. cognitū
et visio xpi ad id qd̄ xpc egit
alios iuitat p̄ticipes fieri passi-
oms. si p̄ticipū glificatōm i
quirunt. **H**inc dicit. **Q**ui amat
aiam suā pdet eā. **E**t q̄odit
aiam suā i hoc mndo i vita
et nā custodit eā. **S**icut statutū
ē hominū semel mori. sic a xpo
decretū ē ut vita p̄talis delicio-
sa p̄ glossa postponatur. **C**rd̄ et
xpt̄ pro nobis fecit. cui si m̄s-
tre decrevim̄. iuxta editū
sū m̄strem. **B**uc em̄ exigit
Si q̄s m̄ m̄strat me sequatur
Vit nō alit eis m̄ster uelit istū
transire vitā. q̄ ip̄e trāsegit
Adicitur autem ad m̄sterū p̄mū
ne labore frustari videat. **E**t
ubi ego sū. illic et m̄ster meus
erit. **Q**uid dignus i munere
corona que celsior. q̄ sublimior
palma dari p̄t m̄stris regali-
bus. q̄ ut rex ut ip̄i dignitate
resplendeat. **E**t si dispiciāt̄

P' quiescere

patione psonarū nō tamen si
tuatione locorū. Re autē hēsita
retur de huiusmodi rebucole
i hominē dōpo pollicente. siue
mouetur p id qd pat' retribu
turus p impensionē honoris
inducitur. Si qd mīstrauent
honorificabit eū pat' meus qui
est i celis. Mīstrās filio mī
trat et patri. Vm sū alio mīstr
ri nō p̄t. Igitur nō sit contēptu
fili⁹ degens i tris i pollicuato
ribus suis. eten⁹ patre habet
i celis qd mīstrās filii. honore
i superis ē patius impendē. Mī
steriū quidē xpo exhibendū
est. put' ē possibile totū fieri
adsequelā. cui⁹ p̄fector⁹ ē
p dilectionē et cruce qd illā ē
negari nō p̄t. quā vīta xp̄i
atq̄ doctrīna i tris ostensa con
struxit ut p ea uelut p alte
rā clīmationē r̄vēs atq̄ mor
tulib⁹ eēt ascensus i celū. H
quidē responsio ē porrecta de
mortē de sequela xp̄i nolen
tibus ipm vide. ut nō delicio
su sit visio s p̄ cruce et seq̄la
exhibuit et aiām mūdo mortu
am p̄inde trahiciat. i mores
Cani vobim de passiōē turbacōr
quā vī assūpta ē clīficatoē sibi
a patre p̄missa sedm iohannē
Qd amīratōne suspendit am
m⁹ sic p̄ gentilib⁹ ē respōsū
et p̄ p̄miciata mortē post
consilium moriendi p̄ iūitato
nē adsequelā post repmissio
nē p̄m vī p̄t s turbatū i aiā
p̄testū dices. Qūc aiā mea
turbata est. Vnde turbat aiā
deitati vīta crūmē carens

qd ē aiāsa tristis ē impeca
bilis ecīā erit. Qd turbant
ex om̄ pte quietū. Unde sibi
passio turbacōis accessit. Quē
seq̄mūr. Turbatū. Qd reti
buet mīstris. Turbatū. Et
ne filius dei iste cui⁹ aiā tur
bata est. Assūpta ē illa pas
sio nō aliud sibi aduenire
potuisset. Ut quid assūpta
sī de ipo sc̄ptū ē. patus sū
et nō sū turbatus ut custo
diam mandata tua. Igitur
q̄obrē assūpta turbacō. si mo
riendi mandatū habet a pa
tre. Emet sibi. Cauet ne
sibi. Quid clītatis aut qe
tis turbat⁹ eructuat. Crūt
te vide gentiles. om̄s i amīra
tōne tui sūt. Velut rūphal
tor ex hoste ingressus es ihe
rosdimā totū ciuitas i ad
uentu tuo comota ē. extolle
te laudib⁹ pueri hebreorū.
doces i templo. dīnatū mī
ptīcia eieciſt. et nūc corā
om̄ plebe clamas nūc aiā
aiā mea turbata ē. Qd eāt
i carne videbat. carnis oclis
p̄dit qd mīt⁹ eāt. aiām verā
habens subicibile passionem
et dolorib⁹ assūptis nō illatis
et hoc agebat ne ho sine deo
net deſime hominē credetur.
Et honoat i oībus patrem
quē solū ut ho i aiālū sūi
vocat inquies. Et quid dīcā
Pater salūſci miē ev hac
hora. Dz aptea rem i hāt ho
ram pat̄ clarifica nomen
tūi. Corā gentilib⁹ ipm vi
de poscentib⁹ et om̄ plebe

uideorū se deū et hōrem fass⁹
se dei filiū nūc fatetur cū
ei⁹ filiali voce t̄ tribulacōe
positus iuocat auibilū. q̄uis
ad formā hōis et nō dei hui⁹
cēmodi postulatio sit ferēda
formā astrues qđ i t̄bulacōe
positis sit agendū id īmues
qđ recurratur ad patrē mīarū
et lūminū ut siue ad horā i
t̄bulacōne relinqiat siue po
sitū ex templo eri p̄uat. quod
oem nō v̄t̄usq; p̄ris actionē
fūmet i salutē. Instet mens
et r̄imetur p̄m̄ aptūq; loquē
di modū. In t̄bulacōne posi
tus xp̄t̄ nō ab alio s̄ a seipso
petit t̄ agendis cōsilii. nō se
diuit i socios hūanos p̄ pru
dencā nō scrutat". a seipso
exegit oportūtate dicens.
Postq; q̄ia mea turbata est
aut passionis horrore. mor
tis timore pulsata hora veit
seu cōgressus Gentiles iā iā
piūt̄ iā ad fidē admitti. uidei
psequuntur. decernēdu desup
i isto cōgressu nō p̄ angelū
seu p̄ hōrem est / s̄ p̄ patrē
meū et om̄ verū deū. Est q̄
dem tale dei refugiu ut cū
torū irrequiso cōsilio. ad illud
adūstis agitūt̄ possit recurre
nō mora t̄pis nō loci condicō
nō cōsultacio amicorū auferre
aut cōferre qđ p̄t̄. nec illi aux
iliares magis sūt̄ presto. q̄p̄
cū dei existentis ubiq; adiuto
riū q̄ritur. Imo ib̄c i seipso
deliberas id auibilū petit qđ
nequit impediri qđ ubiq; ex
petitū est si dignū iudicat illi

co adesse p̄t̄. Et quid dicam?
Nil aliud quidē q̄p̄ eae ore pa
triē ut me saluū faciat ex hac
hora in qua cū hoste iuisibili et
cū visibilib⁹ me oportet pacē cō
gressū. Et aptēa vēm. nō a me
missus s̄ a te missus. In hanc
certamis horā. spēm idubitatū
nactus ut sup̄ me filiū tuū cla
risetur nomen patrū tuū. Cla
rebit quidē patris nome. si
saluaneit a tribulacōne filiū.
Clarificabitur nome tuū scilicet
virtus tua. si extenderis illam
sup̄ me. corpus q̄p̄ fidelū qđ
tūto aptasti michi. Nec mora
iusti peccati dilata impetratio
est. s̄ cōtinuo ē pollicitatio sub
secuta. Venit ergo vox de celo
dicens. Et clarificau. et iterū
clarificabo. P̄spicuum ē patre
voce patrīna de celo delapsa. in
baptismo et i mōte trāssigui
ratū et p̄ māndita miracula
clarificasse pilia. Nūc rogat⁹
iterū spondet qm̄ eū suscitabūt
a mortuis. assūmes i celū stu
tuens a deo trīs. Necno qđ fu
turū eāt i orbe trāvū p̄ ap̄los
et discipulos i numeros artig si
deles i p̄dicationē et morte et
sanguine pollicitatio ista cōplec
titur. Sed disceptabatur quid
eēt ista decepticula vox dū
tarat audita s̄ nō conspectus
emissor. Nam turba ergo que
stabat et audiebat dicebat. to
mīruū fīm̄ est illū dicebant
angelus ei locutus est. P̄ vniq;
cūiusq; capacitate int̄pretatio
ferebat. S; qui rei vitatē nouit
edivit. Respondit ib̄c et dixit

Non ap' me venit h' vox s' ap'
vos. Credo dictu' e' atq' dicendu'
ibm nō indigē aliquid de nouo
a patre accipe. qui ab et'no cuncta
que habet accepterit. s' ap' ostē
sione ad incredulos ut crederet
oportebat mltia i sensu agi et
dici quib' indicis declararet.
ib' e' filius dei. qui conspectus
h' tantu' apparebat ex carne.
cognit' v'eo ex stigmate carna-
lis traducis plusq' h' i estima-
tione nō erat. Et ut gentiles ipi
vide q'rentes et iudei p'sequentes
eū ultra hoies p'mo dei filiu' cre-
dant. Vox patris ad eū de celo
dimittitur. cuiq' ipē poscebat
auxiliū. Et ut credat. de celo
celestis qui i assūpta carne de-
git i t'is. et augeatur desideriu'
gentiliū et confundat p'sidia
p'sequentiu' iudeorū nov' e' emis-
sa de celo. Cu' v'lio de iudicio
mūdi p' crucē 2 disceptacōe cru-
cis evorta scđm iohannem.

Dulta iudicia ultimū mū
 di iudicū p'cessere. iusta
 et iusta dīma et huana
 & insignis iudicū trucis quo
 mūdi p'nceps improbus predo
 malefidei possessor importun'
 subiectis tyrān'g. durus subiec-
 torū opp̄sitor p'ruandus erat
 possessione. a mūdo cuciendus
 De quo salvator ait. Nūt iudi-
cū e' mūdi. nūt p'nceps mūdi
hui' cuciens. foras Querebat
 Gentiles vide ibm iudei vero
 int̄fice. v'qz a drabolo posside-
 bantur. illi p' v'dolatria. isti p'
 p'uaricacōe legis. Vec quidē
 possessio iusta quodammodo erat

cū plibera voluntate e'et v'do
 latria. et legis conceptus in
 iudeis etiā spontaneus esset.
 P'cessat quidē i fauore p'n
 ap'is mūdi ad iusta possessio-
 ne culpe originalis occasio
 que pene tāde f'cientibus
 viderū. iusta. qd' q's sine xp'a
 culpa i seipo nō voluntarie pa-
 tratorū criminū iustitionem
 accipiat. **S**z ostendit. magis
 tūdine pene ēnnū magnitu-
 do. Etem solū ex illa p'maria
 originaliq' culpa omnis homo
 moritur. ut nec qui mūq' de-
 liquit voluntarie sit exemptus.
 F'uturū e'at p' hui'cmodi cau-
 sa iudicū si an amplius male
 fidus et deceptor e'et i posses-
 sione q'eta mansurus. qui auge-
 bat p' seipo causā suā nem'ē
 ob'sistente. **R**ec erat captivo
 spes a seipo. aut a consorte
 aliquo cū filiis nō esset. nec ab
 excellenter natura corporei
 creati spiritus de redēptione
 auxiliū spe frustrata. Vtute
 depresso bello deceptoris cap-
 tus. a captore tenebat iclu-
 sus. sicq' cōstrictus ut met' q'
 spem omo suparet. **S**z adueit
 qui poteat. subuenit qui pua-
 lebat. int'cessit. es redēptoris
 adduxit qui nō redimendi
 obsequio sperato s' sola cari-
 tate uolebat. et suā fecit a-
 lienā causā. **Q**uerebat nō
 p' violēnciā s' p' iusta sente-
 ciam. a possessione detenta
 excludē possessorē. idēco sub
 iusto t'bunali uolebat stare
 p' se aut cōtra se subire iudicū

Sicut sit factus dictis assūptis cui
sa captiuū puerū in horā
qua iudicium ferretur et iudeo
modus locus testes nūc vīne
mrent aderat tempus iudeo
presto semp modus et locū eāt
et pati testes celici et trem
P hoc sic loquitur vpc. **N**ūc au
te ē iudicium mūdi. mūc pīceps
mūdi huius eiētūr fōas ad te
pus testifīcat apls. At ubi ve
nit plenitudo tuis misit deus
filiū suū factū ex muliere sōm
sub lege. ut eos qui sub lege
erāt redimēt. ut adoptione
filiorū dei recipem⁹. **I**udeo
equis de⁹ desip⁹ spectans deq.
scriptū ē. **D**ns iudeo ē. et nō
est apud illū glōia pſone. **E**t
iustus es dñe et rectū iudicium
tuū. ut nec pīceps mūdi uelut
iuste iudicare a mūdo eiētū
dū neq; suscep̄tore cause hūa
in generis supiore facē sup̄
dignū. **L**ocus ih̄lī erat con
grues ex m̄ptacōe m̄stero
qm̄ agebat post deuictū hostē
de pace hoīs et dei. **E**t lex dei
erat ibi si nō custoditi morib⁹
tumē i scripturis. cont̄ quā
iudicatus sibi accessit suū
ratio sup̄ eiētū pīcepm
quē ab inicio habiuit hostem
ibiq; erat q̄s mūdi pīceps
suis placitis aptitauit. **N**ō
sic aptius padisus iobediēce
locus. etenī p̄p a duob⁹ nō
m̄colitur. nō romā ubi erat
culmen imperii. **F**orte quidē
nō sic sibi iusta causa fuisset
si ab extraneis p̄gnatione et
lege et ritū mortis sentēcia

acep̄isset. **E**t q̄jī a gentili ro
mans sentēcia mortis acep̄it
suāsione hom̄. ex quib⁹ sedī
carne origīne trāserat nō ē
adūsus hostē sua defalcāti iusti
cia. alias autē iūsus fuit libe
rae enī. **E**t fortassis qđ visis tot
signis a gentilib⁹ nō fuiss mor
te dāpnati quē p̄ morte p̄di
cāperūt. **M**odus eāt p̄ cruce
Testes p̄ eo angeli celestes et m̄
fernales. necnō linguaū om̄i
i tam famosa cītate. s̄ oībus
p̄missis tempis tangit et mo
dū qui sic ab ipso de prompt⁹ ē.
Et ego si exaltat⁹ fuero a tri
om̄ia traham ad meipm. Cnu
ce intendebat et supplicū eius
i ista exaltatione ih̄c. modū vi
delicet quo mūdi pīceps ex
eo pellebitur. nā ligno deuicit.
ligno deuictus ē. et dū deſeu
set i hoīem inocente quē ab
om̄i macula liberū repperit a
iusta possessione atq; domino
iustissime p̄ desideriū plenioris
mū ē electus. **H**uius qđē cōfessus
atq; cōflictus modū i posterū
paulus aperuit. **C**onuicauit
nos cū illo donas nobis om̄ia de
licta delens qđ adūsus nos eāt
cīrophū decreti qđ eāt cōtrū
nobis. **E**t illud tulit de medio
affigens illud cruci. exsoliās p̄n
cipiat⁹ et p̄tates trudunt con
fident palā rūphās illos i se
metip̄. **N**ouis qđē rūphus de
pīcepe. de quo occubens trū
phauit. affixa cruci manu. spo
lia dū detenta detruvit. mories
occidit mortē. mortu⁹ reuocauit

ad vitā ligatus i cruce ferro
cōpedes fireos cōfregit. captiu⁹
longe captiuatos edivit de aere
Post trūphandi modū edivit
quid futurū sc̄ilicet omnia trahē ad
seipm. **Q**uis hui remodi tractus
misi ad fidē. et ad ammirationē.
ad spem i ip̄o et p ip̄m ⁊ cū ip̄o
metim̄ glorificatoris huāne. ad
dilectionē ei⁹ cognoscendā in
nobis et ad rependendā sibi ex
nobis ad sequelā illius tolledāq;
cruce abdicatois voluntātē ab
omni visibili mūdo et pfectus
agende vite. **I**nuit ad seipm
omnia exultat⁹ vpc i cruce se
creto et iūsibili v̄tute put mag
nes ferrū quodā iūsibili motu
ad se mouē facit. frigidos et
duros ex pāo et i pāo q' nondū
tracti erat. trahendi tamē ad
dulcedinē effusi sanguis i pāo
huāne redēptoris. sicut aues ca
dūa et riūlius longe diffus⁹
travit ad fonte. om̄s sua v̄tute
travit. nō tamē om̄s accesserunt
⁊ de oībus natiōibus uolētes
crede saluos fecit. **E**t ad cōte
plationē hui⁹ spectaculi celestia
infinalia t̄restria tractu sūt. **H**ic
q' modū eē iudicādi et pellen
di p̄māpē mūdi ewangelista
exponit. **H**oc autē dicebat sig
mificās qua morte eēt moritur⁹.
Quia exultat⁹ i cruce i aere
uiam tradidit seu emisit sp̄m
ex corpe uelut m̄t celestia et
t̄restria mediator. aer quidē
de m̄t medīns est. **D**on fuit ug
nara turba dicti. ⁊ cognouit
illā exaltationē eē p cruce. an
forte q'a iā m̄ificanter motu

erat qd captus cōsilio indeor
sic tradendus eēt i mortem
Ram respondit ei turba **s**cor
audium⁹ ex lege q'a vpc ma
net metm̄. Et qm̄ tu dicas ope
ret exultari filiū hoīs. **Q**uis
eēste filius hoīs? **A**urabant
tūbe suspensa mente cogitā
res uba saluatoris. quē sepe au
dierat se afferente eē messia
pmissū i lege. quē ecia ex lege
saebant etiē mansurū. nū i
cruce moriturū patente. i ar
gumento sibi sūt retinidūt uba
ei⁹ qd sit dictū querut. ut si
ad eū talis eēt ordo uborū. **E**x
lege accep̄m⁹ pmissū nobis
messiam metm̄ manē. tu te
ip̄m facis. et cont̄ legē si es
te p̄micias i cruce moriturū.
Oporet exultari filiū hoīs.
Et tu es filius hoīs. **Q**is est
ergo iste filius hoīs exultan
dus. si tu es messias nō mor
turus? **A**ut interrogatue ad
verū aut despectue ad qppbū
uba ista turba p̄fēbat. **E**regio
ne redarguit ih̄t modicitate
intelles ip̄orū. **I**nuit ergo
ih̄t aldhuc modū lumen in
uobis est. **A**mbulate dū luce
habetis. ut nō uos tenebre
cōprehendat. et qui abulat
i tenebris nesciat quo vadat.
Dū luce habetis credite i luce
ut filiū lucis sitis. **N**abebat
aliquid lumen q'a messia sae
bant manē metm̄. et eē i
lege pmissū. si m̄de pmodici
quo ip̄m eē nō credebant et
estimabat p morte corporis tpa
lem admī qd nō poss̄ detm̄.

marie. **V**nde se luce asserit
et iuitat ad credulitate ut
has mentis tenebras ignorar
ciamq; depellat. **I**c locut⁹ ē
ib^t & abiit et abscondit se ab
eis. Abscondit se ab oculis vir
pis ab ipso*ū* iā mente celat⁹
Sepe actu exteriori declara
tū est. qd bonū aut malū me
rius latet. **C**an. b de disceptac
Sup p̄tate ihu in qua tanta fac
bat sedīn machēt mārcū et

Imperiosu xp̄i lucam
auctoritas cū ab impi
uentibus tēplū mūdass
et phibiuisset ne vas alterius
vbus q̄ templi p templū deser
retur apte doceret. fecissetq;
miracula iudeorū ammos in
ammiratōne suspendit. et odio
iudicq; paulsit et dōcēt timo
re ne auctoitate sua i aploia
ipso*ū* dāpna p̄cedet. **H**ui⁹
rei curi maxie illos angebat
qui gerebant i xllo p̄ncipatu
neue amplius pateret hōie
p̄gredi libertate ei⁹ explorare
intūtū. nō ab aliis q̄ ab ipso
nec credituri accepto respōdo
s parituri calūpmati. **S**icq; ac
tū ē. Et cū ambularet i tēplo
couenerūt semores sacerdotū
et scribe cū semorib⁹. et acce
serūt ad eū et dicūt illi. **M**ā
ptate hec facis. **N**ō dedit
tibi hanc ptate ut ista facias.
Fit conuentū malignacū adū
sus ihm. s p̄tectū sicut sp̄tū
de ipso est. Pteviſti me a tōne
tu malignacū a mltitudine
operancū iniqtatē. Et intro
gant eu vnde sibi auctoritas
talia faciendi. q̄s dedit ac aq⁹

acepit emulose ac importune
sciscitāt⁹. **N**ā sepe ab ipso rela
tione dictu auditu p̄ceperat
oīa suscepisse a patre. in cuius
ptate sibi ab eo data loqbat⁹ ser
mones et aucta digna & opor
tuna opabatur. Etenim p̄t opor
tūtate ab ope atq; sermone q̄
escēbat. **V**nde om̄o cāt ipso
introgatio importuna p̄ rei
vitate scienda. p̄us quidem q̄
introgarent p̄ eū apologetū
erat. erat tñ oportuna calūpmie
quā p̄ cogitauerūt ut si se p̄t
ptate ordinaria seu delegata
het egisse fateret. p̄mo ridicu
lo demde supplicio dignus esset
Si autē ab aliquo nō habente
largiendi ptate illa accepisset
iure fuisset i vtq; decernendū
Si veb a deo ecclā nō videbat
iuste ipso*ū* manū effugē cū
illito negauissent tale dari h⁹
cēmodi hominū ptate cui⁹ p̄ oīa
tā originis q̄ nutritiū cogn
tione habē fatebant⁹. **I**b^t autē
respondens ait illis. **I**ntrogabo
uos et ego vñi ubū. et respo
dere michi. **E**t si dixitis michi
dicū uobis i qua ptate h⁹ facio
Baptism⁹ iohis de celo erat an
eo hōibus. iñdete m. **S**uspen
dit responsū ib^t dīe m̄q̄stori
bus importuns et potius emu
losis. et q̄rentes eū introgatorib⁹
iulue. his iuluit. ut p̄mo ipi
respondeat ad utiliā q̄tū. il
lorū nō sūe validati cōsilens.
rat⁹ eos si nō r̄giūsant iohis
testimo ad fidē adducē. q̄ de
ipso p̄diverat vitatē a sacerdo
tib⁹ et leuitis requisit⁹ ad flu
enta iordanis q̄rā optimatissim⁹

apud ipsim fuerat vita doctrina
ut credemur. i lege ee pmissus
messias Veruptam illi cog-
noscentes xpi vtute i qua su-
ma rei tendebat uelut astut
principes imprudente prudentes
et utilit si sapientes silencio
pertineant unde cocludi utili-
potuerunt At illi cogitabant
seu dicentes Si diversim de ce-
lo dicit Quale ergo no creditis
illi Si diversim ex homibus plebs
vniuersa lapidabit nos Certi st
et iohem apfera ee Et respon-
derunt se nescire unde eet Et
ihs ait illis Neq; ego dico uobis
in qua parte hec facio. Et sic
uolentes delude sunt delusi p*u*
sa quide uoluntas cu a uitate co-
niciuntur. aut i caue negatois
aut arce rebellioris ascendit Ro-
buerunt hui uitate fassi. a ipso
concludi ut veniret i fide. po-
tuus ignoracia sunt professi non
ex huidute s; ex odio potius
passi erubescencia cora iplo qm
laude respondendo uitatem
Multi quide sic obstatu ipso
suo malo sic existunt ut poti
velint ab estra dedecus pati
q; ab emula eis uitate conuici
Et cu isti no negunt iohans vir-
ture no dei ueretur s; plebem
abstinet mlti a malo non dei
amore seu metu s; timore plebeio
At p h^o quicq; uenerunt i hac
misera seu ammi puitate ut
aspectu homi atq; iudicium et
qd ab eis adiustu poss infligi
magis qd dei ueretur Timores
a criminie no sunt Et qd paucet
moles magis q honesti pre-

atrocis se iudicio subscripserunt
Recio ubiq; tristitia p*u*
let honestati. illiq; dolor al-
terius delationem p*romit* me-
cio et actio aut i delicto aut
in criminie sunt Caplin li. de
disceptatione sup tributo redi-
dendo cesari an non secundum
mathem marci et lucam

Quod drabol*g* inficit sibi
coparuit ut ecia ueller
deprivare si posset sicut
ip*e* suo demerito deprivatus
est ad omnia mala patranda
sollers impudens i illis. mi-
veretur aggredi. du uideretur
oppriui tuu resurgit. no quies-
cit nisi supplantet Id ide agut
quos sibi filies fecit **N**a phau-
zei et scribe a saluatore sepe
conuicti. nec xp*m* poterant
ad huc capte delicto facti aut
errore ibi. repulsam passi eo
simplici parabol*g* doctrina.
cu amplius conuicti plus
seuunt. et cu deficiunt redi-
uas faciunt questiones **N**a
cu i templo cu ipso disceptan-
tes i parabol*g* retusi eent **L**uc
abentes phauzei consilii merita
et obseruantes miserunt insidi-
atores quosda ex phariseis
discipulos suos cu herodiame
qui se iustos simularet ut ca-
perent eum i sermone et tra-
derent principatu ac potestati
psidis. ad pagendu mala p*u*
nigiles una via p*clusa* ne p*ficiat*
malu qd ammo conce-
perut. alia inquit. m*q* re-
filiunt donec coceptus i p*u*
deueniat. qm qui concipit

dolorē parit mīgratē **Hic** pha
rizet nō valentes ihm a mīdo
p̄scribe adeūt illos qui nō sūt
de p̄plo dei ut mīsmūl ponant
mīsidias anime innocentē, eva
tant ad malū madūtentes, et
i illā astuciā qua carebat iūt
tūt. cesu-eū honore ante p̄telā
do ponētes ut eent audiores ad
crimē. id intendētes qd si decte
iussit p̄cesare. ad iūrū legis
asscriberent et om̄is p̄pli iudeor.
Et eis nō vētūdia s̄ nec mīpu
tunda mīgras etiā s̄ adiutorio
conductorū sociorū illico caper.
Si vēb cont̄ cesare p̄tuliss̄ cō
silii. ab heōdiamis quorū Mayo
rūne rūt erat i illā regiōne unū
cesais curiae atq; defendē eb tū
plo captus p̄sentāetur iudicā
dus p̄sidis p̄tati **I**taq; pagiū
qd nequū assūptū erat **E**t m̄
rogauerūt eū dicentes **M**agis
scm̄ qd veras es et recte dicas
et viā dei i virate doces. nō em̄
actipis p̄sonā hōm̄ et nō ci
ras queq;. negs̄ em̄ vides i fa
ciem hōm̄ **D**ic ergo nobis qd
tibi videtur. **L**icit censū dari ce
sari an nō? Rati sūt illū deci
pe aut inflectē falsa laude
atq; suauitate ūborū et inten
tione neq; ūbo cōposito ypocri
tali gestu qd ē verissimū p̄tu
lerūt **S**i p̄pmodūt aut alius e
que virtū verū ut falsū dicer
intentione fallendi qm̄ ibi vitas
i ore falsoitus et dolus in corde
Ibi si falsoitus i ore silē et frang
in corde nō tamē ore decipit si
cognitū falsoferit **E**t de p̄mo
dicit **S**imulat̄ ore decipit.

amicū sui. cū p̄fert verū et mi
ciat laqueū **V**erissima qd de vpo
p̄t intentū adulando fatur h̄
sūt qd sit magist̄ **E**rat em̄ so
lus ut alibi sc̄ptū ē. vñ em̄ ē
magist̄ vesp̄ vpo. **E**t alibi **N**on
vocatis me magist̄ et dñe et
bn̄ dicitis **S**ū etem. **E**t qd verar
ēat. reuera nullus veror. **O**mn̄s
autē qd sūt si qua vītate pollet
ab ipo acceperūt. **E**t ipo dicit.
ego sū vītas **E**t rect⁹ quidē p̄sil
mīsta **D**ulcis et rectus dñs p̄p̄t
hoc lege dabit delinq̄tib⁹ i via
Et alibi **O**m̄n̄s ē dñs dñe m̄
et nō ē mīgras i eo **V**iaq; dei li
quidē atq; iſfucate docet ut ipo
iſfucat⁹ ē. s̄ nolūt illā mīgredi
qui blande i deceptionē mītūt
et loquēdo laqueū parant **C**ōme
dant que horrent. laudat qd fu
giūt. p̄ferūt qd nō credūt **E**t vi
am̄ dei i vītate doces. **E**cstraute
viā dei qua isti laudib⁹ effecrūt
s̄ nō ambulant i illā. **V**ia dei
est qd dicit ad deū. qm̄is vns
vībus alis dñctur. s̄ net uel
lectū aliū ibū habet. cū et
ip̄i iudei h̄o potissimū nossent
dei legem nō alia causa data
mīsi ut sistatur cū eo. aut si ab
sc̄ditur reūtat̄ ad eū **D**oct̄
na quidē vpi tota i hoc erat.
in hanc edē viā qua vēmīret.
ad deū. et mīdi abdicationē
hui⁹ vīe fecit exordiū. mediū
odiu⁹ sui. fine vō cōuentū con
centūq; vītū **O**p̄e quidē ac
vbo illā fabricabat ih̄c. qua
p̄grāe p̄as mīgt baruch **R**ā
si i viā dei ambulasses. habitas
ses vītū i pace sup̄ trā. **E**t cū

bmisé vie dñi mā & vitas
 semper vpc his docendis se fe-
 cit ut inserviodes hoies eent
 et i vitate cōsistet omnis intēcio
 vita mos et actio fuerat qdē
 ante pdictū Ego dñs deus tu⁹
 docens te utilia Nihil quidē misi
 vnde vnlū docuit H̄i i his re-
 strigendus ē sermo expiencia
 mente plus lucet et claritas i
 p̄aculo est Et ut p̄stingā ois
 doctrīna vpi nō erat aliud misi
 rectissima via dei Laudat̄ ecclā
 de vero si u laudatio falso. q̄p
 acceptor psonarū nō sit. et ve-
 sic erat attestatur sibi scriptura
 nō actionē ei⁹ ut ex ip̄ā sit ve-
 rior si ad assertionē vitatis et
 ad solidandū credencū fidem
 et ad suadendū hōib⁹ ex vtute
 sollicitas actiones Ne q̄s credit
 ip̄m ēē acceptore psonarū si
 dūcōvat voluntū. Inq̄t em
 apls Non ē acceptio psonarū
 apud dñm Sili nec munerū. q̄z
 nō est sibi cura de alio. Aspi-
 ebant cū ex oībus ēē mudi co-
 temptore. nec q̄tq̄ agē sēn dice
 questus causa. neq̄ illū ēē po-
 terat dep̄pendē capessōne Rec
 vltū alium hoīs vēbatur. ut
 metu nō p̄ferret ad inquisitū
 sentenciā Et cū ista vēa essent
 i capite vpo necessitate agitur
 ut i mebra discedant vnguetū
 quidē aaron descendit i barba
 ei⁹ Hui⁹ cemodi em̄ vita mora-
 lis cōpetit om̄ recte agē cipi-
 enti Cognovit ramen ih̄c qd̄ si
 mulata cāt ista laudacio. nequo
 fucatu coloē ad deceptōne tota

cōposita P̄inde ante arguit
 viciū q̄i p̄stet responsū. P̄us
 ostendit se cognoscē eorū astutia
 q̄i ut p̄ferat sentenciā de q̄sito
 Qui cognita autē neq̄ia illorū
 et considerās dolū illorū duit
 ad eos Qd̄ me repratis vpo
 cr̄te. Nichil cū poterat latē
 mentū s̄ interiora hōm̄ bona
 seu mala eadē noticia cognos-
 cebat. nec obuelati quip̄ā
 erat qui cū eorū astutia cog-
 nouisset. et intellectu vpocri-
 tale malū. et neq̄ia dolūq̄
 ip̄oz ad erubescētiā cogit
 p̄dens qd̄ nō p̄ vitate scienda
 s̄ p̄ inferenda cilūpma illū m̄
 rogando temptabant Rec so-
 lū vpoctis viciū i gestu corpis
 fistit. s̄ i strophā sermonis.
 Latent quidē m̄ta deceptōia
 mala. sub laude facta uborū
 Hinc libro p̄blior dicitur
 labns suis intelligit. inimicus
 cū corde tractauit dolos q̄n
 subm̄scit vōe suā ne credas ei
 qm̄ septē neq̄ie sūt i corde illi⁹
 Et rursus Qui benedixerit
 Primo vōe grandi de nocte cō-
 surgens maledicenti filis est
 Ibi simulators uborū neq̄ia
 habebāt et dolū Neq̄ia qd̄ē
 est cū quis ex mēta iniquitate
 mentis plus appetit mala agē
 q̄i possit effic̄ Dolus vō. m̄
 corde exagitata p̄pensiūs frāue
 ip̄a nocendi Dolus i ore suca-
 tū ubū ad decipiendū emissū
 Temptatio ē ex hoīe expiri i
 aliquo uelle quātū quidue pos-
 sit aut sapiat aut uelit. non

animis assentiendi seu agendi
etiam si fuit agendum sine sciendū
aut diligendū. si intentionē issi
liendi sine cauendi aut aliqd
potiūdi. Et comp̄ta fraude lo
quendi se ad iudicium parat. ad
viratē v̄o dicti ipsoz int̄cōe
neḡ. Querit autē subiectā cui
sam sup̄ quā iudicium p̄ferat
Inuicimū ē em om̄e iudicium sine
suppositione causarū. Ostendit
m̄ m̄m̄sina census. Quesierat
illi a v̄po habē iudicium m̄t sic
et non. neutra p̄sō ap̄ositore aut
cont̄dictore habebat. ut v̄nus
affirmatiua alt̄ negatiua p̄se
quietur. Non erat disceptatio
m̄t hōies sibiūce disceptantes
s̄ tantū ab illis m̄t licitū et no
licitū iudicium queratur. Et qm̄
hec c̄ta censu erat qrit ihc cen
su inspicere ne ferat incūte iu
dicium. ne v̄m̄ p̄ alio dicat. si dū
taxat ad ap̄positū sine alt̄ationi
bus questione sup̄ quā meli⁹ aut
nisi⁹ debebat decreui. p̄ ex eo
q̄ i se gerebat sculptum cesia
lis. At illi optulerūt denarū
m̄m̄sina ab iſignito et iſipto
metallo a tpe nūme popoli
scđi regis romanorū q̄ ad usū
ppli metalla diuisi geneis ad ex
pendendū et p̄mutationē rerū
facienda fieri iussit. Denarius
a calculato valore. Et aut illis
ihc. Que est aut cui⁹ v̄mago
h̄ et supscriptio. P̄nouent qd̄
interrogat. si ob id qrit ut ex
eozu responsō ipsoz sententia
p̄ferendo confūdat. et erubescē
ciam patiantur iūti. q̄sponte
machinatu sūt malū. et i illā

fouea incident quā alteri pa
uerit. Sepe quāde enemit ut qd̄
sustineat qd̄ alii conat̄ m̄ferre
Qui dicūt ei cesaris. Farentur
verū ob qd̄ uidicuntur. Erat em
nūm⁹ censualis ex metallo auro
sine argento seu ex alio vma
gine tyberii cesaris insignitus
spēcie forme d̄a v̄magine m
giro supscriptione apposita no
mē ap̄pū cesalis cōtinete. valoř
dece m̄m̄torū Census hūcemo
di m̄ariabili decreto senatus ins
sus eāt p̄ cesare sibi dari ad di
tandū erarū urbis p̄ cōserua
tōne reipublice. p̄ magistrūcia
cesalis p̄ custodienda patria p̄
tenenda militari disciplina p̄
quā ab exordio condicōm̄ res
romana stetit. p̄ cultu deorū
fams q̄ condendis p̄ stabilitate
atq̄ rōcuso statu iusticie. sine
qua om̄ia p̄cipio sūt. cū qua
om̄ia optime gubernātur. ceteris
q̄ rebus quib⁹ status urbis & or
bis eēt quietior. si urbis orbi
plate sublimior inspecto num
mismate. responsō ub ip̄is rep
tatorib⁹ audito cui⁹ eēt. senten
cia i estate p̄nūciat iudicium
p̄mulgat de duob⁹ licitis cū m̄si
de uno interrogatus eēt. Nō licitū
silet. ad affirmatiua p̄te se co
tulit. negatiua i ista causa no
erat. Tūc aut illis Reddite ergo
q̄ sūt cesalis cesari. & q̄ s̄t dei deo
implius q̄ ad interrogata v̄pi
responsō se extēdit. nichil in
questione de deo ap̄positū erat.
et dei uotū p̄q evactionē cesalis
sunt eo inuitu qd̄ dei falsū
rati si cesari tributū p̄solueret

deo no possent suas evactio[n]es
psolue in decimas diffinitas in
lege. P[ro]inde ad vtracq[ue] decerit
ptem. P[ro]mo ad illa celsus p[er] qua
dolo interrogatus erat. Scdo ad
illa dei cui ipse i ho[me] assumpto
curabat honore. no suo modo
s[ic] utilitate reddent[ur]. At p[er] hoc
p[er]spicuum e oem p[ri]ncipat[ur] a dno
deo ee apud quae sunt omnia iura
regnorum. et suu placitu post cor
rupta natura qd mudi cursus i
hoibus p[er] dnari et subici dirigit
Igit[ur] si cupit[ur] m[od]i hoies tutu vi
ta cu[m] m[od]i imp[er]bos tutu ee no pos
sat si tutela i uxore si i natis
si i domicilis si i larib[us] si i fui
dis si i quibuscum amare posses
sis metuq[ue] pdendi q[ui] optut ha
be[re] cu et imp[er]bitas homi crassu
toru p[er] vnu no possit arceri op[er]a
habet celsus p[ri]ncipisq[ue] iusticia
arcent[ur] et pumiente p[er]mis et
suplicis debitis crassatores et
infestos his qui pacifica volut
transigere vita. qui nec volut ali
enii arripe suasp[ec]tus iuxta
seruare iuria et lesiones infre
m[od]ie no satagit. Salagentes
hoc uellent metu iusticie t[em]p[or]e
suplici p[er]hibente cesare abst
rei. Quaob[re] si h[ab]ita necessi
tas exigit cesaris p[ri]tate non
tibi fastidio sit aut causatio
aduersus eu. si p[er] te tuosq[ue] serua
dis exigit censu. Ex his dictis
cesare mrellig sanctio
iusticia ordinaria aliusq[ue] dm
tre seu traru p[er] qua malor[um] ar
cetur imp[er]bitas. et agit[ur] queta
vita mortalium ad qua exercen
da m[od]o censuario eve cesar pe
nitus opus habet. Remo igit[ur]

aruler[ur] si p[er] censuare iusticie
qua stante omnia stant. et iusti
cia scia cuncta ordine turbato de
pereunt. si census exigit[ur]. Et
patrona sententia saluatoris
ex auctoritate p[er] ratione et
usu sola sufficit. ut pretem
exacti censu. ut cesar possit
tueri ab imp[er]bis mortalium cor
pa. cunctaq[ue] quibus hec vita ca
ducta pagitur. Equide nequiret
solus i m[od]os. si ex exacto et
i vnu censu stipe data
instructis homi copias fibiq[ue] ap
plicatis i iniquitate possit irrupe
gubnareq[ue] i iusticia censuatos
Huiusmodi vero sententia ex dic
tis apli pamphluis claret. Inqt
em. Non em p[er]t[em] nisi a deo. q[ui]
autem sunt a deo ordinatae s[ic] Itaq[ue]
qui resistit p[ri]tati dei ordinato[rum]
resistit. qui autem resistit. ipi
sibi damnatione acquirunt. Na
p[ri]nceps no e timori bom opis
s[ic] mali. Et post No em sine cau
sa gladiu portat scilicet ad tu
tione pacifioru. et t[em]p[or]e sine
supliciu maloru. Et p[er] Dei
em mister[em] et vindex i nam
ei qui malu agit. Ideoq[ue] necessi
tate subditi estote. Et p[er] Ideo
em tributa prestatis ministri
em dei sunt i h[ab]itu seruantes
reddire ergo oibus debita. au
t[em]bus t[em]bus cui vertigal vec
tigal. cui timore timore. cui ho
nor[um] honore. H[ab]e porro apli ver
ba ex hoc s[ic] qd d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s red
dit[ur] que sunt cesaris cesari. ut
terrem regnum congrues et ex
pediens condicione mortalium
firmu maneatur. evanteriq[ue] pos
sit evactio[n]e censu. Rec ob hoc

quisq; causerit ideo no posse red
de vota sua qua censu dedit in
fiscu cesaris. qm de talia exigit
que no possent impedire cesares
Patra dictu Et et redditur q snt
dei deo. **Vnusquisq; apud se ha**
bet qd ex mandato sancto ab ipo
faciendu accepit. aut quid ex ser
uore magis placendi atq; obse
quendi pposito uoto ad mandatu
obseruaturus apposuit **Reddit**
cesarea cesari p ducenda i pax
ista transitoria vita. **Et** Dina deo
pilla ad quā mltis dolorib; suspi
ram⁹ plimis q; piculis militam⁹
Irrefragabilis quide fuit ista
sententia saluatoris. **Pnde et no**
potuerunt reprehendere ubi eius
corā plebe. et mirati i responsu
eius tacuerunt. et relicto eo abiérunt
Ad vbi verū contumue respo
deri no pt nisi vbi falsū Sz ar
cet qnq; metus astutū ne vi
tati falsitas opponatur. qnus
impudencia metus mlos exau
garet i falsitatib; non pudere
Hlerūq; vero altitudo sermonu
eo interiori scia creditur. quā cu
plebs no intelligit plus mirat
Vnic et mirati sunt i responsis
eis. qā irreconcilibia et ure
fragablia erat. et plena mo
tradibili vitate **Pnde tacu**
erunt. Non pue vtutis e seu
hūane astutie ibi tacē ubi no
gratus aut ad causā exactus
est sermo **Sermonu** moderatio
digna laude. dū q; no vbulat
cont. verū. et honore tacitus m
tatis venerari excellētā ve
ritatis in boīs vē hūilitatis ē
specmē. i malis vē astutia

crimosa. **H**i quidē relinqunt
eu que vera loquente cōuincē
nequeunt. nec suis repugnare
sermonibus **H**oc quidem apud
om̄s aut ē exquisite t̄ quisacōr
relinqūe icōnūcibile vera loque
tem. aut hūilitatis discrete ce
dere vitati et ei qui non pt
i vborū iudicio aut i causa su
piori **V**eruptamē qnq; iuidia
ira nequicia malitia ut superet
fco mtdū ubo cedunt. et sepe tacet
qui supare desperat et si loquū
tur verentur ne i ampliore eru
bescencia includantur. **E**xactio
quide cesaris cēsualis nūmīma
tis ymagine insignti. supscrip
tione cesarei nois exarati. ali
quid pauenduq; cōpositione de
monstrat. ut si iura sua exigit
potestas cesarea que dependet
multomagis exigit auctoritas
absoluta. **E**t si equis iudex xp̄
qui om̄e iudicū habet discutit
om̄a iustis ex auctorib; reddi. ad
uertendū sollert ne ml reden
tes iuemam. aut defalcatores
cu censes sum aduenerit m
patoris usibilis et usibilis or
bis inseri atq; beati. nā ad pma
qmē dei factus ē hō. ita ut ipē
sit qdā ymagō dei no eo corrup
tibili et visibili pte. s. ex illa q
corruptionē no habet. et a car
nali oculo semp iuisa manet
Oportebit interiusabilit̄ oem
iam i iudicio exhiberi. discua
enda si imaculata seruata est.
si alia impressionē accepit. si ubi
qn̄ qua causa. quo scalpro a quo
deleter; nalem aliam male artis
impressionē accepit. et si abolita

Est illa scriptura natalis et ori
ginalis iusticie que non atra meto
aut aliquo stilo sed divina utute sup
tu fuit. In cordibus hu manis distinctis
ab omnibus aliis cordibus per differen
tiam insire rationis. Quod si defor
mata reputur ymago missione
contra. si subscriptio iusticie ori
ginalis legalisque atque potioris
et vere ad salutem iustificans eum
gelice vitatis. verendum per nos
ne deformatum et subscriptum tra
seat in possessione sedis auctoris
Pino conditae puerato. non suo damp
no sed ei sedis altationes accepit
Ca^m In disceptato docta de re
surrectione mortuorum super mu
lere sepe curia secundum mattheu
marcu et lucu

Iuxta id quod ho ries plerique tam
mo sentiunt. sententias et alio
rum consilia querunt. non ut ve
lunt credere veris. sed ut apud sente
ntias aliorum possint validius cocep
tus. sive boni sive mali existant
Quod si boni. speciem est virtus super
re bona que sive dñe consilium. ut
amino solidetur in meliori. et huius
fuderetur in bono. Si vero mali res
cio quod amplioris pueritatis ex
possit in mentibus hominum huius
modi. quod furmitate et auctori
tate ex aliorum sententia sive co
silio acquireatur seu pro uicio iniquo
Si vero ignorancia est in causa
sanitas pueritatis sit si ut depellatur
ideo querit. Hinc sane in evan
gelio legimus xpo apostolam fuisse
in questione de resurrectione ab
huis qui non credebant. si non ut
crederent primo ut eorum potius
errore confirmarent. **H**inc

scriptum est. In illa die accesserunt
ad eum saducei qui dicunt non
esse resurrectionem et interrogau
erunt eum dicentes. Augister
moses dixit et scripsit nobis. si frater alicuius mortuus
fuit habens uxorem. et hic si
ne liberis fuit ut accipiat
fratrem eius uxorem et suscitaret se
men fratri suo. Erant autem
apud nos septem fratres. et unius
uxore ducti defunctus est. filius
scdis et eius usque ad septimum
acciperunt eam. et non reliquerunt
semem et mortui sunt. nonnulli
ma autem omnia mortua est et
mulier. In resurrectione ergo
cum eorum erit uxor. siquidem
septem habuerunt eam uxorem.
Regunt resurrectione mortuorum
in peccatis mortui. Et ut sint
liberiores ad crimen negligentes
ad bonum penas et
nas futuras in corpe et per
misericordiam non credunt
fide resurrectione absoluta. Et
uelut ad se mendaces dypno
aprio increduli intitunt a xpo
eo pseidie habere decretum et
vitatem mosuari pcepti diuen
tes nescio quam fabula inuen
erunt de sepe curia muliere. quam
ibidem vera uel falsa pterit.
questiom tamquam quam ex illa col
legerant in uitate antidotum
uerbum reddit. Respondes au
tem ibidem aut illis errans nesci
entes scripturas neque uitatem
dei. Inhesitant errat sacras
scripturas ignorantes. directrices
em sunt in lumenissima uitalem
quod pducit ad deum itaque ignorantes

scripturis. etiam dei vitas ignoratur. qua cognita non puenit ad deum qui sua utute habet efficie resurrectionem mortuorum. sicut ipse in scripturis scriptis multiplicat et mystice publicatus est. Sudabatur quidem saduceor racio. si scriptura vox iure legali omnibus eque fuit. in resurrectione quidem cui erit. **O**mni simul una existens esse non poterit. unde amplius quam alterius esse non debebit. cum in hac vita potioris iuris vox utriusque unius quam alterius non fuit obligata. Vnde quis expresso iubo conclusionem non inferrent. animo tumore gestabat ergo non est resurrectionem mortuorum sed si est. cui ex scripturam dictum cogitat atque auditum quod in alio seculo matremomo studeatur. **P**roinde dicit ihes. **F**ilii huius seculi nubunt et truditur ad mias. illi vero qui duxi habebuntur scilicet illo et resurrectione ex mortuis neque nubentur. neque ducent vices. neque enim ultra mori poterunt. **E**quales enim angelis dei sunt in celo et filii sunt domini cum sunt filii resurrectionis. **D**eculū istud inducatur ex legitimo matremomo copulatis carne corruptis et hominibus multiplicari ordinavit omnipotens per patrem primariū hominem quod sorte atque corruptione non precedente peccato traductio illa fuisset

ea honestate atque castitate carnis seruati que ab experientibus corruptela non creditur. cum non fuit in aliquo percepiti et prius dei facti hominis reseruata. **D**operebit enim hoc secundum ab illo differire in hoc maxime quod istud homines in illo gloriosos generarent. **I**stud in viculo matremono. illud absolutum ab omnī lege carnali. **I**stud in corruptione. illud in incorruptibilitate. Non enim esset beatitudine corruptione conscientia. **G**ermnat secundum istud suo sensibili et ordinato naturae pro celesti patria et futuros per gratiam cuius glificandos per deum incomprehensibili et ineffabili modo aperit tamē lucet tenet saluator Christus illi futuri scilicet honestate castitate memerabilem mercatorum libtatem beatitudinem et in beatitudinem altissimam et ineffabilem dignitatem tamē excludit impicias et mortem atque mortalitatem. cum homines scilicet illo dignos compatiblissimos spiritibus separatis substantias per coniunctionem ad deum in beatitudine. qui custodita utute. resurrectionis filii esse meruerunt. Post differentiam virtus scilicet resurrectione ex scripturis quas saducei nesciebant assentit esse futurā in quibus. **Q**uia vero resurgunt mortui. et morses ostendit secus rubrum sicut dicit dominus deus abraham deus Isaac et deus Iacob. Deus autem non est mortuorum sed vivorum. omnes enim vivunt ei. **V**os autem multū erratis. Inducit famosa vetis testameti historiam ad resurrectionis

probatione cū deus i rubo appa
riuit morsi mittendo i egyptū
P liberatione fratru suoru dies
ei Ego sic deus abrahā de⁹ ysua⁹
et de⁹ iacob Si de⁹ ē qđ negari
nō p̄t. in seipso et a seipso et ne
existens. et seipm aliquorū deū
se dicit. p̄spiciū ē qđ nō mortuo
rū aut nō existentū s̄ viuorū
se insinuat ēē deū. et cū iā pre
mortuos i carne cōmemorat vi
uos i aia resurrectoros i carne
sua v̄tute p̄niciat Et cū multa
hit possent dici satis est oībus
fidelib⁹ isti sentēcia saluatoris
qđ vera resurreccio fit ex mor
tuis. que cū ratione nō p̄betur
fide creditur Remm de illa di
centi certius verius securius
qđ xp̄o dei filio datur fides Q
deo post hanc miseria. vñ
aliam nō credendo desperar. ml
aliud diabolo suggerēte intedū
misi ex ista om̄e delirabile sensib⁹
irretiuate cape. i gehena ethna
demū cū ipis maliginis spiritu
bus intrudendi. Om̄ia deo vi
nūt nichilq; moritūr ei qui ex
nichilo cūcta fecit. H̄c ea intu
lit Nos multū erratis. nō in
telligendo scripture veritate
aut male int̄pretando qđ legi
nis. et in dīna v̄tute que om̄ia
bona p̄t et vlt non creditis.
Et resurreccio mortuoz int̄ opa
dei bona et m̄ra et expedien
tia nature mortali et racom̄ib⁹
ad v̄maginē dei facte de pevi
nis ē ad ostendendū mortis im
periu posse a vita superari. et
ne mors serpentina fraude in
terducta posset diu tene deceptos

72

S; illa dūtavat mors p̄ resur
rectione supanda erat q̄ inflic
ta ē i multacōne culpe origi
lis. q̄ tantū i sepatōne nū a
corpe agitur. nō illa quidē q̄
voluntarie infligit culpe Vnde
resurreccio mortuoz i corpe pe
nitus erit i homīs et in malis
i elcis et reprobis. a morte i
flicta ex p̄co huāne radicis
nō tamē alia resurreccio iusi
bilis excluditur. que qnq; fit
p̄ dei grām ex mortuis m
ptis. c̄ta quā nō v̄sabat̄ sa
duceor̄ quesitio Et cāt i or
dine ierū decentiū ut iā no
bilis cōnexio corporis et aie
p̄ debachatore mortis abūnū
dissoluta p̄ resurreccione iterū
reintegraretur ut homī bona
natū creata p̄sistet Et expi
meto monstrāetur qđ ut ipa⁹
ex toto deleat i tātū pena
deseruire nō p̄t. nō tamē fit
pt̄q̄ i reintegratione corporis
resurreccio ipa⁹ cōmung. s̄ aliis
est simul cū iā met̄mū sup
pliū corporis. et aliqb⁹ ad pri
uationē glē absq; pena sen
sibili. electis v̄eo ad eternā
gloriā foret Verba ista erat
delectancia sensū et affectū
qui semp fertur i bonū. et gra
dati i optimū. attamē excede
bant audienciu intellectū ut
etia i admirationē adduceret
Et audientes turbe mirabāt̄
i doctrīna ei⁹ Nos ē oīs com
tions Docte id qđ nō intelligit i admirationē trahit̄ Su
pna erat doctrīna xp̄i et mis
lita homī aut ibus. et obruebat̄

intellēcū supatus a magnitudine
illius Non tamen miratio huic
temodi ad fīmē quo dicebatur
animos admouebat ut apposi
ta crederent et a doctrina fal
sa resilirent **Cā** **Im** **dīscēpta**
ad **fīmē** **pōducta** **de** **cōpatōne**
māndatōrū **fīmē** **mathym** **z** **mārti**

Qum eet ihc i cēplo pa
lam facies doctrinā elo fidei
quā sui patus reddē in
cionē omnipotenti Et suppressis
phariseis in tributo cesaris. et
saduceis i vītate resurrectōis
iterū pharisei ad alia questionē
inferendā ut vīcant se parat
futq; iporū cōuentus mīqrū.
et cū qūritur quid ampli⁹ sibi
possit oppōn. de quo inquiri
cū usq; in tūc om̄is dīscēptālos
confutasset. **Vnde.** pharisei
autē videntes qd̄ silēcū in
posuissi saduceis cōuenērūt
in vīmū. Et accessit ad eū vīnū
ex eis legis doctor qui audiērat
illos cōquiretes. et vides qm̄
bene illis respondēit mīroga
uit tēptans eū magistrū qd̄
ē pīmū et magnū māndatū
in lege. **N**os pīorū est
cū deficiunt i lucta reintegrāe
luctamen. Et supborū cōsue
tudo atq; iactancū cū i vīo
arguitur ad aliud se trāffirē
ne vīcti videantur. Et credūt
pleriq; copiositate questionū
effici clariōres. atq; cū vari
ant a tīruīsant ēē vīctores
audūt pharisei iā silēcū
saduceis impositū. ipi vero
quaē loquūtū male rati. ne
cū illi cōuicti sūt posse cōuīc

Facit cōuentū mīqrā sī mīqr
et ut vīcant in vīmū cōuelūt
ut cōsilio condicante qua pte
ipī adoriant. ubale certame
ne sicut sup̄ vīcti ex respoſioē
tributi reddendi. et ut saducei
p̄ eū silēcio additi iterū cōm
cuntur. Et pte religiosiore
assumūt dī tēptant erudiri
querūt de pōcellēcia mānda
torū. Vīi cōferūt mīrogundi
auctoritatē. ut si vīctit ex cer
tatore vno vīctōia om̄ib⁹ sit
cōmūns. **I**i autē succubuerit
solus erubēscētā luat. Qui enī
mīrogans tēptat ut p̄bet si
quousq; ferat "doctrīna ei⁹. qd̄
de dei lege cognoscat. si cū aliq;
pte possit iūlīc aut dēphen
de i nescīcia māndatōrū. **V**o
cat eo cōceptū magistrū i cīa⁹
gīgnāsio ut ab ipō quīppā dis
ceret mīqrū fūt. **S**allab verbū
sī nec ipūtū enī vocare doctōrē
sīne magistrū seu i aliquo supē
riōrē sibi. et nō exhibūsse aut
exhibē vocatōis officiū. nec
velle pīcī ad id qd̄ exigitur in
relationē morali. qm̄ multi
vocant dīmī cū subdi nolunt.
multi magistrū cū doctrīna
despiciunt. doctōrē cū cont̄dīcūt
Aulti vocat patrē. et filiatō
nē verā nō exhibēnt. **A**ulti
amicū que odūt. **A**ulti ex tol
lūt vītē vībis. et eisde mori
bus adūsantur. laudant vīto
sos et dissēcūt. Ad eximētā
tē iūtū iūbīs iā transisse vi
dentur. p̄thologīcē de illis lo
quentes cōfīrētes et diffīmen
tes et argūte de sc̄pturis sāc̄b

edisserunt. et sicut ab illis omnibus
 aliem. longe factum anno atque sa
 moribus quod ab his non scire fingunt
 obseruare pretendunt et dum vide
 tur apud attigit non dum ador
 ti sicut puto iste temptator qui in
 non mandatorum paucitatem
 existens nosse de proximis presu
 mebat. Item clamatione altera
 ex multis gradibus constructa con
 spiciens ratione utens superius
 presumat concende gradum nisi ad
 proximum et rimo positum pede admo
 uerit. Attamen ihesu non sibi cura
 faciens temptationem quia forsitan to
 ta ex malo non erat omnis inqui
 sitionem cum responsu dedit. Aut
 illi ihesu. Quia proximi omni manda
tum est. audi iste dominus deus tuus vobis
est. Et diliges dominum deum tuum ex
toto corde tuo et ex tota anima tua
et ex tota mente tua. huius est maximi
mum et proximum mandatum. Hoc inquit
filius eius. diliges proximum tuum
 sicut teipsum. Hanc horam aliud
mandatum non est. Vnde mandata
stilic vobis dei cedulitate. et ipsa
omni dilatio substantia in vobis
inculcat. et ad differenciam decor
gentium non encum est factorum distin
ctio quod deus ardendus adorandus
colendus tota tote et ex toto di
ligendus. vobis est. ab eo non ex
istens omnipotens simplex et
incompositus et incomponibilis.
Invariabilis immutabilis nichil
est se deitatis habens. nichil
metra se aliud quid quam deitatem
contingit. Dic ad speculatum homini
ordo iuborum audi iste. videlicet
totum cor apponendum ad fidem exi
gitur. Dominus omnis et omnis po

testute existente et exercita
 habens. Deus enim auctor
quod crevit. Tuus vero cunctorum
spiritualium patrum magis quo
ille propter illum marie tenuit cul
tum et legem accepit. Ad dilectorum
habendam omni minor substancia
exigitur herito si vobis est dominus
vobis deus datur et non aliud
quod sibi soli omnis dilectionis impen
datum quia debita ideo et non vo
luntaria. Si quoniam vobis si vobis

pro

psalmus colitur adoratur ut deus.
 Ita quidem distincta triplicat sed
 unum in substantia. nam vobis est
 altissimus creator omnis. Et ma
 lachias ait. Nunc pater vobis
omnis noster. Nunc deus vobis
creavit nos. Igitur quicquid per
 eum dilatois ex omnibus hominibus in tanta
 te diriguntur in eum iure creatio
 nis et eorum que contulit. sibi
 vendicant omen dilacionem. et eo
 merito quia est quod est et qui est.
 Et si huius maximum et proximum man
 datum est tradere et neglectum abs
 quod maxima culpa supplicio mag
 no digna non potest. quoniam quod marie
 traditur obseruandum paucitatem
 eius proximae plectendus
 censetur. Igitur omnis ratione
 utens totum in dilectione fiat quia
 si dedeat homo omen substantia sua
 per dilectionem ipsi nichil despiciet
 eam. Quae fortitudinem ad silentium
dilectionis mortis habet et abdicatio
ne rerum impotentium ad salutem
et in aggressum virtutum. Nec fortis
est ut mors dilectionis proterea
dixit et fecit qui cognovit.
Dilectio te domine fortitudo mea
dilectio refugium meum et liberator meus

Et q̄ sequitur causam dilectionis
augmentant, que timore dei
miciat. Et apud quidē qd̄ ti-
mor dei exordium ē ad dilectionē
dei sic quidē scriptū est Timor
dei mīciū dilectis est, eo videlicet
quo qui timet penā cauet of-
fensam Cautio culpe. scilicet
in forte gracie cedit. Et qui me
tuit quē pia dñm ne displice-
at cauet. et ac pseuerauit in
amore virtutis timor. in forte
intelligē q̄s velit qd̄ timor ad
se facta dei dilectionem nanciscatur.
Namne autē diversi qd̄ dei ti-
mor dilectioni habitaculū in animis
hōis facit, quo fēcē recedit. q̄a
cosumata caritas foras emittit
timorē adūsa virtutib⁹ cū adue-
nerit cū ceperit maledicē depel-
lendus ē pmi⁹ aggressus eius.
Habet h⁹ i scriptura magnis vo-
tis efficiā recte diligētiū testi-
moniū suū. uti scriptū ē Qui di-
ligitis dñm odite malū. H⁹ q̄
nō fecit eregiōne agens acci-
pit et audiuit argutioē. Qd̄
mīcē bona ostendē vultus tua
ad querendā dilectionē. que in
sup maliciā docuisti vias tu-
as. et in aliis tuis iuentus ē
sanguis paupm et innocentū.
Pecunia et fēde agendozū p̄ci-
pitur dirigit. atq̄ cognoscit.
Dilectorēs em̄ dei p̄q̄ i ipso
gloriari detestatiū. Et gloria
būtur i te om̄s qui diligūt no-
men tuū. Et i obſuacōne impo-
ſitorū Si diligitis me mādat
mea seruare. Et iterū Q̄ habet
mandata mea et seruat eā. il-
le ē qui me diligit. Et rursū

Si q̄s diligit me sermonē meu-
seruabit. Et i veteri lege Eli-
ze ergo vītu ut tu vīnas et sa-
mē tuū. et diligas dñm deūtū
atq̄ obediās voci ei⁹. Et iterū
Qui diligūt illū seruat māda-
ta ipius. Et post Q̄ ui diligūt
illū replebitur lege ei⁹. Her qd̄
om̄a testimonia id sonat. ut mā-
sit actua dilectio mādatorū atq̄
sermonū ei⁹ sed in legem ipius
Pm̄m quidē sperat dilectio dei
et si nō aliud sufficit h⁹ ad plenū.
Ego diligētes me diligo. si vec-
ti diligūt te. H⁹ ad meoptos in
dubiu est exquisita totalitas
ut om̄is interior vīs atq̄ sub-
stancia i dei dilectionē sit. Etem
multa diligēda pponuntur. Et
ip̄e p̄m⁹ i p̄cepto dilectionis
est. ergo iā ad duo ē dilectio quo
vī adiudicabitur tota Pecunia
et hūane dilectorēs sūt et natū-
les a q̄bus et i p̄ficiēs scrib-
fere potuit ēē liberi tas. nec
suppositū habent viciōsa causa.
H⁹ dūtavat posset ēē i ēime
q̄a dei dilectio nō sūt p̄ pres et
sibi tota nō cōceditūt cū quo
illā am̄m̄ diligēs paciatū.
Et qui totū exigit nichil re-
liquit alii tribuendū. Verū
tame id solū reor qd̄ de totā
exigēs dilectionē paciatūt i
ip̄a cōſtricē. nō frangens
totalitatē aut aliquid ei de-
mens qd̄ ip̄e sup om̄ia sumeq̄
diligendus. om̄is alteri⁹ di-
lectōms sit exordium causa me-
dū regulatio. et cosumat⁹
seū vītm⁹ fīm⁹. Pecunia et
dilectio obiectū tale sit quale.

Debeat consorte habet deum. id est
 diligit quod vel credat deum dili-
 git Non enim demittitur de tota
 leitate dilectionis ad eum si cum ipso
 diligimur quodlibet ab ipso dilectum
 et tamen regulacione dilectionis
 quia ipse decreuerit. et eo fine
 ad quem diligenda disposuit De-
 rum quia et si mil alium per deum
 in hac vita diligit non exhibi-
 betur totum exactum. cum et in
 patria cessante omnibus actione-
 ritutum ipsa dilectione remanebit
 et amplius quam tota esse non potest
 et quod maior sit futurum quam hunc oti-
 no necesse fiet Plus enim ambi-
 bitur deus conspectus quam creditum
Si quis homo in dubium verteret.
 patriam viam fecit Nec in hoc
 vereor reginam virtutem et omnibus
 hominum matrem dominum tangere. quod
 nec deum et dominum filium ei tantum
 diligere potuit in via quam nunc
 diligit in parte Et hinc ex toto
 et ex omnibus se dilexit. et ibi totum
 et ex toto amore illud in gloriam
 sicut prospecta conspectum diligit
Quid ergo est ista totalitas ex
 quisita in via. cum amplius quam
 totalitas esse non possit in parte
Si fallor diversimodo altitudine
 virtutum homibus ad habendum appo-
 sita. sic excellit quilibet cupi-
 dum fieri virtuosum. et ad illam sa-
 tagente ut nemo ipsum atti-
 gerit a superauerit a equauerit
 semper superiores sibi virtutes as-
 pexit. illis se in labore cognovit
Nec quod per precepto datum seu ipso
 datum ex virtute que prius pueri
 catorum fecit. si non perficit ad
 plenam. dum omne studium et si

quia expedita sollicitudinem
 oem negligencia depellente
 apposuit ut compliceret. magis
 constituit hunc si vel insperit
 sua imperfectione fastigium
 virtutum. ad quod semper remansit
 ascensio in via propter desidio me-
 tis. propter suspicio uoluntatis ad
 exercitum opis. ne quod glaret
 se totum comprehendisse atque per
 fecisse agone appositum in virtute
Solis enim propter virtute equavit
 ut homo Quid autem legislator
 per effacit per refutacionem ha-
 beat diffinire reticem ut
 ignorantes artame quomodo
 se habeat ordo cause permissus
 sit excusatione nulla habet
 sicut scriptum est a mandato hoc
 quod ergo proprio tibi hodie non
 super te est neque paulo postum
 neque in celo ut possis dicere Quis
 nimis ad celum valet contendere
 ut defeat illud ad nos. ut audi-
 diam atque ope compleamur Propterea
 trans mare positum ut cause
 ris et dicas Quis ex nobis
 transfretare possit mare et illud
 ad nos usque deferre ut possim
 inde facere quod prepedit Sed immo-
 ta est sermo valde in ore tuo
 et in corde tuo ut facias illud
Non enim iustitia impossibilitate
 seu difficultate non habet si
 facilitate aut honestate et
 oportunitate. si neglectus si
 puericori traditum si mente
 contemptum excusacori non subia-
 cet **C**redimus vero mandatum
 datum est in misericordia ut
 sicut tuis primis diligas
 dum tamen ita te diligas sicut

hō p̄t pfici aut pficitur a virtute. qm̄ si tantū hoīem vtilis ex parte viciis maculatū deditū mūdo dilexēis. ea re tibi nō iubetur proxim⁹ diligē dus Non em̄ te amas sed odis si v̄tutis nō vis ēē mancipiū volūtāie pessundatū imperio viciorū Ad dilectois sue men surū nō odii proxim⁹ proximo applicatur. Et i hīs duobus mandatis tota lex pendas et prophete Vniuersa lex mosaua et om̄is scriptura prophetica in moribus ista dūtavat docent ut amor dei et proximi agende vite p̄ summa teneatur. Et om̄is sacrarū scripturarū int̄pres aut cōciones cōcionas aut alia de scripturis differēs si h̄c duo nō struit. sive simplicit̄ docens sive pabolicis locucōibus utens sive allegoriariū pelag⁹ natas ut ad posse ad ista pueiat. ut de⁹ sup̄ oīa et proxim⁹ ad mensurā sui posita diligat. aut seipm̄ ostentat et m̄uptiment loquuntur. aut ignorat q̄ loquuntur aut unicus v̄tutis aut scripturā ignoat. aut maliciose p uertit. seu iactant̄ errat i aīmo. decepcōis piclī parās i ibo Qui autē h̄c duo int̄p̄ tando et differendo astruit int̄nōe scripturā sc̄i sū. cui⁹ v̄tute atq̄ affutū om̄is sacra scriptura condita est. que si et m̄lta cō tm̄et. que nō possint ad has sen tencias p̄p̄e retorq̄ri etiā ad h̄c apiantur. ut uel causa iusta et occasiōne debitā ad diligēdū deū et proximū progent et

trahiciat i cōsiderationē mentes ad adūrendū qm̄ iuste q̄ debite q̄ libent̄ ex datis ex acceptis ex pmissis ex ip̄i⁹ dignitate di ligend⁹ ex om̄i v̄tute sit deus Et cōmunitate nāte cōsiderans vñ p̄sident̄ dñi ex cōmunitate redēpcōis et fidei et sacerdoti et grē reprimissis q̄m̄ diligēdū sit proxim⁹ Qd autē i his duob⁹ mandatis tota lex et p̄p̄e cōsistat apl̄s aperit. Plenitudo legis ē diligē. qm̄ dilectio cauet offensā dilecti. et si accidit cōfessi remo uet c̄i adūtit. obsecudat libens rata mādata tenet. curat ex om̄i uero so vnde grata possit offerre nō solū extōra si seipm̄ donat diligēns i volūtate dilecti Qd igit̄ lex docendo iubendo denō strat mortalib⁹ nisi ut dei p̄cip̄ta seruentur. Dilectio igit̄ si ē effectū habet. p̄uariationem nescit. Et q̄ proximū diligat ut idem apl̄s ibide aut legē imple uit Adūsa et novā nō m̄ferē magis sibi cōte illata remouē in studio factus vnde subueniat si necessitas proximū p̄mat Ad terea et aut illi scriba Bene magist̄ i vītate divisi q̄a est vñ de⁹ et non ē aliis p̄t eu et ut diligat̄ ex toto corde et ex tota mente et ex toto intellectu et ex toto aīa et ex toto fortitu dme et diligē proximū tāq̄ seipm̄ mai⁹ ē om̄ib⁹ holocaustonatib⁹ et sacrificis. In religionē usus ē iste temptator et eu laudat illis doctrinā quib⁹ nulla ē indigenia laudatore. Deip̄is veritatis splendorib⁹ indatescunt. Et ip̄e

ad vitam loquitur. aut repetit vi
tatem. cuius animi religiositate et
sapientia saluator intuitus pmi
ciat ipm virtutibz in victimu Ibc
autem videns quod sapient' respon
disset dixit ei Non longe es a
regno dei Sapientia largo noite
suppta sive cognitio sive sciencia
phapiu c' ausomis a malo ei q'
ad malu ante fuit coesus. qm
ordine debito no deuitatur. aut re
lmqntur. malu in se quale sit cognos
catur. seu qnta possit affie pena
aut glam pde Rec ad actiones
vtutu assurgitur. nisi peat eae
vera cognitio Igit' no longe a
regno dei censendus est. q' xcm
habet vtusq' p'is iudicium. sive
a regno dei qd mi nos e. ut fa
cile fiat et adueniat i nobis. sive
a regno dei qd e catholica ecclia
sive a regno dei qd e supna pata
Caplin lini disceptacō de xpo et
ex q'sicōe ei cuius filius eet iudicio
phariseorū scdm matheū māt

Olaudente p'me et luci
de primo erat disceptacio
nes vpi et iudeorū vilipe
dentu ipm ex genealogia ex
vilitate parentu repugnatu
doct'ne illi causa querelū adiu
sus eu sup que in mortis decre
tu permanauerat. Et ipē sponte
p' crucē se disposuit uincubat
ad mortē. si anteq' illa subiret
inquirit a phariseis quod de xpo
senciant. ut si no illo i tur/ in
posterū tunc sciunt q' sit que
despicunt. cuius doct'ne aduersant
que p' crucē venatur ad mortē
Et qd ai discipulis fecit. illos in
rogans que ee filiu homis hoies

Fateretur. mit videt' age at
pmoribz iudeorū Hinc congre
gatis autē phariseis interrogauit
eos ihc dicens Quid nobis vi
detur de xpo cuius filius est An
ipē congettaret an eos congre
gatos videns sic allocut' fuerit
iprescriptu est Allocutio tunc
huiusmodi misterii magnū
habet Expectabant iudei mes
bra no credentes ipm ee xpm
i lege pmissu. ex iudia ipoz
p'imo cruci affigendū Exqui
rit ihc ab eis qd ipi senciat de
messia Et sicuti filius eet no
ignorans interrogat s' ut ore fa
teant qd senciat. et erudiatur
si i ipi cogmōe deficiat Cruci
ditio ante futurū p ihm dupli
ce fme habebat. aut meritu
fidei ipoz si re credent erudi
tione suscepit cu adhesione ad
en in actione bonorū. aut aco
essim supplici si remansissent
in macerulitate Reddūt intro
ganti responsū Dicuit ei dauid
Iiquerit qd bene senciat de mes
bra qd omo sit i lege pmissus
penitusq' ventur. Male autē
sapuit quia en ee p'iu homis
optimatur. dū dicuit en filiu du
tarat ee dauid nā et ipē scdm
genealogia carnis dauid filius
dicebatur. qd verū erat ex pa
gata Magne. cu v' filius dei
erat i uinitate substancie atq'
singulalitate p'sone Qd ipsi
pharisei neqq' ipoz messiam
credebat ee verū filiu dei pa
tris vim cu ipo substancie in
distinctione p'sonalis Pnde ex
scripturis illos satagit erudire

Et aut illis Cuomo ergo dauid
in libro psalmorū in spū sīo uo
cat eū dñm dicens. dixit dñs
dño meo sede a deo tis meis do
nec pona iūmicos tuos scabel
tū pedū tuorū. Si ergo dauid
vocat eū dñm. quomo filiū ē ei⁹.
Ac si dicet prophetauit dauid de
vō messia. et spū sīo sibi ipsi
rante quis ēet agnouit. que no
mificiam rege vīi ppls fuisse
atq; prophetā. qui deo deuotus
sibi uiblas gratulabundus in
aūo. ut pphā uerū qđ a spū sīo
acepat ad posteros diriuant
inquiens. dñs de iompt et et
mus. dixit suo messabili mo
loquendi dño meo messie vi
delicet de quo ip̄e psalmizabat
ut sedet ad dexterū ei⁹. Que
dauid puidit illū ēē i carne
futurū de quo acepat pmissio
ne et passionē atq; i cruce mo
rituū. resurrexitū a mortu
is. uscensurū ad celū. sessurūq;
ad dexterū dei patis. donec po
nat suos iūmicos gentiles vdo
luras. Et scabellū statuq; et
desiam ex eis faciat i fide atq;
i om̄i vīute suppositū pedib⁹
scas ei⁹. qm̄ celū sibi sedes est
et tra scabellū ecclia militis i ea
scabellū pedū ei⁹. Igit̄ si dauid
rex exim⁹q; prophetaz vestru
messiū vocat dñm sūi quomo
filiū ei⁹ taq; morat⁹ ab ipso
censend⁹ est. Non adūtitis
vestru messiū maiois ēē alti
tudinis qđ creditis. Si vero in
aduentu ei⁹ speratis depdū
consequi libertate. et abiectorū
et disp̄dū restituationē. qm̄

en̄ pūpenditis. tā modice vītu
tis existimātes ut dauid creda
tis ēē more. qui tpe suo nec sic
uos tueri potuit ab ext̄neis
hostibus. qm̄ semp uos i festa
ret inferre qđ dñpna. etiā ab
rectus ppls philesteus. qui etiā
i seip̄o nec uti tut⁹ fuit quin
psecutōne no patetū. a filis
et maledictionē nū icib⁹ lapidū
audiuisset a subditis. Nec ihesu
sic i pace possedēit ut ex illa
flens et dolens no exiisset fact⁹
extorris. Cur de vō messia tu
vme sentitis ut eū no creditis
plus qđ hoīem si p ip̄m speratis
assequi libertate? Cur en̄ inse
norūtis iure piliatoris dauid
regi cū sit vē filiū dei. uocat⁹
ip̄e dñs suus ab ip̄o dauid que
messie p̄fertis iure patēta
tis. Ad uām vilitate atq; deret
tione cedit o phāseū et dei ma
ledictionē habetis impositam
si vīm messiū purū hoīem
autumatis. si i illo posita est
spes vīa. si ad eū ē vīa fiducia
qm̄ maledictus hoī qui confidit
i hoīe. et point carnē brachii
sūi. Et oīs hoī mendacū. Et aīo
deficit qui cū mendacie se p̄tegit
Vistollite i aliorū metes. de
vō messia maxīa cogitate.
si speratis i illo. credite qđ sur
ille. bonū ē qđ speratis malū
est si non creditis libertate spera
tis qđ salutē. Intelligite scripturas
no ē dauid filius. no moratus
ab illo que ip̄e sūi dñm vocat
Velame erat adhuc in cordib⁹
uideorū. qđ ut auſriet⁹ no tran
sibant ad xp̄m. nec credebat

ipm iā venisse quē sperabant
 ēē venturū Id in hac disceptatio
 ne rebatur ihc ut ipi de scriptura
 tñnt palmariter erudiri. et de
 messia scire debitā vitū circa
 quē pallebant min⁹ debito de
 ipo sencientes. ut ipē illos erudi
 ret ī fide docēt atq; dicēt se mes
 siam pmissū ēē verū filiū dei
 Sed arguti a vero confusi a con
 sciencia pdiderūt audaciam ma
 la tacitū mītate et desidia et a
 immo tabescētes Et nō poterat
 ei īndē ubū. nec ausus fuit q̄s
 ex illa hora cū amplius interrogare
 Quāq; bene illis fuisse foret
 et posteris si p̄scita fide hūlita
 te scribendi volūtate sciendi ul
 terius interrogassent Non em⁹ fuit
 virtus illa repressio audacie s̄ su
 pbiā habuit cū cū superae nō
 poterat. sibi ī veritate subdi re
 cusabant Et respondens ihesus
 dicebat docens in templo quomodo
 scribe dicūt xp̄m ēē filiū dñuid
 Iterū inculat uba ut audiencū
 animi moueant. veitatem m̄qrē
 ab ipo de messia qd h̄ sollicitū
 penes cū erat ut q̄s ipē eēt ca
 petur ī fide Sed si ad alii istā
 xp̄i interrogatiōne sensū trahici
 m⁹. multi presto ē loquendi ma
 teria. restigenda tame ut smo
 sit talis ad om̄s Quid uob' videt
 de ipo? Respondent infideles
 sarcacem atq; iudei apud q̄s om̄s
 firma manet memoria xp̄i. nec ē
 sub celo natio apud quā sit abo
 luta memoria saluatōis. s̄ varie
 atq; diuise apud eos de ipo ha
 bitū est Quid tame de ipo vi
 deatur clari⁹ p̄ fide nouit reli

gio xp̄iana. in qua et mlti fue
 rat heretici qui de ipo falsissim⁹
 opinati sūt Que si hēticor atq;
 infidelū put repperi velim
 de ipo sentimēta seu op̄iones
 refre. tūlūt sermo trahetur
 in longū H̄ ita tūlūt nō tra
 tanda de ipo adūsa relinqm⁹
 quī nra utilit̄ asserim⁹ Qd i⁹.
 videat sitq; videndū de ipo
 fidelib⁹ illis xp̄ians ipām sp̄o
 sam q̄ melius et vndiq; ī cubi
 culo habitū sponsū nouit requi
 sita loquēte nobiscū ī sp̄ū audia
 Cm lv. de vltiā disceptatiōe quā
 factur⁹ ē ihc cū elcīs et repbis
 in iudicio st̄dm mathei solit
In ultimā disceptatiōne disse
 rendā uelle intoncē nūme
 tate uborū ex sepa p̄ alle
 gorū oīo imptimentē et p̄ter
 omē qd intorqri posset ad mo
 res p̄ om̄a clarescente supflue
 supbū sap̄e supflui iudicarū
 Attamē ista mīta considerāda
 se nigerat cū sit de extre
 mo iudicio a quo evasatio mīla
 ubi adduci eit tremendū. non
 sisti nō poterit. deuitā p̄seutū
 uanitas munerū oblatio mī
 possibilitas. ubi nulla potēcia
 nulla sap̄ia nulla dignitas mī
 la loquacitas nulla fortitudo mīla
 pulchritudo Vbi nichil
 p̄ vltē habebit audaciā q̄q;
 submissā atq; pudente. tremē
 teq; iustū atq; infallibile iudi
 cē In quo nichil supflui atq;
 demptū erit Vbi vltas iusti
 cia. constanciā sinceritas mī
 placabilitas. appellabilitas
 in iudice invariabiles erunt

Natura quidē aut se in suo
seruata honore arridet ami-
cis suis. vel turpata cont̄ tur-
patores voces mēdicatoris emi-
tet. **A**derit lex cū dñe et ce-
rimoniis suis omnibus nota p̄
singula. etiā si nūc fuit q̄moli-
bet ignoata. que ante se custo-
dīa fore gratulabūt. vel de
transgressorib⁹ exqret iustū v-
nione p̄t fuit iuste cōcepta.
Gracia sine qua nec natū nec
lex seruat. i morib⁹ suis p̄sto
erit cōtestas omnib⁹ apud iudi-
cē. qđ nemim volenti agē rec-
te defuit. s̄ hoies ei defuerūt.
Que aut gratulabūt gratis
ei. aut ponet lamentabile
q̄rimoniū de migratis. **V**ita
si honeste aut dishoneste fuit
acta. ip̄a testabit. si quantū
i actionibus iustis aut i cōte-
placōmb⁹ dīmor extitit. oīb⁹
p̄spicū erit. **Q**ue cū se videat
Talia q̄ eterna e cōmutati leta-
rectis. pue-sis vēo calamito-
sa manebit. **N**os iocundus ad
reuerētes et vēudos tristis
ad eos qui pdite ac imorige-
rate cōsatois extiterūt. cui⁹
et vite vna vob̄ consona erit
non insediam s̄ iusticiā cla-
mans penas seu p̄mū exigas.
Ne quidē quīcūptitus corporis
sensus cū obiectis pro se aut
cont̄ se testimoniū infallibile
dabit. **V**ulabit amor seu ama-
tūrā potentia si male accessit
si autē bene merebit. sibi om̄i-
bus q̄ testis in qđ et ob qđ et
q̄tūl. et qualit̄ voluntarie latus
est. **A**stabat timor fates si bone

aut ip̄a aīmū homis flevit.
Dolor de quo fuit. si fuit de quo
debuit. si debuit de quo fuit. si
in debitib⁹ defuit. m̄ficiari non
poterit. ml aliud valens q̄ iusti-
ciam postulae. **S**p̄es his qui spe-
rauerūt i dno. ob quē de auctis
p̄fuctoris despauercut. submīxū
faciet. et iocundū testimoniū dabit
A pud inamiter in hac vita spe-
rantes p̄tm⁹ delusa manebit.
et ad eos ab ea ibū erit. **V**e vo-
bis q̄a de speratis desperatis
Ad iudicē autē ut discernat in
iusticia sup eos gaudū filiter-
sua ostendet origine. modū cū
sam rationē et fine. **A**dversa-
facie ab eis qui iamter in hac
vita letati sūt. couerso vltu ad
eos qui luerūt. **I**nspellabit
porro iudicē ad utrosq; virtus
suo comitatu pulta p̄cedit in
publicū suos cōceptores et ama-
tores aspices. **E**t nulla erit ob-
rectio a vltu ei⁹. Deridebit a
quib⁹ derisa et salutabit aman-
tes. Ante iudicē cōceptū et amo-
re deponet ut iudicet. **V**icū
scriptū erit i frontib⁹ patra-
torū. neq; opus erit ut pātor
pādre insimulet. **P**atebit om̄e
optū et om̄e occultū i sciencia
plena erit. **P**resto cūcta sacra-
menta erūt. quali fuerūt cultu-
reuerēcia p̄tractata. seu quali
cōtempta repudio. **D**esiderabilis
būtūdīmū terra p̄ nichilo habi-
ta ip̄a fuit. et qm̄ agom̄zatu
materialis ip̄a fuit. ab ama-
toribus suis. **I**nteriores homins
vires clarebūt. **S**i ratio erra-
uit. si doceri recte potuit. si

neglexit scire ne cogetur facie
si aliud i vitate aliud i morib⁹
temnit ~~Memoria si qualia ad~~
~~contemplati retinunt. voluntas.~~
Siquid noluit qmō imperauit
Consciencia si rectā rationē seca-
ta ē cū ipa ml habeat a seipsa
si cont⁹ ipsa rectificatū egit si
des si vna cū ope aut sime op̄i
bus mortua vivit Rerū usus
et abusus artes et ingēma solli-
citudines et studia Angeli celū
et om̄a elemēta et curta qb⁹ pre-
latus fuis ē homo Ip̄al qdē cor-
pm̄ valitudo demones et pene
quib⁹ ho terrei debuit si terri-
tus caues si imp̄ritus et incan-
tus egit et aucta que fundo no-
mīari possent Astabūt nota cūc-
tis vtriusq; cogitatio vtriusq; locu-
cio vtriusq; opatio vtriusq; delictio
presto erūt om̄iq; vna vox
cōnt̄ pāres erit Da eis dne
scdm̄ opa eorū et scdm̄ neq;ā
adūentionū ip̄or̄ scdm̄ opa
manū eorū rebue illis redde
refutōnē eorū ip̄is P̄ bois qdē
no oportebit testimoniū ferre cu
ho pp̄ū habent hōris et oīs
actio bona v̄tus et sapia qd̄ se
ip̄is darecētes alio testimoniō
et comedatoe no egeat Ip̄a so-
la vitas i iudicio stat pro eis
Erūt autē executio iudicii et dis-
ceptatio i hac forma Cū autē
venēt fili⁹ hois i maiestatis sua
et om̄e angeli erūt eo tūc sedē
bit sup sedē maiestatis sue et
conggabūt ante eū om̄gētes
Explicit liber undecim⁹ de
disceptationibus didascalib⁹
domini saluatoris

Incepit liber duodecim⁹ de ser-
mone dñi saluatoris p⁹ cena

Caplin p̄m̄. Consolatio ad dis-
cipulos suos tu batos de reces
su suo scdm̄ iohannem solum

agno affectu
amplectenda
sūt om̄ia xp̄i
facta. et om̄i
veneratione
coleenda. et
om̄ia ei⁹ audi-
enda uerba
intēta mente
apt̄a corporis aure. iuestigatōe
sollicita inquireda. maxime
illa que egit et in fine suis
discipulis p̄tulit Om̄ne peccato
vitū effectū atq; sermonū
xp̄t epilogice omnibus cōsum
mavit Ediderat testamentū
descptōne solletri ab eo quod
incarnat⁹ nat⁹ et cōuersat⁹
erat. Vtīmabat⁹ morti. ad
condendū codicillos se trāstū
lit. no irritans testamentū
sī altiori auctoritate cōfirmas-
ita ut nec codicillus aut ser-
mo postrem⁹ aliquid demet
testamento. sī ita validaretur
ut eēt vnu ex gestis ex dictis
xp̄i hereditario sī dīmo iure
om̄ibus testamentū. Facta
cena et lotione pedū aplorū
celebrato sui corporis sacra-
mento p̄tē p̄tē resculpta post
p̄ditoris recessū resides i cena
cilo ad confortationē discipu-
lorū quorū nouerat ex suo

recessu p morte corda turbari
sit exorsus est. **N**on turbet.
cor vrm neq; formundet Credi-
tis m deū et i me credite **A**u-
siones mltie i domo pris mei
sunt. **I**n quoniam dixisse bōb
qā vado pare nobis locū. Omnis
turbatio impunes p̄t̄j evi-
tio. hec licita ē r̄mo iubetur
cuī couersio exquiritur i reu-
mo et fletu. et cassura cordū
ex patratione vitor. **N**ulla
maior causa turbatois atq; esti-
tie q̄ separari a dilecto ab utili-
ab eo qd neq; fallē neq; falli-
pt̄. **N**on turbetur cor vrm aut
ibc de recessu meo neq; formu-
det de psecudone futura aut
de pmissione supna. **I**n credi-
tis m deū. credite etiā i me.
qm̄ ego deus sū. m har huam-
tate assūpta cōsusatus vobisā
Mansiones i domo pris mei
multe sunt. **S**unt mltie mansiones
i supna patū nō p me qā de
sū. nec ubi deitas manet.
Vocū exigit ad manendū. **D**ed
mansiones sunt multe. **D**om⁹
patna vna est. **D**om⁹ supne
gl̄e nō i se s̄ i mansionibus
multiplicatur. scđm multitu-
dmē clorū. et diuisitate meri-
torū. **N**on tuam̄ creata est
et ad manendū metm̄ cōstruc-
te sunt mansiones. **D**ic q̄s igre-
dientur illuc. q̄s por ascēdet
q̄s p̄s penetrabit summa ce-
lorū. **I**lle qui descendit deus
p̄mo reascendit homo de⁹ pa-
re locū. ab etiō a patre suis
elat̄ patū. **Q**uomō uir⁹ pa-
bit qd ante patū erat. **P**auit

ab etiō pater pdestmādo. pa-
rat fili⁹ i huamitate patiente
moriendo. **V**nde suo mto aplis
et ceteris elat̄ loca etiā pauit
eis. quos ab etiō pater pdesti
muit. **C**assabatur pdestina-
tio. nisi dei filius i huamitate
assūpta p nobis factus hostia
meruisset. **H**oc quidē verba
vado pare vobis locū refertur
p̄mo ad passionē et mortē et
sanguis effusione quib⁹ meru-
it nobis quā ad ascensionē qua
ip̄e celū penetravit p nobis
Pnde dicit. **N**on turbet ar-
vrm. si creditis i deū credite i
me qā ego sū deus. **D**om⁹ pa-
tris vna est. nō ē prudanda
ciuiū mōositate suor. habet an-
gelos. et pdidit ab inicio mltos.
repanda ē. hoies expectat ex
vnis ptib⁹ assumēdos. **M**ansio-
nes sunt innabiles soli deo cog-
noscere ad manendū nō tempalit
s̄ eterne. **M**ulte v̄mo tot quot
saluādi erūt. mltē v̄mo q̄ vēt
p mltis ip̄e vn⁹ i mltis ip̄e vn⁹
i mltis. mltē p mltis mltis. **I**git̄
auellatur a cordib⁹ v̄ris turba-
tio et formido. qm̄ nulla causa
subest. **I**n quoniam dixisse vobis
qā vado pare vobis locū. **N**on
dixi vobis alit̄ nisi talit̄ neq;
rem nim⁹ dignā q̄i attēde et
pare merendo nobis p mortē
et sanguinē illā eterna cuī su-
p̄mis ciuib⁹ requiem. **E**t ascēde
qā caput. ut mēbra sequātur
i illā ineffabile possessionē. **E**t
si abierto et sp̄parauero nobis
locū. iterū venia et accipiam
vos ad meipm̄ ut ubi ego sū

et vos sitis. Et quo ego vado satis
et viam satis. Ut omo turbatio
de discipulorū cordib⁹ tollē
tur. et ne impossibile dicerent
in signa posse constende ad illa
paratione quā pollicebat. xp̄c
post abscessū se reūsurū iterū re
p̄misit. ad accipendū eos i illis
mansiōnib⁹ iū pati. ad quas
p̄ eos eē nō potiusset ascensus
At si cogitantibus et hesitantibus
dicetur. Vado pare locū ad quē
vnde v̄a nec potestis accede.
Homī et verū est diffidē de uob⁹
Si credite i me q̄a sū de⁹ qui sup
na i assūpta huāitate p̄p̄a v̄tū
te cōscendo qm̄ cū p̄parueo nob̄
locū ego ip̄e qui merui qui p̄au
qui i possessionē p̄cib⁹ saluan
dis intravi. v̄enā iterato accep
turus vos ad meipm. non vos
ascendetis s̄ ego uos accipiam
i meu cōsideriū ut nō alibi sitis
m̄st ubi ego sū. Amator homī xp̄c
quietne ip̄oz angelorū. messa
bilis ista dignatio imp̄scrutabi
lis omo dilectio. qd̄ hoīes tanti
pendet ut ad trā descendet. ut
q̄ret pereantes et p morte et
sanguine fecerit ee celestes ut
scā i domo pat̄na poss habe
consortes nec locorū uoluit ee
duiorū dices. Et uos sitis ubi
ego sū. Non faciet intercipdi
nē a suis electis xp̄c i gloria
qui factus est vñm nobiscū in
huāitate. seu m̄ra natura suscep
ta. Augna sp̄es i vñmis hōib⁹
ē porrecta cū i sūm̄s eis xp̄c
loca paueit. veruptamē si certa
nerint i mīlita xp̄iana. Iude
adiecat. Et quo vado scitis et

viam satis. P̄diveat xp̄c quo
itur. I erat. Igit̄ ap̄lorū sc̄encia
quo accedēt fide tenēda erat
ex dñs salvatoris. fili⁹ et via
saluer quo et qua. Di v̄o fidm̄
debitū cēt locutio presto esset
faciliōr intellēc̄. Et quo vado sa
tis et viam satis ut referatur
ad debitū q̄a quo vado et via
sc̄ire debetis et debitū trahunt
i futurā q̄a sc̄ientis et in v̄trissq;
in chilomin⁹ debitū intelligat
i docente et in addiscēntib⁹. Ut
debetis sc̄ire q̄a debeo vos doce
Debetis q̄a debetis addiscē a me
et sc̄ientis. Terminus autē quo xp̄c
p̄fectur. I erat pater et n̄ erat
et n̄ agn̄i p̄ata. Ut qua itur. I erat
via stricta p̄ ip̄m qd̄ dictū cele
bratur ab eis de īmno et de via
Sed thomas in hoc ad sciendū
festimor cōsocios p̄uenies. Vpm̄
introgat. Unde dicit ei thomas
Qm̄ nescim⁹ quo vadis et qm̄
possim⁹ viam sc̄ire. Huīlis
introgatio et i suspecta. quā
p̄fessio ignorancie antecedit.
Qui p̄fuetur. ignoranciā no
videtur. introgando parac̄a in
lūpmā. Et ad sciendū se parat
sibi odiosus ignorans. Iaudabi
le quidē est. p̄p̄ia ignoranciā
confiteri. si magis affectudo
introgare sc̄encia. Resaut quo
xp̄c ab eis recedens accedat
Terminus ei⁹ introgit. homib⁹
est qm̄ ip̄e de⁹ icōphēsibilis ē
et homo sup̄ mores agit homī
ut ex eo qd̄ de⁹ ex eo qd̄ hūde
modi hominū mēto dictū extitit
rit. M̄nibilis sc̄ia ē sc̄ia tua ex
me confortata ē et nō potero

ad eam Aut q̄s cognouit sen-
su dñi. aut q̄s consiliari⁹ ei⁹ fuit
Et alibi Q[uod] altitudo dicitur sa-
piencie et scientie dei. q̄ inco-
phensibilia sūt iudicia ei⁹. et
investigabiles vie ei⁹. H[oc] opos-
tet nesciente modū si scientem
factū interrogare de modo. sisus
purat in factū. Pepe facta pla-
cent. modi sub ignorācia sūt
factū. modū habet. habuit q̄
dū fieret. H[oc] mō ab homine
mchil essi. aut ēē possi in factō.
Est pater. etn⁹ ad quē xp̄c i hūa-
mitate regreditur. cū eo deita-
te nō recessisset ab eo. Est et ei⁹
na patrī in quā p crucē et mor-
tem resurrectionē et ascensionē
regressus ingreditur. et iste
tm̄m⁹ ignoāit. ab aplis et ab
om̄ib⁹ pegrinatib⁹ in h⁹ seculo
net alit q̄ fidelit apprehenditū.
H[oc] tūc ab om̄imoda ignorācia
tenebant. ut ih̄c tūc regressū
facet ad patriā et ad patrī
q̄obre thomas dixit. Rescim⁹
quo vadis. Et scire cupies post
professionē ignorācie interrogat.
Et q̄m⁹ possum⁹ viā scire. Qui
ih̄c ex pia interrogitione respo-
dit dicens. Ego sū via vitas
et vita. Via mobiliabilis.
Vitas infullibilis. vita imp-
turbabilis. Via recta. Veritas
grata. vita b̄ta. Via morū. ve-
ritas sciendorū. vita pimorū.
Via vite. Vitas doct'ne. vita
salutis etn⁹. Via redempta-
bilis. Vitas speculabilis. vita
desideabilis. Via in qua ambi-
landū. Iennas em̄ dicit p̄ mo-
nens eos quib⁹ nūsſ ſuauit. p̄phe-

tare. Inrogate que sūt via recta
et ambulate in ea. H[oc] beati qui
fuerint imaculati in hac via.
H[oc] in hac via demones laqueos
multiplices absconderunt. sic em̄
scriptū prophetico ſpū est. In via
hac qua ambulabā absconderunt
ſupbi laqueū michi. Her solū
eligenda pdicit. a psalmista.
Nam vitatis elegi. Om̄is em̄
que vie ad inferos penetrant.
Pla ista pdicit ad glām. Ilqua
quis errat nō erret. q̄a seduct⁹
est. qđ uba mſinalū manifestat.
Ergo errauim⁹ a via vitatis
et que sequuntur hanc edixerūt
vitale. qm̄ ē via q̄ videt. hom̄
r̄a nouissim⁹. v̄eo ei⁹ deducit
ad mortē. Et via sapientie qua
ſalomon erudiendo filio mōſtri⁹
pmittebat dices. Nam sapie
monstrabo tibi quā cū ingress⁹
fueris nō courtabūtū. Gressus
tui. et curres nō habebis offen-
diculū. Veritas ē om̄ia. coſtitu-
ens. a qua verū ē q̄tqd q̄molib⁹
verū est. om̄ia superas. a nem̄e
ſup̄ita. om̄ia vīces a millo de-
iuata. rationibus et auctorita-
tibus fulta. cui ml obſtru- mſi
ſuo detrimento uoluntas illi rebel-
lis. cui tandem niuita ſeu uolunta-
ria ſubiacet. Vita ē agenda
atq̄ ſperanda. agenda p̄ mores
ſperanda p̄ p̄mū. Ego ſū via
ad patrē. vitas i filio. vita in
ſpū sancto. Ca⁹l 2⁹ Q[uod] pater
eo filio et fili⁹ eo pat̄ cognoscit
cū alit p̄ ſubſtituāſit i alio ſiobez.

Miffū ſe xp̄c ſuebat. u
patrē. cui ſatagebat i
cordib⁹ hom̄ p̄ fide ip̄x

noticia, nō contentu qā missus
 et in noticia factus nisi ad cogni-
 tione audiencū posset dare inten-
 tē. et quā se sup̄ vñ ec̄ dix-
 erat, nūc declarant dices **Nemo**
venit ad patrem nisi p̄ me Qd̄
 ip̄e via qā nemo venit ad patrem
 nisi p̄ me. vlt qd̄ agnoscit pat̄
 p̄ pater. nō agnoscit nisi p̄ filium
 Qd̄ em̄ pater esset si filius non
 genuisset. **Quocidam dicit** filio
 nisi ex aliquo patre gemitus.
Cognoscit p̄t aliquid ad seipm̄
 existens scdm̄ naturā secundū
 s̄bam scdm̄ speciem scdm̄ m̄diu-
 duationē. ad aliud v̄o existes
 non nisi p̄ relationē **Tolle pa-**
 termitatē non erit filiatio **Tol-**
 le filiationē. nō erit pat̄mitas
Non sit pat̄ nō erit fili⁹ Non
 sit fili⁹ nec poterit ēē pater. De-
 mittur ad horēm absq; filio. ad
 patrem nūq; nisi p̄ filium nō venit
Vnde dicit Nemo venit ad pa-
 trem nisi p̄ me. At si dicit. miss⁹
 sic i mudū si a patre meo Qd̄
 vtq; cognoscit necesse est salig-
 missus et mittens. missus ē fi-
 lius. mittens ē pater. que si cog-
 nosce vltis p̄mo me filium creda-
 tis Ideo seq̄tur **Si cognosse-**
tis me et patrem meū vtq; cog-
nouissetis Iquidū est qd̄ qui
 cognoscit filiationē cognoscit
 et pat̄mitatē. et qui cognoscit
 qd̄ est ēē filium nouit qd̄ sit ēē
 patrem. ac p̄ hoc si vpc̄ credit
 et n⁹ filius. et ei⁹ pater crederet
 et mis̄ Relatiuorū quidē ap̄e-
 tas est. qd̄ uno cognito sciatur
 et reliqui **sollicitudo erat vni-**
 gento dei filio hūanato ut pat̄

fieret i noticia hom̄. ad que
 p̄ eū solū erat accessus **Vnde**
 de se ad noticiā p̄fert **Si cog-**
 nouissetis me et patre meu
 vtq; cognouissetis **Necessarū**
 erat sicq; ab et̄no p̄ordmatū
 ut i fide tm̄tatis salus daret
 credentib⁹. q̄obrē fili⁹ se via
 dicit ad patrem **Et qd̄ ei⁹ apli-**
 nō m̄ment. si i huāntate assup-
 ta vadit ad patrem. et si missus
 sue legatōis pacto m̄isterio
 reuertitur ad mittente **Et si**
 cognoscant eū patris cognitio-
 nē adēē denūciat dices **Et a-**
modo cognossetis eū et vidistis
 eū **Cognossetis eū amo quia**
 cognossetis me. et vidistis eū
 si vidistis me **Hup̄ intellectu**
 hom̄ erant uba. idco philipp⁹
 uelut ignar⁹ et auditus sue
 p̄fectionis ex postulat dicens
Vnde ostende nobis patrem et
 sufficit nobis. **Multū aberri-**
 bat a vero si patris ostensionē
 ex poscebat ad oculū corporis que
 puro mētis intiuitu reseruat.
 cū nō solū corruptibilis ocul⁹
 carnis s̄ glorificata nō sit are-
 dendus trueri posse deitatem
Anima sola cū glorificata fu-
 erit intiuitua bisione atq; frui-
 tionē deitatis habebit. non
 ppedita glorificato corpe in
 quo erat **Si autē philippus**
 ostensionē poscebat ad intellectum
 etiā errabat. si querebat alter-
 q; p̄ fide, nō em̄ viator et cop-
 hensib⁹ poterat simul ēē **Si de-**
 futuro erat petitio qd̄ i patra
 pat̄ ostendetur nō incongrue p̄
 cabatur saneq; credebat i visio-

pat'na sufficienciam habituros
nā qui habet filium et patre
habebit et sūm sem ab utroq
precedente. **H**inc omnis sufficien
cia nullus q̄d defectus. **Dicit ei**
Ihesus. tarditate ipoz replē
dens et inherēcia intellecs. **C**an
to tpe uobiscū sū et nō cognō
uistis me. At si dicit **P**atris
Gratis visione cui i habē non
poteritis nisi p'mo me filium
cognoscatis. qui tanto tpe vo
biscū existens nec in vram
cognitionē transiui. quē si
vero cognitionis oculo videre
tis. videtis et patre **P**hilippe
qui videt me. videt et patre
meū. **Q**uōd tu dicas ostende
nobis patre. **N**on credis q̄a
ego in patre. et pat' i me est.
Plucidū ē qđ cognitionis filia
toms generat cognitionem
patritatis. et qđ cognitionis fi
lii hui⁹ facit scienciam patris
hui⁹ ergo qui videt xp̄m dei
filium. patre ei⁹ videt et deū
sententia irrefragabilis. qđa
si xp̄c est filius. ergo patre
habet. si eti⁹ filius. et nū pa
tre. si dīmus. dīmū om̄o habet
et patre. **S**ed p'mo in hac
cognitione pat' qđ p'z non
natū neḡ substanciali. si rela
tua p'sona. qm̄ ideo filii des
cendit de celis pro hoib⁹ sc̄
hō et in huamitate hom̄is filius
ut nos ad eti⁹ filiationem
eti⁹ si patrus nō p' naturā
p' p' grām adoptionis inducit
Ob hoc quidē dicit "nō qui
cognoscit patre cognoscit et
filium q̄m⁹ vni⁹ ad alterū sit

equa relatio cū pater nō fuit
ex suo supposito in carnati⁹ s
filius qui i assūpta huamitate
ad cognitionē patris p'mo toci⁹
cognitatis homines venabat. **E**t
cognitionis dīnoz nō ē p' desen
sū s p' mī intellecs duce fide
ascensū. **E**t fili⁹ ad fratres adue
nerat et ascensū ordinabat ad
patre ad quē misi p' filium gradu
tio nō existit. nā si pat' cona
retur cognitionē dare de filio
incipit a seipso. **P**ater sū ergo
habeo filium iorū. si me cognos
atis patre. et meū filium cognos
ctis. **N**ūc viceusa fili⁹ patre
cognitionis fieri satagit. a seipso
cognitionē exorsus est p' mul
ta verba edisseres. **H**i cognō
uissetis me et patre meū vti
qđ cognouissetis. **E**t philippe
qui videt me videt et patre
meū. **E**t iterū. **N**on credis q̄a
ego in patre. et patre i me ē.
Signant⁹ loquit⁹ non credis. qđ
omnis cognitionis seu visio i hac
via nō sit alia verior qđ fidei
nei alia velit induce cognitionē
seu visionē pro merito. qđ
illā que ē ex fide. **O**b hoc de
fructu fidei arguit philippū
dices. nō credis qđ ego i pat'
et pat' i me est. **H**ola credi
tas h⁹ agit i cordib⁹ hom̄i.
ut fili⁹ i patre. pat' vō i filio
videatur. qđ si una p'sona vi
detur et reliqua. **E**t ex vībis
astruit testimoniū qđ sit pat'
i filio. et fili⁹ sit i patre silit'
et ex opibus h⁹ idē videtur
asseverare. **V**erba que ego loquor
vobis a mespo nō loquor. **P**at'

autem in me manens ipse facit
opera Non creditis quia ego in
 patre. et pater in me est. Ali-
 uogum propter opera ipsa credite. Ad
 hoc ut patrem creditis in me et
 me esse in patre non velut locutus
 in loco. aut aliquid habuit in habe-
 te. seu substantiam in substantia.
 sed unum esse substantie cum persona
 in distinctione. Opera quidem fe-
 cerint ihesus. que nemo facere potu-
 issent nisi filius dei. Et inde
 loquens ad considerationem opum
 suorum remisit. ut ecclae dei filius
 creditur. Et ne dubium aut am-
 miratio increaseret de ihesu quod tam
 mirabilem operum patrator ex-
 isteret. in suos credituos maiora
 faciendi patetur adesse virtute
 inquit enim domine anima dico vobis
 qui credit in me opera que ego
 facio ipse faciet. et maiora horum
 faciet. quia ego ad patrem vado.
 Propter cuius est qui scrutatur gesta
 scorum quod ecclae plura et maiora fe-
 cerunt miracula quam ihesus non vnu-
 te ipsa si enim qui contulit ex vo-
 luntate atque auctoritate. ad que
 se regredi confitetur cum inquit
 quia ego ad patrem vado. rogatu-
 rus enim ut iustitiae ex me trans-
 fidat in nobis. quia possitis nos
 veq[ue] credentes per misteio et aug-
 mento condende ecclesie operari
 necnon et per petitionem debitam
 et celere exauditionem. patrem
 in seculo esse patetur. Et quodcumque
 petieritis patrem in nomine meo
 hoc faciam. ut glorifiques patrem
 in filio. Ut ex supplemento ubor-
 diumque sermo inclarescat. sic
 concrevenda sunt uba. Hoc enim

oculo carnis videtis. si deitate
 in humanitate latente creditis.
 Filius dei sumus. ergo pater in me est
 si pater in me est. quod petieris
 nam patrem in nomine meo hoc faciam
 Hunc nouum quod dictum quod patri
 exhibeat petitio et filius evan-
 diat. cum exaudito ad eum perti-
 neat cui est porrecta petitio
 sed quia patri petitio datur in
 nomine filii. sibi commisum est per
 eum ut glorificetur pater in filio
 quam gloria patris est filius sapiens
 In sapientia filii fons est mundus
 assumpta humana natura in ipsa re-
 depta omnia tradita sunt filio
 a patre ut exaudiatur peten-
 tes. et ut gloria patris in filio
 nota sit. non ut de novo patrum
 in filio aliqua gloria quia ab eterno
 habuit capiat. Et replicatoe
 uboru confirmat sententiam
 Si quod petieritis patrem in nomine
 meo hoc faciam. Capitulo 3 de
 probata xpni dilectione ex missio-
 ne paulini et visione priscae filii
 et corporis mystici secundum iohannem solu-

Quod noscet ihesus apostolorum
 corda. quoniam nichil enim la-
 tere illatenus potest.
 et erat in eis dilectione promota
 et in eis singulari affectione tra-
 hebantur. persona eius tantum
 oculis corporeis intuentes.
 quis ipsum iam dei filium fassi esset
 At ihesus illos ad probata dilectione
 intorsus dicens. Si diligitis me
 mandata mea servare. Si di-
 ligitis personam. servare doctrinam
 patrum est in gratia dilectione
 personam. si in doctrina sua correpu-
 mitur. Si diligitis regem. custo-

dilectio legem. qm̄ ideo constituit
rex ut regat Nullus autē rex
iuste regit. msi leges eq̄atis
edicit Non igit̄ satis ē regis
ps̄dona dilectionis oculo itueri
msi lev ei⁹ seruetur i morib⁹
A cui⁹ p̄uariacōne ob dilectio
ne ad regē nō excusat̄ trās
gressor magis autē p̄ampli⁹
culparet. qm̄ q̄ntomagis re
grā dilexit ps̄dona tāto serio
sus legem ei⁹ debuit cū di
lectione seruare **H**o quidē qd̄
ap̄lis dātu est meceptuare
diriuatur i posteros. ut iste
sit dilectionis effectus. serua
no mandatorū **D**i diligitis
me mandata mea seruare
si nō absq̄s mérito et supero
gratōis dono **O**m̄ et ego
rogabo patrē et aliu pac̄lū
dabit uobis ut maneat vo
biscū metinū. sp̄m vitatisque
mūdus nō pt accipe. q̄a nō
videt eū neq̄ sc̄it eū. Dūnt
titui pac̄lū mādata serua
tibus que msi pac̄lito habito
nō seruatur. Impossibile qd̄ē
ē dei mandata p̄fice. msi p̄
grām sp̄c sc̄i Oportet igit̄
om̄o p̄ire grām sp̄c sc̄i ad
mandatorū custodiā et comi
tari et subsequi Ad qd̄ igit̄
post seruantiā mandatorū
sp̄c sc̄i p̄mittit. qui ante da
tur ut mandata seruetur. m
q̄a ideo p̄mittit ut ad etnā
consolacionē cū elcīs maneat
metinū. Et p̄mo dāntur ma
data ut fiant. fieri msi p̄ ad
uiuantē sp̄m nequit. qui ex
quiritur ut impleantur. et

datur ut cōpleteant̄. Et herlar
gatio sp̄c ē ad actionē. s̄ ut ma
neat nobiscū metinū ad futurā
bātudinē Cū rēo dicit et ego
rogabo patrē ad id qd̄ sup̄ dī
erat refertur. ut glorificetur
pater m filio. evaudiens ip̄m
i rogam̄b⁹ ei⁹ creditus v̄ fili⁹
ei⁹. et de⁹ etn⁹ pater. Et aliu
pac̄lū i ps̄dona nō i substanciā
dabit uobis ut maneat no
biscū qui p̄uistis meū. sp̄m ve
ritatis qui om̄e excludit erō
re et falsitatē nullā sinet icog
nitā. dabit sp̄m i sp̄m uiuentib⁹
non i carne. que mādus nō pt
accipe. qm̄ mādus qui nō cognō
uit carnatiū v̄ngemtū dei si
lū. nō accipiet sp̄m sc̄i. q̄a nō
videt eū neq̄ sc̄it eū **D**i h̄ duo
v̄ba videt et sc̄it trahiant̄
i futurū clarior erit sentēcia
q̄a nō videbit neq̄ sc̄it. et sub
sequēs affirmatiua sentēcia de
futō sic intelligendū ē clarifi
cat **V**os autē cognoscetis eū
q̄a apud uos manebit et uob
erit adūtendū igit̄. quib⁹ et
qm̄o sp̄c sc̄i datur et accipit
et quib⁹ et qm̄o denegat. **N**ā
ad ip̄m accipendū p̄it pura
v̄pi obseruatio mādata. qm̄
conceptores dīni decreti priua
tur grām sp̄c sc̄i. factores autē illā
merentur acipe. nō tamē p̄p̄z
sufficiencia mītor. si v̄pc v̄m
gentius dei fili⁹ suis rogam̄b⁹
impetrat. et qd̄ nō debetur me
ritis corporis. merito capitis obti
netur **O**ue nō accipit mādus
sc̄ilicet mādi visibilis atq̄ sensi
bilis amator existens **M**ūsibilis

et corpe insensibilis ē paclitus
seu sp̄c sc̄i grā. qui visibiliter
et sensibilit̄ delectatis totaliter
denegatur Ideo mūdus id est mū
do animo et corde copulat⁹ nō
p̄t accipe eū. q̄a eū vide nō p̄t
qui oīno iūsibilis est. neq; sc̄re
sp̄m qui solū q̄ sit corporis sapit
Que cōuenio t̄ visione corporei
ad incorporeū. **Que copatio in**
sc̄iecia carnis ad sp̄m. H̄eggutū
saltm anno expedīt ēē a visibili
qui intuitur iūsibilia et sp̄ualia
intueri atq; cognoscē. Et direc
tus sermo ad ap̄los ostendit qua
les erāt aut futuri erāt q̄a oīno
a visibilib⁹ abdicati. **Vos autē**
cognoscetis eū q̄a apud uos ma
nebit et t̄ uob' erit. qm̄ vos qu
apt̄ me om̄a reliquistis nō re
linquā orphanos. s; vado et be
mo ad vos. Vado t̄ carne vena
in sp̄m. Non relinqua orphanos
uelut filios pat' nos p̄uatos p̄n
cia si semp vena ad vos. **Po** sen
su h̄o intelligendū est. quo actio
dīna in subueniendo nullā int̄
capēdīne habet. **Et qm̄ sup̄ dwe**
rat qd̄ mūdus nō p̄t sp̄m acci
pe. sic et nec ih̄m ultra vide
Adhuc modicū et mūdus rāme
non videt. vos autē videtis me
q̄a ego viuo et vos viuetis. In
ap̄li visuri erāt ih̄m q̄a ip̄e vi
uebat et ip̄i viue debebat. er
go xp̄c mortuus credebat. a
mūdo. seu mūdus t̄ patis mor
tuus racobat qd̄ eū vide nō po
terat. s; xp̄c viuebat in ap̄lis
et ip̄i t̄ xp̄d viuebant. sicut ar
bori rāmis. et rām t̄ arbore co
num vita viuit. Aperit autē

vn̄ vita xp̄i. Unde vita aplis
ut intelligatur. Vmo vmo co
substantialitas p̄uis ad filiu.
Vmo filii ad corpus suū misti
cu. qd̄ sibi pater. nō messabili
coaptauit. **In illo die vos cog**
noscetis q̄a ego t̄ patre meo
et uos t̄ me et ego t̄ uobis.
Messabilis una vmo et et̄na
coessentialitas. messabilis
alia s; exprope sc̄a. P̄ma t̄ na
tura. sc̄a t̄ gratia. p̄ma pat's
cu filio. sc̄a filii cu corpe misti
co. **In illo die quo uobis una cu**
patre paclitū mistero. vos cog
noscetis q̄a ego t̄ patre meo
t̄ unitate natē pat' neq; substā
cie. vos t̄ me t̄ unitate fidei di
lectionis et gratie. uelut rām
in arbore. radī t̄ sole. rām in
fonte. discipuli t̄ docto're ducti
t̄ ducē mēbra sub uno capite
Et uelut fūstis aut̄ estis in
adam ex appagata natura.
ita t̄ me in eadē naturā assūp
ta. **Qd̄ autē dictū ē ad ap̄los**
ad totā huānā naturā dīne ac
tōmē committatē ad electos
marie acceptōe vītū nō
p̄sonarū dictū ēē credam⁹. **Et**
ego in uobis. Sup̄flua vider
replicatio ista uerborū qd̄ ip̄e
sit t̄ nobis si sic pdictū est qd̄
nos t̄ ip̄o ut sermo evāgeliū
explicat. **Et uos t̄ me et ego**
t̄ uobis. **Si nos t̄ ip̄o et ip̄e in**
nobis. **Est ergo differēt intelligendū de entib⁹ p̄ vītūtū**
dīne uno t̄ alteo. qd̄ essendi mo
dus alit' att'buat. vītū q̄ reliq⁹
Regnauerit de his que in omnī
equalitate p̄cipiat. nō autē

diūsū modū essendi excludē
vñq̄ i altero et s̄ p recipi-
tione si mequalitas superioris
et inferioris inspicitur seu dig-
ni et dignioris boni et me-
lioris attendit. Et ne pluri-
tas exemplificando tediū ge-
neret, solū ad qd̄ sup̄sim⁹ reu-
tam⁹ Erant apli aut nos su-
m⁹ in xpō uelut originatū i
origine sua, nā sūt om̄b̄ores
in adam tāq̄ in origine tradu-
ce carnis. Huiusq; nos i xpō
tāq̄ i origine nō traduce car-
nis gracie et v̄tutis. qm̄
alit̄ sūt originata i origina-
libus suis, alit̄ originalia in
suis originatis. Illa uelut sus-
piciencia om̄e qd̄ sūt, origi-
nalia v̄eo uelut infidencia
et int̄misce prestancia ne de-
ficiat qd̄ sūt dū semp illa fa-
dit, et illa semp accipiūt. Et
semp accipiūt ab originalib⁹
non deficientib⁹ nisi padam.
Hic nos in xpō uelut i origine
om̄is v̄tutis om̄is boni om̄isq;
grē indeficient diffundente
nisi m̄nū malicia et uolūtate
padam. q̄ura dignatio vñ
om̄is alta vmo dignatōmis, ut
p̄ existētia xp̄i i nobis nr̄m⁹
q; in xpō cū tota p̄intate pere-
rim⁹ vñione. Heruēm⁹ dignis-
morib⁹ societate, quā ex xpō
et p̄ ip̄m habem⁹ ad patrē,
nec vilipendam⁹ qd̄ uacepm⁹
tanto misterio. Porro nec co-
tēperim⁹ cū p̄m̄ tpalis dñi
amicitia copulatā dū digna-
retur superiori sus inferiorib⁹
huiusmodi societate coniugi

Et autē ostendet quale man-
sionē exquirit a nobis in ip̄o
dilectionis effectu. seu de p̄būta
dilectione reuterit. cū p̄ dilec-
tionē sim⁹ in ip̄o et in patre
et ip̄e pater i nobis. Qui habet
mandata mea et seruat ea ille
est qui me diligit. Om̄is q̄ru-
lario tollitur, om̄is excusatio
abrogatur, si diversim⁹ qd̄ no
possim⁹ aut nescim⁹ v̄p̄m di-
lige cū ei⁹ nō sit eo affectu sen-
cienda seu existimāda dilectio
quo pat̄ filiū et mat̄ filiā quo
se diligit coniugati quo cognati
quo p̄xim⁹ sive amici segregat⁹
Et ab isto xp̄i dilectionis affecto
Et qm̄ paucis exp̄ri datū est
huiusmodi dilectionis dulcedime.
dilectionē ne cōmunitas homi-
fringet. posuit i eo qd̄ oībus
p̄t cē comune. salicet i obserua-
cia mandatorū dices. Q̄ habet
mandata mea et seruat ea
ille est qui me diligit. Q̄ habet
mandata p̄ cognitionē et p̄
missionē imposita collo suo, et
seruat p̄ amore et cautelā in-
phibitus et p̄ actionē i facien-
dis. Et mandata ei⁹ grāvia
non sūt. Q̄s igit̄ causabit xp̄i
nō posse seruare mandata i cau-
tela phibitorū cū mil phibeat
nisi qd̄ ē contrū ip̄i condite
nate morib⁹ absoluū aut corpi
q; noctū. Q̄s se cotine non
poterit a ruina cū continēdi
p̄ existētia quā habem⁹ i xpō
sit donata facultas. Quis se
pieget excusatio suffugio no
p̄firē mandata nature conse-
tanea et ip̄am ul̄ qd̄ sit cōdita

decoracia? Quomo impossibile dicitur qd' e de suu natu bonu
 qd' e utile qd' e pulchru qd' e
 aptu qd' gratu omni creatoru
 qd' ipm seminatore puehit in su
 pna. In quo ad xpim posita e
 pbatia dilectio. q'a seruas man
 data mea ipm est qui me diligit
 Cui tanta vicissitudo dilectionis
 a tanto dno reddit. Qui autem
 diligit me diligit a patre meo
 et ego diligam eu. et manifesta
 bo ei meipm. Qui diligit filiu et
 a patre dilecti filiu diligitur
 Ex ipmto claret qd regis cuiq
 piam filiu diligentes et hono
 rantes qd diliguntur a rege leto
 Et voltu suscipiuntur cu adeunt
 Nec solu pater diligeret si dilectos
 filiis dilectores effectuo psegit
 amore. Hcptu e em Ego dilige
 tes me diligo. na et ego diligam
 vna cu patre meo eu et mani
 festabo ei meipm Vnde dilecto
 no habet secretu. no habet oculu
 tu In manifestatione ad dilic
 tota fit Ecce xpri effectu amio
 manifestare seipm no a patre
 aliu i substacia quius aliu i p
 sona. quius icarnatu ex assupta
 natura Ac p hoc cu manifesto
 Et filiis manifestus erit et pat.
 et q' cu pre et filio vnq e spus
 magni mre dilectionis pressus
 in altissimis et ineffabilibus
 ematur Dilectione oportet fieri
 Effectu in obseruacu madoru
 Si q's mandata obseruando dilig
 filiu diligitur a patre et filio
 cu effectu manifestationis totu
 tntatis ad pfectio ne totius
 incommunabilis beatitudinis

Capl'm qrtu de manifestacu
 xpi et mansione tntatis
 apud electos eoz dilacione suppo
 sita Et pacifici pfecta doctrina
 cu hereditate pacis secu
 du iohannem solum

Fit in desiderio animi
 homis veror bonoru.
 cu audit fieri posse pa
 cipem. et gaudet cu de
 sumis bonis audit eloquu. et
 affectus rupis modu picipa
 tionis magrit. Hinc cu dixit
 ihc se ostensur et manifesta
 tur suis electis discipulis et
 no mndo. ad affectu et deside
 riu audiencu animos mouit
 quoru vnq mre ceteros exortatq
 de mo manifestacis interrogat
 Nam dicit ei iudas non ille
 scariothis One qd factu est
 q'a nobis manifestatus es
 teipm et no mndo. Cui san
 querit ut ad modu veniat Qd
 factu est. que causa subest pro
 nobis. aut qd factu e adiustu
 mndo. ut de te nobis manifes
 tatione scu mndus ipm priuetur
 Qd factu e. id e qm nobis ma
 nifestatio fiet et mndus usq
 quaq' carebit. Interrogat ho
 iudas confites diliges et se
 quies et amator optimi. non
 ille seques et negans vnum
 necans amore pecunie. scario
 this em erat mercede no di
 uina si huana amplectens Go
 n iudas de bons etius intro
 grat salic qualit manifestato
 xpri fiat in electis. qlic dene
 getur i reprobis. ad satagredu
 p electione atq; p reprobacu

cauendū. Omne studiū solle-
tis animi et contendētis cap-
tare celestia versatur scire qd
p electione faciat qd vno p
reprobatione deuinet. qm
donū et pao est elcis dei. sed
reprobos ps erit i stagno ar-
denti. Respondit ihc et dicit
eis Si qd diligit me sermone
meū seruabit et pater meus
diligeret eū et ad eū venem⁹
et mansiō apud eū faciem⁹
Dissent manifestatioñ fieri
ad electos subtilens negotiam
ad reprobos s nō ē aliquid
affirmatū qd nō habeat ex
contra causa negatū. id ex adūsa cau-
sa affirmatū. Dilectio quidē
electis et ex eis manifestatioñ
est causa quis alicui mē cau-
se seu direccione quis iuste-
dine bonitatis largitio non
subraccat. Dilectio quidē sup-
posita est. uelut in signo in
obseruācia mandatorū. Ac si
cū condicōne indicetur. Si dili-
gitis me mandata mea ser-
uate. Et uelut i manifestatio-
ne ansit qui habet mandata
mea et seruat ea ille qui me
diligit. Quāt vno dilectio si ē
edicitur p effectū. Si qd diligit
me sermone meū seruabit. Res-
et ferari dilectio. in actione
rata est. ubi dilecti nouerit
voluntate. ocio caret. accidit
et tediū pcul pellit. seruat
i memoria. seruat in opere
qd de dilecti pendet arbitrio
nō examinat decretū. nō dispu-
tit uerbū. nō patit. tediū

in sermone. nō contradicit
imperio. ad seruādū vigilat
qd accepit scđ mandato. nec
graue iudicat ecclā si pondeat
qd iugit. a dilecto. amarū
in dulce verit qui veraciter
diligit. difficile i facile trahi-
cit. ecclā consueuit impossibile
aliquā temptare. et iussū dili-
git in dilecto. et dilectū iussū
veneratur. Sed fiet p ampli⁹
et pfectius sine copatione ve-
transiō in diligentēs actuos.
qm si qd diligit me sermonem
meū seruabit. et pat' me⁹ di-
liget eū et ad eū venem⁹ et
mansiō apud eū faciem⁹
Diligeret pater filii sui amato-
rem. sed nec ipē fili⁹ ab ipsa
dilectione sedudit. ex hoc. qm
ad eū venem⁹ et mansiō
apud eū faciem⁹. Vbi eciam
sp̄c sic includit. nā de⁹ pater-
cū filio alia extranea dilectionē
non diligit nisi dilectionē sp̄c
scī cū quo ethalit' vnu sūt. Et
mansiō apud eū faciem⁹
Pate retributio supra modū
supra speratū sup̄ dignū sup̄
meritū sup̄ intellectū et omē
comprehensibile scī dilectionē
mē. qd diligit pat' diligit
fili⁹ diligit sp̄c sic. qd et ipē
veniant qd mansiō apud nos
faciant. Non patet vocatis
ad veniam excusatiōs sufficiū
Non adest p fessorib⁹ fidei xp̄i
ane causatiōs remedū. Ne-
mo de mīto labore q̄rimonā
paret. Nemo q̄ruletur de mī-
possibilitate saluandi. Nemo
causa tuemat qd deo place-

non possit. Nullus cūctet. qd iustis meritis nō sīnt rēfabilia pīma pīarūta. Nemo desperat nō posse pīma pīmeri. Diligat. si diligit seruet imposta. Vmo si diligit om̄o seruabit. Actuus em̄ ē penit⁹ verus amor. Si diliget pīactionē possiblē. penitus diligit. Ad dilectū diligen⁹ tis erit aduent⁹ totius videlic⁹ fīnitatis. Et si parū estimaet⁹ aduent⁹ cū mīli adueniat et recedat. cōtinuabit⁹ mansio. Et mansione apud eū patiem⁹ māslo pīma pī grām. sedā pī gloria. Et cū ante dictū sit. mansiones in domo patris mei mīte sunt. qm̄ in multis illis manebim⁹ pī glām in qbus et apud q̄s mansione fecim⁹ pīmo pī grām. responſū ē questioni atq; quereti qd ih̄c sit manifestatur⁹ seipm̄ electis suis et nō mūdo. ut manfestatio illa sic ee credat⁹ qd ad electos suos sit totius fīnitatis aduentus. et mansio et̄na pīstat ea visione pīspicua ut om̄e tollat enigma et euacuet⁹ qd ē eo pte et ut cogniti sūt electi sic deū cognitorē agnoscant iuxta quē manfestationis sensū locutus est paulus. Vnde qm̄ pī spe culū i enigmare tūc autē fatie ad faciē. nūc autē cognoscō eo pte. tūc autē cognoscā sicut et cognit⁹ sū. Qui non diligit me sermones meos nō seruat. Et isti sūt mūdus cui nō se manfestatur⁹ ex op̄c. qm̄ sermo dei viuus est et efficax et penetrabilior om̄i gladio anticipati. totus ad diuisionē a visibilib⁹

et materialib⁹ et corruptib⁹ lib⁹ tendens que mūdi amator contēpmt. qm̄ mūdū nō deū creatorē diligit. Pīnde mūdo visibili copulato nō sīt manfestatio vpi. nō fīnitatis aduentus. nō ipi⁹ mansio apud eū. H̄o quidē sedē nobiscū agitur ut si diligam⁹ xp̄m sermone ei⁹ seruātes. qd tota fīnitatis apud nos uelut et̄na facē mansio nē. qd qui nō diligit rege. odio habebit et lege. quāsi aliqui seruabit nō amore iusticie sī formidime pene. nō amore regis quē nō diligit. sī timore quo sibi cauet ne pīarūta tormenta patiatur. Et ne credetur qd sermo dūtavat hōis cōtēp̄tibilis ēēt qd obre et sermo cōfēp̄nendus ingalis ee huānū mīci huāna voce platū sī assent ee dīmū. Et sermone quē auditis nō est meus. Non metū puri hōis seruasse sermone toti⁹ fīnitatis māsione. neq; non seruātes qd mīmābilis pena segrētū. Nec esset reue renzia tanti colend⁹. Sed cū affirmatur qd sermo sit pāt̄s et̄em mītentis eo tpe filiū in obseruancia in om̄i reuerēcia in om̄i cultu ee auditoreib⁹ debet. Tērōrē mīcutit ne ī pīarūtatione fuit. tergūsatio nulla patet. Aut em̄. Sed eius qui misit me patris apud quē de fū ne fūctione smōis nulla excusatio locū habet. nisi aut vltio nō correctis. cī mīscīa vē penitentib⁹ aderit. Reseruat ih̄c ad docendū mīla mītēdo

pacito qui nō lingua nō sono
vocis si insubitione lumen
veritatis et gratia infundendo
docebit. et ea q̄ vpc docuit de
clarabit **Rā** ista que xp̄i do
cebat illorū animos excedebat
idēto adiecit **Hec locutus sū**
apud nos manēs. salutē lingua
huāna et idnabili voce **Pa**
clitus autē sp̄t s̄s que mittet
pater i noīe meo ille vos doce
bit om̄ia. et suggest uob̄ om̄ia
q̄cūs diuero uob̄ chanens
i carne cū aplis sponte morta
lis existes ista quāq̄ dīna mo
re huāno loq̄barū. **Sz** sp̄t pa
clitus optim⁹ consolator que
pater misit i noīe filiū videz
i utute fidei et vocatiois ei⁹
ille docuit om̄ia que nō docuit
filius. et suggestis iūsibili
suasione ut incūntanter tene
rent. atq; crederetur quecūq;
etia ip̄e filiū huānat⁹ edūcēat
liquet plūmā doctrinā reserua
ta pacito. et fidē fur-mādi i
cordib⁹ de vpo. et de ip̄i⁹ doc
trina indubitat⁹ suggestione
Et cū suggestio p̄tmeat ad in
feriorē et sepe accipiatur i
reprobā p̄tem. ut iūsibilis
adūsarius suggestions mi
mittit. nō tame pacito aliq;
dīno aut sepatis substancis
aut vñtis s̄p̄i-utib⁹. aut q̄bus
cūq; creatis est credend⁹ ife
rior. equalis em ē p̄ om̄ia i
dīnis. et i cōpositōe atq; insi
mite om̄ia creata transcedit
Nec ei⁹ suggestio i alteram
a bonitate p̄te inflectenda ē
Qd em etne atq; natūlū bonū

est. flecti nequit i alterā p̄te
ner alit̄ agē q̄ pfecta debeat
bonitatē **Sz** huānat⁹ et huānat⁹
dei filius i mīa mortali carne
misi p̄ huālia verba huālesq; ac
tiones de seip̄o aut de patre et
sp̄n sc̄o p̄nūciale nō potuit atq;
voluit. **D**e eo het dwoermi qd p̄t
s̄s a patre et filio cū venerit
aut missus fuerit dīa ip̄i⁹ vpi
dei filiū suggestur. docebit et
suggesteret **D**ocebit nondū docta
p̄ filiū. suggest dicta p̄ cū stem
mīla didicerat apli a sp̄n sc̄o. iſ
fabilis et iūsibili mō. que nec
vpc ore docuit nec i audienciu
cordib⁹ inspirauit. nec euāge
līca cōmet scriptā. et derūna
ta sūt ad posteoſ. ut usq; i hodi
erni diem i ecclia orthodoxa
sacris obseruatoribus currit **Pa**
clitus consolator dicit. consolatio
vēo i pace fūdatur. nulla por
ro adest consolatio p̄ter pacem
Pax vēo aut est i opinione
aut i veritate **V**na falsa. re
liqua vera que p̄terq; a deo ali
unde nō puenit. que i hoc tpe
huāne seu rationali anime i
ututū amōe atq; actione q̄cedit
In futō speculatiōnē dīntatis i
mediate reseruat. **E**t ne tabes
ceret ex recessu ip̄i⁹ salvatoris
aut et dissidentes ad intellectū
alta docentis. at etiā crederet
non diligi p̄t videbat se a vpo
corpalit̄ separari. pacis hēditatē
adiecit dīces **P**acē relinq⁹ uob̄
pacē mēā do uob̄. **S**onq̄no
mūdus dat ego do uob̄. **P**ax
sū atq; pacific⁹. qui nō exerce
litigia noui. s̄ oib⁹ euāgelizacē

pacem vadens uobis relinquo
 pacem in me mortales uos omnes
 credentes ne recosilias cu[m] sup
 ms Et una cu[m] patre et sp[iritu] sc[ri]ptu[m]
 pacem meam donobis no[n] ealege
 qua dat qua recipit qua q[uod] u
 it qua vlt[er] qua vlt[er] mudus
 s[ed] eo pacto quo deu[m] illa et quale
 m[od]i m[od]i decet. et eo sine quo do
 m[ini] diuinu[m] q[uod] e pax d[omi]na debet
 dirigere acceptores Est em pax
 supremus donu[m] accommodatiu[m] ve
 gente necessitate p[ro]mptu[m] v[er]ib[us]
 homi. sine qua omnia turbata
 consistunt. cu[m] qua nullus puer
 tur s[ed] omnis tranquillat[ur] ordo
 Nullus autem expediencie aut
 magis necessarius reru[m] usus
 q[uod] ille qui timatur in frui non
 creare substancie s[ed] infinite dei
 tatis. Ac p[ro] hoc oportet p[ro]noscere
 duplice esse pacem. humana atque d[omi]na
 Humana accommodatiu[m] ad quietu[m]
 usu humanaru[m] reru[m] D[omi]na vo[lo] ut
 puenatur ad fruitione d[omi]nor[um]
 De qua optatiue et instinctive
 dicebat apl[es] Et pax dei que
 conpeat omni sensu custodiat
 corda vera et intelligentias bras
 in xpo ihu d[omi]no nro Et ih[esu] xpc
 deus e[st] qui dicit Pax mea do
 uobis. qua mudi no[n] pot habere
 accipe neg[lig]e d[omi]ne cu[m] omnia humana
 sensu etia[m] audiat diversi et an
 gelicu[m] excepit. tamq[ue] supremus
 domu[m] et trascendens segregata
 honestate o[mni]m[od]i honor largitione
 cu[m] ml sit hoibus mortalib[us] aptius
 atque utilius q[uod] cu[m] creatore omni
 e[st] pacificu[m]. et habere pacem cu[m]
 d[omi]natore vniuersitate que scilicet e[st]
 p[ro] mediator[us] dei et homi et p[ro]

fetiale hominem ihm xpm q[uod]
 no[n] dat pacem sequacibus suis
 put dat mudus amatorib[us] suis
 qua mudi pacem denegat se da
 turu[m] dicens Non olate putare
 qm veni mitte pacem in tria Non
 em veni mitte pacem sed gladiu[m]
 Pax quide mudi est et q[uod] a mu
 damis maturatur corpus m[od]i
 babili iustitate potiri. supha
 budente reru[m] usu habere quietu[m]
 ex multa reru[m] p[ro]te turbari ca
 re hostibus. aut ipos debellare
 aut tenere subiectos ad quan op
 tinenda cu[m] prudencia et iusti
 ca et fortitudine et cpancia
 omnis amatoru[m] mudi certauit
 intencio Sed nec ex omni p[ro]te
 possessa est et si i p[ro]te reru[m]
 seu tuis illa cipienti accessit
 no[n] relata e[st] ad eu[m] p[ro]m[iss]a bonu[m] quo
 mortalibus p[ro]missa e[st] possideri
 sic et p[ro] illa casso labore sepe
 certatu[m] est. Pax autem qua xpc
 assertit se daturu[m] est ad deu[m] or
 dinatus affectus. ab omnibus
 corruptibilib[us] segregatus ei[us]
 voluntati usq[ue] ad morte mecep
 tuate obediens Et reconciliatio
 scilicet cu[m] deo i merito sanguis
 xpi pacem dantis Non enim ex
 pedit xpo pacem habere nobiscum
 s[ed] nobis cu[m] ipso Rec[onciliatio]nem
 i offensis i offensi officio dare
 Ac p[ro] h[ab]itato[m] amator homi xpc dat
 pacem nob[is] no[n] accipit q[uod]a ipse pa
 ce nostra no[n] indiget Ipse de i offensi
 sua nobis. semp m[od]i m[od]i m[od]i
 sistens ad nos Dat igit pacem
 qua ordinante cu[m] deo huic[us] dat
 pacem i sanguine in quo reconcilia
 ti sumus. pollicet[ur] pacem eternam

qua metu beati cu ipso mane
am⁹ hec nō mudi more. si di
uino et messabili modo dat.
Calm v. reteat ihc de pelle
da rubore subiectis causā et
sua omnmoda innocentia p/
ficitur scdm iohem solum

Dixerit paulo ante dis
cipulis qd nūc p filia
uba dicit sed e turbet
cor vrm neq; formidet audiret
q; ego dico uobis vado et ve
mo ad vos Ergo nō turbandum
neq; timendum si vadit ad patrem
et venit ad electos. auxiliarius
ad pugnā. vno totū sua vtute
pacturus et prestaturus in
oportum omnibus gratiā et
sufficienciā. si nec turbandum
vno gaudentū **D**i diligētis me
gaudētis utiq; q; vado ad pa
trię. q; pater maior me est
Ante dixit **D**i diligētis me nū
data mea seruare. nūc vero
dicit **D**i diligētis me gaudi
tis utiq; Dūsis effectib⁹ est
pbanda dilectio. exteriori ut
seruetur dilecti mandata. mte
riori autē ut in ei⁹ pspiritute
letem⁹. Laborauit xps ut
hō. regrediebat⁹ ad patrem
exaltationē sup omniē crea
turā et hōes et angelos re
cepturus ab eo q; maior ipso
erat eoqd hō. nō q; de⁹ equa
lis potia patri. **E**t ut tota
ratio gaudī refundetur ī eos
gaudiē debebant q; pat̄ hōe
xpo maior. Plus conferet vo
bis ex forma dei q; ego conf
re possim ex forma seruuli q;
pater. maior me est. **E**t nūc

Divi vobis p̄usq; fiat. ut cu
scm fuit creditis. **D**nuicatio
xpi. discipulor̄ corda futuor̄
astruebat ad fidē. ut cu pmissu
deuenisset ī factū. otius vno
incutiant̄ credetur q; fuerat
ante pdictū ppheticie quidē q
de xpo et ei⁹ corpe misto p
cesserūt cu conspecta sūt facta
audienciu corda in credulitatē
facilius inclinarūt. **S**ic vpus
ante pdicit ut cu factū puit
prestet. indubitata fides ipo
derit. suos smones ihc ne in
plus effluat q; expediat aut
q; pape possit auditor dicens
Iam nō multa loquar uobiscū
Sā nō plus expediat. pl⁹ capē
nō potestis. **C**oautor vndiq; m
mis. **A**mmicus qui me a iuue
tute expugnauit in me nūc
acrius seuit. bello aciori con
serendū est. meā corā uobis
pſiteor̄ mōccia. **V**enit em p̄n
ceps mudi hui⁹. et ī me nō ha
bet quicq; **E**t quasi recopmger̄
dicetur. **V**t quid plū istud in
pte geritur. ut quid bellū ī to
to. ut quid crux ista effusio.
ut quid seua ista mors. ut quid
hui⁹ modi crucis oq; brui⁹. ut
quid cu latrombus deputatio.
Ve ī me nō habet quicq; **I**z pa
terna iussio et filialis dilectio
hoc fecerūt. **D**inde dicit cu iu
sibilis hostis nichil ī me iuem
at sui iuris. attame hoc bello
conserendū est. ut cognostat mu
dus q; a diligo pat̄. et sicut
mandatū dedit ī pat̄ sic facio
Alibi sp̄m ē cu disceptaet ī
templo. **N**ūc p̄mceps mudi

huius eiectum. foras. **H**ic quidē
 dicit. **V**enit enim p̄nceps mūdi
 huius et ī me nō habet quicq̄ā hū
 di primi. c̄eps antiquus est
 hostis. qui c̄epit ī mūdo ex p̄mis
 subactis parentib⁹ dnari. et
 p̄ncipatu accepit eo iure quo si
 bi sponte tradidit male suus
 adūm. **D**icit p̄ plus petendi audi
 tute ī eo ī quo c̄m̄s originalis
 animo actualis nichil iueneru
 eiendus erat. **R**uī cū vēnit
 congressū habitur. cū xpo m
 chil sui iuris iuēnit ſeo. **N**ā ome
 p̄cm̄ ſue delictū magnū ul' p̄m̄
 de iure diaboli ē. **S**upfluū autē
 est xpm̄ excusā a crīnie. et
 ſtū lucidissimū ſolem uelle mīs
 lumīnariib⁹ redde clariorē. ut q
 ibis importunis ūmaculabile
 iuſtitiae iuſticiā. et omis bonū
 fonte viuū ex cenosis q̄s iuu
 lis redde puriore. **Q**uid enim de
 xpo p̄ ſua iuocencia ē aliud dis
 ferendū. n̄ tenendū qđ p̄ccāte
 nō potuit. nec aliq⁹ mō a ſua
 bontate defice. nec defiſte ab
 expediendorū ſactione bonorū.
Quid igit̄. ī xpo erat qđ possit
 ad diabolū p̄m̄. **V**nde huic
 originalis macula quia ei⁹ caro
 fuit ex traduce. s̄ traducta de
 ſacrificata p̄ ſp̄m ſcm̄ vīgme ma
 tre. **V**nde huic aliquid de lege p̄t̄
 que nullū potuit maculae de
 luctū. nullūq̄ tu pare p̄cm̄.
Vnde obliquari potuit ūmuta
 bilis rectitudo. **V**nde huic ali
 quid adhesit de mūdo quē fecit
 qui eū nō cognouit. de quo ſuū
 regnū ēē negauit. **V**nde huic
 ſupbia qui hūliauit ſdmetipm̄

factus obediens v̄sq̄ ad mortē.
Vnde iuīdia qui vēit p̄ omnib⁹
 dāe aiām ſuā. **V**nde huic iu
 ſen pacientia qui cū maledi
 cētur nō maledicebat. cū patē
 tur nō comīabat. **V**nde ac
 adia qui fuit ī laborib⁹ a iu
 uetute ſuā. et fatigat⁹ eo iu
 nē ſedebat ſup ſamātam ſon
 tem. **V**nde audacia qui pro
 nobis factus est egen⁹ & pau
 p. **V**nde grula qui ieuinas
 quadriginta dieb⁹ et noctib⁹
 ī deſto. et cū eſuriret nec le
 grim⁹ illuc ſoluſſe ieuinū.
Vnde carnis petulācia q̄ cū ſi
 ſima et ſcīficiata tradiſta de
 vīgme p̄t̄ vīcīa deitati. **E**t
 p̄ hoc qđ ī hoc hoīe q̄rē ha
 bet hostis antiquus. **V**enit
 enim p̄nceps mūdi huius et ī
 me nō habet quicq̄. s̄ ut cog
 noſcat mūdus q̄a diligo p̄em̄
 cui⁹ dilectio ī hūc me fecit
 vēnire congreſſū. ut certem
 equitate nō vi. pacientia nō
 potēcia. nō ī forma dei ſi
 ī forma ſeruili cū p̄ncipe
 mūdi. q̄ ī me qđ poſſit arguē
 atq̄ dāpnāe nō repperit q̄r̄p̄.
Et ſic dedit ī pater mandatū
 de congreſiendo cū p̄ncipe
 mūdi. qui cū me iuocente ſua
 iuīdia et astutia tradiderit
 ī mortē. amittat quādū imp
 bus p̄nceps temuit p̄t̄. **E**t
 ſicut mandatū dedit ī pater
 de congreſiendo p̄ penas et opp̄
 brā et crucis mortē cū huic
 modi p̄ncipe mūdi ſic facio
 ali⁹ nō nō em̄ ē fidelis ſeru
 et obediens filii ali⁹ mandatū

Exequi q̄ put a supiore positi
tū est. Igitur sic facio. Et sicut
in ipso diabolo mudi princeps
mī sui iuris habeat sed scā cō
grediebatur p̄atno mandato
sic nec ē i xp̄m p̄usa cogitatio
ne impingendū ab homībus
cur ita int̄essit. cur tot z talia
sustinet. cur ab omni delicto i
mūnis sic corpe cōflictus est
cū ipse alit ecclā i mūnis non
fecerit nisi put a patre i ma
datis accepit. Depe nāq dixit
Non em̄ bēm face volūtate
mēa. si volūtate eis q̄ misit
me patris. Totus ē libera a cau
satōnibus homī qui nō egit
alit q̄ a supiore accepit. sed
sicut dedit mandatū supior. sic
inferior exēctus est. Tota obe
diēcia ē ex nullo causanda
si put accepit effectu tradit.
scā mandatū qui oēm intēctione
p̄ceptois i mandato cognouit
vītēz mandati nisi morta
cognitione huiusmodi nō alit
exequat. Et em̄ uelle mandata
scā p̄fue. modū equē ut et
factū oportet intēnde. Et p̄hē
p̄ om̄ia satagentes ne
i nobis adūsarūs nōster. cū
meutubilis cōgressus ingru
erit aliquid sui iuris iuemat
ut quisq; de se vera h̄at pos
sit p̄ferre sententia. Dēmit
em̄ p̄nceps mudi huius et i
me nō habz q̄q̄. **C**am vi. de
mutatōe loci xp̄i suū collegi
i designatione trāsico alege ad

Hecis evāge. **I**o. mar. m̄z lu
cena lotione pedū sui
corpis sac̄meto multa

cōmonefecit anteip̄ de cenacu
lo et de iherusalē egrēdetur
Quid p̄dixit. **S**urgite eamq;
hinc. Et r̄mno dō. extērat
i monte olueti seu clauarium
p̄e dux noui belli nouiq; c̄ramis
ip̄e tūm̄ figurari et umbras
formaq; veroz. **P**mo surgens
suos tr̄ones alloqtur dices. **S**ur
gite eamq; hinc. **S**urgite qui se
distis. qui manducastis pane
dolos. corpus salz menū de p̄vio
mōlandū p̄ nobis. **S**urgite. Ap̄e
re q̄a illū panē viuu manducastis
qui dolores pro patib; om̄ia die
coceptis sue in corde portauit
et dolore sensibili consuus in
cruce dolebit. **S**urgite ammo
vigilanti in p̄mptitudine sp̄us
Surgite mentes v̄ras ad signa
erigite. **C**onēplam̄ magno m
tuitu qđ egi. quid sim acturus
p̄ redēptione genēis h̄uām. **E**
amq; hinc ab isto cenaculo ubi
vetus celebratū ē pascha pro
trāsitu quē factur? sū de hoc
mūdo ad patrē. et pro transitu
quē facturi estis uos subsequi
nū a veteri lege i nouitate vite
a figuris i vitatē. ab umbris
ad claritatē. **C**amq; a cenaculo
ubi v̄ri pedes loti sūt. ne iterū
puluis t̄rene cupiditatis iheat
qui absterasus est. **C**amq; hinc.
ubi accepistis pane celestē ad
cōfortationē ins̄piratis ure.
nō em̄ iterū tabescē decet otio
spūalit̄ cōfortū. **C**amq; ab ih̄līm
ubi p̄ morte vita dāpnabitur
ubi florebit iniquitas. ap̄pulsā
iusticia. **C**amq; ab hoc manufō
templo ubi corporalit̄ adoratur.

na templo spūalia sūt de p̄xio
 construenda. et alia edificanda
 iherlīn ciuitas cui⁹ p̄cipatio
 ciui⁹ sit i verū et in vni⁹ deū
 et vngementū dei filii incarnatū
 cui⁹ muri nullā possit arietati
 tione dissoluti. cui⁹ lapides non
 duruantur. que millo vallo nō po
 sit ab hostib⁹ angustetur. que
 nō p̄sternat. ad trā p̄ erigat.
 in celū. et pacto misterio seculi
 supra illū ascendat que nulla
 possit obsidione deleri. **Surgite**
igit⁹ eam⁹ hinc. Et quo itur.
Et vno dicto exierūt i monte
 oliveti. Diverūt vnu ad iter
 ut pcessus sit i noīe dñi et ad
 laude ei⁹ qui cūta bona dispositi
 ab etno. Veniūt ad monte optia
 qualitate distinctū q̄a olivari
 mos altū dicit a iherlīn trestri
 a synagoga et a lege venit ad
 altra. Et quis illa i monte mos
 olivari in altius perebat. ut
 om̄mo ecclia q̄ synagoga habe
 atur. excelsior. q̄z qualificabit
 olivis. ex q̄bus olei fructus pa
 pitur. Oleū fomentū est lūs.
 liquorib⁹ omnibus supnatūt. lemt
 vngit. assert q̄q; medelā. Pas
 cibilia et potabile aquā condit
 ut ex his qualitatib⁹ in spūale
 traectis intelligendā credam⁹
 constūte orthodoxā eccliam ad
 quā cōplete vno veteis testame
 ti p̄ vpm et aplos ē celebratus
 accessus. Ac ecclā oēm vpiamū de
 bere his qualitatib⁹ insigniri
 quas oleū habet. u quo p̄nit vñ
 git xp̄c appellat⁹ est. et a xp̄o
 vpiamitas dicta est. Nec aliud
 dixerim recessū a iherlīn et accessū

ad monte olei q̄ deserendam
 synagogā. et de proximo xp̄i
 amitatem ēē condendā. scđm quā
 saluados oportet ēē mortales
 Ac p̄ hoc sic dictū et factū est
Surgite eam⁹ hinc. Et vno
 dicto exierūt i monte oliveti
Vt ecclā ex his prestet. bene a
 gendi forma creditib⁹ agonistis
 ut surgam⁹ et eam⁹ ad bona.
 si nos male iace cognouim⁹ et
 ab omnis ad meliorā si p̄ficiendi
 patet iter. donec i queq; opti
 ma veniam⁹. Prō iacebant hu
 si sedebant intenti ad doctrinā
 et ad dulcia uba magri. Sed
 p̄met sessio ad quietē. surgēdū
 ē ad opus. cū de bene operado
 ē prepta doctrina. Frustra est
 doctrina de morib⁹. si nō deueni
 tur in opus. P̄cedit opationē
 lectio. p̄cedit et orationē. p̄cedet
 et cōtemplationē. Legisti p̄ te
 audiisti a doctore qđ operis. qđ
 ores. quid int̄eta mente cōtem
 plandū sit. Ignorū. surgendū
 p̄verandūq; ad ea que didicim⁹
 ex lectione sine doctrina. Et spo
 sa iuntatur a sponsō ut surgat
 et p̄peret et ut oret. et ut cō
 templetur. foramina et cauerna
 que p̄ redēptione huāna sposeq;
 sine sponsus ip̄e portauit. Co
 mestus erat pams doloris legu
 lis scilicet et evagelici. Ille do
 loris erat q̄a nemo ex toto le
 gem illā p̄secat. et nemo ex
 illa faciabatur. ad plenū. q̄q;
 et azim⁹ eēt. Et evagelicus
 pams q̄q; viu⁹ et de celo desce
 derit. de proximo balde in acu
 tissimis dolorib⁹ futurus erat

penalibus quidem et nostris i
se latus. **H**urgendū quidē eāt
et ad alia p̄perandū. **J**essio sur
rectio ito serie optima dispo
nūtur. **J**essio ad doctrinā papien
dā. surrectio ad intellectū. ito fit
ad ea que p̄cepta sūt. **C**a^m. vii.
qd' om̄s xp̄ium s̄p̄ ex xp̄o et m
xp̄o sine quo nichil rectū agit
m̄ quo magnentes multū fructū
afferut scđm iohannē solū
Egressus ih̄c a ih̄lm ā
vndeclī discipulis suis
in oluēti monte consedit
eos de altissimis et necessariis
instruēs. nō affectus paucore
p̄monne captionis et seue futu
re mortis quā infallibilis sibi
im̄mē cernebat nō necessitate
aut potestate inferētū s̄ voluntate
sui sustipientis. **R**ec a doct
na cessabat. ihsus ostende que
colligatio que vmo q̄ coūctio
q̄ proximitas que agendi poten
cia que actionis utilitas que
pactio m̄ ip̄m et discipulos sub
seq̄s xp̄imos existēt dicens
Ego sū vitis vera et pat̄ me⁹
agricola est. p̄ silitudine loq̄
ut ad p̄petuitate trahiciat. q̄a vitis
se assimilat i natūribus suis
ut ostendat qd p̄p̄ faciat p
gratia fideliib⁹ suis. **V**itis vā
xp̄c ē ut dei fili⁹ ab ethno plā
tati i patre ut hō ex tpe vni
tate deitati. i vitate fructificans
q̄a ip̄e vitas est. i vitate diffu
dens i palmitib⁹ suis. i vitate
cultæ q̄a pat̄ ei⁹ agricola est
Si pater agricola igit̄ agru
habet. **S**i hāc vitem colit ergo
vitis in agro. Ager ecclesia.

In ecclia manet vpc qui ē beā
vitis de formi serui nō de for
ma dei sermo decurrit. **N**ō em
ē vitis ut de⁹ neḡ colit a pat̄
p om̄ia sibi equalis existens
nec aliqua silitudine imp̄onitur
deitati. **V**elut p̄pheta negat ei
silitudine aliquā eē ponenda
dicens. **C**ui silēm fecistis deu
nit quā ymaginē ponetis ei.
Est vitis vpc et pater m eo
agricole facit officiū. **O**rd nec
vēa vitis sine palmitib⁹ est. q̄
sūt i consideratione agriculte an
p̄adant. an conseruetur i vite
Qm̄ oēm palmitē i me nō fe
rente fructū tollet eū. **E**t oēm
qui fert fructū purgabit eū
ut fructū plus afferat. **V**itis
xp̄c. cui⁹ palmites sūt om̄s fi
deles ei⁹. **B**z palmes qui ex ista
vite nō fert fructū dignū i
vite ab ip̄a tolletur. velut rām⁹
siccus ab arboē p̄cidit. q̄a venia
latens humois qui ab arboris
trūco i rāmos diffūdit i pūcto
fūciat ē ne diffūdat. **F**ructū
vēo ferens servabit. in arbore
atq̄ purgabit. ab imptmētib⁹
et a maculosis. ut fructū plus
affeat nō solū i quantitate sed
erā i p̄positute. **D**ecet em ex
ista mūdißima vite rāmos mu
dos p̄cedē atq̄ fructū emanāe
mūdißimū qptū regno celorū
Pinearū cultus ostendit scie q̄
rentibus qd purgati palmites
cultorū more ad amphiorē fruc
tu turgescit i grēmis. **E**t vna
p̄cessisse purgationē in iubo stām
ostendit. **I**am uos mudi estis. **vpc**
simone que locutus sūt vobis.

Facile ablutiū lene mūdato
 rē suāne purgatore Salvator
 aduenit pro suor salute fidelū
 ut ablueret aqua stīficata p
 bbi. mūdaet euāgelicō sermo
 ad oīm abstersionē maloz et to
 tuis mūditie cōplētū purga
 tionē facēt pat̄ aḡcola. Hāfica
 ret demip. s̄c̄ s̄c̄. Q̄s iuḡ. ab
 auditione diuum s̄mōis absugi
 at. si fidelit̄ et hñulit̄ audientes
 emūdat. Non em̄ ē ali⁹ sermo
 quē quatuor celici notarii cō
 scripserūt quā illa quē locut⁹
 est xp̄t. qui sermo usq; i p̄mē
 lti erit i pmulgatione ut su
 inauditione. quē qui i p̄ide ac
 tuorū audiebit ab auditum malo
 nō timebit. Si q̄s em̄ v̄e fuit
 mūdus. deū p̄ se sollicitū habet
 Sic em̄ sc̄ptū est. Si mūdus et
 rectus m̄cess̄is statū eniglab̄
 ad te Job em̄ tulia dicebat. S̄z
 q̄s p̄t face mūdū de mūdo cō
 ceptū semī nōne tu q̄ solus es.
 Et rur-sus fr̄uquid iustificā
 p̄t homo compat̄ deo. An ap
 parē mūdus nato de muliere
 Et iterū Stelle non s̄t mūde
 I conspēci ei⁹. Hec idēto dicta
 sūt qm̄ m̄si p̄ ea q̄ dīma et su
 pri naturā sūt mūdicia nō
 existit. Si nos de⁹ asp̄get v̄s
 po mūdabim̄ et si lauum̄ ab
 ip̄o dealbabim̄ sup̄ mūne. S̄z qm̄
 m̄chil bom̄ p̄t ee ex nob̄ tāq̄
 ex nobis. et ē radio m̄re appu
 gationis infecta. et m̄chil vi
 lem̄ ex nobis uelut ex m̄chilo
 facti admonem̄. manē m̄ eo
 a quo m̄si bom̄ evore nō p̄t
 nec v̄nū suā suis negāe palm̄

tibus. Manete i me et ego i
 vobis. Sicut palmes nō p̄t
 ferre fructū a semetip̄o. sic
 nec uos m̄si i me manseritis.
 Ego sū v̄tis. uos palantes. Q̄
 manet i me et ego i eo hic fer
 fructū multū q̄a sine me m̄chil
 potestis facē. Luce clarior est
 sententia ex assūpta silitudine
 qd̄ palmes p̄casus a vite p̄tū
 ferre nō p̄t. q̄a p̄casio infusio
 nē decisit quā v̄tis faciebat
 i palmitē. Sic q̄ ē p̄casus a
 v̄po fructū dignū gr̄māre nō
 p̄t. Qui cū sūt vñū v̄tis et
 palmes diuisio i v̄nitatē nō ē.
 et v̄nitas cū m̄uplicat̄ a se
 ip̄a recedit qm̄ dualitas sine
 amplius v̄nitatē deseruit. Sul
 la fructificandi v̄tis adest
 palmiti. n̄ māserit̄ i vite. sic
 nulla v̄tis cui op̄ia hom̄i m̄si
 manserit i v̄po et m̄si xp̄c mā
 serit i eo. Mansio autē ista rea
 p̄ta. fructificare i m̄litudine
 facit nō v̄po. S̄ ex v̄po hom̄i
 op̄iano alt̄ manētū alterut̄
 nō v̄tq̄ de huic modi mansio
 p̄cipit fructū qm̄ bonaz ac
 torū et creator̄ xp̄c om̄o nec
 indign⁹ est. S̄ ei fruct⁹ acqui
 ritur qui sine ip̄o m̄chil facē
 p̄t. Qualit̄ autē ista mansio
 sit tenēda sup̄ declaratū est.
 Non solū fructificare nequit
 ad p̄mū q̄ nō manet i xp̄o.
 Necā ad supplicū deputatur.
 Et h̄c̄ mōstrat qd̄ sequit̄. S̄i
 q̄s i me nō manserit m̄ittetur
 foras sicut palmes et m̄escet
 et colligēt eū et tūmē m̄ittetur
 et ardet. Pro ē dālē tñū uolutū

sen a voluntate aliqd factū in
virtū et virtute q̄uis sit ali
quid uenire creatū de suā na
tura tendens i neutrū. ecia
cū possit deduci aut i vici a
in p̄cutis obsequiū. Nec p̄t
ē mansio p̄sp̄ in vicio ext
vpm. Ob hoc ergo dicit s̄i
q̄ i me nō manserit cū alibi
q̄ i vicio manē nō possit mit
tetur foras p̄sus. quē non
xpc̄ neq̄ aliud s̄ ipē remizim̄
p̄cisit. Sicut palmes quē vi
tis nō abicit s̄ aliud ferrame
to decisit. Et foras m̄ss. Iaſes
cet ut igm̄ sic ad cōburendū
sit aptior. Et colliget eū m̄
m̄stri iusticie. et in igne scis
ernū mittent. et ne arsurum
Videam̄ suppositā p̄uarici
one. Videam̄ suppositū di
uine iusticie serię. Si m̄sio
P̄ fidē et dilicione nō sit i xpo.
eae culpa supposta. mittet
foras. anathema erit a xpo
et ab ecclia q̄a mittit. foras
ecce ordmata iusticia. Demde
arescer ab om̄i vtute ab om̄iq̄
gratia. ut uelut lignū aridū
aptius ardet. sic arid⁹ bonis
colliget. meutabilit̄ mittet.
Igne. uidebit eterne non
timē ad cōsūptionē ne pena
terminū habeat. Caplin vñ
quō fit m̄sio xpi i nobis n̄i
q̄ in xpo et q̄s fructus hui⁹
temodi m̄siois s̄. ioh̄em s̄d

Non est ista m̄sio corpora
lis ut locus et tempus
ex mora et corpus et
mensurabile requirat. sed
extra hui⁹ temodi dissimilatio

pagit. quā sub condicōne xpc̄
emuleat. Si manserit i me et
uba mea i uob̄ m̄serint. qđā
voluc̄is petetis et fiet vobis
Fit m̄sio in xpo ea v̄magine
qua palmes i vute. nō tamen ea
p̄petate. cū i eo qđ̄ i similitudine
assumit. sit nominator p̄pletas
s̄ in assūlātōne similitudo in as
similitis v̄eo effectū vitas
Igit̄ maneam̄ in xpo p̄ ipsas
fidei adhesione qua nulla ma
ior. et p̄ vera dilectione qua
nulla melior. et p̄ initiatione
qua nulla certior. Sicut ioh̄es
inq̄t. Qui dicit se i xpo manē
debet sicut ille ambulauit et
ipē ambulae. Manet autē ipē
in hac vita nō alit̄ q̄ p̄ v̄bū
auditiū susceptū atq̄ retentū
Non em̄ xpc̄ sed in substanciali
autē aut corporis aut deitatis ma
net i nobis. s̄ p̄ ubū ei⁹. Nā
fides est ex auditu. auditu autē
p̄ verbū dei. Verbum autē dei
verbū ē xpi. q̄ aliud nō loquit̄
q̄ uba dei. Dictū ē em̄. Quo
audiui a patre meo her loquit̄
vobis. Inde dicit. Si uba mea
i nobis manserint. Manent
in nobis uba saluatoris non
alio manendi ordine. nisi eo qđ̄
ea cū audim̄ si sūt m̄ in excep
tione intellectū credim̄. si
app̄ intelligim̄. intellectū placet
placētia diligatur. dilectus fr̄
matu. i memoria. memorie
comēdata tenacit̄ iuxta cau
tela et opus i effectū liberi vo
lūtate tota possilitate deue
nit. Cui mansioni volūtarū
reddit̄ p̄mū. cū exauditio pe

titionū t̄buit. ad uotū cū dicit
 Qdāq volueritis petetis et fieri
 vobis. larga et meceptuaria
 videt. ista exauditio. cū mchil.
 boni aut mali a petendo seculu
 dat. Si silent consideratur uba
 pmissa restrinquit. petatio cui
 iusta exauditio porrigit. Si
 ī me manseritis nō alia forma
 petendi dabitis q̄ ego porrever
 im patri. cui oēm meā om̄m pe
 titionū subdidi voluntate. Et si
 uba mea ī uobis manserint q̄
 doctrinalia sūt ip̄a docebunt quid
 iustū qd honestū qd delcābile
 qd iocundū quid utile qd licitū
 et expediens qd datori dāe qd
 postulanti dignū accipe videat.
 Hinc sane dictū Qdāq volue
 tie petetis et fieri uob. Et si nō
 illuo. fieri tpe cognitio. Et si non
 qd petim⁹ fieri et utilius. nam
 discipuli nō rē petētes audirent
 Rescritis qd petatis. Et apls Qd
 orem⁹ nescim⁹ ip̄e autē sp̄c pos
 tulat p nob̄ genitib⁹ membrabilib⁹
 Cā⁹ w qd de⁹ pat̄ gloificat. ex
 boīs opib⁹ mītis ⁊ de uita māsi
 one dicois mē in xpo et xpi
 in nobis scđm iohanne

Sepe iſmuatū ē necnon
 sepe repeq̄ oportet
 qd nichil deo patri neq̄
 filio incarnatione accedit. utlita
 tis delectationis exaltationis
 ex his bonis que agim⁹. Et cū
 aliquid ex sono littere sibi acce
 sisse videt. ad sensū referendū ē
 quo rationalis creatū de ipso
 aliqd nouit. p̄cipit sine cognos
 cit. qm̄ eterno nichil nouū ar
 cedit aut p̄uenit. In nobis et

pro nobis sūt huiusmodi varie
 actiones. Et cū xpc semp ad
 meliora int̄etur suos puehē
 discipulos. introduct patrē
 glorificari ex recte agentib⁹
 nobis dices. In hoc clāificat⁹
 ē pat̄ me⁹ ut fructū plurimū
 afferatis et efficiam̄ mei dis
 cipuli. Vnde clāificat⁹ patr̄
 nō in seipo sī ī nobis qui eū ab
 et̄no clārit̄ existentē nō agnos
 cebam⁹ qua clārit̄ fulgeret.
 Sed denū claret ī nobis cū ip̄e
 sit per Iaḡtola vē vitis purgas
 palmites ut fructū afferat am
 pliore. qm̄ nisi purgaret. fruc
 tū afferre nō possent etiā si
 maneret in vite dñtrivat p
 fide. Claret iug⁹ utus ei⁹ ex
 fructu. sine quo nullus ē fruc
 tus. Igit⁹ in hoc clāificat⁹
 est pater deus. si fruct⁹ mult⁹
 afferatur. ea disciplina ⁊ legē
 ut plim⁹ fructū satagetē xpi
 efficiantur discipuli. qm̄ om̄s
 aliis discipulat⁹ ē reprobus
 nisi ubi docet xpc ih̄c. Et ne
 pudor aut laboī aut sterilitati
 aſcribetur discipula xpi ſic
 dilectionis dñe p̄mū apposuit
 est. Sicut dilexit me pat̄. et
 ego diligo uos. Imp̄scrutabile
 dictū qm̄ deus pat̄ ſūm̄ dilexit
 filiu ab et̄no. En et filius cū
 non essem⁹ quom̄ nos potuit
 diligē ab et̄no. Et hoc vtūp
 verū est qd dilexit nos ab et̄no
 ante q̄ essem⁹ ut facet nos. nec
 dilexit alit̄ nos cr̄eatos q̄ di
 lexit nondū editos. nec alit̄
 dilexit nō existentes q̄ futuros
 p̄uidet. Huāmū autē p̄ſandū

est dicitur sicut dilexit me pater
et ego diligo vos quoniam sic enim di-
lexit ut per omnem agone in ce-
lestibus ad dexteram ut hominem fe-
cerit consede. Hunc apostolus post
eum agone dicit de ipso Christo quod
de exultauit illum et dedit illi
nomine quod est super omne nomine ut
in nomine ihesu omne genu flectatur.
celestium tristium et misericordia et obli-
lunga confiteat. quoniam dominus ihesu Christus
in gloria est dei patris. Et alibi. Vi-
dimus eum per passionem mortis
gloria et honoris conatus quoniam assump-
tus est in celum per misericordiam patris
ascendit et sedet ad dexteram patris
sit et ipse dilexit nos et ubi est
et nos esse valeamus. Postulamus
enim hoc exaudita petitione a
patre. Volo patrem ut ubi ego sum
illuc sit et miserere mei. Preterea
illuc subveniat de misericordia dilectionis
Manete in dilectione mea. Quia
mansionem in id quod sepe supra
divebat trahit ut ne nemo ex-
cusetur salutem in observancia
mandatorum. Si precepta mea ser-
uaueritis manebitis in dilectione
mea. Ut eo hinc duplex intelli-
gendi sensus eluceat. ut si ser-
uabitis manebitis et si man-
ebitis seruabitis ut unum ad mitum
alterum ad primum resecatum. Dicitur
et ego pater mei precepta seruavi
et maneo in eum dilectione. Her-
manuit mandata patris filius
quia dilexit. manet in eum dilec-
tione quia seruavit dominus ergo
nos actu in ista custodia cum iuncta
misericordia. Sic enim de veris discipulis
sequacibus vero christi scriptum est super
prioris missione suscepimus. Man-

dat superior. Quid? Tu mandasti
mandata tua custodi iunior
dicat inferior. Tunc non confundar
cum presbereo et omnibus mandatis
tuis. Igitur custodii ne confundar
Et pollicebatur effectu in mada-
nis tuis excobor. Orabat in ar-
ciora deduci. Deduc me domine in
semitam madatorum tuorum. Et sine
turbatione animi se permittebat
facturum paratus sum et non sur-
turbatus ut custodia madatu tua
Quae? Ut in tua dilectione
permaneat. Sed dilexi mada tua
super aurum et topazion. Et quia tu
manebis in me. propterea ad omnia
mandata tua dirigebar. oculum
viam inquit odio habui. Cur
autem ista salvator suis discipulis
diverget per subiecta ubi denuntiat
Hec locutus sum vobis ut gaudium
meum in vobis sit. et gaudium vestrum
impleat. Inquit quod agitur de gau-
dio humani inter hores discutimus
maxima gaudiendi materia est
cum duorationes animi ratio-
nabilitate in amicicia copulantur
ut unus per amorem in altero esse
videatur. ita ut gaudium vestrum
sit etiam altius. et quantum bonum re-
putur in uno et altero agnoscatur
At per hunc tantam de dilectione vero
ingemmat ut gaudium eius sit in
nobis. ut de eo gaudeamus de
nobis de quo ipse gaudent. aut
de nullo nobis pueriente quod de
ipso gaudeamus. Solus ipse nobis
sit gaudium cum ex omnibus pte pte
ex ipso meror insistit. Non enim
alia quam de ipso est gaudiendi ma-
teria veritas planis neque aliunde ipsius
debet esse festinatas super terra

Peneratib⁹ ultem⁹ dictū ad
intelligendū occurrit qđ ipse
amoris grā vlt̄ gaudiē de no-
bis uelut hō nobis p̄ om̄a silis
factus absq; p̄tō Carnē em̄
m̄m ex trudice pragata appa-
grme. uām etiā ex nona crea-
tione i mūlo dissilēm i natum
suscepit et habet. Cōbre ser-
uata dilectione gaudet de be-
ne agentib⁹ nob̄. ut eos habe-
at cōsortes in grā et in gloria
qđ cōsortes habē voluit i na-
tura. Et ex hō gaudiū nostrū
implerat. Non em̄ dixit quod
sūm gaudiū impleret. i nob̄
qm̄ sibi dae nō possum⁹ suffici-
ente copia gaudiū nec capiat
ex nob̄ qđ uelit gaudiē de no-
bis. Non ex̄ se gaudet qđ de⁹
nec insurgit sibi affectio aliq;
extra se. ad seipm̄ tote p̄
om̄a existens. ab omnib⁹ acci-
denti⁹ extraneus ē. cū id sit
qd' i se habet. id solū habeat di-
uine qđ in seipso est. No ergo
nouū sibi de creatura gaudiū
neq; quale uel quātū aut ex
aliquo gne dicendi aliqd de
alio. s; scđm̄ substancialē et mā
et etiē om̄a de ip̄o dicūtu-
dūt ual̄ relatoē p̄sonar̄ ex-
cepta. H̄ de dei filio etiō et vo-
tacta sūt vba digressionē ab
inceptis qđām̄ habēcia locuti
sum⁹. Pm̄de ad hūilia dei filii
reūtam̄. Gaudet ip̄e de nob̄ no-
litate nō substantia aut ali-
qua sufficiencia gaudiōr̄ cū ne-
mīn ip̄e gaudet si nulla crea-
tura extra seipm̄ esset. Hinc ē
qd' sūm ex nob̄ qđū rē agentib⁹

gaudiū nō impletur. qđūsha
beatur. m̄m v̄b gaudiū non
ex nobis s; ex ip̄o p̄fectū ple-
nitudinē habet. Non em̄ fōs v̄m⁹
a riuo s; riuis a fonte natūlē
et substancialē hab̄ origīne
cū nō riui in fonte s; fons re-
fudat in riui. qđū glā lausq;
sit fontis qđ' i riuos uberes
deriuet. quorū glā seu habū-
dancia nō est ex ip̄is s; ex fon-
te p̄cedit. Ca⁹ v̄. desingulār̄
dilcōis p̄cepto ⁊ annacia xp̄i
et electione ei⁹ ad fructū mīlē
Eterno iure s̄m̄ ioh̄m̄ solū
in v̄m̄ om̄a tendūt
et nō diversi qđ p̄uso
s; in t̄pis volubilitate osten-
ditur et in labentib⁹ rebus
utq; manentib⁹. Unus deus
p̄ om̄a condidit. qui tū diuīsa
conexuit ut vna mūndus oīs
ostendet formā. Vnū singu-
lae lumē. vnu cuput i corpe
vnaq; i uno corpe rationabi-
lē et viuente uām. Om̄a me-
bra ordinavit ad vnu caput.
Om̄s nūc potencias ad vna
statuit voluntatē. Una fides
vnu baptisma est vnu fecit
et ordinavit p̄apiū et singu-
lare de dilectione p̄ceptū. i quo
fūdata sūt om̄a. a quo p̄ de-
bitā obseruātiā cōplēt̄ om̄a
sine quo nū valent om̄ia. cū
quo et in quo bona sūt et me-
rent̄ om̄a. quo p̄missō de-
pereunt om̄a. Et hoc cū aut
Hoc ē p̄ceptū mēū ut diligu-
tis mūcē sicut dilexi vos. Om̄a
dei xp̄iq; p̄cepta sua sūt. sed
de isto expressius fatetū-

Hoc est preceptum meum. Si sicut ergo immutabilitatem obseruandam quia preceptum posuit et non poterit. In superioribus ad seipsum conservatus est homo dilectionem contare nunc retorquet et proximum et proximam dilectionem suam dicit esse mandatum ut diligamus nos inquit sicut ipse dilexit nos. Est dilectio a natura et osiles. quoniam in re naturae similia sibi in dilectione continentur. Est et dilectio mercede natura. est et ex necessitudine qua propagatio agit. In natura est ex delectatione sensuali qua colligantur. anime impudentes ex quibus aut equitas naturalis aut moralis quodam iusticia seu morum tuorum datur. ex aliqua tamē harum ad proximum non acquirunt meritum. Prinde salvator ex sua dilectione. modum et formam dedit dilectionem meam dices. Hic dixi uos fratres ut nec in dilectione proximorum error primogenitus obueniat. ex quo renda est atque tenenda christi forma quia ipse perfecit. Quomodo igitur ipse dilexit nos? Huius naturam est mercede humana. nullo neque sanguinis introe traducis omnem sensuali delectatione semota. Et illa dilectione qua sola proximi diligit bonum et tale ut sit honestum atque perfectum. ita ut ad id perveniat si expediret et possit et studio diligentis. Hic enim nos habet ut dileximus qui ad id bonum ad quod amabat uolentem vitium ponendo perdidit. Et hoc est quod ad iecit. Haec est haec dilectionem nece habet ut animam suam ponat quod

pro amicis suis Iesus Christus posuit animam suam pro nobis quos appellavit amicos fueruntque discipuli fuerunt post eos et sunt quatuor via simili graduatur. Prinde si sub eo militare decreuerimus. si cum ipso in celestibus triumphare. sicut ipse pro nobis et nos pro filiis debemus ponere. Quod ipse ille primus fecit quod pro amicis animam posuit. et qui sunt ei amici et quo pacto inter eum et homines amicitia constitutitur docuit et aperit. Vos amici mei estis si feceritis que papio vobis. Et preceptum summum est cum de dilectione sit datum. Hoc est preceptum meum ut diligatis inuite ille puechit nos christificatio preceptorum ut in eius amicitia permanemus. quia nulla maior. nulla honestior. nulla potior ad tuendam nullam facilior ad habendum. que virtute amarum captum. nulla delectabilior. nulla utilior. nulla iudicior. que angelorum ecclasia amicitia fortitur et omnium cuiuslibet superius. Nulla vero minime. si contemnitur atque dampnoscitur. Et quoniam amicitia magis parvitate quam subiectione facit in animis. hac quidam se nobis christi in dilectione coniuxit. Jam non dicit uos seruos quoniam servus nescit quod faciat dominus eius. Vos autem dico amicos quia omnes quoniam a patre meo noti fuimus nobis. Non dixit discipulos suos eis quod si les seruos ea conditio quae besslo capti seruantur. quia emittuntur matrici. quae conducunt mercede ad aliquid pagendum quia ecclasia nascitur et dominus lege et originae appellavit. Nichil?

tame amici dei dicuntur serui
ut ex testimo scripturar claret
ut nomine seruitus non admittat
iusticiam et amicis nomine non
excludat vulnere seruitus nam
abrahā appellat⁹ amicus et
seruus sicut sp̄tū ē Credid⁹ abra-
ham deo et amicus dei appellato
est Et alibi abrahā risuac et
iacob seruor suor fidelium seruato
i merito amicis i p̄mo seru⁹
inferioratur. Et equatur amicus
seruus custodit iposita secreta
lentit amicus Et foris seruus
expectat cubiculari amicus in-
greditur Que i uno et eodem
officis et altis locis dūis agu-
tur. put res expostulat et ev-
quirit altis agendis sine
p̄missis. Fuerūt ig⁹ apli serui
et amici serui dū mādata ser-
uauerūt ul suscepserūt amici
q̄ seruauerūt Subiectio serui
dilectio facit amicū Igit⁹ nō
dicā uos seruos ut p̄ p̄ceptoriū
obseruātiū nō ad altiora uos
puehā. Et amicos ut illa secreta
que seruus nondū i maiora p-
uectus irnoāt. vos sublati ad
meā amicā cognoscatis q̄bus
patna secreta reuelauit Que au-
te filia a patre audiebat et omnia
discipulis nota fecerit in dubiu-
audienciuā dias mittit Que sunt
illa dias q̄ filius audiebat Et mo-
notafecerit Quomodo mēs adhuc
modici discipulor. illoꝝ omnia po-
tuēt ē capax. cū erā ip̄e ut p-
tactū ē seipm i loquendo fuerit
moderatus cū aut milia habeo
uob dicē s̄ nō potestis portare
modo. Quid potuit audire

a patre filius cū quo sibi est
eterna et co-substancialis equalitas
sup̄a equalisq̄ bonitas. Ut
hō se patet audiisse a patre
Manifestatio seu notificatio
auditorū om̄i in eo est sensuq̄
eis notificauit om̄ia secreta
misteria om̄ia sacramenta q̄
p redēptione huāna erat ip̄e
missi patrō factur⁹ Et si nō
qm̄ saluator ista dicebat imple-
tū erat p aduentū ip̄e sc̄i de
proximo expectabat implendū
Hi vō recōntim⁹ litterū cū sen-
su fortissim⁹ p amplius vitas
ducescet. Veluti hac serie loquen-
tur Amici estis quib⁹ sunt secre-
ta pandenda Hoc em p̄cipiū
Est amicos reuelatio secre-
torū. et signū euādes amicis
copulate. Secreta pando nō
huāna solū ut me purū hoīem
semota deitate creditis. sed
omia q̄uāq̄ nota feci nob̄ nō
ab hoīe aut ab angelo si audi-
ui a patre meo vno et etho
deo Agnimpēda sūt ista sūt
omo excedentia sensu que no-
ta fai sūt Hic ut apls aut Ut
notificat nob̄ suāmetū volū-
tatis sue sc̄dm bonū placitū
sūt qd̄ posuit i eo i dispensa-
tione plenitudis tēpox restitu-
rare om̄ia i xp̄o que in celis
et que in terra sunt i ip̄o Et alibi
Icdm dispensatione que da-
ta ē m̄ ut impleā ibū dei sub
misteriū qd̄ absconditū fuit a
seculis et generationib⁹. nec
autē manifestatū ē sc̄is eis
quib⁹ uoluit de⁹ notis facere
diuicias glorie sacramenti huāg

in gentib⁹ qđ ē xp̄c in nobis
spes gl̄e quē nos amicūm cor-
ripientes oēm hoīem et doce-
tes oēm hoīem in om̄i sapiēcia
ut exhibeam⁹ oēm hoīem p/
fectū in xp̄o ih̄u. Ecce notifi-
catio eorū que audiuit a pat̄.
quā xp̄c fecit suis amicis qui
nō se p̄mo ad hāc aliam am-
icitia m̄gesserūt. s̄ xp̄c eos a-
mado p̄uenit. Mpt̄ qđ aut̄ Nō
me elegistis s̄ ego elegi vos
ut eatis et fructū afferatis
et fructus vest̄ maneat ut
qd̄aq; pecieis patre in noīe
meo det vobis. Non me v̄m
elegistis amicū quē amaretis
met dum quē utilit̄ timelis n̄
magistrū quē audiretis docere
supna diligē. atq; trena cōtē-
nē. qui vos doceat cōfusari cū
hoīibus bonis et modestis sed
etia cū discolis et pueris. qui
vos instruet irrephensibilis
vniē placeq; patri. qui vos de
suo beneplacito informaet Nō
vos me elegistis duce ad visi-
bilis et insibilia bella. cont̄
tetras aries. cont̄ collectatio-
ne spirituū mūndor. cont̄ car-
ne et sanguine. adūsus mūdi
mūdīq; rectores salic; teneb̄z;
harū Nō me elegistis pasto-
re que seqrem⁹ qui vos defen-
saet alupis. qui pascet vos
in locis uberrimis. in tutissimis
montibus et iuxta fluenta
plenisima. qui requirēt pd̄ca-
tione reportatur. qđ ad gregē.
qui reuocat erroneā. qui so-
lidaet fūrmā. p̄ amplius qui
et benignē curat abiectam

et morbiā. Nō me elegistis
ad formā virū mou formādor
imitandā. Non me elegistis
redeptore. uos et om̄e huānu-
gen⁹ i sangūne redimente. Nō
me elegistis deū vestrū. celestia
regna donante. Sed ego qui qđ
huāno generi expediebat ut
noui. ad om̄ia bñficia et ques̄
opt̄ia uos elegi. nō tamē v̄ris
p̄cedeb̄meritis. Alioqñ electio
est ex iusticia nō ex gra. non
qđ p̄us dilexeritis s̄ ego p̄ordi-
lexi vos. Mpt̄ qđ ait Apl̄s Non tantū p̄ apl̄is
et discipulis s̄ p̄ oīibus electis
Sic ergo et in hoc ip̄e relige
scdm electionē gracie salueſte
sūt. Hi autē grā dei. iā nō ex
opib⁹. alioqñ grā nō ē iā ḡm
Quid ergo? On̄ q̄rebat isrl̄
hoc nō ē consecut⁹. electio autē
consecuta est. Il qm̄ elegit no-
ua bella nouos elegit bellato-
res et contrarios ad contraria des-
truenda. Possebat em̄ natūlis hoc
ordo iusticie ut contraria contraria
pelleretur. ab eis q̄ paterentur
old cui⁹ electois cōsiderationem
iūitat apl̄s dices. Videte voca-
tionē v̄ram p̄es qđ nō multi sa-
pientes scdm carne. non mul-
potentes. nō mlti nobiles. s̄ que
stulta sūt mūdi elegit de⁹ ut co-
fudat sapientes. et m̄fma mū-
di elegit de⁹ ut cofudat fortia
et ignobilia et contemptibilia ele-
git de⁹ et ea que nō sūt ut ea
que sūt destruēt. ut nō gloiet
om̄is caro i sp̄ciū ei⁹. Fine v̄b
electoris ip̄e doctor genicū scri-
bens ad ephesios aperit. Bindes

deus et pater dñi nři ihu xp̄i
 q̄ bñdixit nos om̄i bñdictione
 sp̄uali i celestibus m xp̄o ihu
 sicut elegit nos i ip̄o antemini
 di cōstitutionē ut essem⁹ sc̄i et
 immaculati m cōspci ei⁹ i carita
 te Attamē ista electio ip̄ius re
 ferat⁹ ad patrem p̄inde p̄destina
 uit ab eterno fili⁹ illa fecit i ip̄e
 qui alia nō docuit alia non no
 tificauit alia nō fecit misericor
 atcepit a patre p̄ nobis Et qm̄
 elegi uos nō tantū ppter uos
 si ad utilitatē totius gencis huā
 m cui⁹ vos m hac noua milicia
 p̄ncipes feci Qd' gen⁹ vana
 cultura v dolor laboāt spe p̄vſ
 tintur tabescit morib⁹ ip̄am
 gradit⁹ via ducit⁹ a satana
 p̄ deuia queq; donec sibi societ⁹
 i ermitate penitū cui⁹ misericor
 ad fructū et m̄tatis inquiro
 Ideo posui uos ut eatis et fruc
 tu affertis et fruct⁹ vester
 maneat Posui et disposui ut
 eatis ad p̄ducandū p̄ mūdū vni
 usū et affertis fructū cōsider
 ad fidē Sic enī longe ante p̄phe
 tutū est Eūtes ibāt et flebāt
 mittentes semia sua. venētes
 autē venēt cū exultatione por
 tantes manipulos suos. Vitut
 prophetarū ē dispositi vpt̄. ut
 dispositū ē itū ē et fruct⁹ ad
 vitū et nā adductus. m gloria
 etna mansura Elegi et posui
 ut uos p̄ uob̄ et p̄ alis rogū
 tibus evaudiem⁹ Hinc seq̄itur
 Ut qdāq; pecūtis patrē m
 nōtē meodet vob̄. Immittitur
 aplis petiōnē om̄i evaudiō
 sive p̄ seip̄is sive p̄ alis sive

pro signis et miraculis facien
 dis sive p̄ uicendis demōib⁹
 sive p̄ remouēdis vitis sive
 p̄ viciib⁹ impetrāndis Dece
 bat enī tanti regis amicos sic
 ex om̄i carne ab ip̄o electos
 apud ip̄m regē habē facilem
 graciā impetrāndi. tūq; me
 dios m̄t̄ deū et hōtes existētes
 Inimici potius erūt Si vēo re
 cōtiliacionē aliquā q̄sissent m̄t̄
 posuissent eos amicos ut medi
 os qm̄ medio nō vtitur ad ami
 cū verus amicus. Si amico medio
 opus habet extraneus Recno
 et hāc amicitia et fructifera
 electionē ad quā electi erūt o
 poriebat i petiōnib⁹ iustis
 m̄ceptuate a deo evaudiēdo
 monstrāt. ut fieri om̄e qd̄ pe
 teret iustū cogruū et expedi
 ens et honestate habēs ex iusti
 cia petiōnēs et ex vītate polli
 citatōis. Nā cū de⁹ aliqd̄ daē
 rogit⁹ iustitia et honestas i
 petiōne seruētur. Et m̄hesitā
 ter pollicitatōis vītas si non
 illico attamē v̄tilū subseq̄unt
Ca^m vi Evhortatio xp̄i ad ap̄os
 tolos. qd̄ ex cōp̄ acōe sui ad eos
 siqua eis a mūdo illatu fuerit
 patientē debeat toleare et de
 fēcūtōe uideor sed m̄ obtem
Qompactio ad sup̄iorē
 multa docuit patientē
 toleare mōrē. cū vō ad
 inf̄iorē se cōponat sup̄iorē pati
 dēgnatur Nā dissuadet vī
 cīo mos vīsus impacientē que
 priam fieri dū agitut⁹ adūsis
 et enī arrietat quēs mala suo
 sup̄iore inspecto m̄ fillib⁹ aut̄

maiorib⁹ p̄iculis extitisse. **Nō**
dēdignetur pati seruus ubi
passus ē dñs. nō miles ubi acri
ora p̄tulit rex. nō senator q̄n
letur ubi portauit impator
ardens cauina bellor⁹. Non de
dignetur in q̄bus aūq; asperis
et adūsis alijs xpian⁹. ut sa
turata pro nobis q̄ppbris in
cruce. pro nobis morte subiit
xp̄c. Non recuset p̄ seipso pati
quāq; inferior. p̄ quo libera
do superior vitā exposuit. **Ad**
hoc adhortās xp̄c discipulos
suos p̄tulit dilectionē dicens
"Hec mando vobis ut diligatis
meū. Reconformat qđ ante p̄
diveat de dilectōe p̄ceptū. qm
ip̄m caput ē et origo et mater
om̄i p̄ceptor. Et ē leuitate
tū qđ dā miseriariū et calam
itate vīe ip̄a mutua et vīas
studinalis dilectio p̄vīnor.
Et imēdiate cōpositionē appo
suit cui⁹ cōsideratōe leuiss
mala ferretur. Si mūdus nos
odit sc̄tore q̄a me p̄zē uob⁹
odio habuit. Ne inspicite
mūdū ante evosq; qui saluac
illū adueni. cū nichil male sea
Et estote animo pacientes
si adūsis nos mūdus sili odio
excāndescet. Qm si mūdus fu
issetis mūdus qđ suū eāt di
ligeret. q̄a vō de mūdō nō es
tis. Si ego electi uos de mūdō
p̄tēt odit uos mūdus. Dilic
do nature moraq; sepe magna
dilectionis ē causa. horū vēo
dissilitudo somitē odii plēsq;
mistrat. Diligit mal⁹ sibi alii
silem pactū uelut fūntozē et

adūtōre et excūsatore sui cīmō
et obuelatore erubescēte qm̄
habes i iniquitate cōsilēm ex eo
videt. qđ dā excūsacōis aut alle
matois suffugiu possē conq̄rē
Odit tāmē aliquā mal⁹ simile
malū cū ex ei⁹ cōsortio possē
sio seu delictāo aut honor seu
dignitas demētū. **Hic dictū**
si de mūdō fuissetis. p̄terū cū
ceteris opantes mūdū amato
res utiq; uos amaret tamq;
suos complices et sequaces
Si q̄a uos ego elegi de mūdō ne
sitis ip̄i⁹ amatores et dissiles
eis uos i morib⁹ meis legibus
ordinaui. secūq; regule secta
tores. abstraui a spalib⁹. co
pescui a carnalib⁹. phibui a
vanitatib⁹. docui frenā cōrep
nē affectāe celestia. nō malū
p̄ malo repende. si bona retr
buē pro adūsis. nō litigare
p̄ rebus cōceptū exponē vīle
corpis vīta. segregatos a carīa
et domesticis fieri huāna cō
placencia deuincere. ppterē
odit uos mūdus. **Quād odit**
Qa totus i maligno posim̄ ē
vos autē i via bonitatis elec
ti. **A dissimilib⁹ bons ē odit**
a dissiliter viuetibus infertū
psecutio. a malis vīuosq; nō
patiū sc̄is. qm̄ nulla iniqui
tis cū vītute cōuenio. **Si me**
metote fer mōis mei que ego
dixi vobis nō ē seruus maior
dñs sīo. Si me psecuti sūt et
vos p̄sequētūr. Si sei monem
meū seruauerūt et vestri
seruabūt. P̄dixit xp̄c om̄a
q̄ venturi erit sup̄ discipulos

siuos et eorum consimiles uelut
 infallibilis cognitor futuron
 me cum remissem reperiatur
 discipuli non parati et eorum
 animi frangeretur. In subita
 malorum et suadet eos esse memo
 res quia predixit quod sic passuri erat
 ne immo^ria p^{re}dicator eos per im
 pacientia conturbaret. magis au
 te eorum animos solidaeret retenta
 memoria. P^{ro}ducebat quidem seruit
 domino suo non esse maiorem. P^{ro}mide si
 manus p^{re}secutoris p^{re}suppsit in dominum
 si p^{re}secucio illius uoluit multoma
 gis et in seruos ipsa deseniet. Quo^m
 desertur seruo si domino derogatur.
 Quomodo seruus honoris fiet. ubi
 domino sunt illata conuicia. Non super
 tur seruus. si inferioratur domino. Hoc
 p^{ro}pterea erit. Si me p^{re}secuti sis et vos
 p^{re}sequentur quia non es seruus maior
 domino suo. Attributum ad vecindiam
 indeleibile ex electione militium
 si maneret in ciuitatibus stante
 rege in castris. et si manerent
 in ciuitatibus ipso p^{re}dicto ad bellum
 et ipso a missis liberari. ubi re
 diret vulneratus ex bello. Tur
 piter delicatus est miles qui nec
 cum rege ictus hostiles exceperit
 de phoco si domino uiuis. si deus
 in hominem dignatus est pati. quia fro
 te qui hoc credit propter tenerum sen
 su animi effugiet p^{re}secutione
 asperu sensu. Non quod diversum
 ut semper christiani in illis se dei
 ciat uoluntari. sed quod patienter
 toleret cum reuabilitate in illis
 fuat uolunt^{er}. Quo^mdo sua teme
 ritute p^{re}secutiones inquirat. si
 sit fortis animo cum expedierit
 testificari de christo. Si gracia

Christi capitibus descendit in membra
 sic et p^{re}secucio derivet ad sub
 sequos. Propter cuius quidem quod qui
 hostiliter p^{re}sequitur aliquis duce
 quod et sequentes milites ad posse
 confodient. Contumeli a mei
 tate christi p^{re}dicatur. Iaduenerat
 et monstrabat se ope nimicu
 mil mundanu deferens excepto
 quod erat comedens ad vitam
 quam in assunta carne ostendebi
 humana. Ideo mundus p^{re}seqbat
 eum. Et in eadem p^{re}secutione futu
 rierunt omnes christiani in morib^{us} et
 sermonib^{us} militantes. Eregione
 autem si sermone meu seruauerit
 et viri seruabunt. Doctrina disca
 pulorum Christi a doctrina non est eu^{er}
 habituaria seu platura diuisio.
 nec ipso alia habituari formam
 uiuedi. quod ipso opere atque iubo
 p^{re}stiruerat. Postea seruantes
 Christi et discipulorum erant seruatu
 ri sermonem. Hoc dicitur dat
 tu plures qui christiani in carne au
 dierunt atque viderunt. quoniam ad
 postulos christi et evangelistas
 pronuntia libera et publica sep
 tura Christi est derivata doctrina
 quibus postulis christi non per sui libra
 ex carnis ore plata sed per eos q^{ui}
 bus creditur est evangelium scriptum
 operante gratia somierunt. Cur
 autem hec futurae sint p^{re}secutiones
 subsequencia ipsa declarat. Hoc
 hec omnia facient uobis aperi
 nome meu quia nesciuit eum qui
 misit me. Nichil in terra sine
 causa domini seu humana iusta ul
 iusta. Sic iste processus omnem suppo
 situm causam iustitiae utique habet
 illa scilicet ignoracionem christi

que cōtumaci voluntate depelli
que subiecta et hūili potuisse
Est igit̄ mali series ignoran-
tia dei p̄tis filii p̄ nobis inten-
tentis ad trā gerimāvit odī
in filio qui se dicebat dēū et m̄
patris filii. qui tantū pur⁹
hō a cōspicentib⁹ credebat.
Nd si pater ei⁹ fūss ab eis
notus p̄ fidē et in et veridē
et filii ei⁹ credit⁹ fūss deus
ad trās in huāitate p̄ salutē
hōm missus quē apostoli et
discipuli asserebāt ee verū
dēū p̄ nobis in cūnaturā natu-
cōversatū et mortui in cui⁹
noīe salus danda credentib⁹
erit. **Q**uā obre hōes nō cog-
noscentes verū et et m̄ deum
mittente ei⁹ filii vngēitū
ignorauerūt missū. ignoāti
oderūt p̄dūtū qđ eāt nō cre-
diderūt s̄ odio p̄ncipio eoar-
serūt i eos. qui p̄dicabat et
morib⁹ seqbantur quos et
usq; ad mortē tormētis trorū
b⁹ nimis om̄i penarū genē
pseqbant⁹. **V**nde dictū ē. **H**oc
facient uobis p̄ nomen
meū qđ nesciunt eū q̄ m̄su me
sc̄ientia huicemodi neg-
lecta odī et p̄secutionē ge-
nerauit ex m̄credulib⁹ in cre-
dentes t̄pis illi⁹. **E**t sc̄ientia fi-
delis nō custodita pessimos mo-
res nec bonos facit t̄hoib⁹
t̄pis huic⁹. **V**eritatem illa res-
ciencia nō excusat ymo pam-
pluſa cōfutat que potuit de-
pelli facilitate credendi. que
doctrinā in ubo habuit a vbo
Vnde seq̄tu. **G**i nō venissem

et locutus eis fūssē p̄tm
nō haberet. nō autē excusa-
tionē nō habent de p̄tō suo.
Sicut m̄q̄ apls q̄ multiphāce
m̄ltisq; modis oīm loquens
de⁹ patrib⁹ m̄phētis nouissi
me dieb⁹ istis locut⁹ est nobis
i filio. que cōstituit heredem
vniuersitā. **E**t q̄ sequitur agḡ
uat. dū cōcept⁹ est. Locutus fu-
erat mōrēs ad plim. aaron
et ioseph et iudices ml̄i bāmu-
el et dauid et salomō ceteriq;
phete. Fortassis quide fūss
sc̄utū excusatōis tūentū. **P**ur
autē qđ fili⁹ dei veit et queq;
optima locut⁹ ē. nichil repre-
hensibile nichil impossibile
nichil imp̄t̄m̄s et uba vite et
ne fuerūt uba ei⁹. **E**xciſationē
nō habent de p̄tō suo qđ nescie-
rūt mittente que in doctrina
missi cognoscē potuerūt. **P**reā
qui me odit odit et patrē. **E**x
ratione atq; v̄su mōib⁹ liquet
qđ confusio v̄m̄ relatiōe et
alteri⁹ est. et odī v̄m̄ in al-
terū tendit. **E**t ut om̄e depella-
tur excusatōis suffigūt. si
locutio ihū cōdē noluerūt
qđ nec māoīs et excellētōis
auctoritatis fuit. que p̄scor
p̄ ciōma opa et sup̄ naturā
et v̄sū facta contedit fūsse
credendū. Locutio qđc̄ sine doc-
trina cōfirmata nō solū p̄ opa
mōralia et honesta s̄ p̄ mā-
bilia excedētia om̄e cōtrā
v̄tūtē ure auditoē cogē debu-
it ad credendū. **P**amp̄ius ins-
tissime dāpnat m̄credulos. **P**
inde adireat. **S**i opa nō fecisse

in eis que nemo alius fecit p.
 carū nō habent. **N**ec autē vi
 derunt et oderunt et me et pa
 triē meā. Fuit ibi mirabilem
 opm patratorū signorū tuū su
 milis nemo p̄cesserat nec alijs
 talia fecerūt i aplo indeoꝝ sicut i
 aplo nationū ex qbus validu
 butui doctrinaꝝ quā etiā ad
 credendā iure corda homī vige
 bant. **E**t si mōyses helras et
 helzeus et si quispiā i veti
 testamento patratorū miracu
 lorū extitit hūc dicto nō devo
 gar que nemo alius fecit qm
 illi i vītute dīma iste autē in
 ap̄a fecit. **N**on em̄ negari mi
 ptmacit poterat opa et signa
 et uba xp̄i fuisse dīma. si autē
 dīma que excusatio concepti
 odī. **Q**ue excusatio nō acre
 dendī. **Q**ue iusta p̄secuōme
 occasio. **Q**ue causa tāti patī
Que radix tāti delicti. **N**am
 viderūt et oderūt viderūt
 opa viderūt mirabilia et no
 lita miracula et oderūt mis
 su hec agē tpalū i saluatoris
 fīne. Oderūt et patrē ab e
 terno sapient̄ et vtilū om̄ia
 disponente in tpe cōgruo me
 mittente. **Q**uā ob causā vīmo
 absq; causa. **B**ed ut adimplē
 tu. sermo qui i lege eoꝝ sc̄pt̄
 habuerūt est qd̄ odio. me gratibꝝ. **S**ic
 p̄tm̄ absq; causa. **H**ic em̄ m̄ltō
 ante longe p̄phetacū erat nō
 ut p̄fetia oportūtate impo
 neret agende rei et p̄missime
 nobis necessarie actionem et u
 deozū seūssime instati. si qd̄
 sit erat implēdū atq; futurū

Hic autē decenter extitit
 p̄phetacū magnū iudeoz p̄e
 lus qui absq; causa in dei filiū
 odio evaserūt et affixerūt
 cruci velut hoīem scelerūt
 dāpnantes p̄lese hoīem ino
 centē q̄ m̄chil alicui mali fecit
I fortassis eis aliqd̄ tēp̄in
 mentū excusacōis accedit p̄t
 illa ignoranciā qd̄ eet filiū di
 put̄ apls aut qd̄ si ip̄m cognō
 uissent m̄q; deū glorie cruci
 fūxissent. **B**ed hec modica qm̄
 talia p̄rogata sūt opa et sig
 na magnalia qd̄ deū creden
 dus erat. **E**t si aliqua excusa
 cō ee posset de filio dei laten
 te i homīe nulla tamē adest
 de hoīe innocentē opante mira
 bilia docente vtilia dissua
 dente dāpnosa. **I**n manus
 xp̄ianorū p̄tm̄ qui xp̄m cre
 dit dei filiū et cōtēpm̄ re
 dēptore fatent̄ et nō diligūt
 deū et nō timet̄ patrē et nō
 veretur magistrū et doct̄
 rā abducit̄ p̄ceptore et nō
 obedūt. s̄ iterū atq; iterū in
 cordibus et in dāpnatis mo
 ribus crucifigūt. **P**inde gra
 tis ē vītorūq; p̄tm̄ atq; qui
 gratis est om̄e p̄tm̄ sive de
 lictū qd̄ si gratis non esset
 porro nullū p̄tm̄ eet nulla
 p̄tm̄ repit̄ causā peccati
Qd̄ si causa ergo non p̄tm̄
 si p̄tm̄ causa penit̄ abrogat̄
 At p̄ hoc om̄e malū gratis.
 bonū vō p̄cedit gratis. fit
 gratis crimen atq; delictū
Ex causis quidē agitur om̄e
 bonū. **I**huiq; p̄tm̄ p̄fetia in

eorū lege ad exaggerationē
mali asserit eccl̄ scriptā. legē
iudeorū appellat̄ psalmos et
oēm scripturā veteis testame-
ti. nā scribit̄ t̄ psalmo xxviii
Non gratis absconderūt m̄
interitū laquei sui. supuacue
expbrauerūt nām meā. Et t̄
ps. c. xix. Cū his qui oderūt pa-
ce erā pacificus. cū loqbar il-
lus impugnabant me gratis
sā et homo vdolatria q̄ mor-
te adiudicauit eū ipm excusa-
uit dicens Ego nullā iuemo
m eo causam. Et ad sūi execu-
tationē causam posuit super
caput eis. **I**hc Nazaren⁹. **R**ex
iudeorū. **S**i nec ip̄e gratis au-
cifouis est. si p̄ delicta et p̄
cata m̄a. et ut resurget p̄
iustificationes m̄as. **I**deo op̄c
non crucifixus gratis quia
homo peccat gratis. **C**a. vii
qd̄ de xp̄o testificatur. sp̄us
sc̄ eāt et apl̄ q̄ obre a s̄ma-
gogis erāt segregati et magna
p̄secutionem passūrū sedim
iohannem solum

Quonā ih̄ factō erat
odio apud iudeos q̄ a
no cognoverūt eū ec-
dei filiū a deo patre missum
neq̄ ipm mittentē patrē et
nū deū nec prestauerūt fide
ibis ex opib⁹ mirabilib⁹
et signis improbabilib⁹ confir-
matib⁹. ad testimoniū sp̄c sc̄ et
apl̄orū ex coiuenientia mis-
tri se reservat dū ait. **E**c̄ autē
venieit paulus quē ego mitti
vobis a patre sum veritatis
qui a patre procedit ille testim

nū phibebit deme Et vos cel-
timoniū phibebitis q̄a ab im-
ciō metū estis. Voluit p̄ violē
cā de seip̄o cordib⁹ iudeorū et
aliorū fidē m̄fūdē s̄ a ratione
denui p̄ signaturalia facta
et p̄ promptitudine voluntatis
erabendi erat. Q̄ obre p̄ testi-
mū patris i voce de celo post
testimoniū ioh̄is p̄ testimoniū p̄
p̄lini i signis et v̄titib⁹ i pote-
cū opib⁹ et s̄moib⁹ ut tota t̄m-
cas credat. indūisse huic mai-
no astutissē mīstero. sp̄c sc̄us
missus ē de ip̄o ih̄u mīrfice dis-
ferent et mīstice moralit̄ et
varie testificatur. p̄mū i cor-
dib⁹ apl̄orū et discipulorū. ut nei-
m aliquo hesitantes ipm̄ crede-
ret dei p̄lini. Demq̄ m opatiōe
signorū et p̄digiorū et miraculorū
om̄. et m cōstancia mētis m
v̄tute s̄moib⁹. In timore dei om̄
ne aliū depellente timore. In
pietatis cultu. in sc̄encia caue-
di et agendi. In fortitudine cole-
rundi adūsa et aggrediendi
sublimia. In consilio p̄ errore
sedim iusticie libertate. In clāitate
intelles ad cognitionē veri et
falsi. in sapia dīmorū. i dilectōe
p̄viorū indūisibili. in altissia
cavitate qua unusquisq; debet
semetip̄m despici p̄ deū. in
paciētia supabili ad tolerātiā
passiōni. in cōsūtione abdica-
ta. in cōceptu invisibilū et corpo-
lis vite. **H**ic parclty a patre
filio q̄ missio fuit sic testimoniū
daturus aduēnit. **H**ic sp̄c est
vītatis a silitudinib⁹ et r̄ma-
gīmib⁹ v̄titū mētes hom̄ absp̄

bens et in pura vita constitutus
 eris. Et vos testimoniū dabitis
 de his quā vidistis et audistis et
 mānibus tractauistis p̄ eo quod ego
 vos elegi ab inicio, quo palam
 innotui māndo, ut p̄ vniuersū testi
 faciēt qā ih̄c sic filius dei fīs
 hominē p̄ salutē geneis hūam.
 Dic̄p̄ testificari de ipo cū celos
 vellet ascendē iterū iussit eos.
 Non ē vñm nosse t̄p̄ uel mo
 menta que pat̄ posuit t̄ p̄tate
 sua s̄ accipietis v̄tute supuē
 entis s̄p̄t sā tuos et eritis m̄
 testes in ih̄līm et i oī iudea et
 samaria et vñq; ad ultimū tre
 in quo m̄ testes eritis. In mortib⁹
 in vita in ubo et i signis et p̄di
 gnis. p̄ quo testes? Quia sū q̄ sū
 et qd̄ sū et qd̄ nō p̄pt me s̄p̄t
 homines descendī de celis de spū
 sed incarnatus ex matre v̄gine
 natus adultr⁹ docens iuuenis
 p̄salute homī mories resurges
 nō iterū moritur. celos tandem
 penetrans patris sessurus ad
 dexterā Iugis iohes cū ceteris co
 aplis sū discipulis ih̄i testimoniū
 dedisse fatet. dices Qd̄ fuit ab
 inicio qd̄ vidim⁹ qd̄ audiūm⁹
 qd̄ p̄spectim⁹ et man⁹ nūc co
 rectauerūt de ubo vite et vi
 ta manifesta est et vidim⁹ et
 testimoniū et anathemam⁹ uob⁹ Sed
 qm̄ h̄ testifacatio aplōs et dis
 cipulos s̄t applicatura p̄mis
 et anathema factura p̄niciat
 salvator ut cū venierit t̄ aū offen
 dentur Hec locutus sū uobis
 ut non scandalizem⁹ Absit sy
 nagogis facient uos futurū
 est ut anathema sitis cū de me

testimoniu dabitis et extra
 ponam a iudicis synagogis
 qui me abiecerūt et ut ma
 lefactorē tradiderūt ī morte
 Ideo ne scandalizem⁹ dico uo
 bis Et in tantū desemet in
 daica iniqtas ecclā et ipa ge
 tilitas cū me crucifixū p̄di
 cauerit illa p̄pt scandalū
 isti p̄pt stultitia Et tam fa
 tua uā p̄dicabit et vita
 insana Et beata hora qd̄ oīs
 qui interficiunt uos arbitretur
 obsequiu se prestare deo Bi
 aut i capite pactū ē et ī me
 bris nā p̄legē xp̄m tradide
 rūt ī morte dicentes nos lege
 habem⁹ et sedm debet mori
 qā filium dei se fecit ut non se
 crederet homicidas atq; cul
 pabiles s̄ v̄e iusticie iustros
 silit et sanctores Sic et ī me
 bris eis suarū iudicandū et
 attū est qd̄ qui interficeret eos
 nō obnoxios cūmī nō offen
 sores iusticie nō deo maliq;
 displices s̄ sacrificare p̄ uoto
 sacrificiū offerre p̄ debito
 crediderūt Iudei p̄ zelo legis
 gentiles p̄ falso zelo v̄dolat
 ce impietatis. Sed nulla p̄se
 cutio severior q̄i ut mores tūq;
 nocens iustus ut iniquus p̄i
 ut impius bñactor ut male
 factor uerax ut medax ap
 plicat p̄mis uerat torne
 tis et occidit et dāpnat. In
 talib⁹ quidē pacientia uela si
 aderit magis ē meriti et p̄
 m̄ amplius habitura. Sed
 unde in hac seruiciā uenient
 ostendit Et her facient uob⁹

q'a nō nouerūt patrē nego me
vt sepe uā dictū est huicemo
di nescientia magnor' malor'
fomitē mīstrauit. s' eo meo au
sabilior quo potuit auſtri faci
litate p'mo pietate credendi
qd' ut veniretur in hāc credi
tate. omne vehiculū signorū
et d'mor' operū proglitū est
Causā reteat cur ista p'dio
erit ne obliuio generueret im
paciētā et scandalū in fide
Et ut remīscētā daret tolē
vanciā fūmā et p'mptitudinē
in sermone. Pindē subiecit h̄c
locutus sū vobis ut cū de
nerit hora eozū remīscētā q'a
ego diu uobis. Hec autē uob
ab inicio no dixi. q'a vobiscū
eram Ideo ih̄c aplis p'diuit
ut cū hora p'secūtōis adess' re
cordādētū ne scandalizaret
ne p' impatiētā frangeret
qm' ip̄ozū dñs et magis sic
disposueat sic futurū cē p'
dixi. Ut qualia fuerat
ip̄e ante p'cessus sic et ip̄i ta
lia paterētū. ut sicut erat
futura vna glā capitū et me
broz q'mus illa pauplius. sic
passiōnū cēt vna societas cē
evocatis ista disp̄ib⁹ Non ta
men ab inicio vocatōis et elōis
aplōr' vpt' eis talia notaferat
aliquādū habens cū ip̄is eo
iste. ip̄os opib⁹ et sermōib⁹
informāe condūre et souere
Et ne forte i inicio vocatōis
timorē futurariū p'secūtōiū
ram seūarū audientes ab eo
qd' ceperat resiliſſent h̄c vici⁹
et p'vici⁹ passiōm q'mi cōfessi⁹

abcessurus ab eis de p'secūtō
mbus erudit p'micias qd fu
turū erat et cauſā p' adūſitū
tes et t'bulatōnes ordinans
ad glām eternā om̄s illā cap
tare in tpe gestientes Ca⁹ xiii
qd' expediebat aplis celos pe
netrae ihm et pacitū mittē
arguentē atq' verā docente
āmiciantēq' futā p' iohānē 10⁹

Quia erat ih̄u de cordib⁹
aplōr' indebitū remouē
tristiciā que illis evipi
siebat absēnciā Et eo pollici
tūcōne meliorū de remotis et
ablatis inferiorib⁹ eozū uios
refonuebat Exponit suū omnino
adēsse recessū Et mūr' vado ad
cū qui me misit et nemo ex
vobis interrogat me quo vadis
In q'a locutus sū vobis tristiciā
impleuit cor vrm̄. Expleta
legatione ad legantē decet re
dire legatū relaturū que fecit
et que in ip̄o scū fuit et evanī
natus recipiat digna factis
Iesus dei filius i huāmūtē
solū erat. et in illa vadit ad mit
tentē patrē a quo nūq' deitate
recesserat Et sue legacōis p' no
bis pacto mīstērio suscipiet ut
filius homis glām quā ut dei
filius ab et̄no possedit Non m̄
mē eo utrags forma oportebit
aliquid gestorū referre ad patrē
qui om̄a nouit anteq' fiant.
s' in vēmendo et i redeundo est
decētia facientis et ferres ges
te rei et forma de obediētā
p'signata. ut ad imperiū uben
tis om̄a fuit et nulla sit cont
dictio ad iubente nec graue m̄

coequendo aliqd in animo exequis
 obueniat. Hunc libitatem dicit
Vnde ad eum qui me misit. si tamen
 hoc cognoscatis ex dictis miru
 quasi de uobis qd nemo ex uob
 interrogat me quo vadis. Iam vi
 detis et auditis mea i recedendo
 voluntate si quo vadis ignoratis
 qd si ad patrem ipm no cognosci
 tis. Cur alijs vrm no interrogat
 quo vadis? Et dixi uos amicos
 no seruos. Licencia est i amico
 interrogare quo vadat amicus cu
 no sit cognitus seruo exquirere quo
 velit pge dñs. Fortassis uole
 bat ihc interrogari quoniam ut
 docet sicut magis a discipulis
 ut doceat ignorata altam ipse
 causam aperit cui interrogatur
 sit. Et qd locutus su uobis esticia
 impleuit cor vrm. Opplet sepe
 animu esticia et pleriqz cor ex
 ipsa tabescit ut qrenda no qnt
 neqz curet scire scienda. Veru
 tame apte uilitate et exope
 diencia sue vaditoris insinuat
Ded ego uitate dico uobis exped
 uobis ut ego vadam. Veritas
 su uitate dico in uitate debet
 omis quesce intellectus. omis in
 tio in uitate terminatur. ultra
 uitate omis inquisicio e importuna.
 nemo in uitate fallitur.
 veritas amara interdu ce p
 iusta vero nqz. Agentes per
 pera oderunt aliquando uitate
 qd pdit iniqtate. eo qua mul
 tatur auctor. Dilacerat autem
 illa peccatum inoccentes. Si uos
 amici mei estis qui uitas su
 ergo et uitatibus amici. Verita
 tis amicis uitas ead fructu/

generat gaudium in occib 9
 securitate et gracia prestat
Non fallo uos uitate fatus
 expediu nobis ad uilitatem
 ad fructu ad securitatem ad
 gaudium ad graciu ut ego va
 dam. Expedit ut forma serui
 recedat ab oculis ad hoc ut dei
 forma cote plantes redeant
 ad cor extorsu vagatis i for
 macspecta ut extorsu rede
 atis uobis expedientius e na
 i his q bona sunt ecclia a sensib
 delectatio mtna phabet et sen
 sibilit affectus in bonis si no
 redeat adamum priuat me
 liorib 9. Intuebant apli xpi
 huamitate amena et illa delect
 atu gaudens potiorib 9 me
 rioribus priabantur non
 qd malu eet in quo afficieba
 tur. si melius qd pmittebat
 intus. Inde dictu est Si em
no abiiero pacitus no velet
ad vos. Si a uob corpe no re
 ceda si a uob no subtrahero
 huius huamitatis aspectu si
 non penetravero celos si no
 fecero regressu ad patrem
 pacitus no venet ad vos
 no venet qd pater sine me
 no mittet. Et licet filius no
 sit diuisus a patre neqz car
 ne assumes fecit separatione
 vni qd ipso existens ethne sub
 stancie degensqz i mta na
 tura in tris simulqz i deita
 te in celo erat apud patrem
Abire autem ei no ad formam
 dei sed ad formam homis ferebat
 quia pater expectabat asten
 sura ad superos. Demide pa

clitus a patre et filio no ante
mittendus erat. Ideo i huān
tate in celis expectato ipaq
ascendente ad mittendū ut fi
lius hoīs dei filius credetur
qui nondū creditus acclama
tū est ut crucifigetur. Note
rat quidē filius etiā in tris
existens in carne vna cū patre
spm sc̄m de celo mitte si nec
creditū fuisset qd̄ p̄cessisset
a filio p̄t a patre si sp̄e s̄c̄
aduenisset. filio adhuc i tris
existente. nec qd̄ hic ho iusus
et consutus in tris eet dei fi
lius i excelsis. Pmde subiect
Cū autē abiero mittā eū ad
nos. H̄ittā vna cū patre con
substantialis existens mittā
ad nos quos elegi de mūdo. qui
me hoīem vidistis in tris cū
hoībus conuersantē. ut credatis
q̄a etern⁹ filius dei sū. que ia
confessi estis. et qui vado tmo
lari pro nobis. H̄ittā ad vos
qui pdicaturi estis diuina
misteria et noua vita. et ar
guturi maliciā q̄ nobis qua
nondū haberis prestabit au
dacia. Ant em est. Et cu
venēit ille artuet mūdu de
pao et de iusticia et de iudicio
De pao quidē q̄a no credide
runt i me. De iusticia veō q̄a
ad patrem vado et me sū no vi
debitis. De iudicio autē q̄a p̄h
cep̄s mūdi iā iudicari ē. Am
sabit p̄ ap̄los mūdu sp̄e s̄c̄ cu
venēit. cū eis apte docendi p̄
tabit audacia no qd̄ iassumpta
et vmita sibi aliqua creatura
loquatur. Nulla vmo cāture

facta ē in dīnis p̄tīp̄ huāne na
ture in ibo. et de t̄bus tantū
hic videt. qd̄ mūdu accusac̄
volueit cū mīla sint plura qb̄
culpandus ē mūdus. Adiendū
autē qd̄ ista sū dātauit adhuc
natū dei filiū referitur. p̄tū
et iusticia et iudicū. Qūsa p̄
quidē dūse tractanda etiā re
lata in xp̄m. Prerogatis op̄ib̄
vniuersis miraculis et figuris p̄
latib⁹ irrephensibilib⁹ et doctrina
libus ubi a xp̄o que solū nulla
ratione potuerūt ip̄i oīo hoīes
crede debuerūt. Ex ista quidē
incredulitate om̄ia mala orūt.
qm̄ qui incredul⁹ est non est
recta in eo alia ei⁹ s̄ p̄ deua
quęz tendes p̄dolatrat. heret
mūdo. usib⁹l⁹ caput. amore
corruptibiliū renet. et segregati
tur a deo. mobedies veris. sub
iecta falsis. demōib⁹ p̄amulat.
Et alibi xp̄t aperūt incredul
itatis piculū. Qui incredul⁹
ē filio no videbit vitā eterna
s̄ mūdi manet sup̄ eū. Et apl̄s
que mala ev incredulitate pue
mant aditū ostendit. Eratq
em alij et nos insipientes in
credu. errantes seruientes de
sidens. et voluptatib⁹ variis
et i malitia et i iuidia agrestes
odibiles odientes iūce. Postq
ab ethno p̄iusū est dei filiū p̄ no
bis incarnari sic conuersari et
mori. sic eque p̄missit ē in eū
eū rei debē audi no autē crede
tes dāpnari. et sine hac fide n̄
possible ē deo place. Nihil autē
est qd̄ possit eregione cosur
ge qd̄ no credetur. in xp̄m tāq

m̄ dei filii. et ei⁹ v̄bis et factis
 sicut dñe de promptis argue
 bat⁹ et arguit⁹ mūndus etiā de
 iusticia. nō de illa qua hoīes re
 agere cōpellūtur. h̄⁹ i⁹ fideliū
 te accusatur. cū infidelis ipse
 rā m̄lq̄ rectū deo dignū agat
 s̄ de iusticia quā i⁹ xpo ih̄u ee
 nequerunt. Iustus ih̄c ab etiō
 q̄a ut dei filius michil p̄ m̄q̄
 tate valebat Iustus i⁹ hoīe as
 sumpto mūndo apparuit iustus
 cōpib⁹ iusto i⁹ morib⁹. iust⁹
 i⁹ vita iust⁹ i⁹ sermonib⁹ iusto
 in doctrina iustus i⁹ cōversatione
 iustus i⁹ dilectione Nā iust⁹ dñs
 iusticiā dilexit et equitutē vi
 dit iustus ei⁹. Iustus in iudicio
 q̄a iustus es dñe et rectū iudicū
 tuū Et cū aiām i⁹ cruce potenter
 de corpe trādidisset. duo crucifi
 gencū conspectis signis ex celo
 ex tra sup eū dñe monstratis
 ait Nē hic hoī iustus eāt. Sup
 uacuiū ē ubi⁹ aut salutatione
 elemētor. xp̄i velle demonstrāc
 aut ostentāc iusticiā s̄ hoc in
 dissertatione cōptatiū est. Sed q̄a
 cū sup omnē intelligenciā homi
 iustus est ut deonorator ut
 malorū amicus ut mendax ut
 demomatus ut vane laudis
 appetitor reputatus est et ut
 malefīc⁹ legisq; destructor
 ut latro cū latromib⁹ crucifixus
 est. vt nō solū dei p̄petrā iusti
 clam credet⁹. s̄ ut fili⁹ hoīs
 nā ex sp̄c sc̄i cōceptione s̄ ex
 corruptione nō dign⁹ p̄mo
 s̄ tormento nō celo s̄ baratto
 reputat⁹ est Itaq; de iusticia
 q̄a vadit ad patrē a q̄ missus

erat vadit ad signū patriā
 unde veneat ad angelicos ci
 ues q̄s p̄ centesima querenda
 reliquit Vadit ad patrē suū
 uelut qui p̄ omnia p̄git eius
 imperiū. uelut agomista qui
 p̄ iusticiā i⁹ sanguine atq; mor
 te redemit gen⁹ huānū. tū
 phauit et de drabolo et spolia
 uit m̄pnū. Vadit accepturus
 p̄ se suisq; electis regnū eter
 nū p̄tēa dicit⁹ arguet de
 iusticia quā ad patrem vado
 qm̄ iusticia michi ē nō gracia
 etiā cōsubstancialitas ē nō
 rapina ut vadā ad patrem
 in hac huāna ex benignitate
 assūpta natura Et me iā nō
 videbitis. q̄a me mūndus am
 plus nō est dign⁹ Et me nō
 videbitis amplius in tr̄is vi
 sibilū cōuersantē. qui ab eter
 no maneo apud patrē Et si
 iustū dicit⁹ de filio dei et iam
 iustissimū de filio hoīs iudicū
 dñ est. q̄ i⁹ assumente ibo vna
 p̄sona cū ipso factus est De
 iam nō videbitis mortale q̄a
 resurgentī a mortuis mors ul
 tra nō dn̄abitur Exigit iusti
 cia ut vadā ad patrē ut sede
 am ad dei deuterā i⁹ excelsis
 qui iūste vilipensius aporia
 tus iūste iudicatus ut neq;
 in tr̄is cruci sui affixus Ord
 autē de iudicio sit argutio fa
 cienda. p̄ eo qd̄ p̄nceps mūdi
 iā iudicatus existat ad igno
 ranciā et ingratiudinē p̄ti
 net. Ignoribat quidē mūndus
 qd̄ sibi drabolo p̄inciparetur
 et qd̄ fūnta vita corpis hoīes

duceretur ad loca tutaria
Et quib⁹ demeritis talib⁹ ap-
plicaretur supplicis et quo
iure antiquis hostis gen⁹ pos-
sideret hūanū qua esset p̄tate
tū scimus hostis. Quomodo iudi-
catus. cū nomine p̄ncipat⁹ oria-
tur ex lege veniat de necessi-
tate cū ecclā in sepatiis substani-
ens nomina p̄ncipat⁹ existat.
In p̄nceps hūicmodi b̄sus
in tyrāni ut a superiori suomudi-
cari mēatur. H; cū mūdiph⁹
apem drabolū dicat ip̄e ab
micio mendax ab inicio trā-
mē p̄missā excūit. in qua
volūtate iusta p̄missione Ig-
norabat. quomodo quo iure
quo certamē quo congressu
sub quo iudice. qua litigandi
serie iudicatus cēt. qāno vi-
sed iure nō p̄tate s̄ equitate
nō supbia s̄ paciencia cum
vellet tāgē atq; infamare
et in suā forē trahē īocente
iuste nocente p̄didit quē te-
nebat. Et cū fatigēt ut de-
mido p̄ mortē acerbā expel-
leretur qui illū condiderat
qui repāe veneāt qđ perie-
rat. qui salutē etnā p̄curāe
mortali⁹ et tēnos i supra
trāsserere ip̄e ab etnō patre
iudicatus ut improbus predi-
ctus ut insaciabilis homicida
electus est p̄dens trāmē
solū in sibi voulūtare subditis
dīma p̄missione retines p̄tā-
tem. Et cū ita factū sit. sibi mu-
dus ē factus migratus auer-
tens a consideratōne hūicēta-
mis mente qđ sit iudicatus

in ligno qui dēuicit in ligno.
et p̄ crucē qui suscit delatōne
et p̄ stulticiā crucis et mortis
qui p̄missit scienciā dētutis et
falsā pollicitationē de nō mo-
riendo p̄divit. Inevitabilis
migratitudinis culpa nō cognos-
cere infinitū bonū qđ factū et
dissimilāe et auerte et grās in-
cessanter nō referre cū omnibus
deficientib⁹ vñibus ppis auoi-
lis alienis. cathenā tenebrar⁹
et iugū male seruitutis et pes-
sime oppressionis p̄ iugū sibi
imposeire crucis a ceruicib⁹ nō
excūsūt et exules renocauit
ad patriā errantes ad viā ad
p̄ficiatōne extirneos. ad vitā
mortuos ad cōgregationē sup-
norū cuiū p̄gnos dīq; sp̄c
sc̄. aduenies de hñs mudanos
p̄ aplōs arguet. seu interne
faciet cognoscē inhesitate cre-
dentes. P̄auda et tremefacta
in his ubi⁹ erāt aplor corda
que cognoscēbat ih̄c tuerib⁹
amplius nō latura p̄inde ser-
uientibus p̄tit ne ip̄oz corda
cōfundat et sp̄n sc̄ reseuat
qđ reliquā ē de vitā sciendū
Vnde adiecit Adhuc habeo
mīta vobis dice s̄ nō potestis
portale mō. Cū autē benevit
ille sp̄c vitatis docebit nos om-
nē vitā. Multa et magna
et utilia necessāraq; dixerat
ih̄c. Multaq; habebat dicere
que fienda erant in morib⁹.
et futura in futuriis tib⁹
que si diuisset ip̄i portae nō
poterāt a tristia detenti p̄
eo qđ vpc p̄abat ab eis abessu-

Prestruit hinc sane forma doctribus noni sublimitate simo
ns ne multitudine dicendor
ne asperitate iubor ne discussio
nis subtilitate ne aliqua va
rietate loquendi corda grauet
auditor plusq; viderit posse
portae aut cognoverit vali
tudinem cupiendi. **H**z expectet
serenitatem mercii depulsionem
passionum quib; insedentib; in
animo. sermo alte latus no ca
pitur. **H**z spc intendus cu be
nerit. oem vitare docebit age
dor futuorq; bonor sive malor
ne p incaptione aliqd patiam
Non tamē alia virtus filii alia
spc sc̄i neq; virtus neq; lex neq;
ewangelii filii et spc sc̄i aliud
et aliud sūt. **S** omia sūt eque
comunia. **V**eritatem si qd de
fuit qd no intelligent p filii
intelligent p spm sc̄i qui in
ipor cordib; declarauit evā
gelii quo inspirata insulcata
elementa usq; ad mudi fine ad
memoria sequentū reductū ē
qui ecia mltia no scripta inspi
ravit que velut evāgelii usq;
in p̄sene orthodoxa ecclia custo
diuit. **N**on emloqatetur a semet
ipso si qāq; audiet loquitur et
q ventura sūt annūciabit uob
deo no loquetur a semetipso
si audita videlicet a patre et fi
lio ne i substācia aliq; q; filius
credetur. Annūciabit vētura
p vtilitate credencū et ecclie
condende de gentib;. ne i euē
tu subito fallerentur aut decepe
rentur p pseudoaplōs atq; doc
tores qui ad subuisionē ewāgeliū

sūt futuri. **E**t ap̄hetizandi
virtute fuisse in aplis sp̄is
sc̄i v̄tute sicut in ap̄hetis v̄tis
testamenti necredetur qd
aliq; sp̄e porib; uatib; q; aliis
aplis sit assutus. **I**lle me clā
firabit qd de meo accipiet et
annūciabit uob;. Clarificabit
in cordib; et p uba sonancia i
mūdo p eos qd quā docui v̄tate
intrepide potabūt et p opa
talia que no decent nisi p filii
dei et p mirabilia signa enā
maiora qd fecerit fili⁹ dei sic
ip̄e p̄misit de credētib; in eū
Et maiora horū faciet qd ego
vado ad patrem. Clarificabit sp̄c
sc̄i filii qd de illo qd filii eāt
accipiet. **H**z qd habet filius
qd no habet sp̄c sc̄i excepto
distincto noīe relatiuo. **O**mo
nchil. **O**dergo accipiet. Ecia
omo nchil. **H**z qd sicut a patre
ita pcedit a filio quasi h⁹ est
acep̄tū credētib; declarabit
ur filii et sp̄c sc̄i vna credat.
Ecce doctrina. **N**e autē pat' cre
detur exclusus si qd omnia
ei⁹ sūt pcedit qd ab ipso sub
iectū est. **O**mnia qāq; habet
pat' mea sūt. **A**ntea dixi qd
de meo accipiet et annūciabit
uobis. **V**eritas catholice Pi
dei h⁹ est qd pat' et filis et
sp̄c sc̄i i nullo p̄cip̄ relatiō
p̄sonali differat. no tamen
qd ista differēcia sit realis seu
substantialis. **P**inde ih̄c dog
matizat ne aliiquid diuisi in
simā trinitate credatur. Do
cuerit edisserat ap̄hetauit
annūciaqueat mltia in carne

degens visibilis filius. Venturus erat atq; docturus corda discipulorum atq; mltorū iusibilit̄ sp̄c sc̄s. Ne sp̄c credet̄ alii a filio dictū ē q̄a de meo accipiet. Ne filius aliis a patre assertū est om̄ia q̄āq; habet pater. mea sūt ut si sp̄c sc̄s vñi cū filio filius vñi cū patre om̄is tres p̄sonae p̄ om̄ia habeant̄ equales nec sp̄us duob; m̄or q̄a tercia p̄sona in nominatōne posterior ab ut nq; p̄cedens nec fili⁹ patem̄ q̄a gentius et nō gignes. Que igit̄ sūt patris sūt et fili⁹ que v̄eo sūt filii sūt et sp̄c sc̄i ut qui equales sūt in etimitate i m̄esitate in om̄i potēcia in sc̄lātē et sapientia in substātiā non credant̄ dis paires in doct'na in p̄phētia et i om̄i ritate scienda. Ca^m viii de modicitate t̄pis quo v̄vidend⁹ ēat et de tristitia discipulorū ad quā etiā gaudium est futurū sc̄dīn iohānē solū

Orpe nō deitate ih̄c m̄i gratur. I eo mūdo et ab latut̄ q̄s a corpore is oculis seruile visibile q̄ form et illatur. illā sup om̄ia ex celsa celoz t̄pis breuitatē nisi mihi. Modicū et iā nō videbitis me et iterū modicū et videbitis me quia vado ad patrem. Qd̄ modicū et nō videbitis t̄pi resurrections usq; ad ascensionē inscribit̄ q̄a tūc accessit ad patrem. Diverūt ergo discipuli ei⁹ adiuvūt. Quid ē hoc qd̄ nobis dicit modicū et nō

videbitis me. et iterū modicū et videbitis me q̄a vado ad patrem. Dicebat ergo Qd̄ est h̄ qd̄ nobis dicit modicū. h̄ totū ml̄ aliud q̄ aplōz amiratio ne et ignorātia sonat. Cardi quidē in intellectū erat apli. et sup id qd̄ natālū negatur hōib; corda siquemes tristitia plus obuelat. Quos intro gare uolentes ut talis nesciencia pelletur xpc respondēdo puenit. Cognovit autē ih̄c q̄a uolebat ip̄m m̄i rogāe et dix eis. De hoc q̄ritis m̄i uos. q̄a diui uobis modicū et nō videbitis me. Amen amen dico uobis q̄a plorabitis et plebitis uos mūndus autē quidebit vos autē contristabim̄ s̄ tristia rea v̄tetur in gaudiū. Non respōdit ih̄c interrogatori quā fecisset discipuli nō puenit. qm̄ de eo qd̄ nesciebat qd̄ eēt hoc dice modicū et nō videbitis me et iterū modicū et videbitis m̄i rogāe uolebat. H̄ respondit utilius postendens qd̄ futurū erat cū ih̄c nō amplius videbitis q̄a ploratus et fletus in eis t̄pe passionis et sepulture ac ecclā om̄i t̄pe post ascensionē in ip̄is p̄m̄tūs ecclie future cūctis q̄ v̄e credituris et sequētibus ip̄m p̄ apertū p̄secutoris trāmorū p̄dolatriacū et puerorū male agencū usq; ad fine sc̄li dūnturū. Non em̄ semper p̄secutionē p̄ mala confodēca et affligēcia corporis sensū ecclia passa est. s̄ illā q̄ sit a dissili bus mebris et a p̄p̄rā agētib;

nūq̄ sibi defuisse neḡ usq; ad
 terminū mūdi defutum creda-
 tur. Veri quidē xp̄i discipuli
 plus cruciant̄ i animo ex cor-
 ruptis hōm̄ morib⁹. q̄ si queq;
 flagella in p̄p̄is corpib⁹ patere
 tur. Sed unde plorat⁹ et flet⁹
 tpe passiois et mortis et sepul-
 ture cū eis potuisset illudi et
 exprimari. ubi ē hō quē celeba-
 tis ut deū. Aspice crucifixū
 descendat de cruce si filius dei ē
 et lib̄etur a patre. cōtemplam⁹
 mortuū qm̄ deus nō morit⁹ cogita-
 te sepultū qm̄ deus loco nō clau-
 ditur. Et unde tūc gauisus est
 mūdus msi q̄a sibi visurus est
 triūphasse de hoste quē sibi v̄
 arguentē mūdi scelē reputa-
 bat. Unde plorat⁹ et pletus
 postq; xp̄i regressus ē adsupe-
 ros. msi q̄a passi om̄ia torineto-
 rū expositi penit⁹ subiacentes
 tortorib⁹ et tūrām̄ quasi dēlicti
 a xp̄o videbant̄. p̄ quo patie-
 bantur et insultus et exp̄rima-
 tiones audiebant ubi ē xp̄i v̄
 bi crucifixus quē dicunt qd̄ v̄
 est deus. Hic uenit ipm̄ libe-
 rare nō potuit. sic et vos in tor-
 torū manib⁹ deliquit. Et maior
 plorandi causa qd̄ conuicia iacula-
 bant̄. i xp̄m̄. q̄ ev his quem in
 corpibus p̄p̄is tolerabat. Ma-
 ior ratio pletus qd̄ xp̄i nega-
 batur ab eis ut nō de⁹ s̄ hō in
 iustus sine iustus existiabat
 q̄ ex eo qd̄ ip̄i torqbant̄. Nec
 eat ab eo eis auriliū qm̄ tu
 deretur in nece. qm̄ om̄is qui
 summa rei xp̄iane pollebant
 magis gaudebat torti supplicis

q̄ son blandiens. 33 in h⁹ ēat
 summa dolois pletus atq; plora-
 tus et affidentis tristitie dū
 arrebat̄ dñs et xp̄o idqd̄
 erat detrahebat̄. Recio cū
 queuit psecutio corp̄m̄. ecia
 satis habūde ploratū et plenū
 et tristatū est. neq; destatū ē
 atq; destablitur. quoisp̄ vita
 ista p̄matur. nō ex psecutōe
 morū iniquor̄ qui cōturbat
 m̄ma cordis in amatorib⁹
 bonitatis. ecia si iustis a male
 agentib⁹ obsequia p̄ corpib⁹
 prestaretur. Veritatem si in
 optione factū est p̄cipiū ē
 in morib⁹ agende vite p̄ xp̄o
 in corpe spoliatoeq; rerū ex
 om̄i verso tristari p̄ afflige-
 te. Debitū autē sine quo nec
 virtus adest p̄ dei iuria in
 amino cōtabescē iuxta dei
 amatoris dictū. Vidi p̄uari-
 cantes et tabestebā. q̄a elo-
 quia tua nō custodierūt. En-
 duplex ex p̄uariatoē t̄sticā
 si maior q̄a iuria dei agit.
 q̄q; male agens ex p̄uari-
 tione dampnatur. Vē xp̄i si-
 mis est dolendi atq; gaudendi
 offensus ul̄ amatus. pditus
 uel iuentus. Eregione vēo
 unde mūdo gaudiu. Nonne
 aliūde dixerī msi q̄a mūdi
 amatores florebūt ad hora
 floribus p̄fuctoris atq; ca-
 ducis. depressois qui mūdi glo-
 riā cōtempnebat̄ et cont̄ illā
 v̄bis et morib⁹ insurgebant̄
 Et uos cōtristabim̄ amplius
 p̄ his quos videbitis manū
 exultare. q̄ p̄ malis q̄ cogem̄

tolerare Amplius ingerit est
ciam caritas p̄vimi cū delin-
quit q̄ pena p̄p̄i corpis cū
configit Sed tristitia v̄ra ver-
tetur in gaudiū Non oīs est
ca in gaudiū v̄titur si m̄lior
augebitur impetū ut hic i-
cipiat pena. ī inferno etne
mansura. si v̄ra qui p̄ vitare
patim̄ p̄ dei pletis iuriā et
p̄ p̄vimo malo ex caritate
doletis. Apposuit quidē de p̄
eunte tristitia et gaudio se
quente ī muliere pariente
pabola. Mulier cū parit t̄
sticā habet q̄ā venit hoā ei⁹
cū autē pepererit puerū nō
meminit pressurē p̄p̄i am-
pliū q̄ā nat⁹ ē ho ī mūdū Rei
experiencia qđ deductū est
ī pabola amplius q̄̄ dissen-
tione iñborū claret Et alibi
ī hoc ope dissentū est. Et
vos ergo nūc quidē t̄sticā
habetis Iterū videbo uos et
gaudebit cor uiri et quidū
uiri nemo tollet a vobis H.
qđ dicit nūc nō solū illi⁹ t̄pis
erat q̄n dicebat p̄ t̄pe passio-
nis et mortis si ad om̄e tem-
pus usq; ad p̄mē seculi tende-
batur. q̄m velut nūc ē om̄e
tempus quisq; ad etiūtā ve-
matur ī quo tristū oportet
ex valetate nō secūdarū rerū
et ex improbitate prauorū
om̄s q̄tq; sūc qui pie iuste et
sobrie viue volūt et sequi
vestigia saluatoris Iterata vi-
sio quā p̄misit sic q̄uis post
resurrectionē eēt illico futurū
non tamē illa prestabit in

austeribile gaudiū q̄m et ite-
rato p̄ ascensionē visionē dñi
p̄diderūt remāserūtq; in pre-
dolente si illa erit que post so-
lutionē anime a corpore fiet que
dabit v̄ru cordis gaudiū qđ
tolle nemo poterit nō solū illi
modice discipulorū tūbe futu-
re s̄ om̄i ecclie sue sc̄e Qd̄ si
gaudiū hoc auferibile in to-
lerandis adūsis et dū mala fi-
enda si m̄gerūt et m̄ agendis
q̄ expediūt ad salutē mentib⁹
hom̄i insidet m̄l graue ad tole-
randū hom̄ibus videntur. Dul-
tam pacientiā cōtulit hom̄ib⁹
p̄mī altitudo et spes futorū
bonorū de magnis laborib⁹ sar-
cina leue fecit O q̄ptū et q̄ grā-
ua et estuās cauma tolerat
agricultorū actus spe fructus fra-
cta horrendū nauigat equorū illi
ceps m̄t viuētes p̄cellas spe
agendi emolumenta cupita Hellorū
ictib⁹ sepe mortalib⁹ miles cor-
pus expont stipendū spe po-
titus Et terrem negotiatorē
sepiissime spe frustrātur et n̄
a negotiatoē desistūt cū sperat
futura q̄̄ p̄sca ī meliorā cōuer-
ti Et spes auferibilis et m̄
gaudiū que nobis de celo efflu-
it sperantes nullo pacto con-
fudit nec fallit nisi spei desita
ant illi qui sperant auerit e-
ciam a quibusdā delectatioñib⁹
maculosis cōtemplatio supnor-
net sūnit hebetē eē qui sedici-
uit ad illā actuosū et m̄ fecit
atq; sollicitū Optima et mes-
tabilis est possessio gaudiū que
a nemī alio etiā a seipso non

possit auferri. Cū emī a viatio
ne fuerim⁹ absolu⁹ ad supnā
patriā introlati nemo poterit
decimale aut velle in alterum
ptem Et cū a nemē i seipso
possit ibi existē causa mali nec
ab aliis ualebit m̄fri **P**inde
dictū ē discipulis. Et gaudū
vrm nemo tolleret a vobis. Cū
omē gaudū vie ultimōibus
pessundetur et varie consū
possit atq; depdi ab ipis posses
scribus et a sequentib⁹ cotneis
hostibus utiq; de gaudio fuit
patrie dictū est. nō de gaudio
mortalis pegrinatois. Et hoc
quidē uba subiecta manifestat
Et in illo die me nō interrogabi
tis quia qđ dū in via sum⁹ m̄
rogāē oportet ob ignorāciā
ob dubietate ob incertitudine
In patria vōscā lmpidissima
erit om̄. et trutiuā visio dei
tatis. verū nulla cūctatio cer
tissima possessio signor⁹ **I**deo
me nō interrogabis qđ qđ illo
die cui nov̄ nō sucedit metū
nec suberit causa qua m̄tro
gatio nascatur. **C**al⁹ v̄b⁹ decen
ta evauditione quidue peten
dū sit sdm iohannē solum

Dignificus et nobilis he
rus qđ mai⁹ p̄t pollaci
subiectis qđ evauditione
facile m̄ petendis et hoc pre
serti exquiritu ab his qđ colūt
et mudi p̄ncipes venerantur
qd̄ eis cū cū impetratois poll
citacione detur audacia nō remel
tantū s̄ quoies rerū uictas
petendi necessitas suadet. **H**ic
et saluator ascensurus in celū

patris confessurus ad dext̄m
om̄ orbi platus p̄ om̄a p̄c
hoc min⁹ gr̄e upl̄s deliquit
cū ait ilmen amē dico vobis
Si quid pecieritis patrē in
noīe dabit uobis **D**up simile
dictū est dū de disciplōrū trac
tu et turū nūc ad conse
mandū reteat. **D**īmū uita
mentū ē amē qm̄ vpc̄ dēns
p̄ aliud qđ p̄ seipm̄ uirāe nō
p̄t qđ nō p̄ m̄seriōa s̄ p̄ eq̄
lia seu maiōa uirat. **F**richil
xpo deo maius et ipē vitas
est verūq; om̄o ē qđ ipē p̄m̄
tit videlz de oib⁹ ap̄lōs evau
dite petentes dūtavat qđ i
sue nomie peticio porrigit
nō i noīe angeloz nō i noīe
aliquor scōz nō i noīe ip̄oz
petenciuā nō i noīe aliquorū
bonorū operū nō i noīe adū
fanciuā potestatū. Et q̄uis p̄
ces porrigan⁹ ad angelos
et ad scōs nō tame ut aliquid
nobis exseip̄is efficiat cū i
ip̄oz p̄tare nō sit ab aliab⁹ au
ferre vicia neq; confre vni
tutes s̄ ut orent p̄ nob̄ dēn
qui vtrūq; habet efficē p̄tare
Fec evaudim⁹ i m̄to aliquor
quoz m̄ta nō fuerūt sufficie
cia pro seip̄is sine m̄sedia et
gratiasaluatoris m̄ cui⁹ noīe
salus in cui⁹ noīe vrt⁹ expe
diens p̄biut m̄ cui⁹ noīe queq;
vicia depelluntur. **F**ec dictū vi
deatur absurdū fame tenedū
est si evaudiātiu s̄ s̄ p̄ seip̄is
si p̄ nobis et eoz amicis si
nob̄ evaudim⁹ cū eis totū agit
i noīe saluatoris College qđē

sum⁹. q̄t fide catholica et ci-
ritate indefectibili consignan-
t̄ quis in viatorib⁹ sit dispa-
ratus vniū ut apud deū si non
psdnarū sit tamē vñ⁹ q̄ al-
terius maior accepit meitor-
ua qd' peticio aures dei otius
mitioeat et exaudiata pueiat.
Od'iam v̄eo et na b̄citudine
potiuitur cū pro nobis pere
grinis deū p̄securatur i celis
ecū nō p̄ seip̄s exaudiuntur
s i noīe illi⁹ cui m sanguine
et morte et iustis morib⁹ testi-
moniū reddiderūt in terris
q̄q̄ et ip̄i pro nobis i noīe
ih̄u exaudiant̄ otius ex eo
qd' hic p̄ ei⁹ noīe morale vi-
ta transigerat purus arden-
tiusq̄ amauerit. **V**ana qd'
hui⁹ sentencie sic terminatur
qd' om̄is petatio p̄ nobis remo-
uende malicie inserēde vñ⁹
adipiscende salutis a sup̄mis
porrecta cuib⁹ tam angelis
q̄i hoīibus sine a sc̄is viatorib⁹
exaudiata nō venit nisi in
noīe salvatoris cui⁹ nomine nō
qd' scribit̄ litteris s̄ meritu
e incarnatoris nativitatis vi-
te passionis crucis orationis
et mortis qui pro nobis in
lat⁹mis et clamore valido ex-
auditus ē p̄ sua reverentia
Ecū nemo nomine suo et vñ-
te ap̄a minor se credat a dñō
exaudiari absq̄ noīe ih̄u v̄pi
Demones quidē int̄ nos et deū
orandū medī ē non possunt
Vsaz mō non petistis q̄tq̄ in
nomine meo. q̄a uobis erā.
m̄spellabāq; p̄ nobis p̄seca-

non absens Et fortassis nō ad
plenū aderat eis illa creduli-
tas qd' fili⁹ dei ēt̄ q̄uis pen⁹
fuisse p̄ omnibus plene q̄fess⁹
qd' v̄pc ēt̄ ip̄e fili⁹ dei vñ⁹
cū aliquocies maxie i passio-
ne dubitauerit t̄ **S**z p⁹ passio-
nē mortē sepulturū resurrec-
tione ascensionē missione q̄ sp̄c
sc̄i soliditatē fidei accepit
qd' ih̄c ēt̄ fili⁹ dei et s̄li salua-
tor. m cui⁹ merito cūcta bona
credentib⁹ p̄ueniret. **P**tere
usq; pactis talib⁹ misteriis ali
quid nō permetterit. **A**t ubi cog-
mtū est post ascensionē missione
q̄ pacifici qd' ih̄c ēt̄ fili⁹ dei
petitiones sūt exhibite ad deū
posire ad tribunal ex p̄structa
forma qd' fuit i noīe v̄pi. ac
ecū ex fine petitoris que ip̄e
constituit saluat̄. **P**ente et acti-
vitis ut gaudū vñ⁹ plenū
sit. **I**nre petentis et laetitiae
atq; petitoris om̄is peticio
debet ēē bonor. **M**ulta quide
sūt ymo cūctasit ex natura
bona. ea declarat̄ sententia
Vidit de⁹ cūcta q̄ fecerat et
erāt valde bona. **B**ut et me-
liora et p̄fecta media tamē ex
vñ⁹ voluntatis hom̄i sūt plenū
q̄. **O**m̄e gaudū ut gaudū
bonū est. s̄ malū et per̄ bonū
et meli⁹ dici p̄t sedm supposi-
tas causas. **P**lenū v̄eo nō de
aliqua re creati s̄ tūtū de ref-
fabili et etiā p̄ticipacione
creantis. **H**inc ergo sumam
petendi statut ut gaudū vñ⁹
plenū sit. **N**ec in p̄ibus loci
sūt uobis. Venit hora cū iā

non in publicis loquar uobis s
 palam de patre meo annuncia
 bo uobis trahita et silentidines
 et pabolas seu p publica locu
 tus fuat ibi pro multis mōib⁹
 informādis et qd maius care
 fuit ut eis pat̄ credet⁹ de⁹. nūc
 deo cassis tū ē qd dcm ē i pabo
 lis s adiectū ē exp̄ssorib⁹ ubis
 absq; om̄i fuso smonū qd deus
 eritis ei⁹ verus ē pat̄. ut pce
 dencia et sequēcia uba mani
 festat. et p sp̄t sc̄i aduentū mani
 festus declarabit. Attamen
 qd attinet ad suscepū smone
 qd cū ip̄is et cū discipulis sit pa
 ter iſmūat. In illo die in noīe
 meo petetis. et no dico uobis
 qd ego rogarbo pat̄ de uobis
 Ip̄e enī pater amat nos q̄uod
 me amatis et credidistis qua
 a deo euī. Quaerat sup̄ dis
 culis ad petendū pat̄e in
 noīe suo. imp̄etione facile re
 p̄mitteſ ſuorū m̄tūetū rogam
 mū. qm̄ totus ē pat̄ ad filiū
 cui⁹ m̄tūetū poſtulata nō dene
 gat. Nūc quidē ſup̄ id qd ro
 gatur. ſit ad diſcipulos pri⁹
 declarat amore bīna cauſam
 ſubieſt amoris et ſurme vēg
 credulitatis. Ac ſi pſp̄icuſ
 dicat Petetis quidē i illo die
 quo petendi v̄gebit neceſſitas
 Pſuasi a me. quos ecclā pimſi
 apud pat̄e in v̄ris petitib⁹
 meis rogamib⁹ adiuuāe. s no
 dico uob̄. qd ego tātū pat̄e ro
 garbo p uob̄ et de uob̄ ſed ip̄e
 pat̄ amat nos q̄uod me amas
 sis et amatis. qd q̄ue om̄ia
 viſibilia cōtempſisti et no

ſolū me cūctis amabilib⁹ pl⁹
 amado pſoſiūtis ſi uoſmeri pſoſ
 tradetis in morten et credi
 distis qd a deo euī qd ut
 nec imp̄eduet aiām uām
 forma ſeruiliſ in qua viſibi
 liſ mūdo apparui ſi credidiſ
 tis atq; confeſſi eſtriſ et con
 feſſi torā homib⁹ forma
 dei. et credidiſtis me dei filiū
 ab ip̄o patre i mūdu mīſſiū
 cū homib⁹ i carne cōuerſatiū
 nō tamē deitate ſepatu a pa
 tre. Ecce in quo ē ſi q̄rim⁹ et
 gestum⁹ habeſt etni pat̄ ſi amo
 rem. Si volim⁹ diligi diligia
 m⁹ amem⁹ filiā ſi amari a
 patre cōtendim⁹. credam⁹
 filiū et pat̄ nos amat et
 nūs uos ſolutus ē qd patres
 diligenter ſuorū filiorū leguti
 mos amatores. Noſtre metis
 hebetudinē arguit ſacilitas
 amari ab ethno et patre om̄i
 deo nec excuſatorib⁹ ſufficiunt
 p̄t aliquā ſuemire cū nō tem
 pus ad uſū neq; locus ad ac
 tu nō mun⁹ aur̄ ſine gemma
 rū exhibuit nō int̄poſitio
 pſeuclarū no aduocatorū int̄
 ceſſio regratatur. ſi tātū amor
 noſt̄ i filiū tendens et credi
 latus conſutens. pat̄nū aore
 nātſatut. Hirū dictū qd
 non de patre cura fuit filio
 dice Ip̄e pat̄ amat uos q̄uod
 uos amatis pat̄e ſi qd me
 amatis. Quoniam ſi aliquā a
 quibuscuq; nationib⁹ crediſ
 fuit deus vñ ſūm⁹ ver⁹ et
 etn⁹ nō tamē excepſis pau
 cis quib⁹ dīne datū ē creditū

fuit qd' sibi et nō est filius
Et siue credebatur habē filium
etimū. nec ipm in tpe misisse
p nobis i mudū Et uire ab oī
bus rationabilib⁹ amabatur
deus et qui nō dilexerunt sp̄c
incorporei corruerunt Nec qd'
qā pat' deus ab et'no filiu
gignes in tpe illū i carne
visibilis' mittens magnopen
dendū erat qd' filio iā nō cre
ditus credetur et qd' esset
missus i carne p nobis et s.
creditus amaretur. Et qui
diligit filium etimū et eternū
patrē diligit pōtēa de seipso
in carne apparente dicit Ideo
ip̄e pat' me⁹ amat uos qā uos
credidistis qā exiui ab ipo na
tus in carne mūdo et creditū
amastis At p hoc iūe peticos
eo eo qd' rogarbo patrē eo eo
qd' ip̄e uos amat ob suppositas
causas qd' petū facilis impe
trabūt. Credidistis qā exiui
a patre. Et ego dico uobis Ex
mi a patre et ueni i mudū
terū relinquo mudū et vado
ad patrem. Verū ē qd' creditis
qā exiui a patre nō separatus
ab ipo neq; substanciali diuisio
ne sc̄iūctus qm̄ uintas diuisi
one nō capit. qm̄ ego et pater
substancialit' vnu sian⁹ uem
i mudū nō localit' motus s. as
sumes carnē i illa visibiliter
manifestus In mudū uem
nō ob mei causam nō mea re
nō mea utilitate nō mea delec
tatione Tantū huām generis
negotū agebatur. quo pacto
terū relinquo mudū et vado

ad patrē Iuris ordo depositulat
ut legitus ex pleto sue legato
mis officio in extēna regione
nō maneat s. reuertat⁹ ad eū
qui misit illū Relinquo mudū
uelut exilī locū q' me nō cognō
uit qui me crucifixit in quo
ps̄onalia dāpna suscep⁹ nō me
trena regio capit ad celi sub
limia seroz nulla m̄ cū ipo co
uentio si relinquo nō delinquo
nō denego subsidia postulatib⁹
me sequētibus auxilia de celo
pollutor. vado ad patrē non
in deitate in qua nulla separatio
facta est s. i natā huāna que
a me inseparabilis assūpta est
Dicūt ei discipuli ei⁹ Fāce nūc
palam loqris et pūbiū nullū
dicas nūc sc̄im⁹ qāscas omnia. et
non ē opus ut qd' te introget
In hoc credim⁹ qā a deo exiſti
agnoscūt ap̄li in v̄tuteloquē
ns simplicē doctrinā xp̄i a pū
biali disaret⁹ et confitentur
eū scientie infinitē. quā nemo
effugē p̄t. que ita mirabilis
et sup om̄s facta est ut nulla
comprehēnde possit illā. Hoc
quod dauid ante pdixebat q̄n
rabilis fca est sc̄ia tua ex me
confortata est et nō potero
ad eam Rec opus eāt ipm in
terrogāt̄ apte atq; sine uela
tione loquente sc̄ilicet excessū
que erat ip̄e facturus Fātent
q̄ insitū i suis cordib⁹ fidem
qd' a patre ad opus me redēp
tionis exierit. quā fidē atq; co
fessionē adhuc debilem opus
agnoscens qd' ē futuri negoti
tions iterato demicat dicens

Modo creditis. Ecce in veniet
 hora et invenit ut dispaginum
 unusquisque iappa et me solu re
 linquatis et non sic solus quia pat
 tecum est ac si dicet Verum est quod
 me creditis dei filium a patre mis
 sunt sed vera fides est modicum dura
 tura cum in primo sit hora mee
 captiōnis atque traditionis in
 māmbū impiorū. neque negato
 me timore importat ut ante p
 timoris iussus seu uage cōpensus uos
 in ipsa dispaginum unusquisque fu
 giens querēsque latibulū appa
 nolūtate latus. Et cum uniusquisque
 pro salute sui p̄p̄i corporis queret super
 fugiū. relinquit me solus. sed
 non ero solus a patre qui semper
 substancialiter tecum est. Nec lo
 cutus sum uobis ut in me pacem
 habeatis. In modo pressuram
 habebatis. si confidite quia ego
 vici mundū. Verebat. ipse ne
 discipuli sui scandalizaretur
 in eo ex his que passurus erat
 et in celum postmodum ascensus.
 Ideo dicit. Hec locutus sum uobis
 ut in me pacem habeatis. nec
 uos conturbet nō uitus futu
 rū in me uelut in capite uel
 in uobis ut capiti adglutinatis
 Et iterū ipso futuris promiscuit
 passiones neque mortuatu
 malorum euentū uale intutibus
 facient. quibus impius et pa
 nudus illico in casus migruerit
 ualefacit vadens in alterū pre
 Capitulum de oratione ihu super clarificatio
 ne sua in notitia iusta & futuri in cordi

Droſencis bus diſplaz suorum
 necessarium p̄m̄ iohem som
 ad patrem pro suis discipulū

ceterisque credituris sum ter
 minauit sermone sic. **Neclo**
 cutus est ibi. Et sublenatis oculis
 in celum dixit. Pater uenit
 hora. clarificai filium tuum ut si
 huic tuus clarificet te. Oras
 in celum oculos corporis leniat. ex
 gestu corporis prodens ubi eius
 anima versabatur. et quod nec est
 per triens orandum. et ut homo
 pro discipulis interpellaturus ad
 patrem prastrinxerit orandi for
 man. **Hic** et scriptum est. **O**rdine tele
 uani oculos meos quod habitas
 in celis. Leniat oculos in regione
 unde ueniat ad quam erat in
 corpe de primo regressurus
 Inuocat patrem suum eternum in
 deitate patrem suum ex ipso qua
 homo. sic et cunctorum patrem
 ope perficit et orandi formam
 ostendit quam ante docuerat
 Cum oratis dicte. Pater noster
 qui es in celis. Domini ueritas ut ago
 in ista sum agomus praeognitor
 quam uenit hora etiam in qua
 carne corpe debebat sustinere
 afflictum sed ad punctum spinalis
 debellatum omnes satanicas
 potestates. Clarificari ut cla
 rificet petit. spondens exaudi
 dite petitis vice. neque tamē
 erat indignus clarificari hinc
 se quidē eterna atque pfecta clari
 ficationis atque noticia erat. nec clari
 ficationes fieri apud homines indige
 bant. **Nostro** cōmodo clarita
 tis venturus erat effectus ut
 dei filius post cruce et morte
 in carne ipsum resurrectione
 claresceret. ne tantum purus ho
 credetur. quoniam etiam deus esset

ut non estimaretur ille passio-
nes. illa sera mors illa sepulta
mcurata. si obseruata p milie-
tes ita dualuisse i hoiem ut
est sicut ceteri mortui atq; in
posteriū morituri. q̄si nec ex
plentudine dimitatis ab oīb;
plus haberet. Postulat p̄usq;
congregat. victoriosi cōgres-
sus stipem. qd post omnia to-
lerata resurgendo resplen-
deat. et ipse clarificabit pa-
tre relatione vera que me
patre et filiu extat. ut qua-
lis filius in anno credētū
sit p fidem. talis no ambiga-
tur pentus esse pater. Et
habet mutua claritas sic educ-
ta sit tota salus illa credētū
p̄ qua filius orat ut ostendit
ib⁹ sequacia. Dicit dedisti
ei potestate omnis carnis ut
ome qd dedisti ei det eis vita
eterna. Dedit filio pater
omnis homis p̄tate. ut a pte
totū capiatur. hac conditōne
puturi ut ei dato det filius
vitā eternā. Non enim a patre
acepit filius sup homines ti-
rannicā p̄fectoriā ambicioſa
uetosa seu sterile p̄tate. si
ut uelit eis possit comp̄re vita
eterna. Hec ē autē vita et-
na ut cognoscant te verum
deū. et quē misisti ihm vpm
Tiquet p̄ qua clāritate orabat
ad patrem. videlicet. ut pater
vna cū ipso p̄ fide ab homib;
cognoscetur. Ad quā cogni-
tione vita eterna cōsequit. Aut
aliud vita eterna no sit q̄p dei
patris et filii missi i trinitā

habe noticeā. Qd iam fecit
et facturus est uno ibo con-
cludit dicens. Ego te clarifi-
cāui sup terrā. opus cōsumā-
ui qd dedisti m̄ ut faciam. No
repugnat qd sic sp̄ondebat
ut filius tuus clarificet te
ei qd nūc dicit. ego te clarifi-
cam qm̄ aliqd p̄ ap̄los resta-
bat cōplendū aliqd ip̄e iam
fecerat. Clarificauit patrem
sūi filius p magna miracula
que omnia i patris nomine fate-
batur. et p doctrinā suā quā i
enī totū refebat cū dicet. doc-
trina mea no ē mea s̄ ei⁹ qui
misit me. et sepius h⁹ idē as-
seruit p̄ ap̄los et discipulos
qd restabat cōplendū erat i
orbe trarū. Consumauerat
a patre impositū opus actio-
ne atq; p̄mptitudine uolunta-
tis. et de futura mysterio pas-
sionis uelut de iā p̄tiro loque-
batur. eo qd libera et intrepi-
da uolūtate cōplendū susce-
perat. Et etnā a patre posse-
lat notā fieri no accepe clari-
tatem. Et nūc clarificai me pat̄
apud tem̄p̄m clāritate quam
habui p̄usq; mūdus fiet ap̄
te. Clarus ēat ab etno fili⁹
apud patrem. si volit qd pater
illa clāritate m̄ corda homi p̄
fide tridiciat. tandem p̄ sp̄em
largiatur. ut credat hoīes
qd sit ex ip̄e fili⁹. si ab etno
deus p̄usq; fiet ip̄e mūdus.
ut et mūdus credat nouus
et creatus cū ip̄e. ip̄e vero
mūdū et mūtate p̄cedet. In h⁹
ptim⁹ ibo philosop̄hi cōsuī

datur. illi daturat q̄s fides
 creatoris pertinet. et q̄ mūdū
 etnū pone p̄ficiunt. cū ap-
 pe dicit anq̄ mūdus p̄t. Igit̄
 si factus ē mūdus nō ē etn̄
 s̄ nouis. ergo ēat clātus dei
 filio anteq̄ mūdus ēet. cū sit
 etn̄ et equalis p̄ om̄a patrī
 filius. Et apud patrē deū etn̄
 mūdus ēat. In iib⁹ etn̄ qd̄
 ēat apud deū ut ī evordio
 sc̄ptū ē. et ubi erat apud dñm
 Incū sapientia ea ymagne
 quā dñna mete gestus eterne
 ex nichilo pdit. Et qm̄ ad h̄
 rem ī mūdū ut fiet homībus
 de etn̄ patre noticia p̄ me.
 que misisti et me tua opatōne
 cognosceret. ut utusq̄ amīdo
 fiet credentib⁹ ī salutē. Pm̄
 p. ut manifestauit nomē tuū
 homībus q̄s dedisti m̄ de mū-
 do. Qui erūt et m̄ eos dedisti
 et simonē tuū seruauerūt. Sed in
 hebreos m̄lca s̄t nomē dei
 vni quorū p̄mōrib⁹ patrib⁹
 de⁹ celatū retinuit sicut scrip-
 tū est. Ego dñs. Qui apparuit
 abrahā p̄saac et iacob ī deo
 omnipotente et nomē meū ado-
 nar nō indicui eis si renela-
 uit mōsi cui h̄ sc̄a sūt uba-
 nit v̄o filio nomē paternū
 dicit ī manifestationē dedisse
 discipulis. Altamē nō credat.
 de aliquo noīe disticto diuissē
 si de ūtute qd̄ eis manifesta-
 uerit ūtute patrī ī qua oīa
 facē atq̄ dice assēbat. Nomē
 em̄ sepe ī sc̄ptū p̄mit̄ pro
 ūtute iuxta id qd̄ scriptū est
 adiutoriū n̄m ī nomē dñm

qui fecit celū et tūrā. hoc ē
 ī ūtute atq̄ potēcia dei pa-
 triis qui om̄a fecit nob̄ adiu-
 toriū fiat. Et alibi D̄s ī noīe
 mōsaluū me fac. id ē ī potē-
 cia tua saluū aduemat. Aut
 si sc̄dim relationē accipim⁹
 nā de⁹ est ad se de⁹ sic nomi-
 nando deū. ad filiū autē patrī
 Igit̄ qui facet̄ se filiū. prem-
 habē om̄o cōfitetur. et qui
 patrē dicit. filiū sentit aya-
 nifestauit ergo filius nomē
 patris ī seipo. aī se filiū ap-
 pellauit. et illis homībus
 qui sibi de mūdo etn̄a p̄desti-
 natōne dati erāt a patre.
 ī nomē cui⁹ īmititur ut ūta-
 tur. Prūt et sūt om̄a dei pa-
 triis. p̄ datū sūt hoīes filio a
 patrē ad doctrinā ad fidē ad
 salutē. ut doceat ūtū age-
 dā. infūdat fidē de speran-
 dis et largiat̄ ī ūtē iustis
 salutē. inquis v̄o merito
 supplicia meritorū. Datū sūt
 hoīes filio ut homo fact⁹ ē
 ut de⁹ erūt om̄s possidebat
 ut pater. et h̄i qui datū sūt
 eo p̄destinationē etn̄a sermo-
 ne patris seruauerūt. que
 audierūt a filio. qui sermo
 ī illis aplis atq̄ discipulis
 opatus est. iuxta ūtū eis
 quā destribuit aplō. Vnius
 est em̄ sermo dei et efficax
 et penetrabilior om̄i gladio
 incipiti. et p̄tmḡs usq̄ ad
 diuisionē anime et spiritus
 Vnius dei sermo. Ex vniadei
 voce aplōs et discipulos v̄mo-
 ciōtos iuxtauit ad vitam

sed illi p'm et studiosius huc
sermonem pro vita temuerunt.
Pon enim dicetur vnu nisi
seruatorib' ei' vita eterna
permittet. **E**fficax etiam est quia
vtrum efficiuntur habet i his
ad que ordinatus est. **P**ene
trat interiora plusq' gladii
materialis sensibilia corpora
fodiat. **E**t diuidit spualem
vitam ab ali vita. **D**eu autem
et voluntate segregat ab omni
visibili mundo. que sermone
in sua vtrute apli et discipuli
seruauerunt ceteriq' filios. **E**t
cognoverunt quia omnia quae dedisti
mi abs te sunt. quia uba quae dedisti
mi dedi eis. et ipi accepérunt
et cognoverunt ve quia a te
erui. et crediderunt quia tu me
misisti. **V**erba saluatoris quae
in f'c' e'at et quae futurum in
aplis expectabat insinuantur.
Et quia ipi dona mea sive a te
patre data et a me accepta
cognoverunt abs te processisse
ac uba que dedi eis non esse alia
nisi quae a te patre accepi. **E**t quia
ipi accepérunt uba. et accipi
entes accepti facti sunt. **E**t quia
cognoverunt a te venisse regis
me mittente que omnia sunt
extra rationem et usum et super
naturalia et sensu. **I**deo ego pro
eis rogo. non pro mundo rogo. si
pro his quos dedisti mi quia tu se
rogabas filius patrem pro
suis scilicet pro his qui sunt prius
non ac si pater omnes aliquos
secretos haberet a filio aut
pater eos ut filius non amaret
tamen super dixi et non dico

uobis quia rogabo patrem ipse
enim pater amat nos et nunc
pro eis rogat qui sunt patris sed
sibi datis. **S**unt omnes homines dei
patris quia creauit sunt dati
filio ut redimeret post peccatum
Ideo pro eis rogat ut etiam pedestri
nationis saluandorum filii oratione
sit uiuandi suaque sanguinis effu
sione complenda. **P**on rogat pro
mundo quo nomine illi intelliguntur
qui mundo colligati sunt eo
dulci vinculo ut nolint time
antque dissolui. **Q**uomodo non pro
mundo rogat qui omnes salvaturus
aduenerat qui querebat
omnis salvare ut omnes qui peri
erant quare. omnesque perierunt et
indigebant misericordia dei. an so
los illos apostolos cum discipulis sal
uare decreuerunt. an ipi soli sal
uandi erant quomodo alii incre
duli et paiores venissent ad
graciā si ab oratione dei filii
excluderetur. **I**n ad remoue
das ambages id diversi quod ido
num pro mundo rogo quia prestat etiam
principium orationis Christi non capiunt
sicut effusus sanguis mitum predi
cerunt. **Q**uod autem inter patrem et
filium non credat in possessione
duabus. adiunctū ē. **E**t mea oia
tua sunt. et tua mea sunt. **C**alump
nam si fides simplex non uiua
ret uba ista patentur. quoniam
magna duabus meis meū et tuū
Nā si meū quomodo tuū. **S**i tuū
quomodo meū. nisi quia pater et
filius unus sunt. et eo forma seru
apt' quam sitra duabus loquendi
posset compete inter patrem et fi
liū duabus aliqd non credatur.

Et ob hoc p eis rogo q̄a et da
rificatus sū in eis et iū nō sū
i mūdo et hū i mūdo sūt et e
go ad te venio. Ad futurū pri
met qd uelut p̄sens dicit q̄a
clarificandus erat p eos torbe
trarū p p̄dicatois sōmū p tor
mēta et passiones p sanguīnē
et mortē. om̄m tyranor̄ cōtep-
to terrore. ut iuste credi possi
ab oībus credetur q̄ a multis
qd deus esset. qui tales legatos
talesq; famulos possidet. Et
ip̄e dei filius iā i mūdo nō eāt
uelut vñq de amatorib; mūdi
sen q̄a i p̄vimo erat ascensur;
i celū. ablatur q ab eis et a
ceteris p̄sencia corpore. ut nō
haberent amplius visibilem
ducem magistris pastore. et
ip̄os adhuc oportet detinere
i mūdo nō amoīis ligamē aut
sc̄lari actōe. s ut testifcentur
oībus populis nationib; et
linguis que a me viderūt et
audierūt. Ego autē ip̄is mūdo
relictis cōsumato totū redēptio-
nis misterio ad te venio. non
qd vñq abscesserim sed cū
hūmitate assūpta et in tot pi-
culis custodita ingrediens pos-
sessionē hereditatis etne qua-
tu pater i me vere credentib; et
diligentib; promisi. Ca^m
vñq ih̄c etiā rogat p vñta-
te discipulor̄ ceterorq; creditu-
rorū et qd seruuntur. illesi
secūdū iohannem solum

Tinus natum deus diligit
 vñtate. et tam diuersa
 in vñā cōstituit formā
 que dissoluuntur. nisi vñq eēt

qui condidit et qui conseruat
 atq; gubernat ergo q̄a con-
 seruari appetencia vñtatem
 a qua cū sit recessus fit mīla-
 tūtio q̄ p̄cip̄ i vno et ad vñū
 se tenēs debilitati corruit et
 sepius evanescit. vñū p̄mittit
 tensus i mīla labat. necesse
 est Recedens ab vno angelū
 ad seip̄m cōuersus corruit Et
 hoīes p̄m alterū q̄ vñū audi-
 entes in mīla mala et māfē
 bone adūsanciā deuenerunt
 In vñtate fit cōsuatio exis-
 tū. vñq ē qui dedit ēē et idē
 et permanē in quo p̄missis
 et irrationabilib; de q̄bus nō
 est ad p̄sens sermo rationa-
 biles creature possūt face
 vñtate Om̄ia quecuq; sūt
 messe p̄ducta sicut a seip̄is
 non habuerūt ut essent sic
 nō habent vnde possint sem-
 per existē nisi conseruetur
 a quo existerūt. mīm autē
 ēē bene possent nisi et idem
 bearet Ad creaturā rationa-
 lem conditor sic resbevit ut
 ēēt et semp̄ ēēt et ut ei bene
 p̄ ceteris esset qm̄ ad hoc con-
 dita eāt et poterāt adipisci
 Is qm̄ ex signib; contradicū
 est dīno imperio necesse fom̄
 ē hūilib; p̄sencis dei filii
 auxilia impetrāe. atq; illam
 vñtate expetē qua non ab
 vno etno deo semigām̄. et
 magis autē adhēream̄ q ut
 vñū sim̄ sicut aut apl̄s Qui
 adheret deo vñq sp̄c ē cū dō
 Ideo ecce ih̄c rogat Pater
 sic serua eos in nomine tuo

quos dedisti mihi ut unum sint
sicut et nos unus sumus. Ora
patrem filius et semini vocat non
factus ex virtute aut ex modo
ex aggregacione virtutum sed ab
et non existente qui hoc ab
homibus querit ut sint sancti et i
maculati et corrupti ei. Et he
cualitas eius in nobis sacrificio
mira. Et aut aliquando sancti
estote quoniam ego vos sum. Et sera
plim clamabant alter ad al
terum et dicebat Ihesus. Iesu. Iesu.
dixi de exultuum. Igitur in
reprehensione non venit. corru
pi non debet neque fas est aduersus
illam quippe decernere. sed sanctas
ab ego non haec studio sed faci
ens quippe est. ipsas sacrificatur
qui vero sic esse aut aliud esse non
est. Et quoniam sancti semini misericordia
faciat scilicet. ideo rogat sanctus
emissus celitus non pro misericordia
dies illuc reiungitur sanctus semini
patrem ut seruaret tunc atque
custodiat scilicet quos sibi pater
dedit seruaret in suo nomine et
sua potenti virtute et virtute
virtutis et gratiae sicut patrem et
filium unum sunt in consubstantia
tate. Sic enim cum eis ego ser
uabam eos et nomine tuo et quoniam
dedisti mihi custodiam. et nemo
ex his perire miseri filius predi
catoris. Ut homo loqueretur
describens tempus sue proprie
et absencie. nam ut deus et omni
loco et tempore equum primum erat oem
quod suscepimus curam reseruit in pa
ternitate scilicet virtute ut nemo
perire ex susceptis miseri pure
dignus non ex impossibilitate patre

virtutis non ex negligencia filii
huanati sed quia filius predicatoris
erat non a creatore non a creatorum
factus aut predicatione adductus
sed a seipso depravatus filius predi
catoris erat diaboli videlicet
qui oem aiam mititur secundum p
dere in gehenna sicut ipse non
alius predidit semetipm. Et
patri filius quoque quod a deo defici
ens preditur. Predicatoris filius
iudas scariotis erat qui iam
recesserat a conservatore ihu ut
predicor xpm predicere questus
Cuius praescientia dei ab eterno
mater sibi erat non ut necessi
tate predetur. sed quia predendatur erat
sua depravacione. non praescientia
dei predicatoris filius ab omnibus
in nomine appellatur. qui cum duo
decim electus iam diabola factus
erat sicut ipse predicebat salua
tor. Nonne ergo duodeci ele
gi et unus ex ipsis diabola est
non natu non condicione non factu
a deo sed sua distortissima uolu
tate sicut illi spiritus incorporei
qui a seipso facti diaboli cor
uerunt ac per hoc qui perire id
perit quia non filius predicatoris se
facit. Hoc de isto tamquam de singu
lari et famosissimo predicto ex
famosissima causa scriptura
plocuta est. Ideo adiungitur
ut scriptura impletur. non
necessitas quod erat fiendum sed
necessitate ex facto sicut in
plerisque scripture sententias
legit. prout in psalmo lxx
et centesimo octavo. Quic autem
ad te vemo. At si dicet. Ex quo
ad te patrem vemo tu eos custodi

et serua eos in noīe tuo qm
tua pñcia necibi defuit s̄ ab
eis subtrahenda est oīo pñcia
corpalis. que ubiqz diffundi
eode momento nō pt. Et hec
loquor i mñdo ut habeat gau-
dium meū impletū i semetipis
Quā i mñdo ipi erūt mñdū no-
diligentes. mñq ab his que fo-
ris sūt gaudenti matia erit
eis. In intiorib⁹ pñndū est
gaudium Deo hec loqz hec peto
ut gaudium de vnitate de cons-
uatore patnā qd meū ē imple-
tu sit i semetipis. seu de me
gaudeant qui ago ipoz cau-
sam apud te deū patre Quā
ih̄c hoc p discipulis petuit ex-
pōnt Ego dedi eis sermone
tuū. et mñdus eos odio habuit
qā nō sūt de mñdo sicut ego
nō sūt de mñdo. Ut dicit. I
dicau eis sermonē tuū nichilqz
huāmū aut tpale dotū quem
recipients ab ipo mñdo abdi-
cati sūt qui eos odio habet
uelut ab ipo auersos. in ipo
existentes adhuc corpe. mēte
diuersos Et nō sūt de mñdo
amoē morib⁹ neḡ vitu. sicut
ego nō sūt de mñdo q' me non
cognouit qui tales etiā ad
hoc elegi ut pterqz p consis-
tēcia corpore de mñdo nō es-
sent Iddicauit ih̄c dñm sermo-
ne in lingua cuiusvis discipul-
suis. qui qualis erat effectus
ostendit ut nō esse de mñdo ac-
tuos facet auditores Pater
n⁹ dei sermo ad filiationē ad-
ducit eos qui capiunt. auellit
ab huāmis qā dñs nō destrueret

naturā s̄ sublenas ad graciā
et facit in odii eorū q' mñdu
diligūt denenire p eo qd dis-
iles eorū affectus gestus vita
et mores facit Et m̄ dissili-
ter vñctes semp̄ odii fuit
Deo pro eis filius impellat ad patre
Hed qd rogat iterū aperit No
rogo ut collas eos de mundo
s̄ ut serues eos a malo. De mu-
ndo nō sūt sicut ego nō sūt de mu-
ndo. No postulabat ih̄c disci-
pulos illo in tūc auferri com-
muni morte de sc̄lo. qui ad
testificationē introducde fi-
dei diuisis tormentis afficiendi
et a turānis et pñcipib⁹ sc̄li
varie obtrucandi erat. s̄ ut
seruaretur ab omni malo in
anima ne in fide aut dilec-
tione tabesceret. cū ex omni
pte mñdus odiens deseuiret
in eos. doctus ab ipo diabolo
et instigatus quomo p torne-
ta valida et varia instigaret
ut dñ hec agentur in corpe
ip̄e mentes si posset ad defec-
tionē a vpo inflecteret Im-
de orat ut ab omni insibili
malo seruetur. qñis essent
i malis corporib⁹ relinqū-
di. Ad similitudinem suā seruari
appetit. cū vite similitudinem
inducit Ideo serua eos ut me
cuius anima īmaculabilis. cuius
corpus ad tempus cruciabit
pēnis et experietur morte
s̄ habebit resurrectionem
quoniam de mundo non sūnt
sicut ego nō sum de mundo ut
quorū vitu similis. conserva-
tio sit equalis

Capitulum VIII de oratione quam ihesus
redit ad patrem pro sacrificio et con-
firmatione suorum discipulorum oratione
pro credituorum spiritu iohannem solu-
In patigatus et infatigabilis
amor Christi semper puidet et
optat meliora dilectis. nec
marceret ocio et feriari nescit.
Ecce amator hominum Christus max-
ime discipulorum suorum quos ex
omni carne de mundo elegerat
a mundo segregauerat et ubi
bamzauerauit ad celestia qua
ta cura quatuor studio super
eos intendit fungens advo-
catois et interpellatois officio
apud patrem committit eos in
eius curia atque custodiā. ut sub
eius tutela degant agant con-
seruentur sacrificient. ut uniuersi
sint sicut uiuant quousque in
superna cum tota cunctitate mete-
rum suscipiantur. Inquit enim
pocorius iste. Pater sacrificia
eos in vita. sermo cuius
vitas est sicut me misisti in
mundo et ego misi eos in mun-
do Alta est petitio salvatoris
pro discipulis eius ut sapientur
a patre Non potest aliud in
hac vita sublimius queri. quod
sacrificari ab ipso Sacrificatio et
beatificatio sunt a patre omnium
deo. vita digna utriusque res-
tabile excellencia habens. si
utriusque per excessus et excessum
Excedit sacrificatio beatificatio
ne poritate. nisi enim ista pre-
det illa non sequetur. Virtute
qua ista in actione et agimur
est illa in fructu. si plus est
inferre quod recipere. age quod agi-

diligere quod diligi. servire quod ser-
viri. facere quod sine eis viciis sine
debiti quod recipere quod alterius
Hoc omni et solidi possibilium
dicit primus sacrificatois reliquias
beatificatoris. Ista homini illa dei
Primi bona omnia sunt a do-
cessus autem salutis quod a beatifica-
tione sacrificatio superpetuit. liquet
per eo quod sumus consummati. ad
quem nascendum omnia sunt or-
dinata mortaliib[us] et rationa-
bilib[us] creaturis. ultro quod no-
velingatur quod gratitur. Omnia
per sanguinem sacrificabuntur in
veteri testamento. ut merito
sacrificatio dicitur. signus rectio-
er sanctus sanguine trinctus manu-
petur. Et per oblatores et mi-
nera siebant expiatores. Est
autem sacrificatio mundatio a ma-
lorum cotagnis et ab omnibus
crimibus atque delictis. ut in
sacrificio nichil repiat impunis.
sicut ad iherusalem locutus
est dominus dicens. Precepisti te forma-
re in utero novum te. et antecepisti
exores de iherusalem sacrificare te
Qui non habet in utero aliud de-
lucti seu timis nisi maculam
culpe originalis a qua utru-
se spectat mundatus est. Et
virgo mater domini et iohannes
hoc sacrificatois domini in utero
antepererunt. Est et sacrificatio
confirmatio seu confortatio
anima et corporis ad actiones in-
ducens opim et ad toleranciam
aduersorum. Unde sanctus quasi
sanctitus in vita. Ecce vero
locutio agnos dicit. quod nos
sem dicimus id est sine terra

ubi a qd' e' sine et geos tua ut
 sanctus sine tria sit. videlicet
 no sine tria sup quā graditur
 et sine illa qd' corporis sui peccat
 si sine amore terrenorum quorum
 affectio scitatem fieri semper
 impediuit. et a veris bonis
 excludit. Postulat igit' a pa
 tre filius ut sacrificet discipulos
 suos quos dedecat sibi pater
 i' vitate. ut mi remaneat in
 eis insanctificatus. Deu i' vitate
 salicet in permissione cōplenda
 qd' sermo patris vitas est no
 fallit si permittit. necno sancti
 faciunt a patre credatur i' vpi
 doctrina confirmari ut viuen
 do teneant qd' i' sermone acce
 perut. qui sermo e' patris.
quia sermone que audistis no
est meus si ei' qui misit me pa
tris. Et est vitas ab omni erro
re libera. oem falsitate pdens
atq; deppellens. Et p eo qd' fu
turū erat qd' orabat qm' p mis
sione sc̄i sp̄e eo alto sanctificati
onē erant uelut quadam iusticia
puenta fuisse illa sanctifica
tionē cū fili⁹ porass ad patrem.
Et causa hui⁹ expetite sacrificia
tois adnectit. Hic ut me misisti
i' mūdū et ego misi eos i'
mūdū. Misisti et sacrificasti mi
si et sanctificauit ut capitile et
mebrozū sc̄itas ab uno pcedat
ut diuisitas no sit i' autumatoe
hom̄ qd' sit m̄ vpm et suos
discipulos incopabilis differe
cia mitozū. Et p eis ego sancti
fico meipm ut sint et ipi sc̄i
ficiunt i' vitate. Si diuissū sacri
fico meipm nulla eet i' iubo

cūctatio. sancto ymo tota sc̄i
 tas erat nichil sibi a seipso
 aut ab alio p sacrificio addi
 poteat. si de crucis mysterio
 loquebat'. in qua p ipis et
 p vniuerso mundo se in p vno
 ut hostia et sacrificium vesp
 timū. ultimū sacrificiorū
 sacrificatur. erat. p morte
 int̄cedente int̄redens ip̄e p
 nobis. ut mīto mortis ei' sic
 sacrificari et ip̄i i' vitate sc̄i
 ficiantur. Re autē p solis a
 postolis tanta rogātū fusa
 videretur ad astrictuendā fidē
 et spēm vniuersis edidit. No
p his autē rogo tantū si pro
eis qui credituri sūt p iubū
corū i' me. ut om̄s vnu sūnt
sicut et tu pater i' me et ego
i' te. ut et ip̄i i' nobis vnu
sūnt. ut mīdūs credit quia
tu me misisti. Et si ad ptem
fuit illa iūsibilis caro vpi
ad totū fuit iūtus et intentio
ei' ut no sola illi electi disti
puli sed om̄e gen⁹ huānū
saluaretur. ut in ip̄o eāt. Sā
sicut mors ei' cū om̄s mortui
essent. p omnibus e' suscep
ita et oratio ip̄ius effusa. et
ad publicū bonū et remedū
om̄i no ad p̄uātū ih̄c cūcta sua
sc̄a porrexit qm' ut ait apls
si vnu p̄ omnibus mortuus
est ergo om̄s mortui s̄t. Ita
orauit p̄ omnibus qm' om̄s indi
gebant. rogarat p̄ discipulis
rogat p̄ vniuersis. si illi fu
turi erant illi oromis p̄na
pes qui p̄ aplorū liba fidem
acipientes eccl̄ p̄seuerare

decebant. **M**agna spes oib⁹
postoris prograta est. cū xp̄c
p̄ eis orationē suā ad patrem
intulerit. ut sciant quanta
cura fuit filio dei de omnibus
fidelib⁹ futuris usq; ad finē
sc̄i duraturis atq; cognoscāt
quanta fulgeant dignitatē.
q̄a q̄ possint securitate costare
adūsus q̄ tēras cōfliq̄ē p̄tā
tes. **E**t unitatē postulat i oī
bus et cū ip̄d et p̄tē et sp̄n
sō. ut sit iūtus p̄fā et vita
beata et amor elucet q̄ appa
tit vīmone sequetur. em̄ ex
vīmone credulitas ut discipu
li mis̄i a filio. ip̄e v̄o credē
tur missus a patre. **E**go clā
tutē quā dedisti m̄ dedi eis ut
sint vñi sicut et nos vñi su
m⁹. ego in eis et tu i me. ut
sint consumati i vñi. et cog
noscāt mūdus q̄a tū me m
fisti. et dilexisti eos sicut tu
me dilexisti. **V**erba n̄ ista
totiens repetita ostendētia
excessiū xp̄i affam. qm̄ ar
dent̄ diligēs reiteat aebro
pandit sepe uerbo amore
igneū intergestum. **C**a^m p̄ix
de postulatōē bēatidinis ētē
p̄ discipulis et aliis credituris
sib⁹ iūre dicit̄ sdm̄ iohāmē

Fō eternā bēatidinē cu
rēssenda a deo s̄t om̄ia
ordinata. ita ut eccl̄a
corpalia et mortalia dū tra
sent dū in usū veniūt aut i
considētione recipiuntur sub
seruant. et cū om̄ia i serui
tū sola creatura rationalis
de nichilo ut possidē illuvit

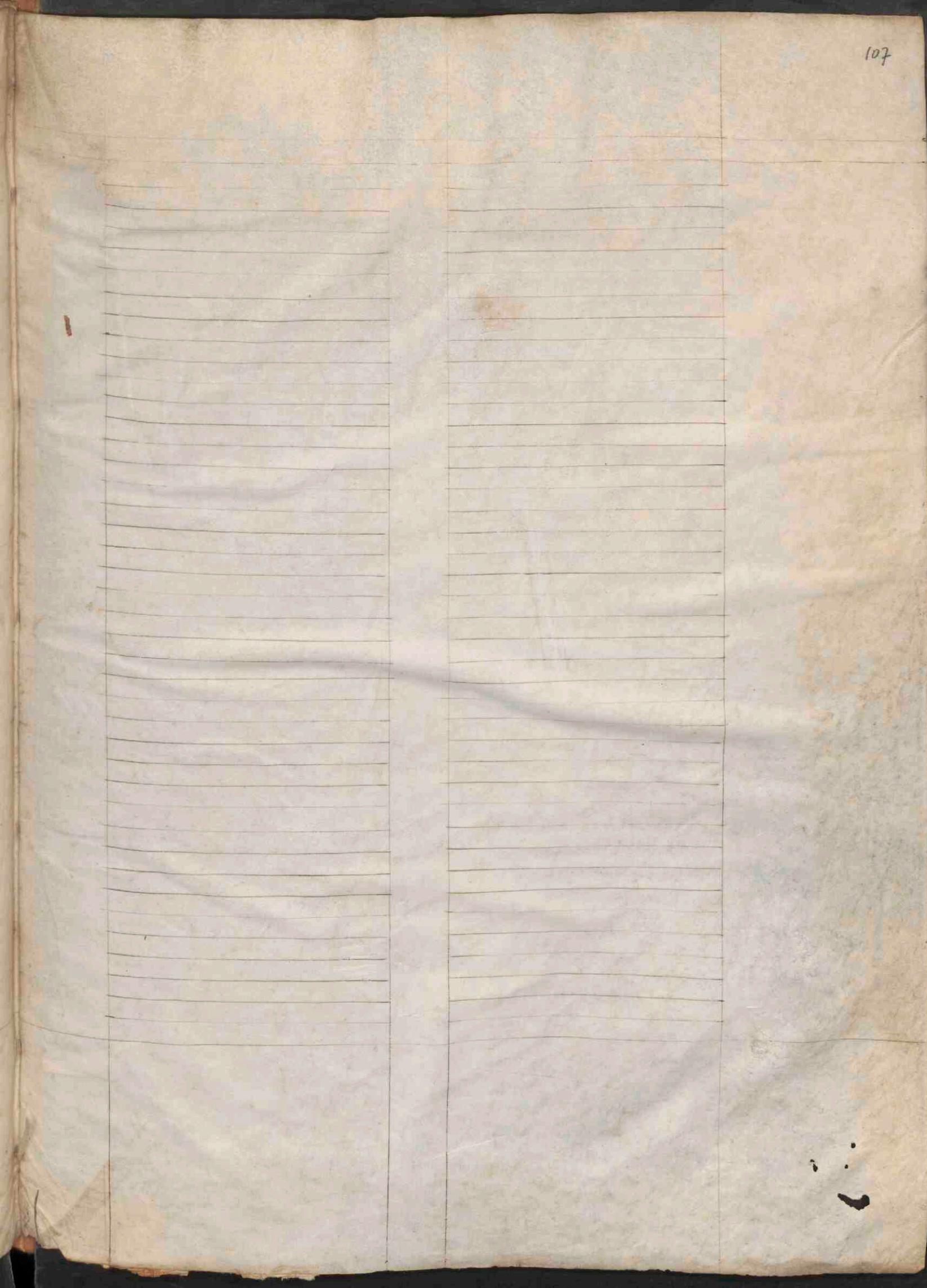
Srat p̄missione tacita ex eo
pressa culpa in p̄ditione muta
ta est. repabilis quidē nō p
hoiem s̄ p̄ deū i homī. **P**onde
om̄ia gesta xp̄i p̄ nob̄ ad illā
sunt. pro qua p̄usq; crūcē mori
turus ascendat ul̄mo illā p̄
seuicis petit a patre inques
Pater q̄s dedisti m̄ nolo ut ubi
egosū et illi sint meū ut vi
deant cāitātē meā quā dedisti
m̄ q̄a dilexisti me ante mūdi
cōstitutionē. **C**ur pater filiū
p̄ omnibus trādidit ut ei oī
trāderet. cur ei trādidit homīes
Cur ordinate extitit h̄c regla
q̄obrē pater illo m̄tūc pau
cos illos discipulos et post asce
sionē ei⁹ missionēq; pacifici
euēstigio successione cōtinua
sibi tot milia homīs asſassinauit
Pt secū bēatidinē sortientur
Et cū om̄e datū optimū et
om̄e donū p̄fām descendat p̄e
datq; a patre lūmū. idēcō fili⁹
petit a patre ut q̄s socios ha
biut i vita similes i pena i
morib⁹ conformes. in fide sta
biles. in fidei opib⁹ efficaces
in spe gaudentes. in caritate
feruentes. secū habeat in et
mītate consortes. ut in eodem
loco sit m̄ces ducis et excutus
fidelis. agonū positoris et ago
nistarū regis et cōmilitōis
Volo ut ubi ego sū et illi s̄nt
meū. in patria qui meū fue
rūt i via. in consolatione qui
in tribulatōne. in leticia qui
meū i tristitia. in gloria qui
meū i ignonimia. ut videat
claritatē quā dedisti michi

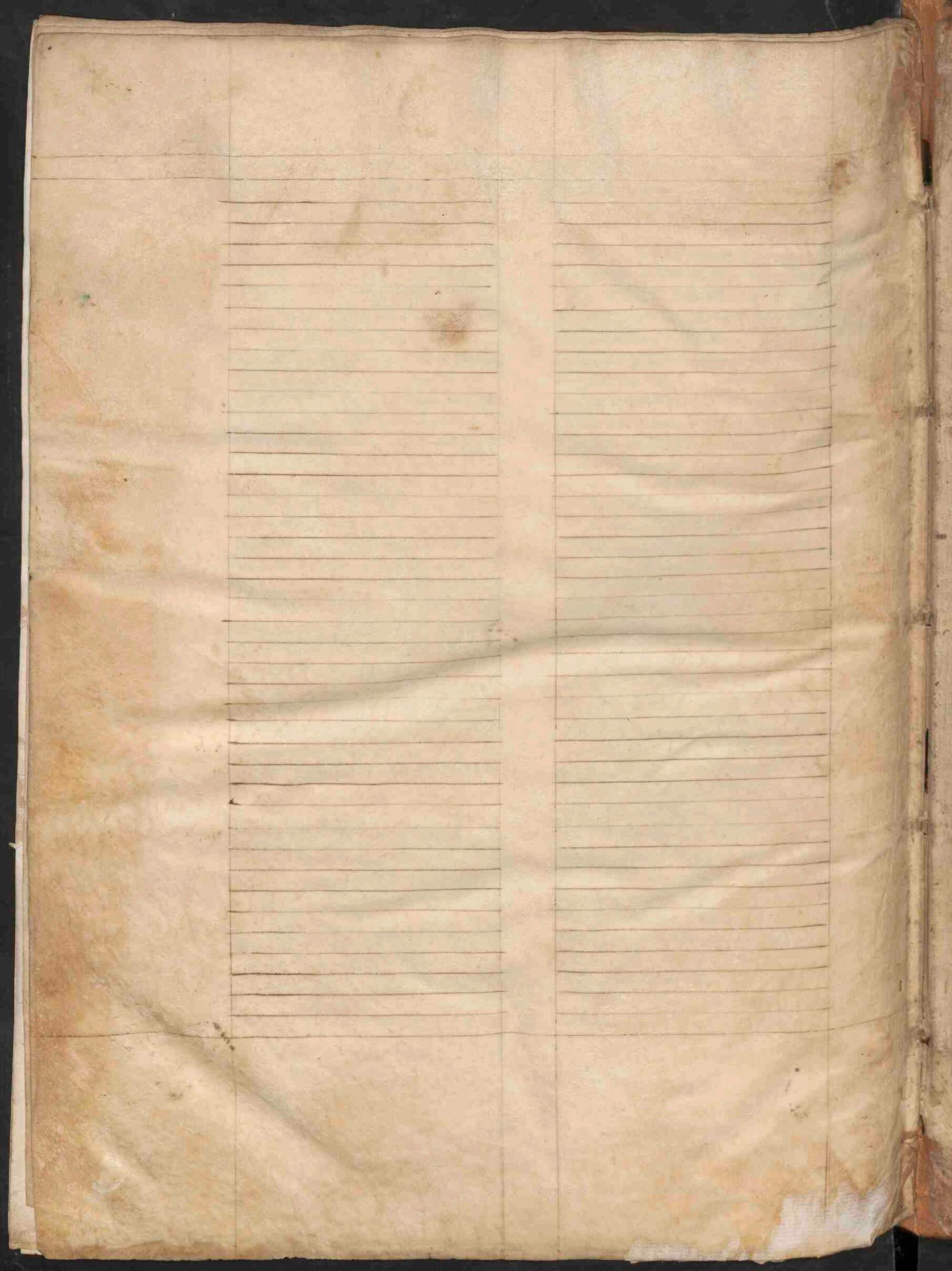
qui nō horruerūt penales mū
 di tenebris quibus me subdidis-
 ti Quo iure vpc ista petebat.
 Uno dicitur amōis videlicet
 qui nichil negare nouit cui ali-
 quid negare nō conuenit. h̄c ē
qua dilexisti me ante mūdi
constitutionē. Ut etiā exaudi-
 atur otius pmo inhesu inter-
 paternas aures introeat ho-
 nesta petitio. et qd̄ petit tri-
 buat sibi pater. se suos qd̄ disca-
 pulos cū mūdo cōponit dices
Pater iuste mūdus te nō cog-
nouit ego autē noui te et h̄m
cognouerūt qā tu me misisti
et notū feci eis nōmē tuū et
notū faciā ut dilectio qua di-
lexisti me in ipīs sit et ego i-
ipīs. Pseucando ihc paterna
mēponit iusticiā. patrē iustū
appellans ut ipē p iusticiā
exaudiat qm̄ iustū dñs iusti-
ciām dilexit et equitatē vi-
dit iultus ei⁹. Ac si dicē vpc
velit. Pater iustus es et rec-
tū iudicū tuū. ego non te ro-
gauī p mūdo qui te nō cognō-
uit qd̄ et sup pdictū est qd̄
ubi rogare forsan iuste peti-
tio negaretur. S̄ ego tui cog-
mitor oro te et p̄ his qui cog-
nouerūt vtrq; te mittente
missūq; me. quib⁹ notū feci no-
men tuū in fide qz me⁹ pat-
es et vtutē et potenciā tuā
in qua me fecisse om̄ia et fa-
cere fassus sūt et p̄ amplius no-
tūfaciā cū sp̄c s̄is a te et u-
me sup eos missus aduenēt.
Qd̄ p̄ eis rogo. Beatiudi-
ne infallibile ut cū mansione

meatim atq; tuatim cū ostē
 sione mee clāritatis eterne eos
 diligas dilectione qua dilex-
 isti me. ut illa sit semp c̄ ipīs
 et in ipīs ego existam. Ab et
 no pater etnū dilexit filiū
 etnā dilectione. nec nūpmu-
 tabilis est dilectio patris ex
 tpe s̄ hab et no p̄uidit filiū
 incarnari. et corpus sibi mis-
 tū coaptari. Et ex dilectione
 qua se deus in pticipationē
 venire disposuit p̄mo creauit
 qd̄ pticipare illū posset. de-
 inde corruptū et pdictum
 traditū iā creatū redemit
 tali mō p̄ filiū qui nūc orat
 sicut ab eterno sit dilectus
 ut mānaretur ut nasceret.
 ut corpus hui⁹ cēmodi fideliū
 saluandorū sibi daretur ita
 exaudiatur qd̄ sic explicat
Ut dilectio qua dilexisti me
in ipīs sit complendo p̄desti-
nationē dilectionā. et ego i-
ipīs uelut caput in coapta-
to sibi corpore dirigens gu-
bernans ordinās regens
et beatitudinē eterne sicut
eterne dilexisti me Deo grās

Explicit liber duodecim⁹
de sermone dñi saluatoris
post cenam

Dicit regularibus i traecto.

514

